

DOMNICA DIJMĂRESCU ȘI DAN PUPĂZĂ (COORDONATORI)

V. Mitaru

Jefuit de libertate

Editura
Centrului Județean pentru Conservarea și
Promovarea Culturii Tradiționale Gorj
2017

Colofon:

Coordonatori de proiect: Dan Gr. Pupăză, Domnica Dijmărescu

Lector de carte: Ion Popescu – Brădiceni

Referenți: Moise Bojincă

Ion Popescu – Brădiceni

Gh. Filiș

Radu Cârstoiu Arbore

Preot Ion Popescu

Cronici literare: Ovid Caledoniu

Pan. M. Vizirescu

Coperta: Bogdan Chirimbu

Portret coperta I: Gr. Haidău

Lansarea volumului la Simpozionul *Satul Românesc* de la Arcani, în zilele de 23-24 septembrie 2017, dedicat centenarului Mișcării Culturale Crinul Satelor și semicentenarului Muzeului „Gr. Pupăză”.

Mulțumiri: Autorii acestui volum, omagial și postum aduc mulțumirile ce se cuvin Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și familiilor puternic încercate de vicisitudinile epocii „de tristă amintire”.

Mulțumim domnului Ion Cepoi pentru receptivitatea arătată acestei idei editoriale.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Vasile Militaru : jefuit de libertate ; coord.: Domnica Dijmărescu, Dan Pupăză. - Târgu Jiu : Editura Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj, 2017
ISBN 978-606-8918-01-3

I. Dijmărescu, Domnica (coord.)

II. Pupăză, Dan (coord.)

821.135.1.09

Exemplar distribuit gratuit.

Prefață

**Din Ocnă, Draga Mea, îţi scriu iar,
De ziua Ta gătind cuvinte,
Nu-ţi pot trimite azi în dar,
Decât o lacrimă fierbinte!**

Sunt primele versuri din dedicația cu care Doamna Telly Barbu, soția lui Vasile Militaru, actriță de profesie, vine la Suseni pentru a mulțumi familiei Toma Măruță. A urmat o întâlnire emoționantă. Scoate din poșetă ultima scrisoare clandestină primită din pușcărie. Era o dedicație specială de ziua dumneai de naștere. O recită. Emoții mari și lacrimi pe măsură. Câtă sensibilitate...

Scrisoarea era în versuri, fiindcă acesta era modul curent de a se exprima al lui Vasile Militaru, după cum ne precizează Doamna Domnica.

Poate fi considerată ultima poezie a lui Vasile Militaru scrisă în detenție și în viață și recitată în „public” pentru prima dată la Suseni în curtea casei lui Toma Măruță, locul de unde a fost ridicat în anul 1951, luna decembrie. A fost reținut în perioada 19 dec. 1951- 9 dec. 1952 la Prahova, Ghencea, Ocnele Mari, Fundulea, Gherla, Jilava.

Doamna Domnica a reținut conținutul „poeziei” și de multe ori a recitat-o pentru cei apropiați. Timpul a trecut și multe versuri s-au șters din memorie...

Putem vedea durerea, sensibilitatea, credința și dorința unui Om de a scăpa de greutate...

Tot aici, adică la Suseni, a fost salvat de oameni deosebiți și fără frică de regimul ce se instaura. Încercăm să completăm un gol, din creația poetului, cu un mănunchi de file „gătite” cu frumoase cuvinte.

Să sperăm că vom reuși.

Domnica Dijmărescu și Dan Pupăză

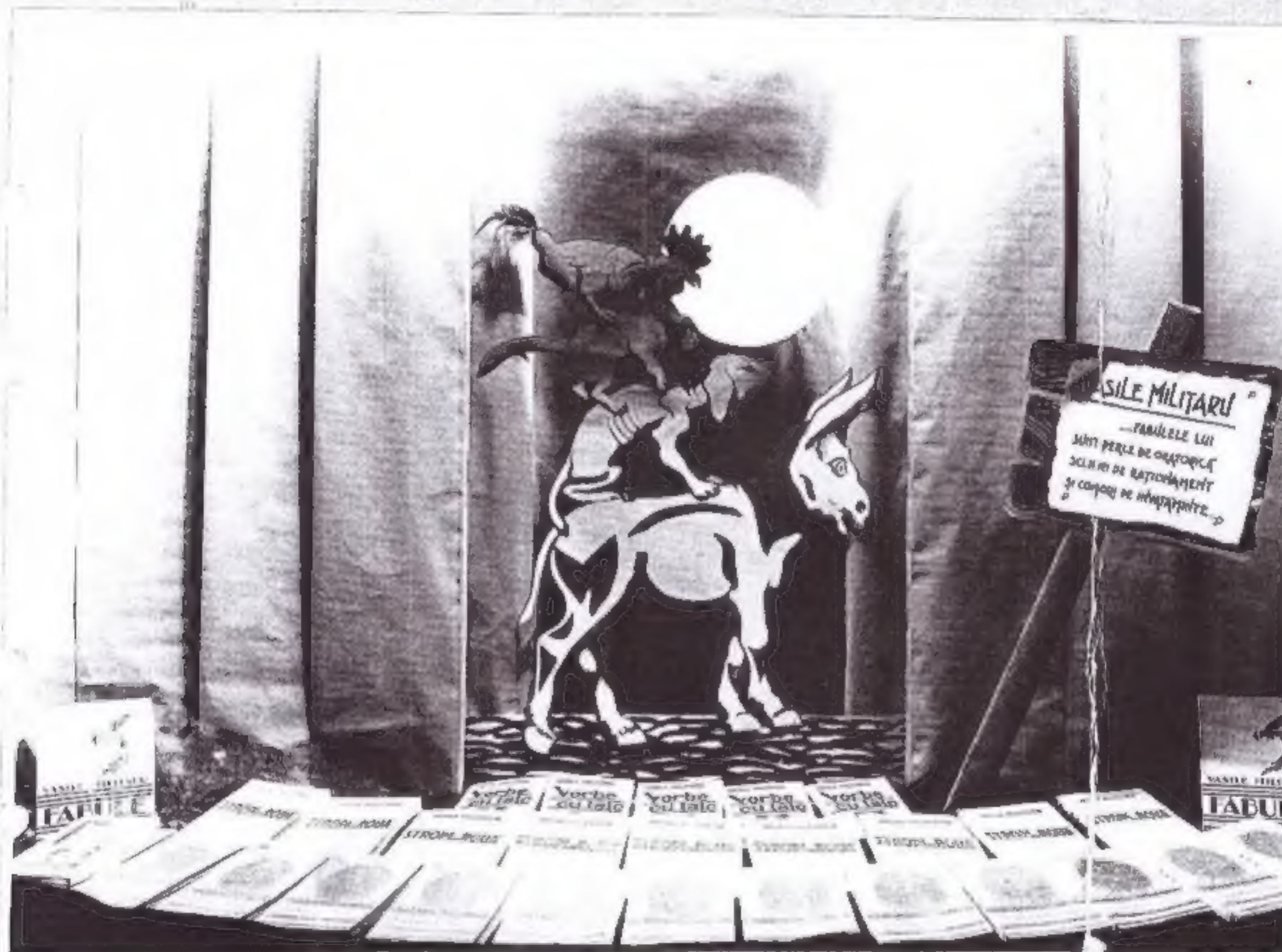
Nu a scăpat „ochilor vigilenți” nici felicitarea de ziua onomastică a soției, din care am prezentat câteva rânduri...

[illegible]

gata in
bucuratie
mama

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă

69

PARTEA I

SUNT COPII DUPĂ FILELE ORIGINALE „UITATE” DE POET PE NOPTIERA DIN CAMERA DE LA SUSENI DE UNDE A FOST RIDICAT ÎN ANUL 1951 DE OAMENII LEGII. DUPĂ MAI BINE DE 60 DE ANI AU AJUNS LA LUMINĂ.

CARTEA LUI IOV,

-Poeză Biblică-

de: Vasile Militaru.

Om cu temere de Domnul,--neprigană de istov,--
In vremi Biblice trăit-a, purtând numele de Iov...
Drept în faptele lui toate, se ferea de cele rele,--
Necăzând el în ispite,--cât de mari ar fi fost ele.

Și-avea Iov avere mare: mii de capre și de oi,
Mii asemenea de cămile, sute de perechi de boi;
Pe câmpii de iarbă pline,
Avea sute de asine,--

Și era Iov,--cu slugi multe sub clipiturile genii,--
Omul cel mai pus în cinste dintre toți răsăritenii;
Iar ca mângâiere-adâncă în șiragul lui de sile,
Mai avea Iov fericitul șapte fii și trei copile.

Și feciorii lui,--sub mila Tatălui din Cer Prea-Măltul,--
Dând ospăț la ei acasă, se duceau unul la altul,
Și poșteau în ospete
Și pe cele surori trei,
Să mănânce'n veselie
Și să'achine deci cu ei.
Și'ntr'o zi, pe când aceștia ospătau,--cum va s'o spui,
Fiii Domnului veniră și-au stătut în fața Lui,
Și,--spunând apoi grăirea Dăătorului de viață,--
Printre'ingerii luminii, era și Satan de răță...

Ci către Satan grăit-ă Dumnezeuul celor vii,
Întrebându-l înaintea tuturor: "De unde vii?",
Iar Satan i-I dă răspunsul la'ntrebare'n acest fel:
"Pe pământ am dat târcoale și-am mai hoinărit prin el..."

Atunci Dumnezeu îi zice celui cu trufie'n piept:
"Au stătut-ai să-iei seama robului Meu Iov cel drept?
"Că nu-i nimeni ca dânsul pe pământ, fără prihană,
"Și ferindu-se'n tot cenzul de a relelor capcană."

"Hei,--a fost răspuns Satana,cu viclean cuvânt mereu,--
"Oare Iov cel drept,de geaba teme-se de Dumnezeu ?...
"Oare nu Tu tres-ai,Doamne,gard în jurul casei sale
"Şi-ai împrejmuit averea ce i-au dat vrerile Tale ?
"Lucrul mâinilor lui,Insu-Ţi n'ai sfinţit,grăind Cuvântul,
"Şi-ale sale turme'n urmă au fost năpădit pământul ?...
"Dar ia'ntinde mâna-Ţi,Doamne,să Te-atingi de ce-are'n viaţă,
"Şi vedea-vei dacă robu-Ţi n'o să Te blesteme'n faţă !..."

Dumnezeu atunci grăit-a lui Satan,care-asculta :
"Iată,toute câte are,de-azi sunt în puterea ta !
"Incă mâna-Ţi,--ce s'o pui,--
"Să nu'ntinzi asupra lui !..."

Şi-a plecat Satan îndată ce-a grăit aşu Prea-Sfântul,--
Mult grăbit fiind s'atingă cât mai repede pământul.

Intr'o zi,pe când cei zece ai lui Iov feciori,la masă,
Ospătau la cel mai mare,întru veselie-aleasă,--
Un argat la Iov scoseşte găfăind,cu faţa'n spume,--
Vorbe ce cad cu un trăsnet,abia mai putând să'ngaine :

"Pe când boii tăi,stăpâne,toţi la plug,arau ogor,
"Iar asinele prin preajmă păşteau iarbă'n legea lor,--
"Năvălit-au Sabeeni,au făcut o mare roată
"Cu asinele şi boii şi-au luat cirenda toată,
"După ce-au trecut prin săbii argăţimea'n buimăcire,
"Din care-am scăpat eu singur şi-am venit să-Ţi dau de ştire "

Când acel argat cuvântul nu şi-l isprăvisese încă,--
Năvăli pe uşă altul,întru turburare-adâncă :
"--Foc din Cer căzu,stăpâne,şi-ale tale turme-acum
"Mistuite sunt de flăcări,iar ciobanii toţi sunt scrui,--
"Numai eu scăpând,--cum,nu ştiu,--să-Ţi aduc vorbele-aceste,--
"N'asî mai Ţi scăpat spre astfel de nimicitoare veste !..."

Incheind abia acesta,--cu năuc,un altul vine
Să-l aducă altă veste,tot de rău,ci nu de bine :
"--Cete mari trei,din Caldeia,--tineri şi cărunţi de zile,--
"S'au fost năpustit asupra bunului stăpân cămile,
"Şi le-au fost luat pe toate,--viu doar eu putând rămâne,
"Ca să viu să-Ţi dau de ştire şi...să mor şi eu,stăpâne !..."

Dar pe când acesta'n hohot pleacă,sguduindu-l plânsul,--

Iată,altul la Iov vine și grăește către dânsul:

"Fiii tăi și-a tale fiice

"Ospătând,când fiscare

"Se simțea deplin ferice

"Și'nohinau voieși în casa fratelui lor cel mai mare,--

"O năprasnică furtună s'a pornit dinspre pustie.
Si-a lovit din batut colțul casei în flina veselie;
"Și-a fost năruit tavanul,s'au fost năruit pereții,

"Peste toți ai tăi cei zece,--brezi în flăcarea tinereții,--

"Și-astfel au murit cu toții,--numai eu scăpând,năuc,

"Veste care mă sugrumă,bunului stăpân s'aduc " !

Iov,primind și-această veste,și-a fost sfâșiat vestmântul,

Și'nohinatu-s'a cu fruntea la pământ,grăind cuvântul :

"Gol din pânțelele mamei am ieșit,--când m'a vrut toarce,--

"Și tot gol precum venit-am,în pământ mă voi întoarce !

"Domnu'-a dat,Domnu'-a luat,--

"Numele Lui fie binecuvântat " !

Deci,în toate cele zise,--ca lovit atât de greu,--

Iov,âici un cuvânt de hulă n'a grăit spre Dumnezeu :

A rămas tot ne'ntinat,

Fără umbră de păcat !

SATAN CERE SA-I LOVEASCA TRUPUL

Ci'naintea Celui pururi mai presus de-orice lumină,

Când au fost iar,cu smerire,iiii Domnului să vină,--

Veni și Satan cel veșnic doritor de treaptă'naltă,

Domnului să-I stea'nainte cu toți îngerii de-olaltă.

Atunci Domnul Cel a-toate Ziditor întru abis,

A fost ridicat Cuvântu-I și către Satan a zis:

"Robului Meu Iov luat-ai oare seama,că mereu

"A rămas fără prihană,temător de Dumnezeu,

"Și'ntru nevinovăție el stă dârz mereu,ne'nfrânt,--

"Oricât tu ai vrut ca Insu-Mi să-l lovesc fără cuvânt ?"

Și-a răspuns Satan pe loc:

"Da ! Cojoc pentru cojoc !

"Că tot ce-are omu'n viață,--când te duci ca să-l răpui,--

"El dă pentru viața lui :

"Dar ia'ntinde a Ta mână și loviri dă-i mânioase,
"Atingându-te de însăși carnea lui și-ale lui case,--
"Și-ai să vezi că el, de Domnul Dumnezeu nu se mai teme,
"Și că, deschizându-și gura, va fi plină de blesteme " !

Atunci Dumnezeu grăit-a lui Satan cuvinte iuți :
"Iată'ți dau pe mână trupu-i, însă viața lui s'o cruți !"

Și-a plecat Satan, și, iată, lepră deasă ca o rouă
A fost dat lui Iov, din creștet până'n tălpile-amândouă !
Și o'un ciob de eală spartă,--pe gunoase stând sub soare,--
Să se scarpine purces-a, de la cap pân'la picioare...
Și-a fost zis lui Iov nevasta-i, când durerea'i de fiori :
"Tot mai crezi în Dumnezeu-ți ?...Haide, blestemă-L și mori !"
Dar el a răspuns femeii: "Ai vorbit ca o neroadă
"Care, dela'nțelepciune nu culea-a nici o roadă...
"Oare, dacă cele bune le-am primit și n'au fost grele,--
"De la Dumnezeu nu trebui să primim și cele rele ?..."

Și rămas-a Iov să zacă, plin de lepră, pe gunoase,
Fărca inima-i în Deanul de credință să se'ndoaie,
Fără să-l înecă plânsul,--
Răni, din creștet la călcâie,--
Până ce-au venit la dânsul
Trei prieteni să-l mângâie ;
Inima lor de prieteni s'o aducă lui Iov dar :
Elifaz, Bildad, Tofer,
Și, cătând ei de departe către Iov, de răni umplut,
Intr'atât schimbat el fost-a, că nu l-au mai cunoscut...

Și-au fost ridicat toți glasul și l-au plâns amar tuse-trei,
Sfâșind, cu-ale lor inimi, și vestmântul de pe ei ;
Fiecare cu-a lui mână,--
Pentru cel zăcând stingher,
Au luat apoi țărână
Și-au evârlit-o către Cer ;
Și rămas-au lângă dânsul, adormind pe gol pământ,
Șapte nopți și șapte zile, făr'a-i spune un cuvânt,--
Numai lacrimă să curgă de sub geana fie-cui,
Căci vedeau cât e de mare și de grea durerea lui !...

PLÂNGEREA LUI IOV.

Iov apoi deschis-a gura,--pân'atunci el stând ca mut,--
Și-a fost blestemat în lacrimi ziua'n care s'a născut:

"Blestemată fie ziua,cât și noaptea ei cu stele,
Când a fost ca să mă nască pântecul maicii mele !
Prefacă-se'n întuneric fără soare,făr'o stea,
Să nu se mai îngrijească Dumnezeu din Cer,de ea !
S'o cuprindă umbra morții ! Peste ea,nori groși să vină,
Ca să n'o mai lumineze nici o rază de lumină !

Beștele pe veci să'nghită noaptea cea blestemată,
Și'ntre câte are anul,nu mai fie numărată !
Între luni să nu mai intre ! Să rămână'n veci pustie,
Și'ntru ea să nu mai intre nici un strop de veselie !

S'o blesteme'n veacuri vracii cari descântă,strângând aur,
Și sunt gata să'ntărească dinții negrului Balaur !
Ale zorilor ei stele stingă-se pe veci sau cadă,--
Răsăritului de soare genele să nu-i mai vadă ;
Că n'a'nchis,sub a ei stele,
Pântecul maicii mele
Și de lacrimi picuri grei
Nu ferit-a ochii mei !

De ce n'am murit în sânul celei care m'a purtat,
Și,când i-am ieșit din pântec,de ce duhul nu mi-am dat ?

De ce m'au primit genunchii maicii,fără betecug,
Și,de ce,ca să-mi dau viață,sânii ei mi-au dat să mor ?

Oaci ag sta calcat crama,
Pînă să-mi mai știu de nume,
Dacă nu mă nașteam mame,
Lăcrăma să mă sugrumă !

Ag dormi ca și-împărății sau ca mării dregători
Cari au străle argint și aur pe lăunț mureau covori,
Și'n trufia lor nebuni,cu nechipzuită minte,
Își zădăra piramide a'abia făcuse morți !

Sau,ca o lapidatură pe care-a'nghițit-o tina,
N'ag mai fi,cum nu sunt pruncii care n'au văzut lumina !

Acolo nelegiuții nici un rău nu-ți mai pot face,
Și cei osteniți de viață odihnesc în dulce pace !
Mă și mare,--sunt tot una,stând pământului la seamă,
Și tot robul este sloboz,făr'a mai avea stăpân !

Pentru ce dă oare Domnul, suferinzilor, lumină,
Și dă viață celui care, --amărât, --mareu suspină ?
Celor cari așteaptă moartea ca pe-un fână preț tezaur,
Și cari după moarte sapă ca după comori de aur ?
Celor cari, cu bucurie, cer sioria, cu trupul frânt,
Și sunt fericiți în clipa când intrat-au în mormânt ?
Pentru ce dă El lumină celui care nu mai știe
Încotro măcar s'apuce sub a Cerului urgie ?...

Oh, suspinurile mele îmi sunt hrana ce mă sapă,
Și-a mea jale, din adâncuri, se revarsă ca o apă !
Și, dacă de vreo primejdie, teama sufletul mi-l imple,
Iată că năpasta vine, trebuie să mi-se'ntâmpie...
Pace n'am și n'am odihnă, în durerea mea adâncă,
Iar necazul ce m'apasă, e mai greu decât o stâncă !..."

CUVÂNTUL LUI ELIFAZ

Unul din cei trei prieteni ai lui Iov în greu necaz,
A luat atunci cuvântul și grăit-a Elifaz:

"A-verbire de'ndrășni-vom, vei primi sau n'e să-ți placă ?
O, dar care-ar fi acela ce, văzându-te, să tacă ?...
Tu ai dat învățătură multor oameni, Iov iubite,
Și, grăind cu'nțelepciune, întărit-ai mâini slăbite ;
Drepti au stat pevătorii, cei pe cari ai vrut să-i sature
Și s'au întărit genunchii celor slabi, cu-a tale sfaturi ;
Și-azi, când te-a lovit necazul, --
Ești topit, și lacrimi grele
Potopescu-ți trist obrazul, --
Ingresit de cele rele ?...

Oare nu-i a ta nădejde: neprihana ta mareu ?
Sprijinul tău care nu e: temerea de Dumnezeu ?
Care e nevinovatul ce-a pierit, --de răi înfrânt, --
Și'n ce loc a fost să fie dreptii șterși de pe pământ ?...
Precum știu, doar cei ce ară brăzdele nelegiurii,
Silăscău semănd'o, --căleg roadele pierii...

Dup'a lor nelegiuire doar aceştia toţi pier,
 Nimic îi doar prin suflarea Dumnezeului din Cer !
 Leului îi încoteaza răcnetul şi stă să cadă,
 Când sub ghiarele-i rapace nu mai are nici o pradă,
 Şi-ai leoaicii'n foame pui
 Răpescu-se să-şi caze fiecare pradă lui !

Un cuvânt până la mine a venit în miez de noapte,
 Şi urechia mea primit-a ale lui ugoare geapte...
 M'a cuprins aţmea spaimă,—ca să spun tot adevărul,—
 Şi cum pe arici stau ţepii, mi-s'a fost sbârilit tot parul .
 Un duh a venit la mine şi'nainte-mi a statut,
 Dar vedeniei aceasta chipul nu i-am cunoscut;
 Şi cum ea, ea să-mi vorbească, şi-a eprit în faţă-mi pasul,
 I-am fost auzit, în geapte, cele ce restit-a glasul:

*Oare poate fi pe lume om să n'aibă nici o vină
 *Înainte Celui care stă de-apururea Lumină ?
 *Poate el curat să fi, —muritor fiind în viaţă,—
 *Dacă ar sta spre cercetare Ziditorului în faţă ?
 *Dacă îngişi slujitorii şi-ai Săi îngeri—o'un cuvânt—
 *Fără de gregeli cu totul înaintea Lui nu sânt,—
 *Cu atât mai mult nu-i omul, ce'n sălaş de lut petrece,
 *Şi'n ţărână cu ţărână-i mi-se'ntoarce mut şi race !

*Zdrumicat în moara vieţii, fiecare om apune;
 *Firul vieţii i-se rumpe,—şi tot n'are'nţelepătune !

Acum strigă ! Cine care,—la legirile-ţi din minti,
 Va vrea să-ţi dea răspunsul ? Cui verbi-vei dintre efînţi ?
 Căci neghiobului, necezul îi aduce-al morţii-abis
 Şi la fel nebulul pierde, de mânia lui ucis !
 Prine-a rădăcini nebulul,—turma-i potepind imagul,—
 Dar de-edată, fără veste, i-s'a nărut sălaşul !
 Fiii lui, flămânzi şi'n zdrenţe, fiecare-i cergeter,
 Dar de geaba cer, că nimeni nu le vine'ntr'ajutor !
 Sacerigul i-l mănâncă alţi flămânzi, de el straini,
 Căci îi pradă tot avutul şi-l iau până şi din spini !

Căci nelegiuirea înădă, din țară nu rasare,
Și-orănească suferință la pământ graunte n'are,
Ci doar omul singur este suferinții lui iavorul,
După cum din înălțime doar își face vulturii șorul !

Eu aș alerga la Domnul, cu necazul meu pe umăr,
Căci El lucruri mari plinește și minuni fără de număr ;
Pe pământ, El versă ploae și câmpiilor dă apă ;
Pe șeriți, El îi înalță, pe cei urgisiți îi scapă ;
La vicleni le strică planul, răsturnând cele ce vor ;
Pe cei "înțelepți" îi prinde întru viclenia lor ;
El îi face 'n miezul zilei, -- pe când uneltesc în șoapte, --
Să dea toți peste 'ntunerio, băjbând ca 'n miez de noapte !

Dacă Dumnezeu te ceartă, -- fericit să știi că ești,
Și mustrarea Lui din Ceruri, tu să n'o nesocotești !
Când îți pare c'ai pierdut 'O, mila Lui o ai întreagă ;
Rana care El 'ți-o face, tot El vine și 'ți-o leagă !
Din necaz vei fi de Domnul izbăvit de șase ori,
Și de șapte ori scăpa-vei ne utins dintre vâlvoi !
El te va scăpa de moarte, când va fi foametea 'n toi,
Și de săbiile toate întru valmă de război !
Biciul limbii bârfitoare nu va fi harapnic ție,
Și de puștiire teamă n'o să ai când o să vie ;
Râde-vei de fiecare
Și nu fi-va 'ți a te teme
Nici de foamă, nici de fiare,
Când veni-vor în cea vreme.

Căci cu pietrele 'n câmpie
Vei avea tovarășie,
Și cu fiarele de-aface
Vei avea, trăind în pace !

Fericire va fi 'n cîrta-ți, -- când de Dumnezeu ți-l legi, --
Vei vedea crescându-ți holda; ți-ai găsi turmele 'ntregi ;
Ți-ai vedea 'nmulțiți urmașii și vlăstarii ce-au să fie
Cum sunt mugurii pe creangă, cum e iarba pe câmpie !

În mormânt, la bătrânețe mult adânci ai să cobori,
Ca un stog de grâu la vreme secerat să dea comori !
Iată cele lămurite între noi, -- și-așa e bine...
Tu ascultă-le, căci toate de folos sunt pentru tine !

IOV RASPUNDE LUI ELIFAZ.

Iov, acestuia răspunde, --clătinând din cap, amar :
"Oh, de s'ar putea, durerea-mi să stea pusă pe cântar,
De mi-ar fi'n balanță puse toate cumpenele mele,
Decât tot nisipul mării ele-ar fi cu mult mai grele !
Iată dar de ce cuvântul ce mi-l dă durerea mie, --
Intru descărcare parohă, --merge pân'la nebunie !

Căci cu iuți săgeți pe mine m'a străpuns azi Dumnezeu
Și otrava lor e soarbe, îngrozit, sufletul meu !
Au, măgarul cel sălbatec s'biară'n lunci cu iarbă mare ?
Și nugește eare beul, când nutreț în față-i are ?
Ai putea mânca vreodată
O mâncare nesărată ?
Și albușul crud, în gură,
Nu-i greșos peste măsură ?
Cam asemenea mi-e hrana zilelor în care mă sting,
Și-o mănânc, --oricând de-aceasta ași vroi să nu m'ating !

O, dac'ar veni la mine oaiace mă rog să vie,
De mi-ar împlini rugarea Dumnezeu din vecinicie ;
De-ar voi să mă zdrobească, --mâna Lui dac'ar vrea-pune,
Ca țărâna mea leproasă cu pământul să se-adune, --
Mi-ar rămâne mângâierea că'n a suferinții munci,
Cel puțin, nici o clipită n'am călcat a Lui porunci !

Ce să mai aștept eu oare, în durerea mea cea vie ?
Ce nădejdi să mai am iarăși, când sfârșitul meu se știe ?
Oare, am tăria pietrei, cândurgia mă destramă ?
Trupul meu, e de aramă ?
Oare, nu-mi lipsește-acuma ajutorul, --cum vezi bine ?
Mila Lui și mântuirea, nu fugit-au de la mine ?

Cel ce'ndură, are dreptul : un prieten să-l mângâie,
Chiar când frica'n Cel din Ceruri n'a putut să-i mai rămăie..
Frații mei, --pe când în case și'n rărunohi durerea'mi sapă, --
M'au fost înșelat întocmai ca pârăele de apă ;
Ca și albia prin care apele lor își au cale
Și curg repede la vale,

Ale căror unde'ngheață, fără ca să se mai vadă,
Așternându-se deasupra straturile de zăpadă,--
Dar când arșița pogoară din al soarelui suptor,
Ele-au și secăt în matoacă, au pierit din locul lor !

Caravane călătore în pustie se afundă
Și, sub arșița de vară, doritoare de-a lor undă,
Când le văd din depărtare albiile, strigă scapă
Călătorii arși de sete,--siguri că vor da de apă ;
Pe nisip iuțescu-și pașii, însă când ajung la ele,
Deznădăjdea'n teji pătrunde, că putut-au să'i înșele !

Tot așa sunteți acum și voi cei ce-mi stați în față :
Imi vedeți nenorocirea,--și de groază se vă'ngheață !
Dar ce ? Eu deschis-am gura,--de la voi ceva a cere ?
Eis-am eu : Dați-mi și mie din a voastră azi avere ?
Sau: Scăpați-mă din mâna dușmanului ne'apăcat ?
Sau vă cer răscumpărarea de la cel ce m'a'mpilat ?

Dați-mi doar povața voastră ! Faceți-mă să'nțeleg :
Prin ce care-am fost în stare cu păcatul să mă leg ?

O, cât de pătrunzător e adevărul pentru mine !...
Dar ce dejeneste astăzi gura voastră,--și pe cine ?
Judeca-mă-veți voi care după cum mi-am spus cuvântul ?
Deznădăjduitul spune,--și cuvântul i-l ia vântul !...

Voi năpăstuiți orfanul,--dacă nu-l luți la goană,--
Și prietenului vostru maelțiți întru prigoană !
Dar, uitați-vă la mine ! Eu minți-voi vouă'n față !
Înapoi veniți, prieteni, ci nu-mi fiți năpastă'n viață !
Înapoi veniți la mine și grăiți cum se cuvine :
Că's nevinovat în totul și dreptatea mea'i cu mine !...
Ase vreo nelegiuire din grăirea limbii mele,
Și nu osebește gura-mi totdeauna cele rele ?...

IOV DEZNĂDĂJDUIT.

Omul e ce și oșteanul pe pământ, cu-aceiași soartă,--
Ca pe-un muncitor cu sîm, ale sale zile'l poartă...
Cum tânjește după umbră rebu'm arșița de vară,
Cum mîinitul își așteaptă plata'm fiecare seară,--
Așa am acum eu parte de durere și de chin,
Repunându-mi suferința, cât-de-cît să mi-o alin...

De mă culc, mă'ntreb, în geseat: "Când s'o face ziua iară?",
De mă scol, suspin în lacrimi: "Când s'o face tarăşi seară?",
Şi de frământări mă satur, --măcinându-mi astfel viaţa, --
De cu zori şi până seara, din amurg pân'diainseşa !...
Trupu-mi tot e viernărie, pielea'mi crapă de puroae,
Şi sub mine ca'ncleiate's aşternutele gunoaie
Cum suveicii ţesătoarei i-se isprăveşte firul,
Au trecut zilele mele şi m'aşteaptă cimitirul...

Dumnezeule-aminteşte-Ţi, --când spre Tine'mai strigare, --
Că-a mea viaţă chinuită nu e decât o suflare,
Şi, dacă cu'ngheţul morţii, genelor'mi'ngheţi clipirea,
Ochii mei n'au să mai vadă niciodată fericirea...
Ochiul Celui ce mă caută,
N'o să mai mă vadă, iată,
Niciodată, niciodată, ...
Ochiul Tău, în tina vieţii, mă va căuta, din Cer,
Inşă n'o să mai mă vadă unde fost-am, dacă pier ;
Precum norul se destramă şi se duce, --după ploii, --
Cel care soboră'n moarte, nu mai vine înapoi ;
El, în casa'n care, zornic, firul zilelor şi-l toarce,
Doamne, nu se mai întoarce,
Şi sălaşului în care i-a surâs cândva norocul,
Nu-i va mai cungaşte locul !

Drept aceea, şi eu, Doamne, în a mele zile grele,
Nu voi pune nici o clipă măcar streajă gurii mele ,
Suspina-voi către Tine, mă voi tângui mered
Şi voi gese, sub obida dată sufletului meu...

Au sunt eu o mare, Doamne ? Sunt balaur prins în mreajă,
Că'mprejuru-mi pus-mi streajă ?...
Când sic: "Patul meu şi somnul se vor îndura de mine
Şi durerile din trupu-mi, cât-de-cât, au sa-mi alina, "--
Tu, spăimântătoare visuri, Dumnezeule'mi-aduci,
Ingrozindu-mă năprasnic cu vedenii şi năluci !

Şi de-aceia, oietu-mi suflet, --între case ce socote, --
Mai curând un ştreang alge decât chinurile-mi toate !
Mor, nu voi trăi cât veacul !
Nu mai fui sta dăra în faţă,
Căci, ne mai silându-mi laacul, --
O suflare'! hătă-mi viaţă !

Ce e omul inainte-Ţi,că spre el Ţi-e pururi faţa,
Şi-l încerci în toată clipa,seara ca şi dimineaţa ?...
Câtă vreme oare ochii-Ţi siredeli-mi-or trupul,patul,
Neslăbindu-mă privirea-Ţi nici cât să-mi înghit scuipatul ?
De-am greşit,au ce stricat-am întru cele câte oameni,
Păzătorule de oameni ?...

De ce,Ţintă n'ai pus,Doamne,a-lor Tale iuţi săgeţi,
Că poveră mie înlunai am ajuns acestui vieţi ?
Pentru ce nu-mi ierţi păcatul şi prihana mea n'o ierţi,
Căutând cu-a Ta urgie fără seamăn să mă cerţi ?...
Căci voi adormi'n ţărână,Dumnezeul meu Prea-Sfânt,
Şi când vei căta spre mine,vei vedea că nu mai sânt !...

CUVÂNTUL LUI BILDAD

Auzindu-l tot ce spune,în el deasăde,del vol,--
Către Iov a zis Bildad :
"Până când vorbi-vei astfel în durerea ta cea vie
Şi grăirea ta va curge aspră ca o vijelie ?...
Oare Dumnezeu îndome cuapane dreptăţii ştiute,
Sau dreptatea o strâmbează Cel în vezi A-tot-Putinte ?
Dacă fiii tăi îşi dus-au viaţa lor în făr'de-lege
Şi le-a fost plăcut,ca oameni,ca păcatul să se lege,--
Atunci Domnul i-a lăsat
Plată negrului păcat ;
Inşă dacă'n caldă rugă către Dumnezeu Prea-Sfântul,
Cu smerenie adâncă îţi vei înălţa cuvântul,
Şi de va găsi ca suferi întru nevinovăţie,--
Pericirea dinainte înapoi va da-o Ţie,
Înmulţind a ta avere în dobitoacească turmă,--
Decât cea dintâi,mai mare dându-Ţi-o pe cea din urmă !

Îa purcede a'ntrebare neamurile din nainte
Şi la cele ce păşit-au,caută de la aminte,--
Şi vedea-vei că bătrânii Ţi-or grăi cu-aşa cuvinte :
"Fără smârcuri,fără baltă,
"Creşte papura voinică ?Creşte brestia cea naltă ?...
"Fiind încă netăiată,încetează-a mai fi verde,
"Şi'nainte de-orice iarbă,vinul vieţii ei se pierde !...

"Astfel e și soarta celor cari, în rătăcirile lor,
"Nu mai vor să vițuiască întru Tatăl-Ziditor ;
"Că nădejdea lor se frânge tot așa ca și când ei
"Stau frânghie să'ampletească din ușorii funigiei,
"Sau, --având război să poarte, ar găsi, nătângi cu cale
"Oa din pânză de păianjen, pieptului să-și facă zale !
"Pe cel iară de prihană, Dumnezeu nu-l dă'n țărână,
"Și pe cel în făr'de-lege viețuind, nu-l ia de mână !
"Celui drept îi uaple gura de neapasă bucurie,
"Și pe buzele lui toarnă râuri mari de veselie ;
"Iar pe-ai lui vrăjmași în viață îi acoperă'n ocară,
"Și-a lor certuri de pe lume, sub mânia-I, va să piară ! "

RĂSPUNSUL LUI IOV

Eu știu bine o'asa este. Au cum ar putea să fie
Un eu drept, în fața Celui care-I Drept în vecinicie ?
Dacă'ar sta eu kl în proptă, --ou'ntrebări când l'ar pătrunde, --
Dintr'o mie, la niciuna emul n'ar putea răspunde.
În de-apururi Frea-Puternic fiind kl, --au cine-anume
I-s'a'apotrivit vreodată și-a rămas ne'nfrânt în lume ?...

El din loc strămută munții până n'oi n'au prins de veste,
Și'n mânia Sa'i răstornă, de Puternic precum este ;
Zgudue cumplit pământul
Din adâncă-i temelie,
Clătinând așezământul
Stâlpilor lui, în mânia.
Soarelui Săa dând poruncă, soarele nu mai răsare !
Stelelor punând pecete, --cetluită'i fiecare !
Numai El să'ntindă peste Cerurile Sale'nalte,
Și umblând peste toți norii, doar El poate să tresalte !
Carul-Mare, El zidit-a, Rașița tot El zidf
Și cămărilor gătite stelelor din Miază-Zi !

Lucruri mari kl savârșește, sus în Cer și pe pământ,
Și minunile Lui toate, iată, fără număr sânt...
Dacă'mi trece pe de-alături, ochii mei nu'l văd de fel ;
Pe din față-mi se strecoară, dar eu nu văd că e kl !
Mâna Lui ceva de-apucă, --să'L oprească, cine poate ?
Să-L întrebe : "Ce faci, Doamne "?, ar putea vreun grai din toate ?
El mânia nu-și întoarce, și mării Lui se pleacă
Toți acei ce'n îngâmfare cată viața sa-și petrecă.

Și-atunci eu ce I-ași răspunde ? Ce cuvânt s'aleg să-I spui ?
Și eu ce dovezî eu care ași putea sta'n fața Lui ?
Chiar dac'ași avea dreptate, limba mea răspunsuri n'are ;
Voi ruga Judecătoru-mi să m'asculte cu'ndurare.
Și chiar dacă El m'audă când îl strig, în greu impas,
Totuși nu cred că arhiepiscopul stă s'asculte bietu-mi glas...
El care mă poate'ndată mișărâna, de slab cu sânt,
Și'nmulțește zi și noapte rănile-mi, fără cuvânt,--
Nici o clipă să răsufla nu-mi mai dă,--orice I-ași spune,--
Și mă sature'n tot ceasul de amară-amărăciune !

Să alerg la vre-o putere ? În puteri, El e mai tare !
Sau dreptatea să mi-o caut ? Cine să-mi ia apărare ?
Gura mea mă osândește,--oricât ași avea dreptate,--
Și neprimănit de fi-voi,--vinovat tot eu mă scoate !
Sunt nevinovat, dar iată adevărul spus pe față :
Imi disprețuesc răptura, și-acum nu mai țin la viață !
Fiindcă Doamul, în mânia-I,--de ce oare să n'o spun ?,--
Intr'o clipă nimicește pe cel rău și pe cel bun...
Și măcar de-ar fi ea biciul să-ți aducă moartea'ndată,
Dar El râde de răptura suferind nevinovată !

Fug mai iute-a mele zile decât pot să fugă cerbii,
Și mai repede ca vântul lunecând pe fața ierolii,--
Periclitarea fără s'o vadă,--
Am sburât precum vulturul zboară iute după pradă !...

Dacă-mi zic : "Vreau mulțimea să mi-o uit și să mă schimb
Întru toată'nfățișarea,--veloșia să mi-o plimb ",--
Atunci spaimile mă uapla de tot chinul mie dat,--
Știind bine că Tu, Doamne, nu mă scoți nevinovat !
Ca nelegiuît voi trece, orice-ași face. Așa uor,
De ce m'ași trudi'n zadar ?
De spăle-m'ași cu zăpadă, de spăle-m'ași cu leșie,
Tu m'ai curănda'n mocirlă,--ca răsplată dată mie,--
Încât s'ar scârbi de mine când ar sta sa-mi ia aminte
Și m'ar îmbrăca cu gheață pân'și bițele-mi vestiminte !

Fiindcă Dumnezeu nu este Oă, ca mine,--chiar la cel,--
Să pot sta cu el de vorbă, să mă judec eu cu el !...

Și nici între noi nu poate vre-un mijlocitor să vină,
Peste El și peste mine mână'n voce să și-o țină,
Ca să depărteze astfel varga Lui ce mă'nsăpăieantă,
Că de-așupra mea stă'ntr'una cu mânia Ki prea-siântă...

Ași vorbi atunci în voce,--oricât de durere irânt,--
Că n'ași mai avea, de Dănsui să mă tem, nici un cuvânt !
Dar m-aș, sătul de viață,--lăsând elocod plânsul meu,--
Cu amarăsiune'n suflet, voi striga lui Dumnezeu :
"Nu mă osândi ! Arată-mi pentru ce m'afunzi în jule ?
"Au îți place să dai chinuri în diapreț iă, turii Tale ?
"Bine'i care să-Ți verși focul peste-un îns din bunii Tăi,
"Și curăsu-Ți să plutescă peste sfatul celor răi ?
"Ai Tu care ochi de carne,--ochi de om tors din moroi,--
"Ce să vezi cum vede omul, să Te'nșeli la fel cu noi ?
"Ale Tale zile care, omenești le socotești,
"Și-ai Tăi ani iără de număr, sunt cu anii omenești ,
"Ca să-mi cercetezi păcatul și mereu a-l căuta,
"Când, nevinovat, știi bine să mă ai în mână Ta ?...

"Ale Tale mâini, o, Doamne, m'au scutit din lut, întreg,
"Și-acum Tu'mi vrei nimicioirea ? Iată ce eu nu'nțeleg !
"Din pământ,--adu-Ți mîinte,--m'ai făcut cu sfînta-Ți mână,
"Și-acum vrei--scurtându-mi viața,--să mă'nțoroi iar în țărână ?
"Nu m'ai muls Tu ca pe lapte ? Cu pe cuș m'ai fost iăcut ;
"Oasele-mi, cu vine, Doamne, mîna Ta mi le-a țesut ;
"Ai țesut pe ele piele ;
"Harul Tău mi-ai dat, cu ele,
"Întru viață să mă poarte,
"Și'n purtarea Ta de grijă să mă ai până la moarte !...
"Acum, iată , știu înoultez ce-ascundea în al Tău gând,
"De mă vrei mereu plîngînd :
"Ca, pîndindu-mă,--păcatul decă'l fac, să nu mi-l ierți,
"Pentru iăr'de-le, eu-mi, InșuȚi cu mânia să mă cerți !
"De sunt vinovat, vai mie ! Viețuind în neprimenă,
"Să nu pot să'nălț spre Tine nici a ochilor mei geană ;
"Ci'n a mea ticăloșie cufundat fiind mereu,
"Întru rugă să'nălț glasul-mi, să mă ierte Dumnezeu !
"Și dacă'ndrăsnesc aceste,--de-acolô de unde ești,--
"Ca un leu, cu-a Ta mânia, Doamne, să mă urmărești,
"Nouă eștiri trimiȚi la mine,--niște biate case supte,--
"Cu urgii de Tine date, împotriva mea să lupte !

"Au de ce m'ai scos din sânul celei care m'a născut ?
"Ași fi mort, și n'ar fi'n lume ochiu ce m'ar mai fi văzut !
"Ași fi azi ca toți aceia cari în lume nu mai sânt,
"Căci, din pântecul mamei, așa fi mers drept la mormânt !...

"Nu-mi sunt care numărate zilele ce duc în chiș?
"Dă-te la o parte, Doamne, să mă'nviorez puțin
"Mai înainte ca'n durere firul vieții'ntreg să-mi torc
"Și să plec, -- de unde'n vecuri n'oi putea să mai mă'ntorc, --
"În ținutul de'ntunerie cel al morții'n care-oi trece, --
"Mut pe veci, și trist, și rece, --
"Unde'n haosul de beane nici măcar răsură lună,
"Și-unde, pururea, lumina cu'ntunericu'i tot una !... "

CUVÂNTAREA LUI TOIAR

La acestea de Iov zise cu neșăraurit amar, --
Ca al treilea prieten, a grăit atunci Toiar :
"Care-acestor vorbe grele să nu dăm răspuns la fel,
Și să creadă gurilivul că dreptate e cu el ?
Oare, vorbele-ți deșarte, -- nimănui putând să placă, --
Joc de oameni tu bătându-ți, -- face-vor pe toți să tacă,
Fără ca nimeni pe tine
Să te facă de rușine ?...

Către Dumnezeu din Ceruri, tu, -- privind-L cu ochi răi, --
Zici : "Mi-e dreptă judecata și'e curat în ochii Tăi." !
A, dar dacă vrear'ar Domnul Dumnezeu deschide gură
Șă răspundă gurii tale care și-a'ntrecut măsura, --
Și dăe'ar ghai cu cale
Că-ți desvăluie, o clipă, taine-Ințelepciunii Sale, --
O, atunci, vedear'ei însuși și pater'ei să'nțelegi
Că nu-ți răsplătește Domnul, după'a tale fără-de-legi !

Poți tu să pătrunzi cu mintea-ți, -- mărginită'n duk marea, --
Cele ce--nemărginite--are'n Ceruri Dumnezeu ?
Sau până'la desăvârșita-I cunoștință, -- poți să zici
Că-mi poți să te ridici ?
Eu, cât Cerul e de-Inaltă, -- ce poți face de-i, nebuna ?
Bucăt locuința Morții mai adâncă-I, -- ce poți spune ?...
Ca pământul e mai lungă și cu marea e mai lată, --
Cine poate să-L oprească, chemând El la judecată ?...

Căci pe'ngelător El știe-l, pe viclean are-l nainte,
Și nelegiuirea vede-o, ne'ncordând lumrea-asiate...
Omul, diampotrivă, are minte de nebun, zămatie,
Și se naște ca și mînzul unui biet săgar sălbatic !...

Ci tu'ndreaptă-ți intra rugă inima spre Dumnezeu ;
Măinile spre El întinse, umilit, să ai mereu !
Depărtează fără-de-legea ce-ți întinde areji de tort ;
Nu lăsa sălăș să aibă nedreptatea'n al tău cort !
Și-atunci truntea te'nălța-vei fără teamă, fără frică, --
Și va fi ca niciodată, bucuria^{ta} nu mioă :
Suferințele-ți uita-vei, și de largul lor tumult
Îți vei aminti cel mult
Ca de niște ape repezi care au fost secăt de mult !...

Ca și soarele'n amiază îți vor fi zilele vieții,
Și'atunericul tău îi-va cum sunt zorii dimineții !
Plin de'ncredere tu îi-vei, --fără nicio un ceas amar, --
Și nădejdea'n al tău suflet nu dospie-va în zădărnă !
Imprejurul tău căta-vei și, --fiindu-ți toate dulci, --
Vei vedea că poți cu totul fără grijă să te culci :
~~Fără să~~ turburați~~denimeni~~ și mulți vor căta să spună
Numai vorbe bune'ntr'una despre inima ta bună...

Diampotrivă, ochii celor ce'n nelegiuiri duc viață,
Stingu-se să nu mai vadă măcar la un pas în față, --
Negăsind loc de scăpare ei în tot ce-i înconjoară,
Decît singura nădejde ce mai pot avea: să mărară !

IOV RĂSPUNDE LUI TOFAR

"Singurii'nțelepți, voi sunteți, --și să recunosc, greu nu mi'î,
Că, aurind voi, moare înseși toată'nțelepciunea lumii !
Dar pricepere am și eu tot ca voi, --și zice-voi :
Cine nu cunoaște oure lucrurile ce știți voi ?...

Prietenilor spre batjocuri am ajuns acuma eu,
Când mă rog lui Dumnezeu !
Când îi cer lui ajutor, --
Eu, cel drept, --nevinovatul, --de batjocură sunt lor !
"Dă-i diapreț nenorocirii " !, --cel ferice'și nălță sorul, --
"Cui alunecă'n vâltoare, tu un brînci dă-i cu piciorul " !

La prădălnici, li-se lasă corturile'n bună pace,--
Nimic nimeni nu le iace !
Celor ce mînie'atr'una pe Cerescul Ziditor,
Le e bine, deşi loru-şi Dumnezeu e'n puania lor !

Ci pe dobitoace'ntreabă,--vor putea ca să te'aveje;
Pasările sburătoare vor putea să-ţi dea poveşti ;
A pămîntului jivine
De pe cele patru laturi
Toate cheamă-le la tine
Şi, venind, îţi vor da sfaturi ;
Peştii mărilor afunde, din adâncuri tu'i adună,--
Şi veni-vor toţi şi toate, adevărul să ţi-l spună...

Care, cui din toate-acestea nu-i e bine cunoscut
Cum că: Dumnezeu cu mîna-I toate-tote le-a făcut,
Şi că'n mîna-I stă suflarea tuturor de pe pămînt
Câte'n duhul vieţii sînt ?...
Dar, fireşte că'n ureche orice vorbă la fel nu stă,
După cum şi cerul gurii cele de mîncat le gustă.
La bătrîni se află sfatul lăsat,--la toţi s'ajungă,--
Şi priceperea deosebită este'n vieţuirea lungă.

Dar lumina'nţelepelunii cu puterea'ngemănată,
E la Dumnezeu în Ceruri,--nu pămîntului e dată...
Agerimea cea mai naltă, e la Dumnezeu Prea-Naltul;
Ce dăruie El,--în vesuri nu va mai zidi un altul !
Pe cel care El închide,--fie'n ziduri, fie'n ape,--
Nimeni din lumea toată nu va mai putea să-l scape !

Apele El le opreşte, uscînd câmpului vestmîntul ;
Le dă drumul iar, şi ele potopesc întreg pămîntul !
El, cu-adîncul Lui putere, de istov îl stăpîneşte
Pe cel ce se rătăceşte sau pe alţii rătăceşte;
El le robii pe mării sfetnici, turburînd adeseori
mintea la Jucători !
Împăraţilor le rumpe lanţurile, cînd El vrea,
Şi tot El le'ncinge coapsa cu frînghia cea mai grea !
El răstoarnă totdeauna pe cei ce puternici sînt ;
Toc vorbe fără-de-legii celui meşter la cuvînt ;

Brăul celor tari desleagă, dând putere mai puțină,
Umbra morții din adâncuri o aduce la lumină;
Meșmari face mult să crească, -- revărsându-le puhoi, --
Și tot El, iar aici le'ntoarnă în betarul lor apoi !
Rătăcindu-i prin pustii, mintea ia la căpetenie,
Și să băjbăie prin noapte face iar pe toți viclenii, --
Deslușit iară să vadă pe ce drum ei merg, orbeți,
Clătănându-se'n picioare cum se clatină cai beți !

Iată, ochiul meu, acestea toate le-a avut'minte,
Și urechia mea, la teste a fost stat să iascinte !
Ce știți voi, deci și eu știu ;
Mai prejos nu pot să iu ;
Dar eu vreau, Celui din Ceruri azi obida să mi-o spui
Și pricina să mi-o apăr însumi înaintea Lui...
Căci voi, făurari minciunii sunteți, -- drept e să vă sic, --
Și sunteți, precum văd bine, niște doftori de nimic...
O, de-ați fi tăcut, ași spune
C'aveți multă'nțelepciune !

Ascultați-mi dar cuvântul, cântărind voi toate cele
Ce va spune către Domnul glăsuirea gurii mele...

Oare veți' grăi minciuna, apăsându-mă din greu,
Socotind voi că'ntr'aceasta apărați pe Dumnezeu ?
IL veți părtini voi oare ca apărători ai Lui ?
Vrea El oare apărare prin grăirea ori și cui ?
Sau să-L înșelați, vă faceți fiecare socoteală,
Precum orice om se'nșală ?
O, nu, nu! Sub El zadarnic violența stă la pândă,
Că'n ascuns voi părtinindu-L, va da vouă grea osândă !
Oare nu vă'nfricoșează marea Lui grozavă ?
Nu vă temeți că urgia-I cade peste voi din slăvă ?
Că cenușă sunt, în fața Celui fără de'nceput,
Ale voastre păreri toate, -- și tăria voastră'i lut !

Tăceți dar ! Lăsați cuvântu-mi către Dumnezeu să-l spui, --
Chiar dac'ar cădea pe mine arșița mănii Lui !
Carnea'n dinți mai voi lua-e și'mi voi pune viața'n joc;
Știu, mă va ucide Tatăl, cu urgia Lui de foc ;

Nu nădăjduesc nimica întru pământeasca-mi viață,
Dar voi apăra portarea-mi, stându-I neclintit în față !
Chiar și-acesta-mi poate-duce ajutor, căci, se'nțelege:
Înainte-I nu'ndrănește a veni cel iar'de-lege...

Aecultați-mi dar grăirea ! Stăncă ^{n duk, eu} ~~pot~~ să scapăr,
Să-mi strig nevinovăția și dreptatea să mi-o apăr !

mi-se'apotrivește oare glasul vostru muritor ?
Atunci tac și vreau să mor !

Doamne, numai două lucruri îă-mi, --și nu mă voi ascunde,
Căci de față Tu nu poate să se-ascundă cu nici-unde !
Depărtează dela mine pulma Ta cu greu-I greu
Și să nu mă'ngrozească cu urgia-I Dumnezeu !
Chiamă-mă, și-Ți voi răspunde, --până dintre vii nu pier;
Sau eu să vorbesc mă lasă, și Tu dă-mi răspuns din Cer !

Ce păcate grele, Doamne, săvârșite port pe umăr ?
Făr'de-lege-mi, în viață, câte oare sunt la număr ?
Pentru ce-ascunzi a Ta față și vrăjmaș socoți că-Ți sânt ?
Vrei Tu să'ngrozești o biată krunză fluturată'n vânt ?
Flecărilor spre-a îi dat,
Vrei Tu oare, Doamne blinde, să alegi un pei uscat ?
De ce-mi siredalești făptura cu dureri de-alungul vieții,
Stând să-mi pedepsești păcate ca isvor al tinereții ?
Pentru ce la înd mă duci
Cu picioarele'n butuci ?
Numărați pentru ce sânt
Pașii trupului meu frânt,
Și'n potrivea lui toți viermii ce mă'i roadă carnea scoli-i,
Când el tot e'n ciuruire cu un strui mâncat de molii ?!

Născut omul din femeie, viață tare scurtă are,
Dar sâțul e totdeauna de nevezuri și'ndurare !
El cu ilorile'nfloreste și cosit este la fel,
Piere'ntocmai ca o umbră, neclind nimic de el !

și Tu Ți asupra-i ochii, Milostivel lumii Tată,
și pe mine mă onemi astiel cu austrări la judecată?
Oare, cum ar vrea să iasă cu curat, a Ta lumină,
Prin făptură'ntruchipată toată'n tot numai din tină ?

Nu poate ieși nici unul ! Așu dur, lui, --acurat, --
Dacă lunile și unii, Doamne, Tu I-mi numărat ;
De i-mi însemnat hotărâ pește care nu va trece, --
Având iarăși a se'ntoarce în pământ cu țina-i rece, --
Ia-Ți măcar de la el ochii, --slobod astfel să tresalte
Bucuros ca timbrișul după munca silii'ncalte !

Fie-ce copac, nădejde, când îl tae, tot mai are,
Ca din nou el odrăsește, și'aprejur răs-ar lătare ;
Uniar când răuăcina-i toată în pământ este bătrână
Și-al său trunchi piere'n țărână, --
Dăndu-sea revenelii apă,
Mugurii lui iarăși oră, a,
Și'averzește-apoi, de parcă în pământ, --de sevă plină,
Nou sădită-i o slădiță ce se'naltă spre lumină !

Pe când orice om din lume, încheiându-și a lui viață, --
Mort, se'ntinde-apoi și'nghiță !
Dându-și suilețul, --adecă neștiut sau iără veste, --
Omul unde să-l mai cauți, când el astfel nu mai este ?
Precum râurile'n mare pier în adâncime-foarte,
Tot asemenea și omul n'are'ntoarece din nearte !
Cât va fi să fie Cerul sub picioare-Ți, Doamne, treaptă, --
Adâncit în semnul morții, omul nu se mai deșteaptă !

O, de m'ai ascunde Ineuți în a Morții-Imperăție
Și acoperit m'ai ține, pân'ar trece-a Ta mânia,
De mi-ai notără un termen, după care, Doamne Sfinte,
Să-Ți aduci de mine-ominte, --
Din a Morții mare-adânce, iară țărături, fără fund,
Să mă chemi și se-Ți răspund !
Decât cea de azi, --spre Tine, --ai-ai deschide altă cale,
Că pește-ar fi: dor să-Ți fie de făptura mâinii Tale !...
Dar Tu azi fii numeri pașii și păcatele-mi le numeri,
Covârșind cu grea durere al zidirii mele umori !

Cum se nărua și piere muntele'ntr'o mare-adâncă;
Cum sfărâmă-se'n puzderii când din vârturi cade-o stâncă
Cum de măcinigul apei piatra nu poate să scape;
Și precum e ros pământul de năvalnicile ape, --
Tot așa Tu, Doamne Sfinte, --omului, --de unde ești,
Ale lui oamori la stăruie și nădejdea'ă minicești !

Suferinții'l dai de-a dura,
In dureri de iad și munci,
Ii schimonosești făptura,
Și din fața Ta'l arunci !
Fiii lui de-ajung în cinste, -- de la mare pân' la mic, --
Al, de unde-ai vrut să-l năruie, nu mai știe -- atunci nimie !
De sunt înjosiți în lase și-au ajuns în sârcoale, --
Al nimica nu mai știe !
Numai trupu-i, în durere, se'nfiece tot a-l greu,
Și-al lui suflet adăsește de'atrietare vad mereu !"

AL DOILEA CUVANT AL DULUI IERAZ

Pe când Iov așă grăește și mai iute -- r vrea să moară, --
Se ridică să-i răspundă Elifaz a două-cară :
"Au e drept, -- când un prieten vorbe'ntemeiate spune, --
Înțeleptul să-i răspundă cu deșertă'nțelepciune ?
Poate'n fața Celui Vecinic sta'n picioare omul mic,
Prin cuvinte fără noimă ce n'a,ută la nimie ?

Tu, prin cele Lui grăite, nemerituindu-te mereu,
Ți-ai lost nimicir din suflet temerea de Dumnezeu,
Căci a ta născătoare, -- cum mai rar au pământeni, --
Cărmăște-ți limba'n gură, să grăești ca tăji violenii !
Nu cu fiți aduc osândă ! Ci'ntru cele ce grăește,
Gura ta te osândește !
Ale tale buze înșeși, prin vorbirea lor năucă,
Împotriva ta acum mărturie vin s'aducă !

Care'ntâiul dintre oameni ești născut tu, -- iruntea frunții ?
Sau venit-ai tu pe lume mai înainte decât munții ?
Fost-ai tu la rând cu Domnul în Cereștile Lui sfaturi,
Și din ele'nțelepciune ai sorbit ca să te sature ?
Din cât știu ~~tu~~ pământeni cei cu minte mai de noi, --
Ce știi tu, să nu știm noi ?
Între noi, peri albi ca neaua avem unii, Iov copile, --
Decât înșeși al tău tată mai bătrân, mai vechi de zile...
Pașin lucru'i pentru tine singurile pe rând
Și cuvintele ce Domnul ți-le spune -- atât de blând ?...
Între te trage vâre inimă, -- și ce tot cer
Ochi tăi trufăși când cată către Dumnezeu din Cer ?

În potrive lui, mînia-ți o'nurepți tu grăind cuvinte
ca acestea,--cum n'ar spune decât cel ieșit din minte ?:

"Ce este, cu-adevăr,at,

"Bietul om, spre-a fi curat ?

"Și născutul din femei poate fi fără păcat ?

"Dacă Dumnezeu nu crede nici în sfinții Săi,--și nu-l

"Însuși Cerul curăție cum l'ar vrea'naintea Lui,--

"Cu-atât mai puțin e omul,--dintre cele câte mor,--

"Care bea nelegiuirea ca pe-o apă de iavor" !

Vreau să-ți spun ceva...m'ascultă ! Vorba mea dac'o aștepți,
Îți voi spune ce văzut-am și ce știu de la'nțelepți
Cari, la rîndul lor, primit-au,--spre lumina minții spor,--
Toate cele ce-ți spun ție, spuse de părinții lor:

"Omul cel cu suflet negru, cel cu sufletul hain,

"Ale vieții zile toate și toți anii'și duc'e'n chin:

"Țipete de deznădejde și de spaimă-adânci s'adună

"Și'n urechia lui răsună !

"Pericidrea când îi pare că'mprejuru-i stă inel,

"Va veni pustitorul să se-arunce peste el !

"Vor veni să-l împresoare ale deznădejdei ape,

"Și de negrul întuneric nu va mai putea să scape,

"Nici de sabia ce-așteaptă

"Bă dea lui răsplătă dreaptă !

"El aleargă pretutindeni să găsească vieții pâine,

"Dar n'o află; nu-i nici astăzi, precum nu va fi nici mâine !

"Știe bine că pierzarea-i va veni din Cer la vreme,--

"Și'ntr'a viețuirii zile el de mai nainte geme !

"Turburarea și necazul, spaima lui vor da sub soare,

"Ca un Împărat ce gata stă cu oști să-l împresoare !

"Căci,--pe când el, de osînză avea coapsele'ncărcate

"Și trăia'n cetăți ce fi-vor nimicirii toate date,--

"A'ndrănit, semeț,--sub scuturi,--mîna lui de pe pământ,

"L'o ridice în potrive Dumnezeului Prea Sfînt !

"Bogațiile pieri-vor, și puterea-i va descrește,

"Umbra nu-și va mai întinde pe pământ, cum el dorește !

"Nu va mai ieși din beznă, căutându-și luminișul.

"Arșița'l va tot cuprinde și-l va arde lăstarigul !

"In înşelăciuni nădejde când el are,--ia răsplată
"Numai de la'nşelăciune,că'nşelare'i va fi dată !

"Ca o viţă'nsecetată
"Agurida şi-o va pierde,
"Şi-a lui brustură uscată,
"Nu va mai fi nici-când verde !
"Il va pârjoli suspinul
"Ca şi flacăra pe-un flutur,
"Şi va fi cum e măslinul
"Ale cărui flori se scutur,--
"Fiindcă stearpă va fi casa celui ce'ntra fără-de-lege
"Fericiri dorind,ată'ntr'una cu păcatul să se lege !

"Focul îi va arde cortul,
"Oă'ntr'a poftelor lui funii,
"Silniciei toarece tortul,
"Țesând pânza'nşelăciunii !.."

RĂSPUNSUL LUI IOV

Iov,care-ascultase totul,--de durerea lui pătruns,--
Vorbitorului de faţă-mustrător,fi dă răspuns:
"Vorbe ca acestea toate,auzit-am eu ades...
O,mângâtori potrivnici,--cine,mie,v'a ales !...
Oare când sfârşit lua-vor toate-acestea ce-ascult,frânt,--
Cari,în felul lor,nu sânt
Decât biete vorbe'n vânt !...

Oare,vouă,tot asemeni vorbe-aşi sta să spun şi eu,
De-aşi fi voi în locul meu ?
Au v'aşi copleşi cu vorbe şi la fel aşi da din cap,
Cu topindu-mă de milă,ne putând eu să vă scap ?
Şi-aşi pretinde că cu-asemeni vorbe fără căpătâi,--
Numai buzele mişcându-mi,--am venit să vă mângâi ?!

Dacă gura mea vorbeşte şi-a mea inimă suspină,
Cu nimic a mea durere,în adâncu-i,nu s-alină !
Dacă tac,--şi pe genunchii-mi lacrimă fierbinte pică,--
Au cu ce durerea-mi vie am putut s'o fac mai mică ?

Dar acum, vai, Doamne Sfinte
M'ai bătut până'ntr'atât;
M'ai lăsat fără vestimente;
Apucatu-m'ai de gât,
Ca pe-un vinovat mă strânge mâna Ta, să pier din viață,
Și, cu tari cuvinte'n gură, bârfitorul îmi stă'n față !..

Ne mai cunoscând măsura,
Mi la mine deschid gura,--
Pe obraji trăgându-mi palme
Parcă eu-ale lor sudalme !..

Dumnezeu m'a dat în mâna celor rai, celor nedrepți,--
Cari îmi toarnă jar în suflet eu-a lor vorbe de'nțelepți !
Mi-era liniștit căminul,
Plin de tihnă, de lumină,
Și nu cunoșteam suspinul,
Între cei ce l-se'nchină,--
Dar El m'a'nșfăcat de ceafă, m'a zdrobit,--și-acestei vieți,
M'a pus țintă s'o pătrundă mânișoasele-I săgeți,
Iată, ele'n juru-mi zboară,--
Rei năprasnic,--mă'nfioară,
Și'n țărâna mea când pică,
Iuți, rărunchii mi-i despică !

Fără milă când săgeata-I mă străpunge, cu'n foc arsă,
În bucăți-bucăți mă frânge, fierrea pe pământ mi-o varsă,
Când asupra mea,--ca unul ce'aplinește a Lui poruncă,--
Înfrișător Hășboinic cu de flăcări ochi s'aruncă !

Sub pojarul jalei mele,
Mi-am cusut un sac pe piele,
Și, cu schilodită mână,
Mi-am turnat pe cap țărână !

Roșie de plâns mi-e fața,--zdrumit de pumnii sorții,--
Și pe genele-mi acum se coboară umbra morții !
Totuși, vreo nelegiuire nu făcut-am niciodată,
Și-a mea rugă către Domnul, totdeauna e curată !

Sângele să nu-mi acoperi, o, pământule, sub stele,
Și vreo margine să n'aibă toate strigătele mele,
Ci străbată toate'n Ceruri, unde'n jilț de stele ai e l...

Chiar acum din cer m'ascultă martorul meu Cel de sus,
Și chezașul meu aude toate cele ce I-am spus...
Când prietenii de mine, dar în neclintire, eu
Cer dreptatea mea, cu lucrări căutând spre Iumanzeu,
Căci mi-se sfârși-vor anii și porni-voi pe-o cărare
Dintru care'n vecuri nimeni, -- fie cât ar fi de mare, --
Să se întoarcă nu mai poate, căci întoarcere ea n'are l...

Ah, suflarea mea te curmă ! Zilele-mi își frâng, avântul
Și stingându-mi-se toate, fixi în rămane doar morăntul...
M'au impresurat oamenii cu batjocura lor, iată,
Și, la câte-mi spun ei toate, ochiul meu în lacrimi cetă !

Doanezeul meu din Ceruri, -- auzi glasul-mi când Te rog
Pune-Te pe Tine, Doamne, înaintea Ta, zălog
Pentru mine, căci altminteri, cine altul, Doamne, cine
Ar putea'n dreptate cere să răspundă pentru mine ?
Căci ei înclint lor, Doamne, poartă'n fața'nțelepciunii,
Și'nțeleaptă nu mai au deci judecata lor, nebunii !

Care om, pe-ai lui prieteni care'i uitămă la pomă,
Când copiii săi ochii li-se sting, că nu au hrană ?
Si, de râs în fața lumii m'au tăcut, prin ce mă'nveță,
Și-am ajuns ca cel pe care, cu dispreț, îl scuipi în rușă !
Ochiul meu întunecat e, în durerea mea cea mare,
Și ca umbra sunt acum ale mele mădulare !

Stau înmărmuriți de-acesta cel neprimăniț, -- și ei
Fulgeră'n potrive celui cu nelegiuirile temei,
Dar cel iară de primenă, care mâini curate are,
Nu s'abate niciodată de pe dreapta lui cărare
Și credința lui în Domnul, simte că e tot mai tare !

Voi întoarceți-vă iarăși să-mi graiți ca sunt nedrept,
Și-arăta-voi că niciunul din voi nu e'nțelept.
Zilele-mi s'au dus ! Și-asemeni plaurinc câte-am stat
Să le fac în - mea viață, eu pierit, s'au spulberat...

Noaptea'n ai ai-un prefăcut-o,--și'ntunericul meu vine!
Ce să mai nădăjduiască oare sufletul din mine ?
Ce să mai aștept eu, bietul ? Cui ași sta să mai cer carul,--
Când în întuneric negru îmi voi face așternutul ?...
Strig mormântului de-acuma :
"Tu ești tatăl meu sub stele " !;
Vieților: "Voi sunteți mama,
Ca și surorile mele !"

Și-atunci,--cum, a mea nădejde să nu piară, să nu cadă ?
Și-a mea fericire ierăși, cine poate s'o mai vadă ?...
Ele-or pogorâ cu mine, spre-ale Morții negre porți,
Să ne odihnim, de-clăită, în țărâna celor morți !..."

A LUNA CUVÂNTULĂ A LUI BILDAD

Ci, ne mai putând să tacă, când așă grăia Iov frântul, ,
Iată, pentru-a doua oară, a luat Bildad cuvântul,
Și-a zis: "Câtă vreme oare,
Dup'asemeni vorbe vane vei umbla la vânătoare ?
Ouale, vino-ți în fire,
Și-apoi sta-voi a-grăire..."

De ce cu pe dobitoace ne scuți, precum îți place,
Cari în fața ta m'au dreptul să vorbească, ci a tace ?
Oare, pentru că tu cutfel te sfășii grăind cuvântul,
Ai dori: pustia s'ajungă, pentru jalea ta, pământul ?
Și deasemeni , la suspinul ce suspini tu, muritor,
Ai vroi să se strămute stâncile din locul lor ?!
De, lumina fiecărui iăr'de-lege om, se stinge ;
Al dreptății vânt, deasemeni, flacăra lui o va'nvinge;
Ve muri lumina'n cortu-i,--pe dreptate pot s'o spui,--
Și-și va stinge luminița candelă deasupra lui !

Pașii lui cei mari, voinici,
Se vor lăsa tot mai mici;
Și, cu vrerile-i grămadă,
Pe-a lui cale va să cadă;
Căci picioarele lui înseși calcă'n lațuri de lupcane
Și curând îi vor fi prinse de puternice urcane.
Junia care'l va prinde, în pășant e-ascunsă toare
Și capcane pregătită îi stă'ntinsă pe cărare !

Spaima mari îl impresionează, urmărindu-l pas cu pas,
Că adesea nărmăureşte şi rămâne iară glas...

Bogăţia cald nu-i ţine, şi, aereu ca'ntr-o omături,
Foamea 'l roade, iar pieirea-i merge tot cu el alături...
Pielea lui roasă-i de boală, -- şi'ntru'nfonetare-adâncă,
Cel dintâi născut al morţii +) măduarele-i mănâncă !
Saula din cortul lui el este, unde sta neclătinat,
Şi-l târât cu spaimă'n faţa grosnicului împărat.
Nimeni dintre urmaşii-i nu-i mai locuieşte'n casă,
Şi tot cortul vieţii sale presărat e cu puciuseă...

Jos, usucă-se ca'n erşi rădăcinile lui toate,
Pe când sus, iară cruşare, ramurile-i sunt tăiate !
Pe pământ îl pierd iute amintirea lui din lume,
Şi nu se mai poartă în cetate de-ai său nume.
Din lumină'n întuneric e'abrâncit de-o săpră zloată,
Şi el, -- fără a grinde veste, -- e gonit din lumea toată.
Vreun urmaş nu-i va rămâne, să-i erate urmale,
Şi nici un vlăstar pe unde şi-a păscut el turmele.
Reaurile curi veni-vor dinapoi răsarit şi-apue,
Ingroşate fi-vor toate de prăpădul celui dus !
Iată, asta este soarta celui ce, neghiob aereu,
Cât îi ţine viejuirea, n'a vrut-şti de Dumnezeu " !

RĂSPUNSUL LUI IOV

Intristat peste măsură,
De-abia stăpânindu-şi plânsul,
Iov deschide-a biata-i gură
Şi grăit-a către dânsul :
"O, prieteni plini de milă ! Cât mai veţi mai sta'nainte,
Să-mi adormiţi sărmanul suflet cu-culo voastre tari cuvinte ?...

Cu batjocurile voastre, toţi, de zece ori pe mine
Arundându-mă'n suspine,
Voi asupra mea sărit-aţi mâniaşi, iară ruşine !
Dacă'ntr'adevăr în viaţă,
Păr-de-legi mi-au iost stăpâne, --
Ele-mi fi-vor puse'n faţă
Şi-a mea tristă rătăcire num'n beaum meu rămâne !

+) Lepre.

Au dacă voi, fiecare, cu noroi m'ați împrăscat,
Credeti a fi-dovedire astfel că sunt vinovat ?
Atunci,--dacă sunt,--voi crede înșuși, că,--om fără saț
Fiind eu în ale vieții,--Dumnezeu m'a prins în laț !
Iată, țip sub silnicie,
Dar zadarnic : de nici-unde,
Jalea mea sub grea urgie
N'o sude, nu-mi răspunde !

Mi-a tăiat orice ieșire,--mai departe să nu trec,--
Ci, păcatelor urmare, sub pedeapsă să mă plec...
Afundatu-m'a într'o noapte fără lună, fără stele,
Și atuneric așternut-a pe cărarea vieții mele...
El m'a despuțat de slava-mi ; de pe cap mi-a smuls cununa ;
m'a zdrobit așinc în toate, ca să plon pe totdeauna.
În potrive-mi, de mânia mult aprins, Cel Bun și Drept,
Mi-a smuls azi orice nădejde mi purtam în al meu piept,--
Cum năprasnică iurtună din senin ar sta să vină
Și copacul nalt să-l saulge din adâncu-l rădăcină !

Bocotindu-mă vrăjmașu-l,--ce și c'un dușman se poartă,
Dându-mi cea mai crudă soartă :
Oștile lui tăbărit-au,--rouă tristului meu cort,
Ca să nu mai îmi mișc pașii, de și sunt un biet viu mort !
Pe-mi mei frați îndepărtat-a dela mine, cu-al meu bine,
Și prietenii mei, iată, s'au înstrăinat de mine !
Ale mele rude toate m'au uitat, nu mai mă știu,
Mort crezându-mă, nu viu !
Căsnicii și-a mele roube,--cei la cări eu încă țin,--
Mă privesc ca pe-un străin ;
Am ajuns să li-se pară
Că sunt om din altă țară,--
Și pe orice rob chemar'asi,--să-mi răspundă nu mai vor,
Oricât eu de fiecare robu-mă stăruitor !

Răsufletarea-mi n'o mai poate suferi a mea isăie
Și nici frații-mi după mână,--de respingătoare ce ie !
Până și copiii înșiși, cu dispreț îmi dau ocol,
Și'mi asvări a lor ocară,--din calcuș vrând să mă scol !

Credincioșii mei, de mine scârbă nu acum, și, iată,
Toți cei dragi inimii mele, în potrivă mea s'arută !
Ca lipite-mi sunt de piele oasele, încă fierbinți,
Și mai am, din toată carnea, doar gingiile pe dinți !

Fie-vă milă, prieteni ! Milă fie-vă de mine, --
Dacă mai fai vreți vreun bine, --
Că de mâna Lui din Ceruri sunt lovit acum eu ;
De ce și voi, cu prigoană, să loviți ca Dumnezeu
Și'n biet trupul meu să dați
Voi nu vă mai săturați ? !

O, a mele vorbe-acum din iavor : durere vie,
Dacă cineva le-ar scrie,
Pe arună sau pe stâncă, să rămână pe vecie !...

Dar, ce spun ? Eu bine știu,
Că mi-e Via Mântuitorul, -- cum din vremuri El e Via, --
Și că, pentru mine, Inuși Cel ce trupul mi-l'a frânt,
Ridica-se-va cu milea! cei din urmă pe pământ !
Și, chiar dacă, ars de pară,
Se va pierde trupul meu, --
Din țărâna-i dat aferă,
Voi vedea pe Dumnezeu !
Cu-mi mai ochi fi voi vedea,
Nu fiindu-mi în potrivă, ci'ntru mântuirea mea !

Pân'atunci însă, prieteni, -- o strig tare fie-unui :
Inima mi-se topește în rărunchi, de dorul Lui !

Dintre voi atunci, cu teamă, fiecare va sta zice,
Când, fierbinți, din a lui gene lacrimile nu mă-i pice :
"Au de ce-am fost lui prigoană ?", -- oăci dreptatea mea, azi mută,
In afărpiț, va fi și vouă tuturor cunoscută...
Temeți-vă de pedeapsă, căci, să știți cea va fi dată
Celor căror se cuvine, -- că e'n Cer o Judecată !..."

A DOUA CUVÂNTARE A LUI TOFAR

Eleetind, precum e marea biciuită de tempeste,
A răspuns Tofar îndată prin cuvintele aceste :

"Turburat de-a tale vorbe,--din adâncul meu străfund,
Gândurile-mi toate,iată,mă silesc ce să-ți răspund,
Căci sustrări ne mai primește,ce mă usplu de rușine,
Auzit-am dela tine !

Au nu știi că,de când omul a fost pas pe-acent păsânt,
Cel ne-le,uit,o clipă birue și cade'nfrânt ?
Și nu știi,că bucuria celui cu gândiri violene,
Ține doar atât cât ține biet clipitul unei gene ?
Chiar dac'ar putea ca fruntea pân'la Ceruri să și-o sue,
Va pieri și se va zice: "Unde e ?",văzând că nu e...
Va sbura cum visul zboară ;va pieri cum piero ceața
Sau vedenia de noapte,alungând'o dimineața !

Nu va mai sălta'n trufie
Sub privirea nimănui;
Nici un ochiu n'o să mai știe
Unde fost-a locul lui !
Peste fiii lui veni-vor cei nărași cari nu-i știu mila,
Și lua-vor dela dâșii ce răpit-a el cu mila !
Casele lui,pline-odată de puterea tinereții,
Se vor odihni'n țărână cu el,amule din largul vieții...

Dulce era'n gura-i răul,--seamă ne luând măsurii,--
Il'păstre ascuns sub limbă,și-l lipie de cerul gurii,--
Dar această dulce hrană (ce-o ia sufletu-i în cărcă),
În rărunchii-i va ajunge ca veninul de năpărcă !
Bogățiile'nghițite,--silnic amulas iie-cui,--
Dumnezeu i-le va scoate din chiar pântecole lui.
De năpăroi otravă supt-a,--găsind miere la aspid,--
Și deci limba de năpărcă,ne,regit îl va ucide !

Nu-și va mai plimba privirea'n desfătări,--sub hâde fapte,--
Peate-a mierei sale râuri și pâraele-i de lapte ,
Înapoi va de câștigul (înărăsnir'ași să i-o strig),
Și nici un folos nu fi-va să mai tragă din câștig ,
Căci a asuprit săracii cu'apilări în fel de fel,
Și-a luat de la ei case ce nu le zidise el !

N'avea margini lăconia-i,și,--ca de-un puhoi de ape
Revărsate peste țarini,--nu putea nimic să-i scape .
Dar nici lui--mereu spre bine--
Bogăția-i nu va ține !

Când va fi mai mult belșug
Strâns de el prin viclesug,--
Mâna Celui ce cunoaște pân'și gândul iis-cui,
Se va ridica și, trăsnet, va cădea asupra lui !

Și, ca pântecul să-i umple în ospățul aștei vieți,
Focul lui i-l va trimite priatr'o ploaie de săgeți !
Armelor de foc scăpând el, fără să-și dea viața mamă,
Nu scăpa-va, ci-l străpunge junghiul arcului de-aramă.
Scoate-va din piept săgeata ce, odată de-a lui fiere,
Ochilor săi schinteia-va cu un fulger la vedere,
Și cusplite apăsă-va morții, într'un fără seamăn iureș,
Vor veni atunci să cadă peste-acel viclean și gureș !

Grozăvii ne mai văzute și de care te'nflori,
Sunt păstrate'n Cer de-oparte pentru multele-i comori...
Foc trimis cu dinadins,
Nu de mâini de om aprins,
Il va mistui pe-acela ce-l va părăsi norocul,
Și din cort ce-o să-i mai scape, mistul-va iarăși focul !

Cerurile desveli-vor făr'de-legea lui sub Cer,
Iar pământul ridica-va în potrivă-i pumn de fier !
Tot belșugul casei sale va pieri, îi va fi dus,
Când se va stărni mânia Dumnezeuului de sus...
Asta-i soarta ce-o păstrează celui rău, în Cer, mereu,--
Moștenire hotărâtă lui, de Viul Dumnezeu !"

RĂSPUNSUL LUI IOV

Tot mai amărât de vorbe care nu puteau să-i fie
Zise din prietenie,--
Iov și-a ridicat iar glasul și le-a fost grăit fierbinte :
"O, prieteni, ascultați-mi graiul cu luare-aminte,
Pentru ca să-mi fie

MI :

Mângâierea ce mi-o dați
Ca prieteni,--dacă'mi sunteți iubitori adevărați !

Să vă spun ce am,--și'm ură, dac'asa mi-se cuvine,--
După biata mea spovedă, să vă batați joc de mine...

Oare, plângerea mea dreaptă,
De-o spun vouă, ea'n potrivea unui om acum se'ndreaptă ?
Şi, de-ar fi aşa, prieteni, pentru ce nerăbdător
N'asfi ri, când vedeţi că mor ?
Căoi, priviţi-mă, --şi-a groază până puneţi-o la gură :
Dor gândindu-mă şi, iată, spaimă sînt peste măsură !
Pentru ce trăiesc toţi răii ? Pentru ce-ajung bătrâneţe,
Şi, sperind în trăinicie, răsărituri mă pe feţe ?
Am de ce, cu ei în faţă, se'ntăresc, --şi'n toate spor
Şi belşug şi fericire au mereu vlăstarii lor ?
Cortul lor e plin de tihnă, iără nici un pic de irică,
Şi Dumnezeu-lasă vargă peste ei nici-când nu pică !
Taurii lor, plini de vlagă's şi greş nu dau să se strice
Întru bună zăminlire gonitoarele junice.

Cu pe nişte miei să aburde, cu sătui în iarbă grasă,
Pruncii'n jurul lor şi-i lasă,
Iar copiii'n salt uşor
Sbenguiesc în preajma lor !
Zilele'şi petrec în cântec de chitare şi cavale,
Fără nici un dor pe suflet, iără'o lacrimă de jale, --
Iar când viaţa lor se'nohee, împăcaţi cu vrerea sorţii,
Într'o clipă se coboară în împărăţia morţii...

Şi doar ei ziceau într'una, rînd pe rînd, din tată'n iu,
Către Dumnezeu Cel Via :
"Pleacă de la noi, că, iată, bine nu păsim cu cale
"Cât avem a-vieţuire, să'nvăţăm căile Tale !
"Ce e Cel A-tot-Puternic, spre folosul iie-cui,
"Şi ce pierdem fiecare, dacă nu aluzi-vom Lui ?..."

Aşa dar, nelegiuîţii de pe lume, --în tot locul
Încing brăul lericirii şi-au în mîna lor norocul !...
O, departe fie sfatul celor răi în veci de mine !,
Dar de câte ori vă Cereal celor răi ce se cuvine :
Candelă să li-se stingă, şi, pedeapsă de temei ,
Sărăcia cea mai neagră să coboare peste ei ?

Dumnezeu să le ia slava,
Să le dea dureri într'ună,
Și să fie toți cu plauva
Care-o spulberă furtuna ?

Zice-veți: păstrează Domnul, spre nelegiuiri răsplată,
Celui care se cuvine, la plinirea vremii dată !
Dar ar trebui să-i facă viețuirea cât mai strîmtă,
Și pedeapsa nimicirii, cel nelegiuit s'o simtă !
Dumnezeu, pe el mânia să-și reverse—grele ape,—
Ca, nelegiuitul, astfel, cu mânia-I să se-adape !
Că, ce'i pasă după moarte, casei lui ce-o să se'ntâmpie,
Când de zilele trăite cupa vieții lui se înaple ?...

Dar, o, Domane, mă'ntreb eu :
Este cineva'n măsură să dea sfat lui Dumnezeu ?...

Cel nelegiuit se stinge'n fericirea lui, senin,
După ce-a gustat din viață bucuriile din plin !
Celălalt, închide ochii istăvit și amărât,
Cu amarul vieții'n gât,—
Și-amîndoi intră'n morminte tot atîta de adînce,
Ca, același vierni, să vină și-a lor carne s'o mînhănce !

Dar eu știu ce fel de gânduri aveți voi, minți înțelepte,
Cari asupra mea rostit-au judecăți mereu nedrepte.
Ziceți voi : "Unde-are casă cel tiran cu ochiu de ghiață ?
Și-unde'i cîntul celor care au nelegiuit în viață ?"

Au m'ați întrebat pe cei ce,—peste ape și pămînturi,—
Vînturînd căile lumii, umblă'n cele patru vînturi ?
Nu spun ei că totdeauna, din vîlvori ca și din apă,
Cînd nenorocirea vine, tot nelegiuitul scapă ?...
Cine stă să-l mustră'n față
Pentru ce-a făcut în viață ?
Cine va da lui pedeapsă ? Și vă'ntreba: din mîna cui
Își primi-va el răsplată pentru făr'de-legea lui ?...

Iar din viață cînd apune
Și'n mormîntu-i îl așază
Lui la groupă i-se pune
Streașă care'i stă de pază.

Il urmează tot norodul, când purtat este pe umăr,
Și'naintea lui, deasemeni, merge gloată lărg număr.

Așa dar, de mine-alături, dar de adevăr departe,
Pentru ce voi îmi aduceți numai gângăfari departe ?
Și, din cele ce-mi răspundeți fiecare'n grea mână,
Care, ce rămâne mie,
Când în toate câte'mi spuneți, nu e decât viclenie ?..."

CUVÂNTUL DIN URMA AL LUI ELIEZ

Pe când Iov închese astfel, în dureri ce nu se curmă,
Eliez, a treia oară, în cuvântu-î cel din urmă :
"Îi aduce oare omul vreun folos lui Dumnezeu ?
Nul Cel înțelept doar mie-și de folos își e mereu.
Am te bucurie are, ce câștigă Cel de sus,
Că, tu, drept și'n neprihănită viață pe pământ ți-ai dus ?
Pentru-a ta suferință eu ți-o fi pedepsa-I dată ?
Pentru ea mustrări ți-aduce stând cu tine'n judecată ?
Sau de multa peste fire
Câtă ai nelegiuire ?
De la frații tăi sălunge lărg pricină lui,
Și pe cei săraci, deasemeni, îi lăsa lărg de strai !
Apă tu n'ai dat să bea insectatului născând
Și nici pâine s'alini foamea, cât de cât, celui flămând !
Tu erai stăpân în țară,
Fiindcă tu erai amii tare...
Văduse o dată oară,
Pe Eriau, în nemăncare,
Îl puneai rod greu să-ți care !
Iată pentru ce dar astăzi te-au luat prin atâtea latări:
Pentru-a ta nelegiuire și adâncile-ți neștiuri !
Împrejură-ți e'ntuneric, noapte, gromniță și rece,
Și mereu arește răboiul apelor, stând să te'acce !

Au, de-așupra tuturor, Dumnezeu în Ceruri nu e ?
În privește ce'nalt vârful stelelor în sus se sus !
Dar tu aici: "Ce știe'n Ceruri Dumnezeu ? și ce să vadă
"Poate El, cântărea cu ochii prin a norilor grămadă ?
"Pe când jos, cei tari, în voe își infig în pradă colții, --
"Dumnezeu din Cer se plimbă tainic pe de-așupra Bolții;
"El minio-minio nu vede prin perdeaua cea de nori
"Ce'ntre oameni și'ntre Dănsul stau de-apururi plutitori !..."

Au faci fără-de-legea celor care n'a mai fost să scape
 Când a revărsat Potopul peste ei mîni de ape,--
 Că lui Dumnezeu grît-au, ca și când nu le da pace:
 "Pleacă de la noi ! Ce poate Dumnezeu oare-a ne face ?"--
 Când El totuși le dăduse bunătăți nenumărate,
 Cum prin mila Lui, de veacuri, tuturor ne sunt date !

Dar departe fie siatul celor răi mereu de aine,
 Dându-mi Cel A-tot-Puternic sprîjinu-I, să-mi fie bine !--
 Cei neprihăniți vedea-vor și s'or bucura în cor:
 "Iată cum a dat prăpădul peste avuția lor " !

Deci împacă-te cu Domnul ! Lui smerit să te supui
 Și primește'nvățătura ce ți-o dă cu gura Lui !
 Poartă-I dragoste fierbinte,--
 Fericit, să vii la loc !
 Intra inima ta pune toate sfintele-I cuvinte,
 Fără-de-legii tale stinge-i tot nimicoitorul foc !..

Auru-ți, cu largă mână,
 Tu aruncă-l în țărână !
 Aurul cel de Ofir
 Din chimirul tău primească-l al pîraelor chimir !
 Și-atunci Cel A-tot-Puternic,--ne mai pieritor Tezaur,--
 Va fi ție

Pe vecie
 Cel mai fără pată Aur !

Intra Cel A-tot-Puternic astfel te vei desfăta
 Și spre Dumnezeu Prea-Măltul înălța-vei fruntea ta,
 Lui vei face rugăciune și El ți-o va asculta !
 Tot ce pune-vei la cale,
 Inflori-va ca grădina,
 Și din drumurile tale
 Nu va mai pieri lumina !
 Fiindcă Dumnezeu coboară pe'ngâmfații ce-are'n față,
 Iar pe cei smeriți înalță în a veciniciei viață !
 El va izbăvi de-asemeni și pe omul vinovat,
 Când pe fruntea lui vei pune mîna ta fără păcat !..."

RĂSPUNSUL LUI IOV

Ca un om ce-abia mai geme sub lovirea inamică,
Iov, cătând să dea răspunsu-i, abia poate să mai zică:
„Plângerea mea, și-astădată, este tot o răsvrătire,
Dar durerea mă sugrumă, că e mare peste fire !

O, de-ași ști unde să-L aflu și'n durerea mea cea vie
De-ași putea s'ating cu fruntea scaunul Lui de Donnie,--
M'ași târă cu-a mea pricină
Înainte Lui, să-I spui,--
De dovezi cu gura plină,--
Că n'am greș în fața Lui !..
Ași vedea atunci, la jalea și durerea mea străfundă,
Dumnezeu ce-ar sta să-mi spună ? Ce-ar putea El să-mi răspundă ?

În potriva mea,--o mână de durere case supte,--
Au și-ar pune El puterea,--Prea-Puternicul--să lupte ?..
Nu ! Mi-ar asculta suspinul...Doar un om fără vreo vină
Ar vorbi cu El--Isvorul cel de vecinică Lumină,--
Și pentru veșta toată izbăvire, socot eu,
Mi-ar da El--mângâietorul și Judecătorul meu !

Dar, spre răsărit să-L caut, nu-L găsesc, de m'ași fi dus;
Spre apus dac'alergar'ași, lată, nu-I nici la apus;
Către Miază-Noapte iarăși dac'ași merge'ntreaga-mi viață,
Fața Lui nu-mi ese'n față;
Pân'la marginile zării de-ași goni spre Miază-Zi,
Iată că nu-L pot sări !
Dar El știe toată calea ce-am urmat, fără să-I spui,
Că picioaru-mi, viața'ntreagă s'a ținut de pașii Lui;
Și'ntre nevinovăția-mi dacă fir'ași încercat,
M'ar găsi, la cântărire, cum e aurul curat !

Dar El hotărât-a totul,--și voința Sa'i de fier !
Cine să se'potrivească hotărârii Lui din Cer ?
Că ori-cum e hotărârea ce-A luat,--oricât de grea,--
Se'plinește când El vrea !
Și deci vrerile Lui sfinte,--întru cari sunt prins și eu,--
Implini-se-vor ca toate vrerile lui Dumnezeu !

Iată de ce'mi crește groaza când mă știu că-I stau în față,
Iar când mă gândesc la Dânsul, sînt fiori care mă'ngheață !
Mă'nfior nu de durere, ci de taină-I nepătrunsă,
Când în mare de'atunerie stă făptura mea ascunsă.

De ce'I stau Celui din Ceruri veacurile-ascunse oare,
Și-a Lui zile de pedeapsă nu le văd cei de sub soare ?
Iată oameni ce strămută
După placul lor hotare;
Fură turma cea plăcută,
Cu ciobanul care'l are;
Iau orfanului măgarul; văduvei zălog iau vaca;
Mătură din a lor față calicimea'n brânci, săraca;
Iar calicii, -- sub urgia celor hulpavi și zănatici, --
Precum în pustie, noaptea, es măgarii cei sălbatici, --
Umblă și ei după pradă, duși de foame, pe câmpii,
De mîncare/găsească și pentru bieții copii;
Ce-a rămas pe câmp adună
Ei, sub razele de lună:
Seceră din holda celui cu belșuguri mari de grîne
Spicele ce, aplecate, au putut pe câmp rămâne;
De prin vii culeg ciorchinii ce nu i-au putut culege
Cei cari au cules cu plată viea celor făr'de-legi;
Petrec nopți în umezeală, goi aproape'n strae rupte, --
Fără nici măcar o cergă, stînd cu frigul să se lupte...
Ploaia munților îi udă și'n de frig fiori adînci,
Ne avînd alte-adăposturi, s'aciuiază pe sub stînci !

Cei dintâi, smulg de la țîță pe orfanul cel sărac,
Iar săracului copilul, drept zălog, iau după plac !
Cei din urmă, morți de foame, goi adesea până'n brâu,
Cără stoguri mari de grâu;
La stăpîni, storc untdelemnul roditorului măslin,
Calcă strugurii la crame în gîlgăstorul lin,
Dar oftează,
Că, sub pază, --
Umbre biete,
Mor de sete !
Din cetăți s'aude, stînsă, jăliștea celor ce mor,
Iar răniții'n umbra morții, strigă după ajutor !

113 Dumnezeu însă, din Slava și adâncurile-î țării,
Iată, nu vrea să ia seama la atâtea mișelii !

Altoru nu le priește sfânta soarelui lumină
Și-ar dori ca umbra nopții întru ea mersu să-î țină:
Când s'a stins de tot lumina care isvora din soare,
Ucigașul se ridică, pe cel slab ca să-l omoare !
În amurg, s'aprinde iar, --
În același timp cu ochiul fiecăruia tâlhar, --
Ochiul celui precurvar:
"Nimeni n'are să mă vadă până vine dimineața", --
Zice fiecare'n sine, ascunzându-și, cât pot, fața...

Noaptea, case sparg și fură,
Ziua stau închise în casă,
Și se tem peste măsură
De lumina ce-î apasă;
Dimineața când îi prinde dincolo de pragul porții,
Ei s'ascund ca liliecii și-i cuprinde spaima morții !
Dar ei blestemată parte pe pământ au în vecie,
Periclitarea li-î nălucă
Și'n veci ei nu mai apucă
Pe cărarea care duce către Părinteasca Vie !

Precum arșița de soare soarbe-a iernilor zăpadă, --
Locuința Morții'ngHITE păcătoasa lor grămadă !
Pântecul mamei-i uită, din ei viermii se desfată,
Și de ei nimeni aminte mai aduce-și niciodată !
Blestemați sunt cât îi vacul,
Că-și duc astfel viețuirea, --
Și, ca sub furtună copacul,
Frântă li-î nelegiuirea;
Că'mpilau femeia stearpă, fără prunci, prin vreri haine,
Și n'au vrut nicidecum să facă văduvei un strop de bine.

Însă Cel ce pe puternici îi strunește, -- se ridică,
Și nelegiuții, iată-îsău înmărmurit de frică !

Ei din nou le-arată mila-î, -- în puteri dându-le spor, --
Dar mereu Își are ochii așintii asupra lor...

Sus au stat puțină vreme,—bucurii purtând ei salbă,—
Dar se ofilesc îndată ca o secerată nalbă,
Și ca seceratul spic
Mor și nu mai sunt nimic !

Nu-i așa ? Au cine poate dovedi că spun minciună ?
Că mi'i de nimic cuvântul, cine-ar sta din voi să spună ?.."

AL TREILEA CUVANT AL LUI BILDAD

Ca și când ar fi zadarnic,—totuși vrea să se ridice
Și puțin-acum cuvinte către Iov, Bildad mai zice:
"Dumnezeu e fără margini și pe toate'n veci Stăpân,
Și puterile și groaza numa'n mâna Lui rămân !
Oștile Lui, cine poate să le numere ? Și care
Ar fi cel asupra cărui soarele Lui nu răsare ?...

Și-atunci cine'n a Lui față, fără vină-ar fi să stea ?
Și, curat a fi, cum poate cel ce naște din femei ?
Iată'n fața Lui, nici luna prea strălucitoare nu-i,
Și nici stelele-I din Ceruri prea curate'n fața Lui !
Cu-atât mai puțin e omul,—un biet vierme'n larga fire,—
Ce din mila Lui se mișcă și-are parte să respire t..."

RĂSPUNSUL LUI IOV

Dar Iov are pe-a lui buze vorbe ca o vijelie
Și răspunde celui care să-l mângâie astfel știe:
"Cât de bine știi tu sprijin să dai celui care piere !
Ce milos dai ajutoru-ți brațului fără putere !
Cât de minunate sfaturi,—ce din duhu-ți iau începeri,—
Poți să dai tu, priceputul, celui fără de priceperi !...
Ce belșug de'nțelepciune
Pot a tale buze spune !

Au spre cine-acum se'ndreaptă
Cuvântarea ta'nțeleaptă ?
Și-al cui duh plin de lumină
Glășuește-așa prin tine ?..

Înainte Celui care tuturor 'l Ziditor,
Se cutremură sub ape umbrele strămoşilor !
Se cutremură, --când ştiu-L că Stăpân de-aşupra El e, --
Apele cu ce e'n ele !
Înainte Lui, --când Domnul
Cu lumina-L grea se scoală, --
Locuinţa'n care somnul
Şi-l dore norţii toţi, e goală !
Iar adâncurile toate câte sub privirea-L sânt,
Iată-le stălmăzate, fără de-acoperământ !

El întinde Miază-Noaptea pe genuni, --şi-Al firii Spic
Face'n veseuri ca:pământul să plutească pe nimic !
El în norii toţi încue
Apele,şi nici un nor
Nu se sparge când se sue
Cât de sus cu greul lor !

Scaunul Lui de Domnie
Şi-L acoperă cu norii,
Să nu-L vadă,dar să-L ştie
Sus în Ceruri muritorii !
Peste-a apelor Lui feţe,El a tras o boltă,sferică,
Ca hotar între lumina-L şi-al ţărâni întuneric !
Stâlpii Cerului se clatin şi sub ochii-L se'nepăimântă
De mânia Lui Prea-Sfântă !
Prin puterea-L fără seamăn tulbură-ale mării unde,
Şi cu-a Lui înţelepciune sfară apele-i strâunde !
Cerurile'nşeninează cu suflarea gurii Sale,
Şi cu mâna Lui sugrumă gârpele fugar din cale !

Dar acestea,--pentru viermii dintru păsânţeasca vale,--
Nu sunt decât depărtate margini drumurilor Sale.
Ci doar adieri uşoare dintru drumuirea lungă,
Pân'la noi,cu măreţie totuşi,abia pot s'ajungă !
Şi-al Lui tunet ce'nepăimântă pulberea făpturii'ntreagă,
Cine-ar şti să-l tălmăcească ? Cine-ar şti să-l înţeleagă ?...

Via e Dumnezeu din Ceruri,Cel ce mie mi-a'ntors faţa,
Via e Cel A-tot Puternic care'mi amărăşte viaţa,--
Că,atât cât duh de viaţă voi simţi că am în piept,
Buzele-mi nici o clipită n'or grăi ceva nedrept;

Și-a mea limbă nu va spune
Vouă nici o'nșelăciune !
Dar departe-a fi de mine,--inima cât mi-o mai bate,--
Intru zicerile voastre să vă dau cândva dreptate !
Până ce'mi voi da suflarea și-oi putea ca duh să scapăr,
Dreapta-mi nevinovăție nu'nceta-voi să mi-o apăr !
Plata celor fără-de-lege aib'o dar dușmanul meu,
Și potrivnicul meu plata păcătoșilor mareu !

Ce nădejdi mai are oare cel fățarnic către Domnul,
Când se roagă fiindcă știe că veni'i-va vecinic domnul ?
Oare Domnul mai ascultă
Strigătele-i fel și fel,
Când veni-va, multă-multă,
Știți dorerea peste el ?...

Este Cel A-tot Puternic desfătarea-i ?,--vă'ntreb eu,--
Și ridică el într'una rugăciuni lui Dumnezeu ?
Căile ce duc la Domnul vi-le spun,--spre-a vă pătrunde,--
Și-ale Sale vreri înalte vouă nu le voi ascunde...
Dar, de le cunoașteți toate,--gura voastră de ce pune
Ca temei deșertăciune peste iar deșertăciune ?...

Iată soarta ce-o păstrează Dumnezeu, celui hain,
Și durerile ce'n viață de la Cel Prea-Malt îi vin:
Dacă are dragi vârstare,
Pentru sabie le are !
Pân'atunci înăcă copiii,--în adese "azi" și "mâine",
Lipsă vor avea de pâine !
Dintr'ai lui cei ce mai scapă, ciuna repede'i va strânge,
Și-a lor văduve rămase, moartea nu le-o vor mai plânge !
Dacă lacoma lui mână
Strânge-argint ca pe-o țărână,
Și de preț vestimente noi
Dacă strâns cum strângi noroi,
Are să se'mbrace'n ele omul cel fără păcate,
Iar argintul i-l va prinde cel cu mâinile curate !
Casa lui va fi ca pânza de păianjen în ungher,
Și la fel cum e coliba trecătorului străjer !

El bogat se culcă seara, însă noaptea-i fuge viața,
 Și-al său duh își vede trupul gol în patu-i dimineața.
 Spaima vin de pretutindeni și-l cuprind ca niște ape...
 Vrea să fugă, dar din ele nu mai poate-acum să scape !
 De la răsărit vârtejul a venit și-l duce vântul:
 Casa i-a pierit și, iată, îl cuprinde'n el mormântul !
 Dumnezeu, curmându-i firul trecătoarei sale vieți,
 Fără milă-l urmărește cu aprinsele-I săgeți !

Și cel rău cu grouza'n suflet, cată loc pentru-a se-ascunde,
 Dar zadarnic: unde ? unde ? !
 Oamenii toți bat din palme, la căderea lui, --că'i mort,--
 Fluierându-l la plecarea din vremelnicul său cort.

Aurul, ce și argintul, negreșit că zac în mină, .
 Dintru care, cu grea trudă, se vor scoate la lumină.
 Fierul din pământ se scoate, și, --cum toți cunoaștem seama,--
 Din pietrele topite în cuptoare, ese-urama,
 Omul scormone'n adâncuri, la lumina vie-a torții,
 După pietrele ascunse până'n negurile morții...
 O fântână-adâncă supă, --spânzurat de grouse funii,--
 Unde n'a pătruns în vecuri soarele sau raza lunii...
 Lui, picioarele acumă nu-i mai sunt de ajutor,
 Și se clatină, --departe de lăcașul tuturor !

O, pământul cel din care răsar grâne ce se coc,
 Este răscolit de oameni înăuntru-i ca de foc !
 În adâncu-i întuneric cel de care te'nii ori,
 Zac comori ce'n veci nu seacă pentru bispi muritori:
 Pietrele-i cuprind safire și'gres pulbere de aur,--
 Pune'n sânu-i de Slăvitul stelelor din Ceruri Faur,--
 Dar cărarea care duce spre-a comorilor grămadă,
 N'o cunoaște pîn'acumă nici o pasăre de pradă;
 Ochul vulturului falnic n'a văzut-o niciodată
 Și de cele mai trufașe dobitoace nu-i călcată;
 Ba, nici leul, dintre fiare,
 N'a trecut pe-acea cărare !

Omul însă pune mână, --prins de lăcomii adânci,--
 Peste-a cremenelor stânci
 Și răstoarnă munți năprasnici până jos în temelie;
 Răscolește prin adâncuri precum numai el o știe;

Ochiul lui cu loc din stele,
Vede ce-i de preț în ele;
Seacă apa din pârae,--de sudori cu fruntea plină,--
Și comorile ascunse, el le scoate la lumină !

Dar adânce'ntelepciune, unde se găsește oare ?
Locuința-i, unde este ?...Au e pe pământ ? E'n soare
Unde ei strălucitoare ?...
Omul nu-i cunoaște prețul și el nu poate ști unde,
Cu pâraele-i de aur, se ascund ale ei unde !...
Ea nu poate-avea chilii
În pământul celor vii.
Dacă'ntrebi de ea adâncul, el răspunde: "Eu e'n mine" ;
Marea dacă'ntrebi, ea zice: "Sânul meu n'o are'n sine".
Ea, pe aur, niciodată
N-ar putea îi cumpărată;
Nu,--și-ar însemna să mint,
Dacă'și spune că se vinde, cântărită cu argint,
Nici cu lămuritul aur cel mai scump ce-l dă Ofirul,
Nici a fi prețului cu onyxul sau safirul !
Cu mărgeanul și cristalul, cu orice mărgăritare,
Cu albastre diamante ea asemănare
N'are !
Etiopia dând toate nestematele-i topaze,
N-ar putea să eibă'n schiab
Fie măcar cea mai slabă dintre mii de raze
Ce le are'ntelepciunea în strălucitoru-i niab !

Atunci ea de unde vine ? Unde poate s'aibă casă
Ne-văzută-împărăteasă ?
Că ascunsă stă de ochii celor vii, în veci, și, iată,
A văzduhurilor păsări n'au văzut-o niciodată !
Moartea și adâncul zic :
"Nei am auzit de dâna",--dar mai mult nu spun nimio...
Numai Dumnezeu cunoaște calea-i, cu adânc temei,
Și El singur știe unde'i strălucit-săleșul ei.
Căci El vede tot ce mișcă în pământ și pe pământ,
Și sub Cerurile Sale, toate cunoscute'I sânt !

Când a rânduit în Sine greutatea ce-are vântul,
Când a câmpănit măsura apelor pe tot pământul,

Când a dat ploilor lege,
Drum la iulger și la tunet când a trebuit alege,--
Atunci a văzut-o Domnul Dumnezeu din vecinicie,
Temelii i-a pus,--și'n total a'ncercat-o cum El știe.
Și-a zis omului pe urmă:"Ia aminte ce-am a'ți spune:
"Iată,temerea de Domnul,e adâncă'nțelepciune,
"Și,de ce e iăr'de-lege depărtându-te mereu,
"E rodirea'nțelepciunii !",--încheiat-A Dumnezeu.

(Și mai zis-a Iov prea-frântul,
Tot în pilde-având cuvântul) :

"Oh,dac'ați putea fi ierăși precum fost-am altă dată,
Când asupra-mi sta privirea Domnului din Cer plecată;
Candela-I când peste mine strălucea mereu feeric
Și'n lumina Lui într'una răbăteam prin întuneric !...
Cum nu mai trăesc acele
Zile-mio puterii mele,
Când din Ceruri cu-a Lui veghe luminoasă sta mereu
Dumnezeu ca un prieten aplecat pe cortul meu,
Și când Cel A-tot-Puternic sta cu mine vremea toată,
Iar copiii mei,săbavnici,împrejurul meu stau roută;
Pașii-mi când scăldam în lapte și,--mereu de mila-I semn,--
Teascui meu vârșă părea gâlgăind de untdelean !

În cetate când un scaun pregăteam să stau în piață,
La-oparte se dau iute tinerii din a mea față,
Iar bătrânii,cu iubire și priviri surâzătoare,
Se sculau,în semn de cinste,rămânând toți în picioare !
A cetății Căpetenie,--cu același preț măsură,--
Mâna,și-o puneau la gură:
Glasul lor tăceau mereu,
Ca s'audă glasul meu ;
Și-auzindu-mă urechia întru cele ce-aveam-zice,
Mă numia "un om fericit",
Și mă lăudau în stradă .
Ochii ce stau să mă vadă !

Fiindcă izbăviam sărmanii de la cel împilător,
Iar pe cei oriași,deasemeni,nu-i lăsam fără ajutor.
Cei nefericiți,într'una,îmi dau binecuvântare
Și'n a văduvelor inimi bucurii turnam din mare !

Imi făceam vestmânt dreptatea și slujeam ei ca vestmânt,—
Fericit că neprihana mantă și turban imi sânt.
Ochi eram pentru toți orbii cari îi întâlneau sub soare,
Iar pentru ologi, asemeni, tot eu le eram picioare !
La flănănzii eram cu tată,
Și nu eram surd și mut
Ca să las nedescurcată
Pricina de judecată
Oricărui necunoscut.
Rupeam falca celui care,—hulpay,—mă scotea din minți
Cu tâlhărie-i jecănire,—smulgând prada-i dintre dinți !
Și-mi ziceam atunci: "In cuibu-mi voi muri senin sub stele,
"Și voi înmulți prin fapte numărul zilelor mele.
"Rădăcina să mi-o ude, vor veni izvoare nouă,
"Și pe ramurile-mi toate, noaptea 'ntreagă va sta rouă.
"Nouă 'nt'una 'mi va fi slava,—
"Soarta-mi nefiind hăpăsnă,—
"Și-al meu arc într'una sta-va
"Să-mi întinerească 'n sână !...

Toți imi ascultau cuvântul, ca zicând: "Vrem să ne sature,"—
Și-șteptau mereu în față-mi, să le dau a mele sfaturi...
După vorbele-mi, niciunul n'avea cură grăitoare,—
Pentru toți fiind cuvântul rouă bineîncătoare.
M'șteptau toți ca pe ploae, când e secetă pe vii,
Și căscau la mine gura de la ploile târzii...
Le sâmbeam edes, iar dâncii nu lăsuu,—zilele-acele,—
Să le scape nici o rază din lumina feții mele...
Ca un împărat în oastea care-ascultă—cum o niște—
Eram lor la ceasuri grele,
Sau cum e mângăetorul între niște oameni triști !...

Dar acum...de mine'și răd
Cei mai tineri decât mine și mereu cu suflet hăd,—
Ai căror părinți, odată, dar nu cu prea mult în urmă,
N'aveau preț nici ca să-mi stee printre câinii de la turmă !
Ce-ar îi folosit puterea mâinilor lor mie 'n strungă,
Când ei nu erau în stare, bătrânețea lor s'ajungă ?
Ei, sfrijiți de calicie și de foame morți de vii,
Rătăcesc prin bărgane părăsite și pustii...
Saulg sălbăticele ierburi, rădăcini de jnepeni smulg,
Și, din țâțele pustiei, âsta 'i laptele ce 'l smulg !

Isgoniți sunt dintre oameni, huițuiți din lume toți,
Și'ndărjită, strigă lumea după ei ca după hoți...
Au sălăș prin văgăune și prăpastiile-adânci ;
Peșterile'i țin în vatră și-au culcușuri pe sub stânci;
Urlă prin tufișuri dese ; oina'și au pe sub scași, --
Toți feciori ai nimănui și cu ticăloase vieți, --
Vrednici a fi dați afară
Cu harapnicul din țară !

Și-acum unor ca aceștia, cu ticăloșia'n pântec,
Am ajuns eu de batjocuri, desfătându-i, pus în cântec !
Mă urăsc acum cu toții... Au dispreț pentru-a mea viață,
Și, când nu-mi pot da ocoale, -- hohotind îmi scuipe'n față !
Eu se mi sîfiesc de mine precum se sîfiau înainte:
Fiecare mă'njosește cu alesele-i cuvinte...

Toată liota, la dreapta-mi stă'n picioare și-a pus laț
Să mă prindă de călcăie și să rădă cu nesăț !
El îmi nimicește cărarea, să mă piardă'i gândul lor,
Și nu-i nimeni să-i oprească, dar nici nu dă ajutor...
Ce printr'o spărtură largă dau năvală toți acum
Și peste dărâmătură, către mine deschid drum !
Spumele vin peste mine ! Slava mea și-a toars fuiorul,
Și trecut-a fericirea-mi, precum vara trece norul !
Și-acum, iată, se topește sufletul în mine, tot,
Și'ntr'o suferinței zile ca'ntr'o mare-adîncă'not !
Noaptea stă să-mi așfedească toate oasele din mine
Și ca fulgerul aleargă prin a mele vine !

Mîna'n piept mi-a pus-o Doamnel și m'a strîns pînă'ntr'atît,
În cît sînt că mă sugrumă : mi-se stinge glasul'n gât !
În mocirlă El m'afundă,
Și'n țărîna mă prefăce ;
Strig și nu vrea să-mi răspundă;
Mă ridic spre El, dar tace !

Fără milă, Doamne Sîntă, Tu, din slăvile-Ți cerești,
Cu puterea mîinii Tale, azi, asupritor îmi Ești !
Mă ridic pe vînt călare, susținut de-a Tale iunii,
Și mă las pe urză pradă mimicirilor furtunii !

Știu că Tu mă duci la moarte, precum și Tu bine știi,
Unde le-au de-ntâlnire gloata tuturor cei vii...
Dar, ce, Doamne, cel ce cade, -- nu cu glas tănguitor,
Măinile spre Tine 'ntinde, cerând Ție ajutor ?

Oare, n'am plâns eu la plânsul sugrumat al ori-șii-cui ?
Când striga el către mine, n'am sărit la glasul lui ?
Când venit-a nevoiașul, -- a venit el în zadar ?
N'am sărit ca ars de jar
Să-i evănt lacrima din gene, să sugrum al lui amar ?
M'șteptam la fericire și, nădăjduind la bine,
Iată că nenorocirea coborât-a peste mine!

Așteptam, -- ea fără vină, --
Niciodată să nu-mi vină
Intuneric, ci lumină !
Dar răsplata mi-a durerea în al cărei lanț mă ferice,
Și mă 'nghite, nu lumina, ci adâncul de 'ntuneric !

Fierb în mine -- olocot mare -- ale mele măruntaș,
Și-al durerii junghi răunchii înfiorător mi-i tae !
Inegrit, dar nu de soare, mă ridic în adunare
Și, cerându-i ajutorul, strig durerea mea cea mare...
Frate cu șacalii-ă, una-am și tovarăș bun cu strușii !
Neagră, pielea 'mi cade, Doamne !... Au de mine milă nu Ți-i !
Harfa mea 'i anealta jalei, a durerii ce mă doare,
Și-al meu flaut
Nu-l mai caut,
Că e glas de bocitoare !

Legământ aveam cu ochii-mi: cât mi-or fi deschisi sub soare,
Și, cu gânduri poftitoare
Și dorinți ascunse 'n ei,
Să nu cete spre fecioare
Sau plăcutele iemei !
Dar ce soartă mi-a păstrare / Dumnezeu! meu de tui,
Și ce moștenire Dănsul, grea, pe umerii-mi a pus !...
Au pierzarea nu-i sortită pentru cel dus în păcat,
Și nenorocirea, scrisă pentru osul vinovat ?
Atunci, Dumnezeu nu vede toate căile-mi din lume ?
Pașii mei, -- ca tuturor, -- nu mi-i numără anume ?...

Cu minciuni dacă umblat-am; dăc' am înșelat poporul,
Întru cumpăna dreptății să mă pună Ziditorul,
Și vedea-va El îndată
Că făptura mea' i curată
Și de tot nevinovată !

De mi-am stat abate pasul de pe calea lui cea dreaptă,
Dacă inima-mi urmat-a ochii'n făr'de-lege faptă,
Atunci eu mereu să sezân, --pedepsindu-mă Prea-Măntul, --
Și să secere un altul ;
Iar vlăstarii mei să fie, --din aceeași grea pricină, --
Săulși pe veci din rădăcină !

Dacă inima mi-a prins'o vreo femeie jucăușă
Și apropielui spre pândă statu-i-am cândva la ușă, --
Atunci fie ca soția-mi, măcinaș altui să facă,
Și s'o noroiescă alții, câtor ea va fi să placă !
Căci aceasta mi-ar fi mie
Cea mai mare făr'de-lege, --
De Judecători să iie
Pedepsită după Lege ;
Poe mistuitor aceasta mi-ar fi fost, care să-mi poată
Nimici averea toată !

Dacă dreptul slugii mele l'oși fi nesocotit eu, --
Ce-ași mai zice când asupra-mi se ridică Dumnezeu ?
Dacă n'au primit săracii de la mine pâini lor date,
De-am făcut să se topească ochii văduvii'apilate ;
De mîncat-am singur pâinea-mi, făr'ca cel al nimănui,
Din ce-avui să nu primească totdeauna partea lui, --
Când orfanului, de tînăr, eu cu milă necurmată,
Știu că fostu-i-am ca'tată,
Și, de când m'am fost născut,
Am fost văduvelor scut ;
De-am văzut pe cel în adreanțe tremurând pe-a lui picioare,
Și pe cel sărac ăsit-am iarna făr'nevălitore ;
Dacă inima-mi rămas-a ca o inimă de piatră,
Fără să le-aprindă locul în nefericita vatră,
Și-a lor inimă'nchisă mai departe-ar fi fost stat,
Iar de gura lor, în viață-mi, n'am fost binecuvîntat ;
Dacă'nchisă mi-a stat mîna,
Iar cei goi, --câți eu iost ei, --

Nu s'ar fi'ncălzit cu lână
Tusă de pe mieii mei;
Dacă ridicat-am brațul spre-a lovi'n cei slabi, ușori,
Știind că Judecătorii mi-ar fi fost părtinitori,--
Atunci brațul, de la umăr,
Cadă-mi cu uscata cracă,
Și ~~fi~~ fără nădă
Înainte-mi să se facă !
Că'n oameni fără-de-lege, ar fi fost de mult să pier,
Dar m'a'nflorat într'una măreția Lui din Cer !

Dacă'n cur, ca neghiobii, cu nădejdea mi-ași fi pus,
Și "tenciuul vieții mele" murul ~~mi~~ ⁵ fi spus;
Dacă multe-mi bogăție
Mi-a fost haină de trufie ;
Dacă sorcelui și lunii,--lepădându-se de Tine,--
Înima mea, amărită, ar fi stat să li-se'nchine;
De m'am bacurat vreodată,
Că, celui ce-mi poartă ură,
I-am venit,--din Cer răsplătă,--
Suferinți peste măsură;
De-am dat voo limbii mele, peste el urgia să cheme,
Gura-mi să păcătuiască , cerând moartea-i cu blesteme;
Dacă oamenii din cortu-mi n'ar fi glăsuț oricui :
"Unde'i cel ce săturare n'a avut din pâinea lui " ? ;
De nu mi-ași fi deschis ușa, la drumeți, în fapt de seară,
Și lăsat-uși-fi, străinul să petreacă noptea-afară;
Ca Adam dacă păcatul mi-l'ași fi pitit în sân,
Pentru ca mulțimii astfel, întru cinste să-i rămân;
Și, dac'ar ~~fi~~ ⁵ care-cine,
Tânguirea să-mi asculte,--
S'ar milostivi de mine
Și de lacrimile-mi multe !...

Dar aceasta e,--fierbinte
Și'mplătită cu suspine,--
Apărarea mea'n cuvinte,
Iacălite-aci de mine !
Să-mi răspundă,--cer supas,--
Prea-Paternicul de sus !

Cine'mi va da, iscălită cum am iscălit și eu,
Plângerea'mpotrivă mie, scrisă de părăgul meu ?...
Ca să-i port pe umăr scrisul, -- fie rău sau fie bun, --
Și pe ăruntea mea, cunună, pe vecie să mi-l pun...
Să-i dau ustiel socoteală de toți pașii mei și'n somn,
Și de dânsul să m'apropii, ca un sălav sau ca un Doan !...

Dacă va strige pământul în potrivea mea și-ar plânge,
Că mîncat-am, iără plată, roada lui ce stat-am strînge,
Și m'ar dovedi hapsân
Suflatul celui'nainte brăzei mele iost stăpîn, --
Atunci crească'n el, cât veacul, până mai în sus de creu,
Pălămidă, spini și bozii și nechină'n loc de grâu !"

CUVÂNTUL LUI ELIHU

Incetînd cei trei prieteni cu-alte zise să mai vină,
Fiindcă Iov mereu pe sine se găsea ca iără vină, --
Elihu din Buz, -- mai tânăr decît cei ce mai auzise
Prinși cu Iov în a-vorbire, și-au iost spus a lor cuvinte, --
Ș'a aprins de grea mînie împotriva celor trei, --
Mînios pe Iov deosemeni, dar mai mînios pe ei, --
Căci pe Iov neîncetat
Socotindu-l vinovat,
Osîndeau pe-al lor prieten pedepsit de Dumnezeu,
Făr'ca ei să-i dovedească al păcatelor plumb greu.

Celor trei, austrări le-aduce Elihu, spunînd că el, --
Deși e cu mult mai tânăr, -- va vorbi lui Iov altfel,
Ca, prin veninoasa-i limbă el să nu se mai ridice
Împotriva Celui care Ziditor I-a iost, -- și zice :
"Acum dar, tu, Iov, m'ascultă. Rogu-te să îmi aminte
La grăirea gurii mele, la rostitele-mi cuvinte.
Numai inimă curată în vorbirea mea voi pune
Și-a mea limbă nevicleană, adevărul doar va spune:
Duhul Domnului zidirea mi-a iăcut, -- precum știi bine,
Și suflarea Lui din Ceruri mi-a dat viață și mă ține.
Dacă poți, tu dă-mi răspunsul la tot ce-ți voi spune drept.
Apără-ți acum pricina, și'n cuvinte ține-mi piept !

Față de Cel Prea-Puternic, una suntem amândoi:
Și pe tine, și pe mine ne-a făcut tot din noroi;
Deci, de mine nici o teamă nu-ți va turbare țărâna,
Și ușoară greutate mai va fi asupra-ți mîna...

În auzul meu tu sîi-ai, iar eu, Elihu din Buz,
Al cuvîntului tău sunet l'am primit cu-al meu auz:
"Sunt curat, fără păcat;
"Nu-i vreo fără-de-lege'n mine și'ntr-un tot sunt nepătat.
"Totuși, Dumnezeu mai are o pricină de ură plină,
"Și vrăjmas Lui mă socoate, fulgerînd a meu pricină;
"În butuci mi-a prins, de-o vreme, slăbănogele-mi picioare
"Și, din Cerurile-Ialte, pașii-mi numără sub soare" !

Îți răspund că n'ai dreptate, că ai om, cu tine, nu-I,
Să-ți dea ție socoteală despre toată fapta Lui!
Dumnezeu, în multe feluri se vorbește, nu'n cuvinte,
Înăd omul nu ia seama. Vorba Lui n'o ia aminte;
El vorbește dar: prin visuri, prin a fingerilor șoapte,
Și vedenii ce s'arată omului în oase de noapte, --
Cînd sunt cufundați în somn,
De la, vierme pîn'la Domn...
Atunci El îi dă de știre și-i întipărește'n minte
Logea'nvățăturii Sale cuprinzînd Vrerile-I mînte:
Cu lumina-I să-l adape,
Să-l ferescă de trufie,
Surlatul de iad să-l scope
Și-a lui viață de mîine...

În culcușul lui îl mustră cu dureri vijelioase,
Cînd o luptă necurmată îi frămîntă -ale lui oase.
Atunci omul are greață
De-a lui pâine, ieri plăcută, de bucatele alese;
Carnea lui se prăpădește, scade'ntr'ună biata-i viață,
Și din trupul său dat Morții, sufletul acum eee...

Dar un finger dacă vine, stînd mijlocitor să fie,
Să-i arate pe ce cale ar ajunge Viața Vie, --
Dumnezeu atunci se'ndură
Și grățește cu-a Lui gură:

"Isbăvește-l să nu moară, că'ntra Legile'nțelepte
"Am găsit Eu ispășire pentru el, ca să se'ndrepte!"

Atunci trupa-i re'nflorește dintru ce era să'nghețe,
Si puterea'n el revigorează, cum era la tinerețe.
El lui Dumnezeu se'nchină,
Că l-a izbăvit de moarte,
L'a'ntors iarăși la lumină
Si de grijă stă să-i poarte !

Astfel, sub Puterea Sfântă,
Omul, oamenilor cântă:
"Am păcătuit în fața Celui mai presus de stele,
"Dar El nu mi-a dat pedeapsa scrisă fără de-legea mea !
"Iadului n'a viut să-mi des suflete-mi cu toată lina,
"Ci l-a dat iar bucuria de-a vedea din nou lumina !"

De două-trei ori aceasta Domnul, omului le face,
Ca din groapă să-l ridice în lumina și-a Lui pace,
În lumina celor vii
Viețuind în vecinicii !

În minte, Iov, și-ascultă,
Că vorbirea-mi fi-va multă.
Vreau răspuns de ti, răspunde, iar eu te voi asculta,
Pucuroasă'ndă seves, desvinovățirea ta !
Iar de n'oi nimic, ascultă... Taci și prinde'nțelepciune
Din stătea câte ție voi avea a ție-le spune.

(Apoi Elihu mai zis-e, următor în al său fel,
Înțelepților de față mai bătrân, fiind ca el) :

"Înțelepților, cu toții m'ascultați ! Luați minte
"Precepturilor, la toate înțeleptele-mi cuvinte,
"Căci urechile osăbește vorbele'n auz intrate,
"Precum cerul gurii gustă felurile bucate !"

Ce e drept dar, noi s'alegem ! Eu cu voi și voi cu mine
Hotărâ-vom în dreptate: ce e rău și ce e bun !

Iov a zis: "Nevinovat sunt! Dar slăvitul Dumnezeu,
"Indârjit, nu'mi dă dreptatea cea pe care mi-o ştiu eu !
Drept eu sunt, dar de prizon :
Lui îi trec drept aincinos !
Rană vie'n piept mi-a dat,
Dar sunt iără de păcat !

Oare va mai fi pe lume om asemenea lui Iov,
Care să bea cum bea apă iăr'de-legea de istov ?
Mână'n mână să se lege
Cu cei răi şi iăr'de-lege ?
Căci a zis: "Nu-i folosesc omului nimic să-şi pună
Intru Cel de sus plăcerea--peste fruntea lui cunună !"

Ascultaţi-mă dar, oameni cei cu gândul înţelept:
Dumnezeu nu-I niciodată nici hain şi nici nedrept;
Fiecărui om dă Domnul, după iaptele lui plată,
Prea-Puternicul nu face nedreptate niciodată !

Cine-a dat putere oare Dumnezeului Prea-Sfântul,
Ca să cărmuiască'n veacuri Cerurile şi pământul ?
Cine, şi prin vrerea cui,
A dat lumii'n grijă Lui ?...

De-ar gândi numai la Sine Dumnezeu, luând'napoi
Duhul Lui şi-a Lui suflare de pe-al omului noroi,
Tot ce este vietat, -- hrană -- având din sfânta-I mână, --
Ar pieri pe loc, iar omul ar fi'ntoarcere 'n ţărână !

De ai pricepută minte,
Glasului meu ia ainte,
Cântărind cum se cuvine şie zisele cuvinte:
Oare fire-ar cu putinţă ca'n întreaga vecinicie,
Al dreptăţii Doan pe tronul-i, un vrăjmaş al ei să fie ?
Osândi-vei tu pe-Acela ce, -- dreptăţii stând temei, --
Strigă regelor: "Netrebnici!" şi-Impăraţilor "Mişei" ?
Care nu cată la faţa celor "mari", şi vitreg nu-I
Cu săracii şi cu slabii, căci sunt lucrul mâinii Lui !

Când vrea Dumnezeu din Cer,
Mi intr'o clipită pier !
In temelie de noapte-adâncă, un popor, — iără de veste, —
Clatină-se și se pierde ; între neamuri nu mai este !
Făr'ca vreunul dintre oameni săcar să-și ridice mâna,
Cel "puternic" zis, ajunge astfel una cu țărâna,
Fiindcă Ziditorul vede, din adâncu-î Cer intins,
Fapta tuturoră'n lume, pașii fiecărui ine !
Nu e nici un intunerio și nici umbra Morții, unde
Cel ce face făr'de-legea să se poată lui ascunde !
Dumnezeu n'are nevoie timp îndelungat să cete,
Ca să cheme'n judecată omul cu-ale lui păcate,
Fără cercetări adrebește pe cel "mari", necruțător,
Și-alungându-le trufia, pune pe-alții'n locul lor !

Cunoscându-le păcatul, — intr'ă noapte, — ca pe râie,
Înaintea tuturoră poate Domnul să-i sfârșie !
Drepte căile lor toate părăvindu-le, — ei fac
Să se'nalțe'n Cer spre Domnul vastul celui sărac,
Glasul celui în obidă și-n lui lacrimă fierbinte,
Au atras luarea-aminte
Milostivului Părinte !

Dacă dă el pace'n toate,
S'o alunge, — cine poate ?
Dacă ține el și-ascunde, —
Cine'i vede chipul ? Unde ?

În acelaș fel se poartă față de asupritor, —
Fie-un ine, fie-un popor, —
Pentru ca să nu mai fie cursă'ntinsă tuturor !
Căci, a zis vreodată oare către Dumnezeu Cel Drept :
"Fost-am pedepșit eu, Doamne, și iertarea Tu n'aste, t ;
"Am păcătuit ! Arată-mi ce nu văd, — căci vremea a'Ți place :
"Nedreptăți dacă făcut-am vreun, să nu le mai pot face !"

Oare Dumnezeu va face după placul tău dreptate ?
Nu eu, — tu alegi și lepezi ! Spune dar ce ești tu, frate !

Oamenii'nțelepți, — știu bine, —
Vor gândi la fel cu mine !
"Iov, nepriceput vorbește, și cuvintele lui, iată,
"N'au temei în judecată !

"Incerca el dar să fie mai departe, pe ori-ce căi,
"Fiindcă dă răspuns la toate ca viclenii, ca cei răi !
"La păcatele lui multe, face-admos noui păcate,
"Și'n mijlocul nostru, gureș, el mereu din pulas bate,--
"Insulțind mereu -mereu
"Ale lui cuvinte grele către Viul Dumnezeu !"

(Și lui Iov ce stă'n durerea-i adâncită ca'ntr'un abis,
Elihu i-a mai fost zis) :

"Îți închipui o'ai dreptate,--glăsu' tău când îl ridici
"Și-ți întemeiezi dreptatea când lui Dumnezeu tu'I zici:
"La ce-ai folosește oare ? Ce am eu de câștigat,
"Dacă nu cad în păcat ? "

La aceste zise, iată,--dându-vă'nțelept povață,--
Voi răspunde dar: și ție, și amicilor de față :

Uită-te spre Cer, deasupra,--și socoate fă-ți-o bine:
Vezi tu cât de sus sunt norii Domnului față de tine ?
De păcătuiești sub soare,--
Ce rău îi faci tu Lui oare ?
Și'minte-I drept de stai,--
Oare, ce poți tu să-I dai ?
Ce poți da tu cu-a ta mână
Domnului, din ce-i țărână ?...
Fără-de-legea tu nu poate decât semenului tău
Vătămare să-i aducă, arătându-i că ești rău ;
Fiul omului doar are din dreptatea ta folos,
Dacă așa cum cere legea ai putut fi omenos !

Oamenii strigă'n potrivă mulților apăsători,
Și se plâng de silnicia celor lacomi de comori:
Dar nu strigă nici o gură!" Unde este Dumnezeu,
"Cel ce s'a zidit, și umple noaptea de cântări mereu ?
"Oare, mai presus de-a lumii debitoase'n har ne-a pus,
"Și'n pricepere, ce toate pasările-I mai presus ?..."

Atunci ei să tot îl strige, cântându-L ori și unde,--
Că, din pricina mândriei celor răi, nu va răspunde !
Atunci ei, de geaba strigă,--oricum ar grăi cuvinte,--
Fiindcă Dumnezeu strigarea nu mai stă s'o ia aminte !

Ou-utât mai puțin când tu zici că nu-L vezi în a ta viață,
Și că pricina te dreaptă Dumaneseu a are'n față.
Tu așteaptă-L ! Dar mânia-I spre pedeapsă că nu vine
Ca să cadă ca un trăsnet peste cine se cuvîne,
Nu e semn ce va să spună că puțin îi pasă Lui
De nelegiuirea celor păcătoși, a fie-cui !
Așa că degeaba gura și-o deschide Iov și spune
Către Cel A-tot Puternic vorbe fără'atelepciune !"

(Și, din ce e'atelepciune, Klibu, cu-a lui măsură,
A lui zis lui Iov, să-i iie mai departe'avățătură) :

"Ai răbdare și a'ascultă, că, din câte știu și eu,
De grăit am încă multe ție pentru Dumaneseu...
Cu temeiuri de departe dovedi-voi tuturor
Și voi arăta dreptatea Sfântului meu Ziditor.

Crede-mă că-a mele vorbe nu cuprind nici o minciună,
Și cu inimă curată gura mea stă să le spună :
Dumaneseu este puternic, dar nu-i vitreg nimănui,
Și-I puternic prin tăria dintr'atelepciunea Lui .
Pe nelegiuit nu-l lasă să trăiască'n bună pace,
Și nevolnicului, Domnul perarea dreptate'i face !
Ochii nu-și ia nicideată dela toți nevinovații,
Ci pe soan de domnie îi apasă cu-împărății,
Să domnească și să iie
Fericiți în vecinicie !

Dacă anii cad în lanțuri, Dumaneseu le pune'n față
Făr'de-legile lor toate și truiia lor din viață .
Al îi cheamă să se'ndrepte, -- firul rău să nu-l mai toarcă, --
Și de la nelegiuire îi îndeamnă să se'ntoarcă !
Dacă ei ascultă glasul Domnului și se supun,
Viața și-o sfârșesc ierice și senină, cu trai bun;
Iar de nu dau ascultare, cad în sebie și mor
În orbirea ce-i cuprînde întru nebunia lor !
Dușmănoși fiind, au strigă către Dumaneseu din Cer,
Când înlăntuiți de Dănsul, în fără de-lege pier,
Și-atunci mor în floarea vârstei, -- de-a lui milă desbrăcați, --
Precum mor cei desfrânați !
Dar pe cel plin de obidă, prin obida lui îl scapă,
Și prin suferință mintea cu lumină i-o adapă !

Și pe tine, din restriște strîmtoare de chin plină,
Tot asemenea te-ai scos la loc larg, plin de lumină,
Și-ai avut mereu încărcate
De gustosele bucate, --
Dar tu pricina și-o aperi ce nelegiuiri n'atr'una,
Și pedepsa ta'i lipită de pricina-ți totdeauna !

Domnule mănuiește pe tine !
Dar tu seamă să iei bine
Să nu'mpingi pînă la batjocuri supărarea ta pe El
Și să nu te rădăcească al răscuipărării fel !

Au pot strigătele tale din necazu-ți să te scoată,
Sau puterea-ți să te scape, -- chiar de-ai cheitui-o toată ?
Deci, suspina-ți să nu'mbie
Noaptea care va să vie
Cu florii cei mai reci
Nemurile să le ducă înspre locul lor de veci !

Rupe funia'ntră care fără-de-lega tu te leagă,
Că ea decât suferința pură-a'ți fi cu mult mai dragă !
Iată, Dumnezeu e mare prin puterea Lui. Au cine
Ar putea pe ea să'nvețe decât Dumnezeu mai bine ?
Cine hotărît-a care drumurile lui prin hău ?
Să'ndrănească cine are ca să-I spună Lui: "Paci rău" ?
Dacă nu poți să-I vezi fața, dacă glasul Lui tu n'auzi,
Nu uita ca'n adunare a Lui fapte să le lauzi,
Și să preamărești asemenea slova Lui Dumnezeiască
Cea pe care lumea toată trebuie s'o preamărească !

Fiecare ea le vede... De departe, fiecare
Le privește... Iată, iată cât e Dumnezeu de mare !
Dar privirii noastre scumpă... Nu-L vedem, că stă ascuns...
Lungul anilor Săi număr pururea-i de nepătruns !

Ploăturile de apă El le trage'n Cer la Dînsul,
Iar apoi, -- ea și când Cerul peste noi și-ar cerna plînsul,
Că sîntea atât de rău, --
Pleacă din norii Săi,
Și ea cade din înalturi peste omătasea turnă,
Să'amulțescă fiecărui, pînă ce nu se mai cură !

Cine ştie cum destrează-şi norii Lui de negru tort ?
Şi ce spune bubuitul nesfârşitului Său cort ?
El, în scâpărări de fulger măreţie şi-o ascunde,
Şi-al său Ochiu până'n străfundul mării adânci pătrunde !

Prin apa puteri eterne, Milostivul lumii Tată
Judecă noroade'n veacuri şi dă hrană'abelugată.
El ia fulgerul în mână din adâncurile-I crunte
Şi-l aruncă-nimicire-pe-a vrăjmaşilor băi frunte !
Cu-al său tunet ce te'ngheaţă,
Dă din Cerurile-I veste,
Că, oricărui vierme faţă,
Pretutindenea El este !

Când acestor lucruri toate sînt puterea Lui tenei,
Inimă mea se'afioară, sare dela locul ei !
Ascultaţi, ascultaţi oameni trăsnetele glasului,
Răsunul ce năvăleşte prin adânc din gura Lui !
Fulgeru-I aprinde Cerul, iar lumina ce s'aprinde,
Până'n marginile toate a pămîntului se'ntinde !
Apoi bubue un tunet: glăsu-I plin de măreţie !
Al cui glas mai poate astfel să răsbubue'n tărie ?
Fulgerul nu-şi mai opreşte licăririle prin hău,
De îndată ce răsună prin adâncuri glasul Său !
Cu-al Său glas de tunet, Domnul, toate leagă şi deslegă, --
Lucruri mari pe care omul n'are cum să le'nţeleagă !
Pe pământ când vreau să audă
Din zăpada Lui zăpadă,
Zice ei: "Cuzi pe pământ", --
Şi-ascultat e-al Său cuvânt...
Ploilor la fel le zice,
Şi'ncep ploile să pice ;
Cu găleata -- când vreau -- ploi
Toarnă Domnul peste noi !

O pecete peste pîna oamenilor toţi El pune, --
Ale Lui făpturi să ştie că sînt toţi, şi-a Lui minune !
Fierale pe'ntreg pămîntul, -- a pustiiilor jivine, --
La cuvîntul Lui dusemeni se ascund în vizuine ;
De la Miază-Zi porneşte vigelia cu-a Lui soapte ;
Pe când vînturile, frigul vin, la fel, din Miază-Noapte !

Apa'ngheață când vrea Domnul,--la suflarea gurii Sale ;
Încercăm cu auri norii,El le hotărăște calea ;--
Pe-a pământului sau laturi să'aplinească ce El spune ;
Sic dănuu-i cele rele,sic dându-i cele bune !

La aminte-acestor lucruri ,Iov,--te'avață glasul meu...
Liniștit privește lucrul minilor lui Dumnezeu !
Dintre fie-ce minuna,--
Ce'nțelegi tu care ? spune !

Știi cum cămăște Domnul norii Lui prin largul hău,
Și din ei cum să se-aprindă face El fulgerul său ?
Prin văduguri cum toți norii au plutire,tu'nțelegi ?
Și minunile Acelui cu desăvârșite Legi ?
Știi de ce se încălzește pe făptura te vestăntul
Când e toropit pământul,că din Miază-Zi ată vântul ?
Au puterea ta e'n stare Cerurile să le'ntindă
Cum puterea Lui le'ntinde,--terî părăd cu o oglindă ?
Spune-ne dar,ce să-I spunem noi sărmani neștiutori
Celui care știm e'aprinde toate fulgerele'n nori ?...

E de trebuință care lui,ca: glasul care-cui
Bă-i dea știre că eu,vierac,șăi dori ceva să-i spui ?
Și când cineva'I vorbește,--fie rău sau fie bine,--
Să-I șoptească cele spuse,fi-v'a'n lume care-oine ?...
Dar ce eu,--întreg la iire,--
Își dorește-a lui pieire ?

Acum lumea nu mai vede soarele strălucitor,
Că-i acoperit de-un nor,
Dar un vânt va să pornească și lumina lui măreță,--
Alungând îndată norul,--o va limpezi la față.
De la Miază-Noapte vine aurora,--și'nfloră
Măreția ce pe Domnul Dumnezeu îl înconjoară!

Noi,le Cel Atotputernic,Uriaș întru tărie,
Nu putem nicicând ajunge,căci suntem nimicnicie .
Dar dreptatea Lui deplină când nevinovatu-și plânge
Și-al său drept,merit își cere,--Dumnezeu nu i-le frânge !
Iată dar de ce,eu teană,să te'ndrepti spre Cel Prea-Drept ;
El nu cută spre cel care singur sice-și "înțelept " !..."

RĂSPUNSUL LUI DUMNEZEU

(Dar abia' deschisându-și gura Elihu, -- un tunet tună...
El răbubue'n adâncuri, și năvalnici nori s'adună !
Păcura nu e mai neagră decât fiecare nor,
Și-acum fulgere grozave es din creștenele lor !
Ale scriu în lungi zig-zaguri, până'n marginile toate,
Ceeace, ca să citească, nici un "înțelept" nu poate !

Vijeliile din patru laturi au purces cuaplăt să vină, --
Una altaie'n mânia cântând parcă piept să-și țină...
Ca din buciamele toate, ca din mii și mii de curle,
Vijeliile'ngemănată stă mânia să-și urle !
Nici un strigăt numai poate să-i scoopere-acum gura !
Saul, o pomă din rădăcină și pe sus îi dă de-a dura !
Scoate apele'n risipă
Dintru matca lor afundă,
Pasările'n spaimă tipă,
Cântând să se ascundă ;
Prin pustii s'ascund șacalii, s'ascund hienele de fâcă ;
Pulberile și nisipul prin văzduhuri se ridică ;
Pe sub stânci, de frica morții, pîn'și șerpii-acum se strâng,
Trăsetele pică'ntr'una, codrii seculari se frâng,
Se coboară parcă noaptea ! Tot mai vajnic urlă vântul ;
A'nceput parcă să gemă, să se clatine pământul, --
Și, lui Iov acum, -- când ține ochii-i către Cer mereu, --
Din gemunile furtunii, glăsuște Dumnezeu ,
Glăsul Celui Prea-Paternal se desprinde din furtună
și răbubue Cuvântu-I, când din tunetul Său tună) :

"Cine-i cel care'ndrăznește ne'nțelept, cu vorbe grele,
Intuneric să aștearnă peste Planurile Mele ?
Mijlocul acum înținge-ți cu vitejii cei măreți,
Ca bu să te'ntreb din Ceruri, și tu, antifel, să Mă'nveți...
Unde erai tu când Insumi'ma întemeiat pământul ?
Spune, dacă'nțelepciunea fîi ilumină cuvântul...
Dacă știi, deschide-ți gura
Să-Mi răspunzi cu-al tău cuvânt :
Cine-a hotărât măsura
Mărginitului pământ ?

Sau cine-a ținut, sub soare,--
Dacă știi și poți să-Mi spui,--
Lanțul de măsurătoare
Peste marginile lui ?
Și pe ce sunt sprijinite temelile lui,--spune,
Dacă ai înțelepciune ?

Cine, cu puteri înalte, i-a fost pus,--și cu ce junghiu,--
Piatra cea din cap de unghiu,--
Când a dimineții stele, cu toți ingerii de-olaltă,
Cântau ianuri de mărire, întru bucurie'naltă ?
Cine'nchis-a cu porți marea, când,--sub legi cu-adânc temel,--
Eu s'a aruncat din taina pântecului mamii ei ;
Când, vestimente, i-am dat norii,
Ca oricărui nou născut,
Intunericul și zorii
Scutece I-le-am făcut ;
Când i-am hotărât hotarul cu săvoare și cu porți,
Și i-am zis: " A tale ape pân'aici să ți-le porți,
"Mai departe să n'ai cale
"și-aici să-ți oprești mândria apunii valurilor tale " ?

De când bați cărarea vieții,
Poruncit-ai tu vreodată cu--te gură dimineții ?
Arătat-ai zorilor
Tu vreodată locul lor,--
Ca pământului să-i prindă marginile toate'n mână,
și'n adâncuri clătinându-l, pe cei răi să-i dea'n țărână ?
Ca'nroșindu-se pământul precum lutul de pecete,
Haina lor adevărată lucrurile să-și arete,
Și, lipsiți de-a lor lumină, răii toți în lut să pice
Și zdrobit să fie brațul care-ur vrea să se ridice ?
Ai ajuns vreodată oare
Lâng'e mărilor izvoare ?
Te-ai plimbat, întâmplător,
Prin adâncurile lor ?

Ale morții slugi vreodată ți-au deschis săvoral porții ?
Sau măcar văzut-au ochii-ți porțile umbrelor morții ?
Ai cuprins tu cu privirea al pământului întins ?
Spune-mi dacă știi -cestea, dacă ochii-ți le-au cuprins ?

Unde'î drumul care duce spre-ai luminii larg lăcaș ?
Și'ntunericul cu unde își va fi având sălaș ?
Le poți urmări tu oare încotro mereu apuc' ,
Cu să-mi spui apoi și Mie :de-unde vin? Unde se duc ?
Ție'ți este cunoscut,
Căci atunci când le-am dat casă,
Tu erai de mult născut
Intra viețuire-aleasă,--
Și porți sile fără număr
Pe voinicul tău de unăr.

De când stai să-ți numeri boii, miei, caprele și iezi,
Ai putut s'ajungi vrsodată la cămările zăpezii ?
Ale grindinei hămbare
Ce păstrez economie
Pentru vreme de striatorare,
De război și bătălie,
Au sunt cunoscute ție ?

Spune-Mi, pe ce căi lumina pretutindenea se'aparte
Din lăcașu-î de departe ?
Pe ce căi se suflă ceața și pe care cale vântul
De la răsărit, s'alerge și să'nvăluie pământul ?
Cine'î cel care deschide ale ploii stăvilare ?
Fulgerului și la tunet cine le-a croit cărare,--
Pe-un pământ pustiu să cadă ploi, să iasă colțul ierbii,
Ca să aibă de pășune căprioarele și carbi ?

Are ploia tată ? Cine sâmbilește și cum plouă
Peste tot pământul noaptea picăturile de răuă ?...
Din al cui sân ese ghița ? ,--spune, de'ți e cunoscut,--
Și, din Ceruri promoroacă, cine să o îi născut,
Să se iacă tari ca piatra iarna ale apelor fete
Și adâncurilor fața tot asemenea să'nghețe ?
Lanțurile "Găinușii" cu să'noxi, cunoști tu legi ?
Sau a "Răzîței" otgoane ai putea să le deslegi ?
Pe unele scumbele care tu pe Cer le sui ?
Și tu ești cel care mână "Urșii Mure" cu-ai săi pui ?

Ale Cerurilor pravili care cunoscute'ți sânt ?
Tu le rânduiești lor care stăpânirea pe pământ ?
Pân'la Cer, din pieptu-ți poate glas de uriaș să scape,
Ca să cheamă să te cuprindă ale Cerurilor ape ?
Poți să faci tu ca să fie
Fulgerale scăpărate
Și să-ți sîcă ale ție:
"Iată-ne, stăm slugi plecate " ?
Cine iace ca'nțelept
Inimă să bată'n piept ?
Și-omenească duh, -- spune, --
Cine dat-a'nțelepciune ?

Cine poate să răspundă : norii, oăți la număr sânt,
Și-ale Cerului burdufuri să le verse pe pământ, --
Pulberea lui să se'nchege
Pretutindeni, -- și'mpreună
Bulgări să i-se lege
Ca să fie breaza bună ?

Au sub a leoaicei ghiară, tu faci prada ca să cadă,
Curaud puilor ei foamea, când la pândă stau grămadă ?
Cine rostuește hrana corbului mereu-aereu,
Pe când puil lui, sub foame, strigă'n cuib spre Dumnezeu,
Sau, nepricepuți, plăpânzi,
Uabli rătăciți, flămânzi ?

Dar sălbaticile capre știi tu leții când și-i fată ?
In a fecerii durere vei carbonicele vreodată ?
Numeri tu lunile'n care ele poartă pântec greu ?
Și știi vre-una când aplescă, precum știe Dumnezeu ?
La timp, ele'ngenunchiază cu-ale puilor poveri,
Nasc îndată și-astfel scapă de-ale fecerii dureri.
Puil repede prind vlagă, cresc sub cerul plin de stele,
Fleacă de lângă cerboace și nu mai se'ntorc la ele...

Cine-a elobozit asinul cel sălbatic și i-a dat
Locuință tot pustiu și pământul cel sărat ?
De-a cetăților frământuri
El își râde, -- și se pierde
Pe-ale munților pământuri,
Unde-i place tot ce-i verde, --

Făr's'audă'ă a lui mile și'n al libertății'sân,
Pentru hrană ce primește,răcnetul vre-unui stăpân !

Au vrea bivolul sălbatic jugul tău să poarte'n ceafă ?
Si dorește el să mibă biată ieslea ta ca leură ?
Pân'a fi la tine'n geadă,
L'ăi putea lega cu funii,ca să tragi cu el vreo brazdă ?
Merga el supus în urmă,numărându-ți pașii tăi,
Să-ți grăpeze'ntinse țarini cu grei bulgări pe-a lor văi ?
Te'ncreși tu'n a lui putere,--că puterea lui e mare,--
Rodurile muncii tale toate'n arii să le care ?

Ala struțului aripe sunt aburdașnice,irumoașe,
Penele-i cărlionțate sunt de preț,iind stufoase,
Dar femeia-struț,--regină socotind că-i după chip,--
Ouale și-le clocește îngropându-le'n nisip,
Ba nu ține socoteală că,trecând vreun călător,
I-le poate
Strivi toate
Dintr'odată sub picior !
Cucui săi pui struțonica-i aspră,--fără de nici un temei,--
Ca și când a ei odrasle nici n'ar fi copiii ei ;
Că s'a fost trudit ea mamă,de la ou'și pân'acum,
Ei nu-i pasă nici de cum;
Fiindcă Dumnezeu din Ceruri n'a voit în minte-i pune
De pricepere nici urmă,nici un dram de'nțelepciune...
Dar când fuge pe picioare,ea ținece slabă nu-i,
Că de orice cal își râde și de călărețul lui !

Calului,tu dai putere ? Gătu'n veluri tu'i îmbraci,
Si să sară ca lăcuste'ntr'aripată au tu faci ?
Nechez-tu-i te'nfioară ! Cu mișcări nestăvilite,
Stând pe loc,pământul scurmă cu'n-mintele-i copite,
Si,de-a lui putere mândru,--ca voind parcă să-i sîrme,--
El s'aruncă'n salt asupra purtătorilor de arme ;
Joc de frică stând să-și bată,--ca sburând pe'nalte tăbii,--
Făr'a da'nepoi cîn iațe ascuțitului de săbii !

Pe spinarea-i sângănește tolba plină de săgeți,
Scânteiază lănci și sulii, stingătoarele de vieți ,
În spinderea lui fierbe ,cu pământul tot s'adună,
Si estăpăr nu mai are,trămbițele când răsună...

La chemarea lor ierbinte,
El, prin celiace necheasă
Parc'ar sice : " Înainte " !, --
Bi'n galop se'norâncenează...
El miroase de departe bătălia ce-o vrea ruptă,
Glasurile-Căpetenii şi-a lor strigăte de luptă !

Prin priceperem ta, şoimul de pe stâncă plencă'n zbor
Bi spre Miasă-Zi'şi întinde aripile căiător ?
Oare din a ta poruncă, vulturul se sue'n mare
Bi-mi său cuib el şi-l aşează pe'nălţimea cea mai mare ?
Sus pe vâri de munţi îi place şi pe frunţile de stânci,
Locuinţa să şi-o aibă, hărăsindu-şi sări adânci...
De-acolo el vede prada; Ochiul lui străbat aiund
În străfundul depărtării unde prăzile-i s'ascund !
Puii lui, -- ca şi-mi lor tată, -- mă bea sânge toţi învaţă,
Bi-acolo unde sunt noituri, sunt şi vulturii de iaţă !..."

(Bi'n furtună-I stând închis,
Către robu-I Iov în lacrimi, Dumnezeu a mai fost sis) :
"Eşti incredinţat acum tu cel ce te'apotriveşti
Celuia Atotputernic dintru slăvile Cereşti ?
Tu cel ce-ai adus mustrare Domnului prin al tău grai,
Vreun răspuns de dat mai ai ?..."

(Dumnezeului acum,
Iov atunci a dat răspuns):
"Ce să-ţi mai răspund, o, Doamne ? Iată, eu mă simt prea mic !
Mâna'n plâns mi-o pun pe gură ; nu voi mai vorbi nimic !
Am vorbit odată, Doamne, şi m'AI asușit din haos ;
Chiar de două ori vorbit-am, şi nimic mai am de-adaos ! ..."

(Auzind acestea Domnul, dintru mijlocul iurtunii,
A urmat spre Iov, sporindu-i astiel haru'nşelepciunii) :
"Mijlocul acum încingeţi cu vitejii cei măreţi,
Ca Eu să te'ntreb din slave-mi, iar tu astiel să mă'nveţi.
Vrei să nimiceşti tu oare a dreptăţii-Mi grea cetate ?
Mă vei osândi pe mine, ca să scoţi a ta dreptate ?
Ai tu braţ cum are Domnul, -- pus să rie când îl pui ? --
Si poţi tu să tuni cu glasu-ţi, precum tună glasul Lui ?

Dacă da, atunci îmbracă-ți măreția supra-firă ;
Pune-ți trupului podoabă toată slava strălucirii ,
Varsă valuri de mânia ca vitejii uriași
Și doboară cu-al tău fulger pe trușăii tăi vrăjmași !
Cu-o privire-a ta zdrobește pe cei răi, pe cei semeți,
Și'nvelește cu'ntunerio nimicitele lor vieți !
Pe toți răii, cu-a ta mână,
Intr'o clipă fă-i țărână,--
Și-atunci brațul tău cel greu
Și puterea dreptei tale le voi lăuda și eu !

Dar ia vezi hipopotamul,--împăratul din pustie,--
Căruia, cu-aceiași vrere, i-am dat viață ca și ție :
Ca și boul,--de și stăncă,--
Iarba câmpului mănâncă.
Dar, ca'n mușchii lui și'n coupse o putere atât de mare ,
Nici o altă plămădire ca hipopotamul n'are !
Ca un lemn de cedru'i tare comă lui,--oricum și-o ține,--
Și ca sârmele'nodate sunt puternicele-i vine !
Țevi de-aramă are oase uriașul mamifer ;
Mădușarele lui toate sunt ca niște arugi de fier !
Cu puterea uriașă pusă'n trupul lui cel greu,--
Cea mai mare vietate'i ce zidit-A Dumnezeu !
Ca un împărat se mișcă ,de temut sub largul Bolții,
Și nu-i sabie să tale precum lui îi tale colții !
Toți fiindu-i lui mărunți,--
Iși ia hrana dela munți...
Printre florile de lotuși,--cu apucături de Doan,--
Adâncindu-se'n răcoare, doarme liniștitu-i somn...
Trestii și rogozul îi dau umbra cea mai dulce,
Sălciiile'l înconjoară când în râu stă să se culce,
Iar când apele din mătă mânăse'n juru-i mure
Revărsându-se'napumate,--el de mîica lor nu iuge :
Și nu s'ar mișca din umbra densă-a rogozului,
Căier de-ar fi ca tot Iordanul să dea buzna'n gâtul lui !
Crei tu oare că, lovindu-l peste ochi, opri-i-ai pasul ?
Și cu-a lațurilor ace i-ai putea străpunge nasul ?

Poți să prinzi tu crocodilul cu-ale undiței cîrlige ?
Cu frînghia să-i legi limba,--mână'n gura-i și-ai înfrige ?

Papară prin nări trecându-i, au putea-vei tu s'ajungi ?
Falsă lui, cu tare cauze, vei putea să i-o străpungi ?
Rugăminti oare'ți să face
Să te duci și să-i dai pace ?
Fi-ar vorbi el cu glas dulce
Să-i lași vremea să se culce ?
Legământ cu tine-ar face oare el, dorind să fie
Robul tău fără simbră,
Hărnicindu-ți pe vacie ?
Oare te-ai jura cu dânsul fără nici un pic de frică,
Tot așa precum îți place să te joci cu-o păsărică ?
L'ui lega'm ală lui aile,
Să-ți inveselești adesea răufățătele copile ?
Făc negoț cu el pescarii ? Măcar cât de rare-ori,
E'apărțit el cu bucata între-asemeni negustori ?
Ciurui-vei oare pielea-i, cu s'o vinăi negustorește ?
Bi-ul lui cap îl va străpunge junghiu-ți vânător de pește ?
Număinașă și-o ridică,
bi-ai să vezi cât de slab ești:
Al încremeni de frică,
Făr'm sta să-l mai lovești !

Iată câtă'nșelăciune năzuința-ți ar cuprinde,
Căutând leviatanul cu puterile-ți a-l prinde !
Doar să-l vezi ,și cazi infrânt
Cu pământu-ți pe pământ !
O asemenea nebunie nu e'n mintea nimănui,
Să'ntărâte cu'ndrăneala de-a'l fi prinde, sânle lui !...

Cine dar mi-ar sta'apotrivă, ridicându-mi-se'n față,
Dintre cei cari țin la viață ?
Am cui sunt dator, că, iată,
Îl stau gata pentru plată !
Să plătesc, nu'mi este greu,
Că sub Cer, totul e-al Meu !

Dar vremea să mai vorbesc încă
De-ale sale mădulare,
De tăria lui de stâncă,
Si de frumusețea-i mare;
De leviatan mai vreu
Să grăiesc gura mea :

Ca vânta

Ca vântul să'i ridice, — unde e'ndrăneașul, unde ?
Între făloile lui care, cine va putea pătrunde ?
Al cui braț și mână cui, —
Dintre cei încă ne-morți, ''
Ar avea curajul lui,
Să'i deschidă-a gurii porți ?
Gronă răspândescu-i dinții,
Clătinând lumina minții !
Scuturile lui mărețe ce le poartă pe spinare,
Ca prin țări peceți de piatră sunt lipite fiecare...
Se'ncopce unu'ntr'altul peste oțelita piele,
Că nici vântul nu mai poate străbătă printre ele !
Sunt ca niște frați întocmai, cari, — așa cum stau lipiți, —
S'au îmbrățiat și, iată, cu rămas nedespărțiți !
Strănutările lui scapăr, — aii scântei pornind în abor, —
Și-ai săi ochi îi sunt, sub gene, cum e geana sorilor !
Flecări îi țâșnesc din gură, fum pe nări dă'n orice loc,
Ca dintr'un cazan ce'ntr'una fierbe clocotind pe foc !
Răsuflarea'i dogorește ca jorâtecul, avar,
Și-alerg spumele'naintea cruntului leviatan !

În grunna țării'ei are, — și-ai săi mușchi ca de oțel
Se'mpletesc și'n neclintire, ca turnați îi poartă'n el !
Înina lui e ca piatră, — de-și bate ne'nterupt, —
Tare cum e piatra morii ce'n miguare dedesubt !
De mărețe-i măreție, — când mânia lui e'n toi, —
Valurile mării toate fug și tragu-se'napoi !

Subia dacă'l lovește, sabia nu ține, sare.
Bontul, sulita, săgeata, pleavă'n fața lui le are !
Fieru'i pentru el ca paiul, și-leam putred e aramă;
În drept trestie phioaga și aici cată să'i în seamă !
Cu-ale arcurilor fiice
În zadar ei sta să'l sperii;
Fraștia ori-cât să'l pice, —
Pietrele ei cad puzderii !

Țapi de fier parcă sub pântec ar avea, — și ca de grape
Ți-se par ale lui urme pe noroie'n țărni de ape !
Pune'n fierbere adâncul mării cu apă blândă
Și-orice mare
Sub el pare
A cădea răsucându-i !

Cărări albe, luminoase înapoi lui rămân,—
 Parcă resuflând adâncul pletele unui bătrân,—
 Și pe cât e tot pământul, nimeni nu-i e stăpân !
 Cu dispreț mereu privește,—uobitoacelor stând spic,—
 Că zidit a fost să n'abia nădăd teacă de nimic !"

SMERENIA ȘI CĂINȚA LUI IOV

(De cuvintele ce Domnul i-le-a spus,—adânc pătruns,
 Iov, în lacrimi de căință privind Cerul, a mai spus ^{respirat} :
 "Știu că Tu poți totul, Doamne, și că, din această vale,
 Nimeni n'ar putea să n'îfrângă vrerea gândurilor Tale !

«Cine are nebunia de-a'ndrăzni cu vorbe grele
 «Intuneric să aștearnă peste planurile Mele ?»,—
 Zis-ai Tu, după ce eu
 Am grăit lui Dumnezeu...
 De, vorbit-am ca nebunii, fără a ști că nu fac bine,
 De minuni nepricepute, cari'a mai presus de mine !

«Eu vorbi-voi către tine, tu m'ascultă stându-mi față;
 «Te voi întreba din blava-Mi, iar tu Mie dă-Mi povață»,—
 Dumnezeu-ai mai zis,
 În furtună stând închis...
 O, urechile-mi auzise, Dumnezeule Prea Sfinte,
 Despre Tine mari cuvinte,
 Dar acum, ochiul meu
 A văzut pe Dumnezeu;
 Și de-acum n'apocăință,—rob al Tău, fără cătușă,—
 Oșândăscu-mă cu însumi în țărână și cenușă !..."

(După ce cu Iov vorbit-a Dumnezeu acum în nori,
 A arătat cu-a Lui mânie pe cei trei mângâietori
 Ai lui Iov prieteni buni,
 Grăitori de'nțelepciuni,—
 Și le-a fost cerut lor ardori de berbeci și de viței,—
 Pe când Iov spre-a lor iertare să se roage pentru ei,—
 "Pentru că,—le-a mai zis Domnul,—n'ați vorbit cum se cuvine
 "Și-așa drept precum vorbit-a robul Meu Iov despre Mine !"

Iov a fost cerut iertare,—când jertfiau,supuși,cei trei,—
și din Ceruri ascultată i-a fost ruga pentru ei !
Apoi Dumnezeu curmat-a suferința cea ierbantă
A lui Iov,redându-i astiel sănătatea din năinte,—
și'ndoit:zâne,capre,iezi,cămile,boi și oi
De pe cât avea'năinte I-a fost dat lui înapoi !

Și-au venit la Iov toți frații și surorile lui toate,
Și prieteni vechi să-l vadă,mulți,adevărate gloate,—
Mângându-l toți-cu toții,plângând lacrimă de foc
Pentru crunta suferință și grozavul nenoroc /
Ce'i dăduse cu'ncercare Prea-Slăvitul lumii Faur,—
Și i-au dat lui,fiecare,—un adevărat tezaur,—
Câte-o de argint "chesita" și câte-un inel de aur !

Iar cu vremea,—pân'la moarte să'l mângâe,să'l desfete,—
Au venit să'i umple casa șapte fii și-apoi trei fete,
Și erau așa frumoase cum s'o spună,gură nu-i,
Nici se mai găseau frumoase cum erau fetele lui !

Și-a trăit Iov dup'aceia ani o sută patruzeci,—
Viață dulce dintru care nu te mai înduri să pleci !
Și-a văzut el pe feciorii-i și feciorii lor apoi
Înmulțindu-se ca miei și ca turmele de oi,—
Patru neamuri văcuite,—bucurându-se de toți:
Strănepoți de strănepoate și nepoți de strănepoți;
Și-a murit Iov,plăns de turme-i de copii și de copile,—
Alb ca neaua'n bătrânețea-i,fericit,sătul de zile !..."

(sfârșitul Cărții lui Iov)

.....

FRÂNGU-ȘII GENUNCHI, O, DOAMNA...

Doamne,sub iurtuna vieții când îngheț mai mult de irig,
Ca și Iov,înioratul din Scripturi,apre Tine strig:
"Auzim-a mea ureche,Dumnezeule Prea-bfinte,
"Deapre Tine mari cuvinte,
"Iar acum,ochiul meu
"A văzut pe Dumnezeu !..",—
Fiindcă glasul-ți în mână,—o'nțele, destul de bine,—
Ea genuni,peste milenii,a tunat și pentru mine !

Da, Ți-am auzit Cuvântul, când mi-e inima'n piept frântă
Și când, iată, uraganul, lumea'ntreaga o'nuspăimântă !
Fulgerele scriu pe boltă, în zig-zagurile lor,
Că Tu poți să faci cenușă trupurile tuturor
Numai în câteva clipe, — dar nici azi, în lumea'ntreaga,
~~Nici un suflet nu poate auzi Tău să-l înțeleagă~~

Crunta, vijelia urie, —
Cea mai uriașă surlă
Surluind, — și frânge vântul
Codrii seculari, — și geme și se clatină pământul !

~~Pier~~ fferbinți, din serii suabre ai, cumplit, ~~și~~
Codrilor le arde frunze, arde iarba din câmpii;
Măna Ta nu mai vrea, Doamne, fruntea lumii s'o desmierde:
Incetează
Orice rază
Și se pierde
Tot ce-i verde !

Tunetele Tale tună
În haotica iurtună
Și răbubue Cuvântu-Ți, dar... auzul lumii crud e ,
Și grăirea gurii Tale, lumea azi n'o mai aude !

Frângu-mă'n genunchi, o, Doamne, sub furtuna-Ți cu cei buni
Între cari avut-Ai milă, prin credință, să m'aduni, —
Și, dacă nu mai Te-aude lumea'n genă sub cei cruzi, —
Pe cei care cred în Tine cel puțin Tu să-i auzi !

Așa, Doamne-auzi-mi ruga ce'mpletită cu suspine,
Nu-i numai a mea, ci vine
De la toți cei alături, cari își au nădejdea'n Tine !

Doamne lumnezoul milei, — cu-a Ta milă de ietor,
Miluește-mă pe mine cum l'AI miluit pe Iov:
Dintra harurile Tale, Tu fă-mi parte
Mai departe, —
Să n'apuc pe drumul vieții celei cu sclipiri departe,
Ci pe-aceiași cale albă pașii mei m'alergo'n goană,
În adâncul cărei raze fulgeră a Ta Icoană !

Că Tu, Doamne, mi-ai dat haruri, — de lumină cupă plină, —
Din adâncul întunerii adâncându-mă'n lumină !
Și-a'ncercare de vrei, Doamne, cu pe Iov Tu să mă pui, —
Glasu-mi nu va fi'n potrive-Ți, cum n-a fost nici glasul !

Aşa dar, cum vrei Tă, Doamne, din adânce-Ţi vecinicie,
De la Tine fie mîrăbucurie sau urgie,
Şi vedea-Vei că tot beaſăr aſi'ieşi din vijelie !

Că prea-siintele cuvinte ce grăitu-Ţi-le-a gura
Către Iov mult-incercatul, --mi-ai străfulgerat
Şi mi-au fost aprins lumină din eternele-Ţi lumini
In scînteia ce'ntinapării Tu mi-ai dat'o de la Tine

Cu adevărat se cade: fiecare om să zică
Precum Iov a zis: "O, Doamne, ce sunt eu, --sunt o nimic
Să'nŢelea,ă fiecare
Că suntem doar o suflare;
Că, din Ceruri, cu puterea-I nesfârşită ciînte-Ţi mîră,
Intr'o clipă, lumea'ntreagă o acoperă'n ţărîmă,
Şi tot ea, --prin supra-firii ne ştiutele ei legi, --
Din ţărîmă saltă'n viaţă turma unei lumi înregi !

Că, din toate câte facem pe pămînt, sub ei cîmă apă,
Ochiului Ţău sfînt, nimica nevăzut, în veac nu-Ţi scapă
Şi, precum din soare raze o tot reŢă, pe-noroi, --
Din noroiul vieŢii, Doamne, raze care-Ţi pur'o la noi,
Pă s'o'ntoarcem ne'ntinată în Isvorul VieŢii Vi,
Care Tu eŢi: Inceputul nesfârşitei Vecinicii !

27 Februar, 1950

CUPRINSUL CĂNTII

Satan cere lui Dumnezeu să-i lovească trapul lui Iov	pag. 3
Plângerea lui Iov	" 5
Cuvântul lui Elifaz	" 6
Iov răspunde lui Elifaz	" 8
Iov desnădăjduit	" 9
Cuvântul lui Bildad	" 11
Răspunsul lui Iov	" 12
Cuvântul lui Zofar	" 15
Iov răspunde lui Zofar	" 16
Al doilea cuvânt al lui Zofar	" 21
Răspunsul lui Iov	" 23
A doua cuvântare a lui Bildad	" 26
Răspunsul lui Iov	" 27
A doua cuvântare a lui Zofar	" 29
Răspunsul lui Iov	" 31
Cuvântul din urmă al lui Elifaz	" 34
Răspunsul lui Iov	" 36
Al treilea cuvânt al lui Bildad	" 39
Răspunsul lui Iov	" 39
Cuvântul lui Elihu	" 50
Răspunsul lui DUMNEZEU	" 60
Smerenia și căința lui Iov	" 69
Frânga-mă'n genunchi, o, Doamne...	" 70

În ce limbă care le grădești cuvântul,
 Celor ce, pământuri au nemăsurate,
 Când îi faci să-și uite pentru vrei pământul
 Și din el să ceară,—cât de lung și lat e,—
 Doar cât îi ajunge ca să-l impresoare
 De la bietul creștet până la picioare ?...

Ce beteală-aduce mâna ta, din soare,
 Tinerei copile,—chiparasaă dulce,—
 De ce lasă-atâta de surăzătoare
 Între flori, mireasa—înger—să se culce ?
 Oa ce Mire care face legământul,
 Mai presus de mirii de pe tot pământul ?...

Pruncilor din leagăn, fragezi ca rădura,—
 Ce povești cu zâne și cu zmei le-ai spune ?
 Pe ce cai cu aripi le ridici făptura,
 Peste nori să zboare, norii să răsună,—
 De zâmbesc, în somn-ți, pruncii fără gres,
 Cum zâmbesc în soare floarea de cires ?...

Pe-acei mari rășchelnici vițoregi în lupte,
 Risipiți pe câmpuri, fără gropi și cruci,—
 Trupuri, de obuze ca de trăsnet rupte,—
 Sub ce Steag să lupte, în ce ogți îi duci,
 Oă, uitându-și arma de oțel sau fier,
 Iși îndreaptă ochii fermecați spre Cer ?...

-4-
Fără titlu Y=7

Mama ce la prunci-i sată ce la soare
Până'n clipa'n care o'neonjoară plângerii,—
Spre ce prunci iubirea își îndreaptă care ?
Cine-o chiamă dulce ? Spre ce rai cu îngeri,
Că pe-ai săi și'i lasă plângi, cu fața udă,
Pe mai stând să'i vadă, nici să'i mai audă ?...

Slavă ție, Moarte,—Trăjitoare albă
Ce te-aplaci asupra celor care sufăr
Și, amalgând cumpăta chimurilor salbă,
Le așterni pe față zâmbete de mufăr,—
Arătând acelor ce-au vrut să se culesc,
Cât ești de frumoasă și cât ești de dulce !...

Cine-a fost nerodul sau nebunul, cine,—
Să te-arate lumii un schelet cu coasă ?...
Eu te văd: o Zână cu priviri senine,
Surâzând într'una,—albă și frumoasă,—
Crin scâldat în soare,—roșu dându-i stropii,—
Ce te'mbată'n suflet, când de el te-apropii !...

Eu te văd înaltă, tânără Crăiasă,—
Creatorul dându-ți nesfârșite grații,—
Că, zărită numai, tești te vor mireasă:
Tinerii, bătrânii, Regii și-mpărații,—
Și câți vor cuvântul pe pământ să'ți crează,
Pe când mor în lume, dincolo'nviază !...

Vii străluminată, din afund de sare, —
Serii toți asupra-ți răsfângând palele, —
Și cu-același zâmbet fără asemănare
Intri și'n palate, intri și'n bordeie,
Și, la fel de dulce, în al tău hamac,
Îi lei și pe Rege, și pe cel sărac.

Cel ales de tine, e jeliț în plângeri,
Dar, zbind spre Ceruri, plutitor cu duhul,
El sude'n cale-i ceruri mari de ingeri,
De cântarea căror plin e tot văzduhul,
Și, cu cât mai jos e pământesea tină,
Tot mai mult se umple slava de lumină...

Orește vraja sfântă, lămurind misterul...
Orgi Eoliene cântă «Oratorii»...
Serafimi cântă și-ți ascultă Cerul,
Ii ascultă luna, stelele și serii,
Și între cei ce astfel stau și-ascultă cântul,
Sufletul se întreabă: «Ce mai e pământul ăst?

«Un biet pumn de hurnă ce plutește, sferic,
«In văzduh, din mila ce i-a poartă Domnul, —
«Cu mulți viermi pe coaja plină de ntunerie,
«Viermi trăind o clipă până-i prinde soorul,
«Și'n această clipă, de păsă se leagă
«Cât nu ispăși-vor o vece întreagă !...

*OAMENI își zic viermii, -- cum a vrut Pres-Maltul, --
*Dar puțini sunt OAMENI după sfânta-I vrere:
*Ce zidește unul, năruiește altul;
*Fiecare, dreptul de-a fi spie și'l cere
*și'n numele Legii, -- Dregători și Regi, --
*Săvârșesc în lume crunte făr'de-Legi..."

Și, gândind acestea, cel culce de Moarte
Își desprinde văzul de retunda humă
Plină de păcate, cu ntunerie-foarte, --
Unde, plini de ură, viermii se sugrumă,
Și-unde el, plecatul cu păcate'n spate,
Nu s'ar mai întoarce o eternitate !...

Dar, ciudat: din mine, cine se ridică
Să-mi goptească'n taină, mângâios mereu, --
Șoapte de'nțeleșul cărer nu mi-e frică, --
Susținând că mortul am fost însumi eu ?..
Care-al cui e glasul ?... Cine, Moarte, cine
Imi goptește-acuma e'ai să fi fost la mine ?...

Adevăr e oare, dalba mea Crăiasă ?:
Fost-am împreună colindând pe sus ?
Am umblat prin Ceruri ca la mine-acasă,
De știu toate-acestea câte ți-le-am spus ?...
Care-am stat eu însumi sus, sub vraja sfântă ?...
Parșaud și-acuma Ingerii cum cântă !...

Dacă nu'ți acesta adevărul,—unde .

Te-am putut cunoaște precum te cunosc ?...

Mi-ai ieșit înainte, în ce zări afunde,

Răspândind în juru-ți slab parfum de mose ?...

Îți cunosc și mersul: o plutire lină...

Toată'n tot, ești cântec; toată'n tot, lumine !...

Porți în păr luceferi și ei ard feerie...

Porți în ochi azurul și surâzi întruna,

Alungând în juru-ți ori și ce'ntunerie,

Chiar când nu's pe bolta soarele sau luna;

Și la gât ai purta stela-albastră salbă,

~~Vrajiitoare, Kaltă, Vrajiitoare albă !...~~

Pareai stai întruna și visezi în veghe...

Raze'n cere pe fruntea-ți albă ca omatul

Ard mereu, iar trupu-ți, stâlp de crini întreg e ;

Ești îmbătătoare și-ți cunosc îmbătul,

Ca și când eu singur dintre muritori

L'am sorbit în suflet, mii și mii de ori !...

Toate ale lumii chiparoase, crinii,

Mărgăritărelui, liliacul lumii,

Orhidei, garoafe, spumile vântii

Și te-ai trandafirii de pe'ntinsul lumii,

N'ar da'mbăt ca tine, strânse laelaltă,

Vrajiitoare albă, Vrajiitoare Kaltă !...

Iată dar că tot pământul, cu tot ce-are 'n lung și lat,
Se cutremură cum încoșă m-a mai cutremurat:
Toate mările acum se revărsă peste diguri;
Din rărunchi mugind, pământul tremură ca prins de friguri;
Secerța lui, până 'n străfunduri, în prelungi sig-saguri orăpă
Și adâncurile-i negre sorb în ele mări de apă;
Albiile de oasează seacă 'n lung și seacă 'n laturi,
Rămânând aligatorii toți schelete pe uscaturi !

De ce tremură pământul ?.. Ce se 'ntamplă cu el care,
De ce clatină cu omul ne-stăpân pe-a lui picioare ?..
Seacă mari ai se arată, cu 'nțeleșuri de loc grele,
Dar puștii sunt între oameni cei ce știu setirea 'n ele...

Ci cutremurele, iată, -- precum vrea din Cer Prea-Măltul, --
Nu 'ncoțescă bine umii și, adânc, începe altul:
Gemete prelungi aude lumea 'ntreagă, și ei 'n rădăcină
A cuprins în groasa morții tot ce 'i viu pe tot pământul:
Pierele, din munți dau bătăie peste oameni toți crunți,
Pe când oamenii, cu droaia, dintre oameni fug spre munți;
Pier ostroavele din ape; munți de valuri saltă 'n vânt,
Iar de munți nu se mai știe: unde-au fost, unde mai sânt...

Tot ce-avea o temelie, temelie nu 'și mai știe,
Când, în fatal, năci pământul nu 'și mai are temelie,
Ci, păcatelor lui toate prin Satana făcut rob, --
Să 'l afărăm parca, saltă 'l al pierzaniei acurâncioș !...

O, pământule cu oameni, mări adânci și munți cu brazi, --
Ce te-apașă de te clatină ?.. Ce poveri te fac să cazi ?..
S-a rupt osia ce 'n veacuri te-a păstrat rotind în hău,
Sau te-a covârșit păcatul ce-a 'ncrăcit rotundul tău ?...
Da, păcatul... că tot insul, -- "om" zicându-și, -- poartă 'n spate
Un pământ mai greu ca tine încheșând a lui păcate,
Și-astfel, fără clătinare, cum ar mai putea susține
Miliioane de pământuri, un pământ puțin ca tine ?!
Dar aceasta cine-o crede, că tu saltă în sus și 'n jos,
Când pe tine nu se știe nimeni drept un "păcătos" ?...

P O E Z I E . . .

de: VASILIE MIHAILARU

Poezie, Poezie, —alb liman de albă floare;
In a cărui dulci ostroave cine intră, nu mai moare;
Ne cuprinsă-Impărăție către-al căreia hotar
Impărații toți asalturi dac'ar da, ar da'n zadar,
Că nici-unaia, Cunună tu pe frunte nu i-ai pune,
Ci poetului doar dăruie cea mai scumpă'ntre Cunune, —
Câtă vrajă torni în suflet oelnică menit să poarte
Slăvitoarea ta Cunună, dându-i viață fără moarte !...

Ce puteri neîarmurite ai în tine, Poezie,
Ne putându-ți-le'nfrânge nici o altă-Impărăție,
Că nici Moartea e'n măsură cu puterea-i să te'nfrunte
Și Cununa ta s'o smulgă celui cui o pui pe frunte ?..
Cine are nestemate mai mărețe decât tine ?
Ce sunt bietele smaragde, ce sunt bietele rubine,
Ce sunt perlele, safirul sau albastre diamante,
Lângă-acele nestemate din Coroana unui Dante?..
Ce sunt ori-ce pietre scumpe cari ar scanteia sub cer,
Lângă cele din Cununa lui Virgiliu, lui Homer ?...
Nestematele din lume, pot fi nimicite toate, —
Ale lor, eternitatea să le stingă, nu se poate !...

Poezie, Poezie, —luminoasă-Impărăție, —
Care-Impărăție oare mai asemue-se ție,
Cu-Impărați cari, după moarte, poartă-a lor Cununi mereu
Și cu-asemeni nestemate sue'n Cer la Dumnezeu ?...

Cari Impărății anume, -- Impărați și Prinți și Regi,
Mai alegu-și pe-a lor Tromuri precum tu stai să'i alegi,
Prea ades nu dintre-aceia fericiți care se nasc
Să stea'n-leagăne de aur, cu brocarturi de Damasc,
Ci de prin câte-o cocioabă, de'ntuzerie mereu plină,
Ca, pe urmă, a lor frunte s' dea lumii'ntregi lumină ?...

Cine fost-a Făurarul cumpenei atât de drepte, --
Impărății tăi și-ai lumii, osebiți, să'și aibă trepte:
Oricât și'i înalță lumea, -- tu Impărății tăi să'nalți
Unde nu pot să se'nalțe Impărății ceilalți ?...

O, de câte ori în viață, prea adeseori flămândul --
Care sufletu'ți închină, -- luntre lui avându-și gândul, --
N'a pornit, visând, pe marea liniștită, viorie,
~~Spre limanul tău de suferință, alăvitoare-rocă,~~
Câte nopți cu lună plină, -- pradă visului său faur, --
N'a vâslit el, să'ngenunche în Altarul tău de aur !...

Sufletu-i e frânt adese, dar, spre tine, -- au tot el e ? --
Gândurile i-se umplu de luceferi și de stele !...
Lumea-i dă venin să soarbă... îi dă foame și amar,
Dar tu, ca la Zei, îi dăruie ambrozii și nectar !...
Uneori e numai adreanșe, dar tu'n cântec îl alinți
Și'l îmbraci numa'n mătăsuri, ospătându-l ca pe Prinți !...
În coliba lui sub iarnă, clănțănescu-i dinții'n gură,
Dar, la tine când ajunge, îl învelai în căldură !...
Alteori, cu ochii'n lacrimi, umilit de toți ai vieții
Cari se'ntreabă: "La ce oare va fi bun de scria poezii ?" --
Niciiri nu mai găsește pentru sufletu-i alint,
Și pornește spre limanul cel cu nuferi de argint,
Spre eterna Impărăție hărăzită numai ție,
Poezie care'nvie pe poezi în vecinție, --

Și-ajungând, tu'i furi din gene lacrmile-diamante,
 Il înbeți ca pe Virgiliu, pe Homer sau ca pe Dante,
 Faci să uite ce'i dă viața, îl ridici pe oalmi spre soare,
 Și'l amesteci între cele ce rămân nemuritoare !...

Pentru că tu'nalți pe Tronu-ți Impărați pe cari îiiei
 Nu din mândrele Palate, ci din oate-un biet bordei;
 Fiindcă poleiești cu aur zdrențele, cui ți-se'nchiră,
 Și'n Palat preschimbi coliba-i cea de sărăcie plină;
 Pentru că mereu tu saturi pe cel ce te poartă'n gând, --
 Când el uită că se'nchină în Altarul tău, flămând;
 Pentru că'i gonești din suflet, --frânt fiind adeseori, --
 Intunericul și'n locu-i, harul tău aprinde Sori;
 Pentru toate-aceste daruri laolaltă, --"Slavă ție!"
 Veoinic va striga poetul, --Poezie, Poezie !...

Ianuarie 1948

PĂMÂNT ȘI CER

de VASILE MILITARU

Trec, Doamne, anii vieții mele
Și nu știu câți mai am la număr, —
Poveri din ce în ce mai grele
Simțind mereu că port pe umăr.

Dar nu vreau să mă plâng, ci glasul
Și inima ce-o am, fierbinte,
Pe drumul vieții, la tot pasul,
Le'nalt spre slava Ta, Părinte.

Că'n veci, din tot ce ne dă viața
Pe multa sau puțină-i cale,
Ouvine-se să stăm cu fața
Mereu spre cale ale Tale.

Incolo, cel care socote
Străluminat de'nțelepciune,
Pricepe că: părăsirea toate
Și toate sunt deșertăciune"...

În lumea asta pământeană,
Din care toți și toate pier,
Venim pentru un clipit de geamă,
Prin vrea Ta, — pământ și Cer;

Și'n tărâș de viață ne robește
Sorbim într'al ei tumult,
Treptat noi pământul crește,
Iar Cerul scade tot mai mult...

Trec primăveri și veri și toamne
Și'n ce-ăst Cer, crescând noroi,
Se sting încoferii Tăi, Doamne,
Și-adânc se face noapte'n noi !

Plăceri vânând de-a lung și latul
Pământului întotdeauna,
Ne facem una cu păcatul,
Cu noi păcatul fiind una...

Doar câte unul, și târziu,
În seama'n cât i-a mai rămas,
Că, de la leagăn la sierin,
El n'a avut decât un pas;

Și, dorurilor lui supus,
Spre toate pasul vru să'l poarte,
Dar nisei un gând nu i-a adus
Cândva aminte și de moarte.

De-accea'n cele câte spun
Și'n câte sînt,— în al meu vers,
Încerc: cu Cerul să m'adun,
Pe drumul cât mai am de mers...

Căci astăzi gîndu-mi nu mai poate
Sbura, nătîng, pe căi nebune
Cî-mi spune că: părere's toate
Și... "toate sînt deșertăciune"...

Deci, frînt, alerg la Tine, Tată,—
Ca șarpele vrăjit de flaut:
Mi-e dor de Cerul Tău și, iată,
Cu ochii plîngî, spre Tine caut.

Că Tu, asupra tuturor,
Din Ceruri mila Ți-o apleci
Și numai Tu ești Aurora
Cea fără de apus în vezi.

Ca Tine, Doamne, cine poate
S'aprindă alăvile cerești?
Tu prîntindeni ești în toate
Și toate Tu le carmești.

Supuse, turmele de nori,
Pe cer, toieagul Tău le Mîină;
Tu, Doamne, pui mireasă'n flori
Și apă'n fiecare fîntînă;

În jurul soarelui, Tu, Doamne,
Mereu rotești în hîm pămîntul,
Să aibă primăveri și toamne,
Și veri și ierni, schimbînd vestmîntul.

Puterea Ta-i nemărginită:
Din moarte, Doamne, Tu faci viață;
În ape suflă o clipită
Și apele pe loc înghiață.

În cerni a iernilor săpadă;
Pustiarilor le dai rouă;
Zici trînzetului Tău să cadă
Și el despică munții'n două.

Tu, Doamne, când găsești cu cale,
Poruncă dai să sufle vîntul
Și el, supus poruncii Tale,
Urlînd, cuprinde tot pămîntul.

Mînia-Ți când ne-arăți, prin vremuri,
Ne spune ce Puternic ești,—
Și-atunci pămîntul ni-l cutremuri,
Că toate ni-l năruști.

Atunci, Atoate-Ziditorul
Ne-arată cât suntem de mici:
Precum sub noi, trîntind piciorul,
E muguroiul de furnici...

Si tunetul îți e cuvântul,
Dar...mai sunt surzi cu-auzul crud
Si-aceștia,călând pământul,
Nici tunetul nu ți-l aud.

Tu ne-ai legat, o, Doamne Sfinte,
De câte luni cuprinde cerul,
Că toate,—de lume înainte,—
Un singur leagăn au: Eterul.

Iar cel ce cată cu nesațiu
La stelele ce ard mereu,—
Cuvânt de foc citește'n spațiu,
Stând scris cu stele : "DUMNEZEU".

Pe bărăgane și poene
Cad ploile,când Tu le zici,
Si-a zorilor de aur gene
Tu,Doamne,silnic le ridici.

Tu'nchegi atom lângă atom,
Prin viața'n care-i faci să fiarbă;
Tot firul ierbii-l legi de om
Si pe tot omu-l legi de iarbă.

De când ai sămănit pământul
Si până'n ziua cea de azi,—
Oricare-ar fi pe el frământul,—
Nici nu-l adaugi,nici nu-l scazi.

Când marea este'nfuriată,
Zici mării "Taci" și marea tace;
Când spre'ntunerio Ochiu-ți cată,
Lumina Ta,lumină-l face.

Pe câte faci prin vrerea Ta,
Mărite Doamne-al îndurării...
Ca să le număr dac'ași sta,
Am fi ca și cum ași căta
Să număr tot nisipul mării...

Ci eu Te văd în orice floare,
În pomii toți,în firul ierbii,
În argintatele iavoare
Din care vin să soarbă cerbii;

În fiecare "azi" și"măine"
O,Doamne, eu Te sînt de față:
În frimtura mea de pâine,
În vinul dătător de viață;

În câte,— să culeagă rodul
Cu care Tu le umpli spicul,—
Au și'nțeleptul,și nerodul,
Au și bogatul, și calicul...

Te văd și-aproape și departe;
În fulgere Te văd, în foc,
În fiecare rază'n parte
Si-apoi în toate la un loc.

Te văd în mări, Te văd în rouă,
Te văd în ropote de grindeni,
Te văd în curcubeu, când plouă,
Si pretutindeni, pretutindeni...

Te-aud în viforul ce vine
Din necuprinse Ta putere;
In simfoniile de-albine,
Când umplu-și fagurii de miere;

Te-aud în tunetele toate,
In cântecul de ciocârlie,
In ale valurilor gloate
Sub uraganică mânia;

In șoapta codrilor, când vântul
Adie lin sub luna plină;
Si-atunci când îți aud Cuvântul,
Eu, Doamne, uit că mai sunt tână...

Te simt în armonia gravă
A stelelor de taină pline,
In soarele ce arde'n slavă
Si'n inima ce bate'n mine...

Si simt că, toată'n a Ta pază;
Meluscă, stea și curcubeu, --
Trăind, -- la unison pulsează
Cu inima din pieptul meu !

Că Tu m'ai împletit cu stela,
Că mi seapăr viața ntreagă
Și toate simțurile mele
De lumea Coamă se leagă.

Si'n clipa'n care gust din ele,
In toate gust pe Dumnezeu.

Infrigurat, mă plec spre toate,
Prin munți, pe luncile rodirii,
Pe unde sufletul îmi poate
Ingenunchia'n Altarul firii;

Si, minunându-mă vestmântul
Si harurile tuturor,
Vorbesc cu câte dă pământul,
Slăvind pe Pădurarul lor:

"Tu, bob de grâu, -- a lumii pâine, --
Cum ai venit pe-a lumii laturi,
Ca'n fiecare "azi" și "măine"
Pe cei flămânzi mereu să-i sature?... "

De unde îmi meren puteri,
Dacă nu-i nimeni ce-ți ajută --
Când putresc în brazdă ieri,
Un singur bob, rodești o sută?...

Ai tu puterea asta'n tine
Si noi suntem neştiutori?
Dar cum o ai şi de la cine?
Cum inviezi, după ce mori?...

O, minunatule grăunte
Iavorător din sânul lumii,
Ce-n pâine, -- munte poate munte, --
De mii de ani te dăruie lumii,

Au cine poate fi nerodul
Care-ar grai'ntre cei ce pier,
Că la'ntâmplare tu-ţi dai rodul,
Ci el nu vine de la Cere?

O, Doamne, iartă-i pe-"Invâştaşii"
Cei mai nefericiţi şi trişti
Cari spun atâtor generaţii
Că nici ei nu există...

In dăru cu marginit hatarul
Fiind, ei nu pot să secească
Că mai întâi, a fost roatarul
Şi el făcut-a'ntâia roată...

Tu, apă, care curgi într'una, --
Ievoare, fluviu, mări adânci, --
De când erau soarele şi luna
In hău asupra-ne pe brânci,

Din ce uzină uriaşă, --
Pe care poate-o mână vântul, --
Ne vii, când blândă, când trufăşă,
S'adăpi, in setea lui, pământul?

In mări, in fluviu, in fântână, --
Ievoare şi fierbinti, şi reci,
Prin veacuri cine te tot mână,
De nu te odihneşti in veci?

Te sorb într'una gloate carbe
Şi soarele cu ară gură, --
Şi pare-că, din cât se soarbe,
Nu şi-a secat o picătură.

Din ce potop tot eşti adusă,
Că nu mai seci, nici stai din mers,
De parc'ai fi şi tu supusă
Vreunei legi in Univers?

De ce nu te reverse vreodată
Din albiile-adânci de mare?
Sub ce putere eşti legată
In nevăzute stăvilare?

Ce grădinar etern te duce
In mii şi mii de firisoare,
Ca nu cumva să se usuce
Grădina lui cu-atâta floare?

Ce Ochi milos din slavă cată
Să vadă unde trebuie
Şi-acolo tu eşti îndrumată,
Livezile să răcoreşti?...

Din tine soarbe firul ierbii,
Copacii toți și tot ce-i floare,
Sorb toate fiarele, toți cerbii
Și pasărilor cântătoare...

Pământul soarbe-te, când plouă,
Te soarbe tot ce este viu
Și te mai sorb în chip de rouă
Toți baobabii din pustiu...

Minuna poți fi și tu, apă,
Cu nescutul tău izvor,
Din care toate 'n veci s'adapă,
De cum se nasc și până mor.

Dar... în milenii pururi vie, --
Cărmăciul în ceruri nici tu n'ai;
Ești o... formulă din chimie
Și... curgi așa, ca să nu stai.

Și-acuma va să stai cu fața
Spre tine, bunule pământ,
Al cărui har ne ține viața,
Fiind și lașă, și mormânt...

Și spune: care e misterul,
Că lumii poți să i-te-arăți
De mii de vesuri Vistierul
Atâtea mii de bunătăți?

Din care tainiți fără fund,
De mii de ani mereu le scoți,
Că poți, pământule rotund,
Pe toți să ne hrănești, pe toți?...

De unde care-ai stat să iei
Sămânța vie-a tuturor, --
Dacă, -- precum spun cei atei, --
N-a dat-o nici un Creator?

Sau ce-"Invățat" ar fi făcut
Sămânța tuturor, să placă, --
Dacă Cel fără de-nosput
N-a stat, la început, s-o facă?

E-n stare vre-unul din câți sânt
Necredincioși "savanții" mei --
Fără sămânță și pământ, --
Să facă doar un bob de mei?...

Iar tu, pământ, de unde-ai harul:
Atâtea roade să rodești,
Că, fiecărui, cu carul,
Tu, bunurile-ți dăruiești?

Știind mereu să ții în brață
Și pe cei vii și pe cei morți, --
De unde iei eterna viață
Ce-n toți atomii tăi o porți?

Si spune tu, pământ-mister, --
Dacă ateii nu ne mint, --
De ce mai porți în tine fier?
De ce și aur, și argint?

De ce și pietre nestemate?
De ce nu ești numai pământ?
Cu ce scop oare ne-au fost date,
În tine toate câte sunt?...

Au nu văd orbii de pe lume,
Că toate ni-s făcute dar?
Că toate-și au menire-anume
Și toate-și au un Pădurar?

Si cine-ai spune-acum cuvântul
Că-acestea de n-ar fi-n pământ, --
În mii s-ar sfărâma pământul
Și pulbere s-ar face-n vânt?...

Pământule milos și darnic,
Tu, bunule-ntre cei mai buni,
Ar trebui să vrei amarnic
Pe orbii tăi să te răsbuni:

Când vor muri, -- din tine-afară,
Pământule, s-arunci toți orbii,
Ca, spre pedeapsă și ocară,
Sub soare să-i mănânce corbii;

Dar tu ești tată fiecărui
Și fiecărui, de-un moment,
La sânul tău, pământ îi dăruie
Și-l faci, în legea ta: pământ.

Și ți-ai mai pune o-ntrebare,
Pământule, etern comornic,
Cel care-n veci pe fiecare
Îl ai, cu trupul lui, datornic:

Tu, alergând fără repaus
Prin hăul care-n el te ține,
De ce nu ne arunci în haos?
De ce ne ții legați de tine?

O da, cunoaștem toți o lege,
Dar ea, de cine-a fost dată?
Cum ar putea ea să ne lege,
Când nu-i de Dumnezeu legată?

Și, dacă legea totuși are și
Și ea pe-al ei Păduritor, --
În El, de ce nu fiecare
Putem vedea pe Cel mai Mare:
Pe Cel-atâtea Ziditor?

Dar, iată: orbii sunt tot orbi,
Pământule, până-și dau duhul,
Până-și țărâna tu le-o sorbi,
Iar sufletul li-l ia văzduhul...

Văduhul... încă un inel
De care viața ni-se leagă,
Că viață toți luăm din el,
Cât ține viața noastră 'ntreagă.

Sorbim din el în toată olipa
Și-l sorb ca noi, din largul firii,
Și garofița, și tulipa,
Și crinii toți, și trandafirii;

Și vulturii cei de pe stâncă,
Și frunza, oată bate-o vântul,
Și pasărilor slăvii încă,
Și... orbii de pe tot pământul...

Atâta milă necurmată
De unde vine ea mereu?
Din care inimă de Tată
Sau inimă de Dumnezeu?

Că-și simt trăirea miluită
Chiar cei ce-n El nu cred de fel...
De unde mila nesfârșită,
Dacă nu vine de la El?

De unde, toate cele bune
Spre viață lumii umplu socul,--
Alături cărora vom pune
Pe Tren de aur să stea focul ?

Au focul l-a avut cuptorul
Prin OM în vatra vieții care ?
Întâi-gi'ntâi, nu Ziditorul
Din Cer l-a fost aprins în soare ?

Na El,--Cel fără de Pereche,--
În soare-a pus eterna lavă ?
Ce flacăra știm noi mai veche
Ca flăcările Lui din slavă ?

Cum s-a născut aprinsa peră,
De n-a aprins-o Cel de sus ?
În lemn, cine-a pus focul iară ?
În piatră, cine, foc a pus ?..

Na El făcut-a ea, prin piatră,
Scântei s'avem, și'n orice loc
Ș-aprindem vieții foc în vatră,
Așa smulgem viață și din foc ?..

De unde l-a primit pământul
În veac-de veac, de când curg anii ?
Na Dumnezeu din Cer Pres-Sfântul
L-a fost aprins în toți vulcanii ?

Te știi aprins tu mai înainte
Pe-acest pământ de OM cuprins,
Decât sub Cerurile sfinte
În fulgere te-ai fost aprins ?...?

Aşa vorbesc ou toate cele
De pe pământul roditor,--
La fiecare pas, în ele,
Descoperind pe Creator.

Că'n tot ce, vieţuind sub soare,
Surăde azi, iar mâine nu-i,
În tot ce naşte şi ce moare,
Văd: Vrerea şi Puterea Lui.

Si'n timp ce-L văd pe-a lumii tină,--
Eu nu pot şti prin ce mister,--
Lumină-ievorând lumină,
Pe Tronul Lui, i-L văd şi'n Cer.

I-L văd: Putere ce,-- cu gândul
Făuritor de lumi şi sori
Prin hău rotindu-se de-arândul,--
Necuprinzând'O, te'nflori..

I-L văd: Fără hotar Putere,
Sub care viaţa stă să fiarbă,--
Stiind când Mîla Lui o cere
Şi grai de om, şi fir de iarbă.

I-L văd: Lumină orbitoare
Cum n'iar fi,--toată cu-al ei foc,--
Lumina ce toţi aştii-soare
Ar da-o, strânsă la un loc;

În strălucire mare-foarte
Stă Cel a-toate Ziditor,
Cel fără naştere, nici moarte,
Sub care toate nasc şi mor;

În ne venit de nicăire,--
Vor de neafărgită viaţă,--
Faţă stînd în căt e firea,
Şi nicăiri văzut la faţă !

În strălucire mare-foarte
Stă Cel a-toate Ziditor,
Cel fără naştere, nici moarte,
Sub care toate nasc şi mor;

Cel ce cu nimeni sfătueşte,
Dar care toate'n veş le ştie;
Care nici creşte, nici descreşte,
Şi-Acelagi este'n vecinicie !

Si, c nt nd: măcar o rază,
Cu ochii duhului să-l sorb,--
In  arna care mă'ntineaz ,
Neputincios  i fr nt, cad orb...

Dar, Doamne, c nd mă uit in zări,--
Cu c t mai sus eu mă afund,--
Sunt chinuit de intrebări
La care nu pot să-mi răspund.

Si ce 'nv  at al lumii-astu--
Vreodată mi-ar putea răspunde:
At t nemărginit albastru,
De unde 'ncepe?..p n  unde?...

Că, dacă margini hăul are,
Se 'ncurc  gândul  i mai rău:
Imi pan o nouă intrebare:
"Dar ce e dincolo de h u?"...

La stelele ce ard in noapte,
Intreb tor mă uit ades
Si-abia dacă 'ndr snesc, in soapte,
Să cer la Cer, vre-un int l c:

O, Doamne, ce-ai sădit in ele?...
Le-ai dăruit, cu ce vedenii?
Ce 'nseamnă pulbera de stele
Plutind in spa iu de milenii?...

Sunt lumi acolo?...Cum anume?...
Le-ai dat  i lor aceleasi legi?...
Vei vrea c ndva: a noastră lume
De lumea stelelor s'o legi?...

Sau ai legat'o, Doamne Sfinte,
Prin vr erea Ta, de la 'nceput
Si p m ntenii, slabi de minte,
Acesta n'au fost priceput?...

Mă uit la astrul ce 'ntre toate
Mai strălucit a fost premers
 i care cu lumina-i poate
Să umple 'ntregul Univers;

Il văd--iluzie--cum sus
Colos in h u, aprins la chip,
 i  tiu că 'n fa a Ta, el mi e
Dac t un licăr de nisip;

Dar, c t de mic e pentru Tine,--
Ca din nisip st nd să-l alegi,--
Fiind isvor de via   'n sine,
D  via   omenirii 'ntregi....

 i-aga pierdut privind la soare,
 i mă 'nfior de-al lui mister:
De c nd  i arde focul care
 i c t mai arde-va pe cer ?...

L'ar covârşi năprasnic gheaţa,
Cuprins de-o noapte fără zori;
S'ar stinge'n lăcăţul ei viaţa
Cu toţi şi toţi ai ei fiori;

Si n'ar mai fi pe'ntinsul sferic
Ce-ar sta puţin să ne mai poarte,
Decât un orănean întuneric
Si vifor urlând a moarte...

Si, Doamne, mă'ngroşesc la gândul:
Pe-acest pământ ce s'ar petrece,
Când-focul soarelui stingându-l,--
Ar fi să'nceapă beana rece?

O noapte-a groasei s'ar întinde...
Nebune mame-ar plânge'n cor,
In braţe pruncii şi-ar cuprinde,
Să-i scape cu suflarea lor;

Dar nicăieri n'ar fi scăpare
Sub cruntul vifor, astădată,
Si'ar înţelege fiecare:
Că vrea mânia Ta să-i bată.

S'ar stinge-atunci domnia urii
De mii de ani atât de vie,
Când, haite, fiarele pădurii
S'ar năpusti să ne sfâşie.

Când ea rămâne fără soare,--
Deodată, Doamne, ar fi stins
Tot rugul urii'ntr-o popoare,
Al urii dela ins la ins;

Ar sta atunci toţi ochii lumii,
Cu spaima morţii'n ei, spre Cer,
Când ar vedea că'ntinsul lumii
Se face gheaţă tot, sub ger...

Cum s'ar topi trufia toată
A celor care azi Te'alungă;
Cum ar urla smintita gloată,
Cătând la mila Ta s'ajungă;

Cum ar căta spre Cer, să'l vadă
"Savanţii" care spun poveşti,--
In Cer azi nevoind să creadă,
Spunând mereu că Tu nu eşti...

Cum ar îngheţia, grămadă,
Cu ochii îngheţaţi de ger,
Dorind: odată să mai vadă
Icoana soarelui pe cer....

Dar mila Ta-i nemăsurată...
Păcatele mereu ertând,
Mereu ne dăruie viaţă, Tată,--
Si numai Tu ştii până când...

~~III Mă uit, pierdut, mereu la soare
Si mă'nfioar' al lui mister:
De când îi arde focul care
Si cât mai arde-va pe Cer?~~

Fac "Invăţaşii" socoteală
Si spun: atât şi-atât, mereu,
Dar ei, de mii de ani se'ngală
In tainele lui Dumnezeu.

Au, câte lumi, in larga zare,
Cu razele-i de foc atîng?
Ce arde'n el fără'ncetare?
Când l'ai aprinde?...Când ai să-l stingi?..

Si gândului îi tulbur scooul,--
Si nu cred, Doamne, să mă'nşel:
Când soarele şi-ar stinge focul,--
Ce-ar fi pământul, fără el?

Eu mă outremur, Doamne Sfinte,
Privind la ce e'n jurul meu
Si'ntrebătoare, biata miște
Neputincioasă-mi e'tă mereu:

In hăurile Tale-albastre,
Planetele și sorii Tăi,--
Atâtea mii și mii de astre,--
Străbat mereu aceleași căi...

Privind spuzita lor lumină
De etele și luceferi triști,
Te'ntreabă pumnul meu de tină:
Cum le-arăți drumul? Cum îi miști?...

Din mersul lor, cum nu s'abate
Nici o planetă, nici o stea
Cum nu-și iau ele libertatea:
Nici s'o ia rasna, nici să stea?...

Pământul nostru plin de ape,
Ce osie-a primit in dar,
Din care'n veci să nu mai scape,
O, Vecinicule Făurar?...

Ce fel de lanț străluminat
E-acela'n care L'ai legat,
Să meargă'n veci aceiași cale
Prin spațiile siderale?...

De-acia'mi intră mintea'n ceață,
Când astfel de'ntrebări pun Ție
Si'nmărmuresc, având in față
Universala armonie.

Făptura mea, o Doamne,--frântă,--
Mereu ascultă cu nesațiu
Cum toată opera Ta cântă
Sublim in infinitul spațiu...

E noapte când imi atern versul
Pe file albe de hârtie,
Si-ascult cum cântă Universul
Sguduitoarea-i simfonie.

Desprins de pămunteana lume
Halucinat și fără grai,
Eu nu mai pot să știu anume:
Sunt pe pământ sau sunt in Rai?...

O boare,-- parcă vrând s'alinte,--
Aduce firii somn ușor,
Și numai veghea Ta, Părinte,
Se'ntinde-asupra tuturor.

Miresme tari acum mă'mbată
Si nu le știu de unde vin,
Să'ntreaga fire-i miresmată
De chiparoase și de crin..

Se'ngână harfe Eoline
Cu flaute vrăjitoareşti
Şi toate Te slăvesc pe Tine,
Stăpân-a toate precum Eşti.

Şi visul meu se prelungeşte,--
Cum ştiu visa numai poezii,--
Pân'ce cocoşul mă trezeşte
Din vis, în zorii dimineţii...

O, via sublimă!... O, simfonie
Cu'n sufletu-mi prelung ecou,--
A omului nimienic
De ce mă are'n ea din nou?...

De ce nu mi-ai lăsat, Stăpâne,
În lumea visului făptura,--
Că n'aşi mai fi dorit rămâne
Acestei lumi să-i măsur ura?

Dar nu voi fi nici fără minte,
Să cer ce mie-ar fi să-mi placă;
Nu voia mea, o, Doamne Sfinte,
Ci voia Ta va să se facă.

Mă lasă dară mai departe
Cu lumea'n care toate pier
Şi --de pământ sătul,--fă-mi parte
Să fiu cât mai flămând de Cer...

Ajută-mi să privesc la Tine
Cu'n vezi neclătinată temei,
Şi când vei socoti de bine,--
Din lumea urii să mă lei.

Veni-voi, Doamne-atunci--albină
Cu golduri dădora de miere,--
Din lumea de păcate plină,
În care totu-i o părere;

Pierdut în noaptea mea adâncă,
Alerg cu gândul la'nceput,
Când nu era nimeni încă
Din toate câte le-ai făcut;

Văd infinitul gol de stele,
Un plin de'nflorări pustiu,--
Când numai Tu din toate cele
Făcute-apoi, erai Cel viu;

Văd întunericul cel mare,--
De'ncremenire noapte plină,--
Când numai Tu erai Mişcare
Şi numai Tu erai Lumină;

Si, din țărâna lumii, dulci,
Smerit spre Slava Ta mi ridic;
Cum ai umplut întreg văzduhul
Cu toate, Doamne, din nimie ?..

Toți sorii, stelele și luna,
Cum le-ai făcut ca să răsară
Pe Ceruri, una-câte-una,
Ca florile într-o Primăvară ?..

Din care alt adânc, Prea-Sfântul,
Pe toate, Milostiv, le-a scos,
Ca să ne facă-apoi pământul
Și Ceru'-atâta de frumos ?..

Ca minunată-i, Doamne, toată
Legănătorea Ta grădină,
Sub care sufletu-mi se'mbată
Și Ție'nflorat se'nechină !...

În lucrurile-Ți minunate,
De-apururi plutitoare'n haos,
Nu-i de scăzut nimie din toate,
Precum nimie nu-i de adânc !

Desăvârșire-măreție
Cum peste ele alta nu e,
Și'n nesfârșita vecinicie
Nici nu coboară, nici nu sue !

Si'ngenunchind Dumnilui Tăle,
Din care-am însetat să sorb,
Te voi slăvi, că'n astă vale -
Nu m'ai dat vieții surd și orb.

Ci'n lung de primăveri și toamne
Și veri și ierni, -- întreaga fire,
Vorbindu-mi despre Tine, Doamne,
Imi spune că Tu ești : Iubire;

Imi spune că ești: Bunătate
Și milă ești, -- deapăruri trează, --
Că ori și care vietate
Prin Tine, Bunule, viază;

Că'n mila Ta nemăsurată,
În toată clipa ni-Te-arăți,
Grăindu-ne că ne ești Tată
Dăruitor de bunătăți...

Imi spune că Tu ești: Țtare,
Înțelepciune și-Împărat,--
Peste-Împărați ești Cel mai Mare,
Ci numai noi suntem: păcat.

Păcat, că adunăm -- tezaur--
Cu suflet mort și trupul viu,--
Comori de-argint, comori de aur,
Din leagăn până la sicriu;

Si, adunând aceste toate,
Ne tăvălim în făr'de-legi
Ce nu-și au ispășire, poate
Nici în eternități întregi...

Dar, Doamne, mintea mea cea slabă
Tu iart-o dac'o ia'nainte
Si, vrând să știe, tot întreabă
Despre-ale Tale taine sfinte;

Cu ce scop, Doamne, a Ta mână,--
Atâtea după ce-a durat,--
Făcut-a omul din țărână
Si-apoi pământului l'a dat?...

De ce nu l-ai lăsat în somnul
Pământului, să doarmă'n veci,--
Noroi să nu-l mai aibă Domnul
Pe toate-a vieții lui pataci ?

Când totul fără el rămâne
În veci miret și neîntinat,
De ce-a mai trebuit, Stăpâne,
Făptura plină de păcat ?

Din toată larga Ta zidire,--
Punând atom lângă atom,--
Stă OMUL mai presus de fire,
De-a fost nevoe și de OM ?

Sau el, sub Cerurile Malte,
Ți-a fost în veci supremul țel,
Și'n fire, toate celelalte
Le-ai făurit doar pentru el ?..

A neștiinței mele ceață
Mi-apasă mintea tot mai greu:
De ce venim mereu în viață ?
De ce plecăm din ea mereu ?

Au nu, curva suntem izvorul
Ce niciodată nu mai seacă,
Fiindcă el, pornind cu zorul,
Se'ntoarță iar de undă pleacă ?

Au mie numai mi-se pare
Sau cugetând așa, spun bine:
Că Tu cobori în fiecare
Și fiecare ureă'z Tine ?

Altcum,--de-alungul noastrei vieți,--
În Biblie, pe ce țerei,
Chiar Tu, prin marii Tăi Profeți, 4
Ke-ai spus: "Voi sunteți dumnezei" ?
.....

O, Doamne, sunt cuprins de spaimă:
Răspuns imi vine-acum, de unde?
La tot ce gura-mi stă să'ngaine, --
Ce glas misterios răspunde?

Inmărmurit, ascult Cuvântul
Ce vine, când în glas de tunet,
Când parcă mi-l șoptește vântul, --
Trezind în mine-adânc răsunet...

- 14 -

Sint foc în piept, -- și-acum parcă
Întreaga mea făptură sorum e...
Mă olatin tot... Au cine'ncearcă
Cu mâini de fier să mă sugrume?

"Ertare, Doamne... lasă-mi viața
Sau arde-mi mai curând răunchii!..."
Si lacrimi grele-mi scaldă fața,
În timp ce se topesco genunchii.

Dar liniște se face'n mine
Ca'ntr'un Altar pustiu rămas
Si, fără să ști de unde vine,
Aud misteriosul glas:

"La ce bun chinurile minții,
"Spre-a ști al Cerului mister,
"Când, până azi, nu-l știu nici afinții,
"Nu-l știu nici ingerii din oer?

"Din cât e apăourgătoare,
"Nu-i nici un strop în a ei unde,
"Să'ntrebe apa oălătoare:
"De unde ource, până unde?

"Din cât e-a focului vâpae,
"Nici o scântee nu se'ncinge,
"Să'ntrebe'ntreaga vâlvătae:
"Când e'a aprins, -- când se va stinge?

"Din cât pământ e'n tine -- om, --
"Oriost prin duh îl infiori, --
"Nicioând nu'ntreabă vreun atom:
"Când te-ai născut, -- când ai să mori?

"Tu, olipă ești, cu vântu'n spate
"Si, au ești olipă, au ești an,
"Faci parte din eternitate,
"Ca picătura, din ocean.

"Deaceea, merge-ți drumul tău, --
"Acestei legi supas meren, --
"Ca toate cele câte'n hău
"Le cărmuște Dumnezeu.

~~Si alți~~
"Un-lăna va să știi anume:
"Sfârșindu-ți mersul tău pe lut,
"Nu cu ce știi, venind din lume,
"Ești așteptat, -- cu ce-ai făcut.

"Ca Dumnezeu suflându-ți viață,
"Pe globul cât îl soarbe hăul, --
"Ca tu s'alegi, -- și-a pus în față,
"Egale: binele și răul.

"Deci: flori și spini răsar meren
"În calea ta, pe cât e lut;
"Plac florile lui Dumnezeu,
"Iar spinii plac lui Belzebut...

"De-aceia'n viață, până mori,
"Tu, zi și noapte să te'nchini;
"S'aduni cât mai frumoase flori,
"Sărac fiind mereu de spini"...

.

Pe urmă glasul a tăcut,
Iar în clipa următoare,
Lumină'n mine s'a făcut
De parc'ași fi sorbit din soare.

O ploae grea porni să cadă:
Ploua lăceferi mari și stele
Și, --pentru cine vrea să creadă, --
Plouau și lacrimile mele...

În zări se'ntinse fără veste
Un arc mareț de curcubeu
Și eu recunoscu că este
Un zâmbet al lui Dumnezeu...

De-atunci, -- cu inima, cu gândul,
Cu ochii mari, fără ouchant, --
Pe Dumnezeu în tot cătându-L, --
Mereu sorb ăer și cald pământ.

Pământ și Cer, -- înflorat, --
În toată clipa mă surprind:
Când rob al greului păcat,
Când rază vie strălucind:

Purtat de-al vieții larg guvoi, --
De lut mă forie și desferic!
Când picătură de noroi,
Când stea ce arde'n întuneric...

Cu sete, eul meu, -- înfrântul
În ce-a avut pământ drept haină, --
Vrea rupt azi firul cu pământul,
Ne'nfricoșat de-a morții taină;

De ce să tremuț, că m'arunci,
O, Doamne, Morții să-l trec râul?
Au, --putrezind, -- în câmp și lunci,
Nu'n veci frumos răsare grăul?

Ușă, de ce nu m'ași supune,
S'adorm la sânul-acestei lumi?
Când nouă soarele ne-apune,
Au nu răsare altei lumi?

Spre ceruri sufletul să-mi poarte,
Mi-aștept sicriul, cu dor viu:
De mult, am scris pe leagăn: "moarte"
Și "leagăn" scris-am pe sicriu...

În el, văd azi întâia oară:
Pământul meu cum doarme dus,
În timp ce sufletul îmi zboară,
C'un inger care-l duce'n sus...

Par, dacă latu-mi tot mai greu
S'afundă'n pierzătorul lut, --
Sint cum se'nalta Cerele meu
Aereu spre Cel fără'nceput.

Cu sete, eul meu, -- Infrântul
In ce-a avut pământ drept haină, --
Vrea rupt azi firul cu pământul,
Ne'nfricoșat de-a morții taină;

De ce să tremuț, că m'arunci,
O, Doamne, Morții să-i trec râul?
Au, --putrezind, -- în câmp și lunci,
Nu'n veci frumos răzare grăul?

Ugal, de ce nu m'ași supune,
S'adorm la sânul-acestei hami?
Când nouă boarele ne-apune,
Au nu răzare altei lumi?

Spre ceruri sufletul să-mi poarte,
Mi-aștept sicriul, cu dor viu:
De mult, am scris pe leagăn: "moarte"
Si "leagăn" scris-am pe sicriu...

In el, văd azi întâia cară:
Pământul meu cum doarme dus,
In timp ce sufletul îmi zboară,
C'un inger care-l duce'n sus...

Un cântec lin parcă mă chiamă
Acum spre Cerul larg deschis
Si nu pot bine să-mi dau seamă;
Avea-i totul sau e vis?

In urma mea, cu stinse șoapte,
Mă plânge cineva... suspină...
Pământul a rămas în noapte,
Dar eu inot numa'n lumină...

Nici griji, nici poftă, nici dureri:
Sunt mai ușor ca fulgu'n vânt;
Unde-s durerile de ieri,
Cari îmi țineau pământul frânt?

Sub răsărit fără de apus,
Nimic nu vreau, nimic nu cer:
Pământu-mi în pământ s'a dus,
Iar cerul meu se sus'n Cer.

Vorbesc cu ingerul meu bun,
Dar nu cuvântul îngânându-l:
Îi spun cu gândul, tot ce-l spun,
Iar el răspunde tot cu gândul;

Si poate'ntr'un minut să-mi spună
Atâtea, cel fără cuvânt,
Cât n'ar putea nici într'o lună
Orăi'o gură de pământ...

De pretutindeni mă pătrunde
Ceva nespus de mângâios;
Flori venind de nu știu unde,
Ce n'am gustat cât am fost jos.

De peste tot, aici mă'mbată
Miresme dulci, dar fără nume, --
Esență parcă adunată
Din câte flori avem în lume...

Sint sufletul că mi-l încarcă
A bucuriilor comoară,
Zăbindu-mi însuși raiul parcă
În toate câte mă'nconjoară;

Că hăul ce mă soarbe'ntr'una,
Nu-i gol, ci, -- cât în largu-i vezi, --
Se'ntind în floare totdeauna,
Minuni de crânguri și livezi;

Păduri și lunci și ape-albastre, --
Oglinzi a miilor de sorii, --
Cu nufării - zăpezi sihaestre --
În veci pe ele plutitori;

Surăs cum n'are jos pământul
Decat în ziua'ntâi de Paști,
A risipit aici Prea-Sfântul,
Să uiți cu tina legământul
Și'n vecinicie să renaști.

Ca'n vrajă ochii-mi erau să vadă,--
Intr'un văzduh de auroră,--
Serafi cu aripi de zăpadă
Sburând în jarul nostru horă.

Pe văi de baam, în mii de fețe,
Strălucitoare, răd lălele,
Și sorii toți -- să le răsețe--
Își toarnă aurul pe ele...

Parc'ași visa acum comoară
De flori în Cer, dar nu e vis:
Livezi de maci ne impresară
Și lanuri de miosotys;

A flori, văzduhul tot miroase,
De parc'ar vrea să'mbete aștrii;
Pe largi zăpezi de chiparoase,
Potop de fluturări albastri...

Oriunde ochii ți-ai întoarce,
Vezi viorelele-topaze--
Și peste tot, mereu se toarce
Un viu pânjenis de raze.

Aici, Al tuturoră-faur
Lucrat-a cele șase zile
Și-a pus să pască cerbi de aur
În pajști pline de zambile.

Acestea îns'avea nu-s,
Ci doar icoana lor s'arată,
Pe care, mâna dăo'ai pus,
N'atingi nimica niciodată..

Și, uite, portocali în floare
Și poenițe cu gazele,
Cu-argint și aur în ievoare,
Sub Cerul ca de asfodele;

Și, uite sfintele popasuri
În care păsări mii și mii,
Cu vrăji în dulcile lor glasuri,
Trăiesc și cântă'n vecinicii;

Și, lin, asupraîntregei firii
Ce'n fața noastră se așterne,
Adie, mângâioși, zefiri
Ai unei primăveri eterne...

Și uite cetele de ingeri,--
Sub arcuri mari de curcubeu
Cu suprapuse trei răsfrângeri,--
Slăvind în cor pe Dumnezeu:

"...Ossana Tie, Doamne Sfinte"--
Îngână glasurile lor;--
"Ossana Lui",-- răspund fierbinte
Și pasările toate'n cor;

"Oseana lui, -- se'ngemănează
Isvoarele cu Cer în unde;
"Oseana lui", -- ingenunchiază,
Când fiecare cerb răspunde...

Și-acum, -- în totu' duh fierbinte,
Pe veci topit în vecinicie, --
Ingân și eu la fel curinte,
Ca ingerii la Liturghie,

În neoprinsu'ntregei [trii]

Dar nu e cântec cum se știe
La păsanteni muritori,
Ci o: miracol, armonie
Ce umple sfânta-impărștie
Cu-adânci de negrăit fiori...

Sunt flaute ? Sunt violine ?
Sunt harfe mi se'n cânt s'avântă ?
De unde simfonia vine ?
S'o cânte, cine poate, cine
Și din ce trâmbițe e cântă ?

O cântă mîile de stele,
O cântă sorii toți din nău,
Cu toate câte sunt în ale,
Cu tot ce-i bun, cu tot ce-i rău;

O cântă fulgerale toate
Ce umplu zarea pretutindeni;
Zăpezi și viore și zloate
Și norii'n rupera de grindeni;

Din uriașe mi organe,
Cuplute vijelii o cântă;
Simamuri largi și uragane
Ce firea'ntreagă o'nsăpăimântă;

O cântă razole de soare,
O cântă razole de lună,
O cântă ape și isvoare,
Cu toate florile'mpreună;

Albinele din stupii vieții,
Și trasnetele din tarie,
Și toată roua dimineții
Ingână Sfânta Simfonie
Spre alava lui în vecinicie !

Spre alava lui, își spun cuvântul:
Și ploai, și tunete, și fca,
Cu Cerul tot și tot pământul,
Cu toți atomii la un loc !

Și eu ascult ce spun toți aștrii
În taina cărora pătrund, --
Luceferi verși și sorii albaștri
Ce ard în spații fără fund;

Văd, -- și isosana mă'nfloară, --
În larg albastru fără nori,
Cum -- jec fantasmagorie, -- absoară

Și corului, -- care slăvește
Pe Dumnezeu și i'se'nchină, --
În taine mari, i-se'nfrățește
O muzică de vrajă plină...

O simfonie ce-și ia sborul
De peste tot și nicăiri,
Dumnezeind pe Creatorul,
În necuprinsu'ntregei firii;

"Ossana Lui!", -- îngână'ntr'una
Zefirii colindând hai-hui,
Iar sori, stelele și luna
Răspund în cor: "Ossana Lui" !

Lumina sorilor din spațiu
De-ar fi cu ochi de lut s'o sorb,
Precum în duh sorb cu neștiut
O clipă numai, -- ași fi orb !

Dar ochii de eternă viață
Ce-i port în zări fără hotar,
De și cu mi de sori în față,
Nici să clipească-ar vrea măcar;

Și-abia acum, -- plutind în haos
Și'n sori privind, -- pricep și eu,
Că'n cele fără de repaos,
Sunt un atom din Dumnezeu !

Pierdute-n slăvi de asfodele,
Eu nu le văd, dar sint mereu
Oă tot văzduhu-i plin de ele,
Cum este plin de Dumnezeu.

Cântarea lor, in măestrie,
Intrece tot ce este cânt,
Oă fiecare ciocărlie
E numai Cer, nu și pământ.

Si tot ce cântă cu nesațiu
Al ciocărlilor sobor,
E imnul ce slăvește'n spațiu
Pe Cel-a-toate Creator.

Si imnul care'n slăvi irumpe,
Slăvind pe-Al tuturoră-Faur,
E-o grindină de pietre scumpe
Lovind in olopoței de aur...

Eu il ascult sburând într'una
Prin slăvi, cu Ingerul meu--bunul,--
Si suntem cu soborul una,
Cum Dumnezeu in Ceră-mă...

Si-așa,-- de vrăji cu slava plină,--
Spre El, in cântec, sui supus,
Mereu scaldându-mă'n lumină,--
Mai sus, din ce in ce mai sus...

27 Decembrie 1945.

Yasile Anghel

COLIND PRIN STELE

de Vasile Militaru

Când somnul pe-ale mele pleoape aşterne tainic laspezi grele,
Cu ochi neaţăieşi eu caut să sorb în ei ce văd prin stele...
Colind prin nesfârşiri albastre şi pretutindeni am în faţă
Planete noi, ne mai văzute, şi reşi de seri, şi reşi de coajă,
Şi toate se-nvârtesc într-una, fără clipită de rapoa,
Urmându-şi drumul de milenii şi fără abatere prin haos.

Asupra lor îşi poartă Ochiul un Ins, dar nu se vede cine,
Şi totuşi, cineva le mîgăie, şi totuşi, cineva le ţine...
Gigante sunt şi fiecare, plutind, îşi are altfel chipul,
Şi-atât de multe sunt la număr, pe cât în mări nu-i tot nisipul...
Asemeni unor strepi de apă ce toţi dintr-o cascadă curg,—
Un Demiurg le-aruncă'n spaţiu şi toate ard sub Demiurg.

Trec milioane de milenii, în via cât eu colind prin astre,
Iar ale: roşii, violete, şi galbene, şi verzi, şi-albastre,
Horind, îmi par un joc fantastic, dar una pe-alta nu s'ating,
Căci mi de mi s'aprind de-odată, când alte mi de mi se sting;
Şi'n timp ce unele din horă dispar şi altele se prind,—
Întreb pe Cel care le-aruncă: "De ce se sting, de ce s'aprind?..."

*Cine e Cel care le-aprinde ?..Şi,dupa ce le-aprinde focul,
*Cine e Cel ce,fiecărei,pe veci îi hotărăşte locul ?...
*De unde ia ce pune'n ele ?..Atâţia sori,din ce'nfiripă-i,
*Când în tot hăul fără margini eu nu găsesc nimic să pipăi ?..
*Că mi e doar vrăjitorie,--Pământul,lângă câţi sori sânt,
*Când e precum ar fi să fie un bob de mei lângă Pământ !..."

Dar nimeni nu-mi dă răspunsul,--să fiu de adevăr pătruns,--
Ci eu,isscitor din fire zidit,vreau totuşi un răspuns,
Şi-alerg prin spaţii,ca toţi sori,cum duhul meu nu mai e'n tindă,--
Pe elipă,sborul măsurându-mi cu cât e'n mi de ani-lumină,--
Dar oricât de'nsetat să aflu,sburând prin goluri dau ocol,
Nimic decât sori şi stele nu mai găsesc plutind în gol !...

Din nou pornesc în sbor,dar sboru-mi ori de coboară,ori de sue,
Nu aflu margini nicăiere,ca margine nici-unde mi e !..
Mă pomenesc strigând în larguri...A fleut sună glasul meu,
Şi-sud un glas: "Pe cine cauţi"? ,iar eu răspund: "Pe Dumnezeu"! ,--
Şi-adânci ecouri lung răsună,ca să străbată sori şi stele,
Purtând prin nesfârşirea toată cuvântul "DUMNEZEU" în ele !...

Atunci,--de unde,mi ştiu-apune,--mă prinde-o trămbă de lumină
Şi inima-mi,înflorată,mi-e simt de fericire plină...
Lumina-trămbă creşte,creşte...şi'n ea cu mine suc'ntr'una...
Pe Cer,nu mai se văd la faţă,de mult,nici soarele,nici luna...
"Iacoso cu totul alţi luceferi..."Plaiadale" sunt,mi ştiu unde,
Iar "Urse mare" cântând'o,--privirii mele nu răspunde !..

Nu văd nici pe Mercur, pe Venus, nici pe Saturn și, mai departe,
Pe Jupiter, nici pe Uranus, nici pe Neptun și nici pe Marte...
S-au stins cumva cu celelalte văzute că se sting, în sbor,
Sau ochii mei îmbătrâniră, de nu mai văd lumina lor ?...
Cu grebla lui, care ntr-o clipă le-a adunat din Cer Pres-Maltul,
Sau Universul plin de stele prin care sbor acum e altul ?...

O, da ! Lumina mea mă poartă prin lumi ce nu le-am mai văzut,
În fața cărora, cu totul, rămân extaziat și mut;
Sunt lumi de-a căror frumusețe, cuvinte limba nu mai leagă,
Sau, limba de-ar lega cuvinte, -- pământul n'ar ști s'e'nțeleagă,
Că'n lumile de-aici, se leagă, mereu, minune de minune,
Și-acestea, limba pământească vre-odată nu le poate spune !

Atâtea doar: această lume nu e din carne și din oase,
Ci chipurile ei umane, sunt ea din cețuri luminoase...
Cuvinte n'au, ei fiecare, -- iubind pe-"aproape" ea pe sine, --
Din ceața lor cea luminoasă, emană armonii divine,
Și-aga spun ei tot ce-au să-și spună, iubindu-se cu toții foarte,
În lumea lor fără a sta'n gene nicioând vre-o lacrimă să poarte !

Zidiți așa cum sunt, fluidici, -- nici știu măcar ce'nseamnă sorăul,
Și tot ce au mai nalt în viața e: când slăvesc în cor pe Domnul...
Cu pomi ce nu se pot descrie și flori cu totul de lumină,
Întrețesând culori-minune, -- planeta toată'i o grădină.
Pe cât e globul ei în hăuri, nici-unde, nu e nici o apă,
Căci toate-aici nasc din lumină și cu lumină doar s'adapă !

Mai tari decât la noi granitul, decât atât ca să le năruie,
Din blocuri străvezii de ceață e și admirul fiecărui,--
Ouleri mîetse, mareu altfel,--sua pe pămînt nici una nu-i,--
și fie-se edvin de ceață purtând în vesi sulcarei lui...
Nici uși nu au și nici ferestre, ne trebuind lor nicidecum,
Când treci prin coase-ar fi "xiduri", fîcându-ți ea prin ceață drum...

Aceperiguri n'au de-asupra... doar xiduri sunt, iar peste ele,
Etern aceperig, stă Cercul,--azur imens de viorele...
Potop de flori strălucinease și'n ele cu mireasmă rară,
Să'mbete parod pe tot insul,--sunt și'n lăuntru, și'n afară,
Iar vîntul ea prin ele trece, furându-le mareu parfumat,
De-abia adie, fiindcă toate ea vraje lor așin-ii drumul...

Unică vîetate, OMUL fiind aici,--ea nime sunună,--
și-așa xidiți parod din ceață,--pe nideiri pași nu răsună...
Grădină'n tot fiind planeta,--cu'i nici un drum, ei doar alai
Pe care merg prea-fericiți, teți cunoscându-se'ntre ei,
și nicideată putând vre-unul să fie fără suflet nalt
De-a nu-și împărțaji iubirea trecând pe lângă celălalt...

Când vor pe cineva să vadi,--oricădi cale-ar fi de lungă,--
In alipa'n care-acole pleacă, pot totodată și s'ajungă...
Când unul își trimite gândul (și-aici e numai gând înalt),
Ochiar peste țări și mări să aboare, îl și primește celălalt...
Vîrînd pe cei de-aici, ei zice să vezi e lume de fantome;
Când îi e sete, bea lăunzi; când îi e foame, scoarbe-aroma.

Recunoscută e gălăceava... Ei știe nimani de'nehicori
In lumea plină de lumină, mireasmă, armonii și flori;
Ei vezi nici-sînd vre-o față tristă; nu știe nimani forma ce e...
Un înger e orice fecioară; Madonă e orice femeie;
Pe chipul fie-cui, surăde lumină ea de auroră,
și floare, vede'n samă: un frate drag, o dragă soră l..

Mai mult nu-i limbă omenească să spună despre celălalte
Pe care ochiul nou le vede--nimani fără afărșit de'nalte;
Atâtea doar ea poate spune prin tot ce'n vesi e spus curvîntul,
Ca să mă poată înțelega cei ce sunt vii pe'ntreg pămîntul,--
Pe toate cele pentru care să vi-le spun, curvînta nu-e,
Luându-le compară'n suflet, să abor eu ele tot mai sus...

Ci trâmba de lumină vie mă soarbe'n sus mereu, mereu, --
Ea singură putând să-mi fie prin stele drum spre Dumnezeu, --
Cu dorul care arde'n mine sburând mai repede ca gândul,
Ne mai fiind nălțimi de număr să-mi poată drumul măsurându-l,
Sau minte care să trudească o viață fără de repaos,
Spre-a gti vre-odată pentru sine cât merge sborul meu prin haos.

Lumina mea mereu mă soarbă și sui mereu în pas cu dorul
Ce'n mine arde tot mai tare, să văd pe-A-toate Ziditorul,
Spre care sue armonia cântărilor de slavă pline
A celor ce păreau de ceață, -- cântări ce sue și din mine,
Precum la fel și din toți corii și stelele plutind în spațiu,
Roniți de-același vrajă sfântă, în voci să cânte cu nesațiu !

Dar iată că, suind într'una așă de sus întâieoară,
Atât de mare e lumina acum, că'ncepe să mă doară !
In corii toți privesc de-arândul și văzul meu nu e răpus,
Dar cade'nvine când el se'ndreaptă pe trâmba de lumină'n sus...
Și-același glas ce mă'ntrebasese pe cine caut, -- plând mereu,
Îmi spune: "Mergem spre lumina cea isvorând din Dumnezeu" !

Incep să tremur... iar privirea mi-o țin mereu în jos acum
și simt că mult nu mai putea-voi să merg pe azuratu-mi drum...
Mă'neare de nu gtiu ce vapae ce mă strabate, tot mai caldă,
In timp ce un ocean de raze adânc făptura'n el mi-o scaldă...
Oceanul, pe-ale sale unde mă poartă lin și mă ridică...
De fericire'mi vine-a plânge... dar, fericit, îmi e și fried...

O frieă dulce,fara seamă,--în taina ei adâncă-foarte,--
Şi nu pot şti de ce mi-e frieă acum: de "viaţă" sau de "moarte" ?..
Nedeslegat îmi stă misterul pe drumul dintre amândouă,
Când ştiu că moartea dintr-o viaţă îmi dăruie o viaţă nouă,--
Şi nu'nţeleg de ce eu tremur şi frica sufletu-mi străbate,
Când ştiu că: una,e clipită,iar alta,e eternitate ?...

O,Doamne,ugurează-mi sborul ce-l fac prin zărilor senine,
Să nu cad pe pământul morţii,ci,alb hăluş,s'ajung la Tine !
Din Trecutul vecinicei Lumine,asupra mea întinde-Ţi mâna,--
Hăluşu-mi--duh să'l scarbă Dumul,ţărâna sa mi-o ia ţărâna;
Purtându-L pe Iisus în suflet,să nu mai port în gene plânsul,--
Precum a spus-o'ntre apostoli,să fiu şi eu unde e Dănsul !...

Dar ruga mea pe loc se curmă...Lumina lui e-atât de groa,
Că nu mai pot în Ea rămâne,ondar dacă nu mă uit spre Ea;
De pretutindeni mă străbate şi ea o pară arde'n mine,
Şi,iată'ncep să cad pe trâmbei luminei care'n ea mă ţine,--
Dovadă că hăluşul astfel întors pe drumu-i înapoi,
De şi cu aripi de zăpadă,sunt încă pline de noroi !...

.....

Noroiul pe noroi îmi cade,eleit de sboru-i prin abia,
Trezindu-mă din adâncimea mult înstelatului meu vis...
Cu amintirea lui în suflet,îmi pare că sunt frânt în două
Şi,viu arzând ca un jorâtac,se umplu genele-mi de rouă...
De dorul Cerului,de-acuma,voi geme ca'ntr'un lanţ de fier
Şi focul lui nu se va stinge din inima-mi decât în Cer !

12 Noembrie 1948

IN PARABOLE CUVÂNTUL

Fiecare zi trecută, tot mai mult norod adună
 Împrejurul Cel ce 'a lume va purta de spini Oumună,
 Iar Cuvântul, între oameni cum se 'naltă ca nicăund, —
 Tăturora le grădește, în parabole sicând:
 "A ieșit semăntorul și 'nceput-a semănatul
 "Pe oât țarina lui toată se 'ntindea de-a lung și latul;
 "Semănând el pretutindeni a semințelor eudum,
 "Unele, de vânt luate, îi căsură lângă drum,
 "Dar acestea nu rodit-au, oă din abor s-au fost lăsat
 "Pășunile din vâdăhuri și pe toate le-au mănecat...

"Altele-au căsat de-așemenea pe pământ pietros și, iată,
 "Fără strat adânc sub ele, au fost rădărit îndată,
 "Dar când soarele dogorea peste ele și-au lăsat, —
 "De-aduncoite 'n rădăcină, — arșița le-a fost uscat...
 "Altele 'ntre spini căsăt-au, dar crescând năvalnic spini,
 "Le-au înăbușit pr toate, luând roadele luminii...
 "Altele 'n efarăit găsiră pământ bun, curat și gras, —
 "Unde-adâncă rădăcină și-au înfipt și-au fost rămas, —
 "Iar acestea rod dădură — și mai mare și mai mic, —
 "Ioi, o sută, șaiseci oăle, dincolătreizeci în spie..."

Și-a 'ncheiat Iisus cuvântu-I într'un chip de tot străvechi:
 "Să audă cine are pentru auzit urechi !..."

Mai apoi, după ce Domnul s'a fost despărțit de gloată,
 Pilda le-a fost înmărit'o Ucenicilor Săi-roată:

"Când Cuvântu-Împăriei trimis lumii Nouă Lege
 "Cineva care 'l aude și nu 'l poate înțelege, —
 "Vine cel viclean în taină și 'l răpește ne'noștat
 "Tot ce 'n inima-i Cuvântul cu iubire-a semănat...
 "Deci, aceaste, — lasne foarte înțelége-veți acum!
 "E sămânța semănată, dar căsută lângă drum...

"Cel de-a doua, care cade pe pământul cel pietros,
 "Este: cel care Cuvântul îl primește bucuros,
 "Însă nu având în sine adâncită rădăcină,
 "Până la un timp el soarbe a Cuvântului lumină,

"Dar la'ntăia strigatorare sau prigoană ce'l lovește,
"Pentru o'a priait Cuvântul,—el îndată se smintește..."

"Cea'ntre spini care căzut-a,—după cum a dus'o vântul,—
"Este:omul care-aude când i-s'a grăit Cuvântul,
"Dar a lumii griji și a ceea de comori ce nu'i dau pace,
"Ii înăbușe Cuvântul și neroditor îl face !....
"Iar sămânța semănată în pământul gras și bun,
"Este:omul care-aude tot Cuvântul ce i-l spun,
"Care'i înțelege'ndată tot adănul,tot și înaltul,
"Și dă rod: o sută unul,șasezeci sau treizeci altul..."

Stau așăși toți Ucenicii de Adânce-Întelepciune,
Iar Iisus—Semăntorul—înc'o pildă le mai spune:

"Sfânta Cerurilor malte neocuprinsă-Împărăție,—
"Este Domnul în soborn-I și însetat de Vecinicie,—
"Este-aceamea întocmai omului ce'n primăvară,
"Grâu ales el semănat-a,ca tot astfel să'i răsădă,
"Dar vrăjmașu-i veni noaptea și,cu poala prinsă'n brâu,
"I-a fost semănat neghină printre semănatul grâu...
"Crescând pământul după aceea și-având rod cu boaba plină,
"Slugile văzu că grăul potopit e de neghină,
"Și Stăpânului în grabă au venit,în cor să'i spună:
"Doamne'n țarina ta toată n'ei pus tu sămânță bună ?
"Suntem în nedumirire,taina ne putând pătrunde:
"Cum a răsărit neghină ? A venit în grâu,de unde ?...

"El răspuns-a:un vrăjmaș doar a făcut această treabă !
"—Vrei,Stăpâne,să ne ducem să plivim neghina'n grabă ?..
"—Nu !,—rosti atunci Stăpânul,slugilor să strângă frâul,—
"Ca să nu smulgăți odată cu neghina rea și grăul,
"Ci lăsați să crească,valma,amândurora pământul,
"Grăului,ca și neghinei,până vine secerișul,—
"Copt știind că'i pe tot pământul bobul grăului în spice,—
"Când,supuși secerătorii-mi voi trinite și le-oi moca:

"Să-mi pliviți întâi neghina, apoi s'o faceți la un loc,
"Pentru ca, legat astfel, toată s'o a rune în foc;
"Iar grăul ce rămâne, — lamură cu spic de aur, —
"Și mi'l strângeți, ca să-l aibă a mea jitnișă, tezaur !..."

Zic-au apoi Ucenicii însetați de legea Nouă:
"Doamne, pilda cu neghina lămurește-ne-o și nouă !"

Și Iisus, luând cuvântul, început-a să le spună:
"Fiul Omului e-Acela ce seamănă sămânța bună;
"Țarina, e lumea înșăși, câtă'i toată pe pământ;
"Iar sămânța cea aleasă, — fiii-Împărăției sânt, —
"Și-a adăugat, — cu ochii cuprinsând soborul Său:
"Ci neghina laolaltă, — sânt toți fiii celui Rău..."

"Cel ce-a semănat neghina pe furie, în chip viclean,
"Vrând să nimicească grăul, — altul nu'i decât Satan !
"Secerășul care vine după vrerea Sfintei Legi, —
"Lămurile când s'or coace, — e sfârșitul lumii'ntregi,
"Iar secerătorii harnici cari vor secera nu grea,
"Fi-vor cei care se cheamă Îngerii lui Dumnezeu !..."

"Așa dară, la sfârșitul veacului ce va să vină,
"Ardă'n foc va fi să fie tot ce'n grău va fi neghină;
"Fiul Omului, prin Îngeri, dintre oameni va culege
"Pe toți cei ce'n turma lumii viețuiesc în făr'de-lega
"Și'i va arunca'n văpaia focului, dintre cei sfinți, —
"Unde plângerea se'ngână cu scrâșnirile de dinți !...
"Pe când intru-Împărăția Tatălui, unde s'or duce,
"Dreptii străluci-vor vecinic precum soarele strălucă !..."

Și-a'nceleat Mantuitorul cu ochi amezi, de agudă:
"Cei ce de-auzit ureche mai au încă, — să audă !..."

El la Ucenici acestea le-a grăit, vrând să înțeleagă
Pildele-I mărgăritare, nu doar ei, ci lumea'ntreagă,
Că El pentru lumea toată, sus pe Cruce-avea să moară,
Dându-Se Comoară lumii, — lumea vrându-Și lui comoară.

"Sa nu judecati,--mai zic-A,--ca sa nu fiți judecati,
"Oa spre-aceiași judecata,--judecând,--veți fi chemați,
"Și precum voi măsura--veți (cu sau fara Legea Noua),
"In la fel măsuratoarele se va măsura și voua!"

Și'ntr-o zi,când spre jertfirea-I întindea cu râvnă pași,
Zic-A El între apostoli,--Lege pentru cei trufași:
"Cel ce dintre voi mai mare s'ar dori peste sebor,
"Va fi vouă,tatdeana,slujitorul tuturor;
"Și cel ce'ntre voi întâiul înalțat s'ar vrea pe sine,
"Tuturor supusa slugă sa va fie se cuvine!"

Să graiască-aga cuvinte de Cerească-Invățătură,
Nu s'a mai deschis în lume nici o omensasă gură;
Trebuia deci ca să fie numai Dumnezeu Iisus
Și sa spună omenirii vorbele ce Le-a fost spus,--
Mai zicând El: "Oă nici Fiul Omului,--în sfântu-I țel,--
"N'a venit,slujit să fie,ci ca să slujească El;
"Sufletul Său--neprihănit--să și-L dea,neclătinat,--
"Plată de răscumpărare pentru mulți dintru păcat!"

"Am venit,--mai zic-A Domnul,în cuvântu-I necuprins,--
"S'arunc foc pe tot pământul,și de-acum l'agă vrea aprins"!
Dar zicând atunci acestea între oameni,nicidecum
Nu vorbit-A despre focul ce prefăce totu'n scrum,
Ci de cel aprins în suflet pentru-aproapele mereu,
Despre focul care'nălța omul pân'la Dumnezeu !

"Nu am venit ca să dau pace pe pământ, — nu ! ci va spun
 "Ca venit-am să aduc vrajbă, — a mai spus Cel Drept și Bun, —
 "Ca de astăzi înainte, cînd dăci vor fi într-o casă,
 "Neînțelegeri între dânșii vor simți că-i tot apăsă;
 "Trei, uniți vor fi în potrive celorlalți doi dintre ei,
 "Iară doi vor sta să fie în potrive celor trei;
 "Tatăl învrajbît cu fiul, mama în vrajbă cu-a ei fiică, —
 "Și fiică, cu parinții, stînd potrivnică, fără frică;
 "Soacra în potrive norei, — nora soacotind cu cale
 "Să ridice înveninare în potrive soacrei sale "...

Înțelesul din aceste ale lui Iisus cuvinte
 Nu-l vor prinde cei în viață cu neluminată minte, —
 Căci Iisus zicînd acestea, a voit să se înțeleagă:
 Desbinarea ce-o aduce Legea Lui în lumea întreagă,
 Evanghelia adusă dar Cereșu de Pururi Viul, —
 Fiul învrajbînd cu tatăl, tatăl învrajbînd cu fiul, —
 Ne vrînd toți în El să vadă pe Hristos-Mîntuitorul
 Care-a seborât din Ceruri pentru-a dea robii poporul.

Pag. 18
 Vers. 32: ... și mîine într-o noapte.
 Pag. 25, Vers. 7. ... Lăudă-mă de vînd-î, gloriindu-mă
 Pag. 93: Vers. 14 Cînd îi fulgeră cîntărea:
 " 108, Vers. 34: ... răstăcarea potriv divin pre

INVĂȚĂTURILE

"Cerurile și pământul, -- zice-A celor doisprezece, --
"Trece-voi, dar ale Mele zise'n veacuri nu vor trece" !..
Cine mai putea să spună un cuvânt atât de greu,
Dacă nu l-ar fi spus gura Fiului lui Dumnezeu ?...
Ce Semănător vreodată mai avut-au pământeni, --
În afara Lui, -- sămânța-I să dea rod peste milenii ?...
Din ce bob de grâu vreodată coborât în sânul lumii,
Mai crescut-a alina tul ce să umple vatra lumii ?...

Iată ce'ntrebări îmi tună, când ples ochii-mi pe Scripturi,
Pline de Dumnezeire ale Lui învățături...
Le-au fost scris Evangheliștii, să dea lumii, fiecare,
Cele mai fără putință s'aibă preț mărgăritare !

În cuvinte ne trufage, El cuprinde'n scurte rânduri,
Cele mai adânci, mai nalte și mai neocuprinse gânduri...
Scrise de-ar fi fost acestea toate doar din nestemate,
N'ar fi strălucit mai tare în a lor eternitate,
Și nici dacă'ar fi fost scrise cu luceferi și cu stele,
N'ar fi strălucit mai vegnis oclace stă scris în ele,
Căci a lumii nestemate cu luceferii'mpreună, --
Măcinig al uriașei vremii guri, -- pot fi minciună;
Însă mai presus de-acestea, -- alta care toțu' cernă, --
ADEVĂRUL arde'n ele și-ADEVĂRUL doar etern e !
Iată de ce strălucește, cu asemenea temel,
Fiecare-învățătură în eternitatea ei.

Să culegem pentru noaptea sufletului tuturor
Ce e mai mareț din ele și din fulgerole lor:
"N'adunați comori în lume, -- gura Lui a stat să zică, --
"Unde molii și rugina vin la ele și le strică,

"Unde hoții,—lumi zgură,—
"Le desgroapă și le fură;
"Adunați comori în Ceruri,—unde'n veci fiind lumina,
"Nu vin molii,nici rugină și nici hoți nu pot să vină;
"Că unde'ți aduni comoara vieții tale,—pe vecie
"Și-a ta inimă lăsată tot acolo va să fie !.."

Dacă,deci,săt ți na viața,în pământ îngropi comoară,—
In pământ va fi lăsată și-a ta inimă să moară;
Sub adânci florii milei dacă'n Cer aduni tezaur,—
Inima ta,pururi vie,fi-va lâng'al milei sur !...

"Căci Impărăția Sfântă,(de comorniei nepătrunsă)
"Este-asemeni cu comoara într'o țarină ascunsă,
"Ce de-un om fiind găsită și'ngropată,el se duce,
"Vinde totă-a lui avere,—țarina sa s'o apuce,—
"Și cu banii prinși în pripă cumpără,cu bucurie,
"Țarina cu-acea comoară,ca de veci a lui să fie..."

Și-a mai zis El despre-Aceiași Sfântă-impărăție,care:
"Este-asemeni cu năvodul aruncat în larga mare
"Și prinzând pești de tot felul,după ce e tras la mal,
"Tot ce'i bun,oprește pescarii,iar ce'i rău,aruncă'n val...
"Astfel,la sfârșitul lumii,(peștele fiind norodul)
"Ingerii(fiind pescarii ce vor arunca năvodul),
"Despărți-vor în dreptate dintre drepti pe toți cei răi
"Și'i vor arunca'n cuptorul plin de vecinice vâpăi !..."

Deci: "Vai vouă,bogătașii (fericiții toți anume),
"Cei ce mângâierea voastră vă luați pe-această lume !
"Și vai vouă,tuturora ce sătui sunteți acum,
"Că veți flămânzi,—când fi-va să sfârșiți al vieții drum !..

"Și vai vouă, cei ce râdeți—veselia când vă strânge,—
"Că amară tânguire veți avea și-amar veți plânge !..."

Ci: "Intrați pe poarta strîmtă,—cu zări largi și fără ceață,
Cei care râvniți a merge nu la moarte, ci la viață !
"Ca-a pierzării poartă-i largă și e lată calea foarte
"și sunt mulți intrând pe ele nu la viață, ci la moarte ;
"Dar e strîmta poarta Vieții, calea îngustă-i—far' să'ngelo,—
"și's puținii cei ce le află",—mântuindu-se prin ele !...

"Eu sînt Calea, Eu sînt Viața și la Tatăl Meu nu vine
"Nimeni întru vecinicie, dacă nu vine prin Mine...
"Cine va primi pe-acela care-l voi trimite Eu,
"Mă va fi primit pe Mine ca Trimis de Tatăl Meu,
"Iar cel care Mă primește—cu-Adevărul Meu anume,—
"Va primi pe Inșuși Tatăl care M'a trimis în lume..."

Și Cuvântul, mai departe, fulgeră prin noapte, iată-L,
Învățând a prea-mărire Tata'n Fiu și Fiu în Tatăl:

"Ca nu de la Mine lumii graese Eu dup'al Meu plac:
"Tatăl Meu graește'n Mine și Eu voia Lui o fac...
"Milă vreau, ci nu vreau jertfă... Milă pentru cel sărman...
"Nu treceți peste suspinul văduvii, celui orfan...
"Cel ce are două strae, să dea una cui n'o are,
"Iar cel ce merinde are, la flamând să dea mîncare !..."
Și-a mai zis: "Veniți la Mine toți cei osteniți, o'apoi,
"Eu, luându-vă povara, vă voi odihni pe voi...
"Jugul Meu asupra voastră voi luați-l, învățând
"De Mine cele bune, că Eu sînt amarit și blînd...
"Da-voi sufletelor voastre liniște,—pe veci comoară,—
"Că-i bun jugul Meu, luându-l, și povara Mea-i ușoară !

-99 d.-

"Cel care va bea din apa ce i-o voi da Eu,--în veac
"Nu mai va'nseta,ci apa-Mi,--întru toate fiind leac,--
"Se va preschimba'n adâncul cui va bea-O'n Apă Vie,
"In fântână țâgnitoare,--viața vecinică să-i fie !..
"Eu sânt Pâinea vieții,--Pâinea ce s'a pogorât din Cer,--
"Și cei care vin la Mine,nu mai flamânzesc,nici pier;
"Pâinea Mea cine mănâncă și cel ce-Mi urmează Mie,
"Nu mai moare niciodată,--viu în veac va fi să fie,..
"Fiindcă trupul Meu mănâncă,--ce mai drag ca lumea nu Mi'i,--
"Și pe care-L voi da Insumi,jertfă,pentru viața lumii;
"Căci Eu vreau ce vrea și Tatăl de de-asupra tuturor;
"Întru viață neafârșită,vrem o turmă și-un Păstor;
"Ușa oilor,e Fiul,--și-adevăr surd vă spun,
"Că,să dau pășuna turmii,Eu sânt Păstorul Cel Bun...
"Oile"și cunosc Păstorul,--Eu cunosc oile Mele,
"Și,ca să le am pe toate,imi dau viața pentru ele;
"Simeni nu Mi-o ia,--Eu Insumi pentru turmă viața-Mi dau,
"Că puteri am să-Mi dau viața și-am puteri,din nou s'o iau...
"Ale Mele oi m'ascultă...Pentru ele-am venit Eu,
"Că aceasta e porunca ce Mi-a dat-o Tatăl Meu !..."

.....

Toate-aceste uriase în adâncul lor cuvinte,
Spuse lumii cu iubire prin grăirea Lui fierbinte,--
Le-au grăit și-ai Săi apostoli,cât trăit-au,între gloata,
Și-au rămas în Evanghelii pentru veacurile toate,--
Lumea să le tot citească,--să se stingă sorii și stele,
Dar de-apururi sorii și stele să rămână lumii ele !...

Ei trecut-au,cum trec toate și din viață cum toți pleacă,
Dar "Cuvântul" lor din lume niciodată n'o să treacă,
Ci'ntru inimile toate va cuprinde tot pământul,
Că Iisus L'a dat la oameni,--Dumnezeu fiind "CUVÂNTUL" !

INVITAȚIE

in partea lui "Ghița-Ghița", porcul fabulistului Vasile Militaru,
JEAN MARUȚA, care l'a prănit 5 luni cu porumb

Jean Maruța, —drag prieten lui Vasile Militaru, —
De la care "Ghița-Ghița" a mâncat porumb cu caru' —
Iată, azi, ea e dovada de recunoștință-foarte
Nu din viața pământească, ci de dincolo de moarte,
Te poftesc și eu la masă, când din parte-mi mai ales,
Nu mai pot avea de tine nici un fel de interes, —
Și, —cum zice fabulistul, —urmi pore să mi se spună
Ca a lui recunoștința s'ar putea numi minciună !

Fiindcă, vezi, eu niciodată, —străns pot fiind de "Yorsk", —
N'am mințit, de și voi ziceți dese-ori: "Minți ca un porc", —
Nedreptate făcând astfel numelui porcesc eu cred,
Că uitați morou să ziceți cum s'ar cere: "porc bi-ped",
Pentru că, nici-când, Cicoane, nu s'a pomenit sub seare
Pore mințind între toți porcii care au patru picioare, —
Pe când porci bi-pezi în lume, cu pe buze'n vezi minciuna,
Milioane sunt, Cicoane, și-atâți fi-vor totdeauna !

Așa dar, eu "Ghița-Ghița" eu alăină delicioasă, —
Spirit în eternitate, —te poftesc acum la masă,
Să guști bunurile mele, ne fiind eu ca avaru'
Despre care-a stat să scrie tot Vasile Militaru:
~~Cei crasi, sunt ca și porcii: foseas numai când mor,~~
"Căci abia atunci, gustate pot / bunurile lor" !

Dar, mă rog, vă cer ertare și va'ntreb pe cei de față:
Vă puteam eu de piftie pe când eram încă'n viață ?
Vă puteam de eu gustare din prea-nobilu-mi șeriei,
Pe când viețuiam în lume între porcii mari și mici ? !
Spuneți-i lui "Ghița-Ghița": care exista vre-o cale,
Cerneă lui —fiind în viață —să v'a dea ca sarmale ?
Tuturor celor de față azi la masă adunați,
Mai putea el încă'n viață, să se daru "cârnați" ?
Pe când radio vă cântă "lied-uri" Schopin sau Weber, —
Din ficeții-i, "Ghița-Ghița", viețuind, v'ar fi dat "leber" ?
Dacă nu muream eu, "Ghița", spuneți-mi, vă rog, apoi
V'agi mai fi dat mușchiuleții și mijdei de usturoi ? !

Iată dar cât de nedrept e fabulistul cel cu har,
Când a scris că porci ca mine pot fi zigi un neam avar !
Pe Vasile Militaru l'am făcut deci praf, socot,
Demonstrând că eu mă dăru integral, atunci când pot,
Și de-aceia, tuturora căror mesli'i etai cununa —
Din eternitate, reea, v'a zic vouă: poftă bună !

Eram gata să'nchei cartea, după adăvaru'n glume,
Iscăbind eu "Ghița-Ghița", cum mi-sa zis fiind în lume, —
Insa, iată, mai departe Muza-mi dules mă inspiră
Să mai scriu câteva versuri, când zefirii-mi fug pe Iyră,
Și v'a'ntreb: care din porcii cei bi-pezi, cu grea cășcă,
Mai îmi seamănă, când cade peșă, ei a morții pânză ?

Dintre cei ce strigă într-una ca osânza fac prin muncă,
Spuneți-mi: ce mine, cine mai da oamenilor guncă?
Cine mai își dă ca mine oare: inima, ficatul,
și tot trupul, să-l mănânce și flămânzii, și mbuibății?...

Iată dar cum sunt averii: de folos nu's nici când mor,
Căci, murind ei, numai viermii pot să roada carnea lor,
și de-aceia eu, urmașul unui "Yorok" de la New-York,
Ridic astăzi către Ceruri rugăciunea mea de porci:

"Scapă, Doamne, lumea testa de-așa porci cum sunt acei
"Ce se lauda cu munca și se dovedese atei;
"Să rămână doar aceia cari, tășând, muncesc cu spor,
"Daruindu-se cu totul spre folosul tuturor!"

Așa zic, în plâns fierbinte, și mă rog lui Dumnezeu,
Când, -- Iisus fiindu-mi pildă, -- darui vouă trupul meu.

și-acum: "Vecinieă odihnă" zicea tot: nălțând paharul
Pentru "Ghiță", -- adoptivul lui

Gasile Mili Farte

8 Martie 1948

Q R R I S I S U R Z I

Dar e parte dintre oameni, duși de cele patru vânturi,
Nu cred vorbelor acestora, nu înțeleg aceste cânturi;
Pe Hristos nu-L au în inimi, ei cu'ntunecate minți.
Altor "dumnezei" se'nclină, aduc slavă altor "sfinți",—
Implinind ei cele spuse de Profetul Isaie
Care, plin de'nalte haruri, în Scriptura veche scrie;
Să citească-a lui cuvinte răscăita turmă'ntreaga:
"Cu urechile s'audă, dar ce-sud, să nu înțeleagă !
"Cu-ași lor ochi ei să se uite, dar—miopii—să nu vadă !"

Care, pentru ce blestemul a putut pe ei să cadă ?...
Fiindcă Dumnezeu știut-A cu milenii înainte,
Că ei nu vor sta să creadă ale FIULUI cuvinte;
Că'ntre ei va sta lumina, dar ei n'O vor recunoaște,
O'O vor pironi pe Cruce,—cu scuipații lor s'O'xproaște;
Că Iisus dându-și chiar viața pentru ei,—când apă cere
Sus pe Cruce,—ei, hainii, i-I vor da ștă cu fiare !

Mesia'ntre ei venit-A, când L-a fost trimis Prea-Măritul,
Dar ei nu-L cunosc—și'n veacuri "israil" așteaptă Altul !
Între ei prefăce Dăneul apă'n vin,—și'n focuri pringi,
Dintre ei, cu cinci pâini, istă-L, satură cinei mii de îngi,
Când rămân din ce mănăcăt-a gleata milor de guri
Deua sprezece la număr ceguri mari cu frumituri !

Dintre ei i-I es nainte, plini de lepră, alții neci,
Și cerându-I sfânta Milă, într-o clipă lepra trece !
Dintre ei vin apoi ciungii și ologii'n carucioare,
Carer El, în fața gleatei, le dă mâini, le dă picioare !
Dintre ei venit-au mușii,—dear plângând, să-I înțoleagă,—
Feste cari El tinzând mâna-I, limba'n gură le-o desleagă !

Dintre ei, să-I cada'n faţă, atâţi orbi au fost să vină,
Căror El atins-A ochii şi primit-au ei lumină !
Dintre ei, femeia care după ce-L atinge, plânge
Prea-Mărindu-L, vîndescă de-a ei surgero de sînge,
Că ani deisprecece'n urmă căutase'n acel veac,
Cheltuind averea-i toată, fără să găsească leac !

Dintre ei venit-au surzii,--singuratici sau perechi,--
Şi-au plecat cu viu auzul în desăvîşele urechi !
Dintre ei, cei ce lui Lazar şi Iair n'au los prin porţi,
Vrînd să vadă şi s'audă pe'nviaţii lui din morţi !

Cu-ai lor ochi ei toţi citit-au, petrecîndu-şi anii vieţii,
Despre Mesia'n Scriptură scris-au cu grăit Profeţii:
"...şi tu, Betleem Efrata,--a proorocit Mihaila,--
"De şi cel mai mic ieşti astăzi dintre neamuri în Iudeia,
"Înă va ieşi din tine, peste Israel Stăpîn,
"Obârşia lui avînd'O în al veşniciei adn !"

După ce Iisus se naşte,--stăpînînd Irod atunci,--
Care oată să-L omore cînd ucide mii de prunci,--
Implinesce-se scriptura Ieremiei Proorocul
Cel ce vede şi aude peste veacuri în tot locul:
"Glas plîngînd s'aude'n Bana,--zice el pe cînd ascultă,--
"Plîngere şi tînguire hohotegte multă, multă:
"E Rahila care'şi plînge fiii săi,--cu suflet frânt,--
"Ne voind să se mîngăe pentru ea ei nu mai sînt !..."

Sfîntul prunc înă, cu Mama-I şi cu Iosif,--duşi de îngeri,--
Spre Egipt pornese departe de ale Rahilei plîngerii,
Şi-acele rămîn ei tainic în mulţimea de norod,
Pînă ce din a lui viaţă săvîrgitu-s'a Irod,--
Fiind iar după cuvîntul glasuit de Dumnezeu
Prin Profetu-I: "Din Egipt voi chema pe Fiul Meu!",--

Fiindcă Iosif, tot prin glasul unui inger imbiat,
A plecat în Galileia și-a statut în Nazaret,
Ca să se împlinescă iarăși oclace Profetii-au spus,
Că: "Nazarinean în lume se va zice lui Iisus!"

Apoi El, purtându-și Crucea, precum însuși stă să spună,
Preperându-și lăzii pân'ce spinii-L încaunună...

"Iată, -- zice Isala despre Sol venit în glorie, --
"I-au pus Domn, să stăpânească peste neamurile toate !
"El, Stăpânul păcii este și Părinte'n vecinicie, --
"Stăpânirea Lui și pacea-I, neafărgită-având să fie !
"Oi El a luat asupra-și fără-de-legea lumii'ntregi,
"Ca zdrebit apoi să fie pentru-a noastre fără-de-legi !
"Chinuit, să se supună și să nu-și deschidă gura,
"Ca un miel la'njunghiere dându-și lumii'ntregi Văptura !..
"Rătăciți, umblați cu toți, -- niște oi fără păstor, --
"și'ncărcat a fost de Tatăl cu păcatul tuturor !..
"Cu nedreaptă judecată, -- nici o vină-având să poarte, --
"Pentru-a lumii'ntregi păcate, osândit a fost la moarte !
"Între făcători de rele numărat a fost El -- Sfântul --
"și cu păcătoșii-alături așezatu-I cu Mormântul !
"Pentru fără-de-legea noastră fu străpuns, cu neagră ură,
"Când Lui nici o'ngelăciune nu I-a fost ieșit din gură !..."

Toate-acestea scriu Profetii despre Messia, cu dor,
Iar năucii văd cum toate se'implinesc sub ocni lor,
Dar ei, surzi și orbi într'una, ne crezând în Legea Dreaptă,
Pe Slavitul din scriptură, -- rătăciți, -- îl tot așteaptă,
Fără să știe că Așteptatul, când veni-va, foc le-aduce
Și că fi-va tot Același pironit de ei pe Cruce !

CAPITOLUL IV-a

VALMA VREMILOR

Valma vremii curge'ntre'una... Cânti, te sbuciumi, răzi sau gemi,
"Nu sunt vremile sub oameni, ci e'biatul OM sub -vremi!"
"Biatal om" am zis ? Da, "biatal", căci prin câte rele-a strâns, --
Vierme sau luceafăr, OMUL, vrednic s'a făcut de plans.

"—Mă iubești tu, Simon-Petru ?,—repetă-a El apoi.
 "—Tu o știi prea bine, Doamne !";—"Paște dar a mele oi ?"
 "—Mă iubești tu, Simon-Petru ?"—și răspunde-a Petru, trist,
 Că'l întreabă-a treia-cară de iubește el pe Hrist:
 "—Tu le știi pe toate, Doamne, și că te iubea sub stele !"
 Și Iisus îi zice iarăși:—"Paște deci oile mele !"

De trei ori se lepădase Simon-Petru de Iisus
 Și de trei ori întrebare deci lui Petru El i-a pus;
 Trei căderi avut-a Petru, când târau pe Fiu jos;
 Trei mărturisiri deci face, de iubire'ntru Hristos,—
 Când adanc se leagă'n sine, cu pe gema caldă rouă:
 Pe pământ să pască'ntr'ună MIEI și OI în Lega Nouă;
 Ia Hristos pe mulți e'aducă,—toți urmând să creadă'n El,
 Să nu se mai rătăcească nici o casă, nici un miel,—
 Neam-cu neam primind Botezul și popor-după popor,
 Ca să fie lumea'ntreagă doar "o turmă și-un Păstor" !...

Și Iisus a zis lui Petru, stând în preajma celei vetre:
 "Adevăr zic iarăși ție: când erai mai tânăr, Petre,
 "Înșuți te'noingeași și'm voe tu umbrai pe-a viații cale,
 "Dar, bătrân,—silit tu fi-vei să'ți întinzi brațele tale,
 "Altul stând să ai-te'noingă întru silele aceste,
 "Și-ace'nnoim, el să te ducă unde voia ta nu este !..."

Iar acestea le-a zis Domnul, să'nțeleagă Petru bine
Ca ce moarte prea-mări-va el pe Dumnezeu, prin sine,--
După care vorbe zise,--precum scrie'n Sfânta Carte,--
L'a chemat pe Simon-Petru să'i vorbească mai de-o parte...
Pe pământ nu știe nimeni ce va fi grăit atunci
Cel ce zguduit-a lumea cu Prea-Sfintele-I porunci
Și-a rămas o taină-aceasta între oamenii ce pier,
Cunoscută doar de Petru și de Cel venit din Cer.

ITALIA LA ACE

Oi Soborul vrerii Sale, adunat era pe-un munte,--
Unpresece-acum la număr fără luminoasa Frunte...
In Hristos crezând cu toții, se stăteau cu toții frați
Și pe-o iarbă ca mătasea stau toți frații așezați...
Mai senini nu sunt nici orinii sub surâsul dimineații,
Și grăescu-și despre Domnul,--El fiind Izvorul Vieții.

Pe tot muntele acela dăimnia o dulce pace...
Total, ochii ț'i'i desfată, totu'i farmec, totul place;
Plin de cântec e tot codrul, plin de flori și plin de soare;
Peste tot i'i ies în cale argintatele izvoare;
Lin ca'n vis adie vântul cu mireasmă adunată
De prin florile pădurii--și mireasma lor te'mbată...
Ca din altă lume paroh, clinchete de acioi,
Când ,i când, s'aud din vale, de la turnele de oi,

Și spre Dumnezeu din Ceruri, sufletul mereu s'avântă,
Scotindu-se tot înal ca'ntru-Impărăția Sfântă.

În această dulce pace, seamănă cu cea din Rai,
Stâlpii Crucii își înalță rând-pe rând albul grai,—
Cînd, de-odată, lângă dărușii, în această pace-adîncă,
Rădări liuse, aveau, în picioare stand pe-o stîncă
Raze,—nimic fără pereche,—fruntesc stau să-I impresoare,
De trei ori mai strălucite decît razele de soare,
Și, spre binecuvîntare'nălțînd brațele-amîndouă,—
Profilat pe Ceru-albastru, Domnul zice: "Bace Vouă" !

Oi, văzîndu-L în picioare, cu plutind în sări senine,
În genunchi căsu Soborul și'ncepî să I-se'închine.
Au tăcut atunci: tot codrul și iavoarele și vîntul,—
Firea'ntreagă, cu Soborul, să-I asculte-acum Cuvîntul,—
Și, lăsînd în toată clipa un mărgăritar să pice,
Cel care-A murit pe Cruce, celor unsprzece zice:

"Dumnezeul Meu și Tatăl Cel de-apururi Bun și Sfînt,
"Datu-Mi-a Puterea toată, sus în Cer și pe pămînt;
"Drept acela, vă zic vouă: mergeți peste tot, în gloate,
"Învățînd în legea nouă toate Neamurile, toate,—
"Botezînd voi pretutindeni, cu puteri neistăvite,
"Întru Numele Treimei Sfinte și nedespărțite.

"Propovăduind Scriptura, Evanghelia cea nouă,
"Învățați-i să pășească toate câte v'am spus vouă;
"Iar acelor ce vor crede,—biruința lor să'nsemne,—
"Eu, din Cerurile Sfinte, le voi da aceste semne:
"Bînd otrăvuri tari în viașă, șerpi în mînă stînd să poarte,
"Vătămăți ei n'au să fie, nu vor fi căzuți în moarte.

"Întru Numele Meu,—demoni vor putea să îngomescă;
"În limbi noi ne mai grăite, vor putea ei să grăiască;
"Peste cei bolnavi, în chinuri, peste cei de patimi roși,
"Mîinile cînd își vor pune, se vor face sîmătoși...
"Mergeți dar în lumea toată, împlinind ce-aveți deplin,—
"Și'ntru veacurile toate, Eu voi fi cu voi. AMEN !"

Îți cunosc și glasul...Mă e'n lume altul,
Cărui să-i aseamăn dulcea armonie,
Că n'a mai dat lumii Dumnezeu Prea-Naltul
Glasul fără seamăn ce ți-l dă ție:
Muzică Cerească,armonii divine,
Să vrăjească lumea,ca să-ți dai cu tine.

Iată de ce,Moarte,când va bate ceasul
Ca să-ncheie a mele stucimate zile,—
Bucura-m'oi foarte să-ți aud iar glasul,
Să-ți văd iar surâsul până de zambile,
Și,părându-mi lumea toată tot mărunță,

~~un mare fruct de măr~~
Sufletu-mi atunci fi-va'n sărbătoare,
Stând să parasească pieritoru-mi lut,—
Căci mă știu cu tine,raze-mea de soare,
Logodit în taină de când m'am născut,—
Și,robit,vei zice,fără nicio teamă:
"Vrăjitoare albă,eu sunt fata,—ia-mă !"

14 Decembrie 1946.

Handwritten signature

Se petrece'n lume-acuma,--ochii'n plâns când stau să sece,--
Ceiace n'a fost în vecuri și nici nu s'o mai petrece:
Se sărută fiu și fiice cu părinții'n brațe strânși;
Și logodnicii,și soții,--toți gemând,cu ochii plânși;
Frați cu frații se sărută și surorile la fel;
Unu strâng la piept de-asemeni o pisică,un câțel,
Nu putând să se despartă,ci iubirea să și-o poarte
Și să'și ducă'embrățișarea până dincolo de moarte !..

Dar în clipa'n care lumea își dă lunga'embrățișare,
Iată: Semnul Crucii Sfinte în adânc de Cer răsară !
În lumină orbitoare și cu mare slavă'n Sine,
Fiul Omului,pe nouri,cu oștiri de îngeri vine !
Patru îngeri în văzduhuri trâmbițează lung,fierbinte;
Morții cei fără prihană înviază din morănte,
Pe când toți nelegiuții,ani o mie răman încă
Să mai doarmă semnul morții sub pământ în groapă-adâncă.

Și s'aprinde'ntreg pământul,cu păcatu'n el cuprins,--
Dintre păcătoși niciunul mai scîpînd de foc nu prins;
Nici cei ce se duc în ape cu nădejdea c'au să scape,
Nu vor mai scăpa,că'n flăcări ard și pietre,ard și ape !

Toți nelegiuții lumii pier acum,de foc aprinși,
Pe când toți cei drepți în viață nu sunt nici măcar atinși !

Vaiul a fost scurt:un țipăt s'a'nălțat pe tot pământul
Și s'a isprăvit frământul,lacrime,ca și cuvîntul,
Odoi în mările-î de flăcări un furcă fiind văzduhul,
Toți cei păcătoși în viață,într'o clipă și-au dat duhul !
Sub a Domnului mînie de ucigătoare parî,
Piere fiecare VIERME,pieret fiecare FIARĂ !

Și rămîne ca să ardă în de-a lungul și de-a latul,
Tot pământul cu-ale sale cete ospătau păcatul...

Acum focul nu mai curge cum a curs din mîntul Cer,
Ci ard cele pieritoare:munți și Țesuri,leam și fier;
Ard palate și colibe,arde tot pan'la atom
Și comorile ce strîns-a în milenii bietul OM...
În sfârșit,ard toate cele pentru cari într'una mor
Ne-am mîscat cu-adîncă ură pană'n ceasu'cel de-apoi...
Și,cum flăcări uriașe întru care bate vîntul
Isbucesc de pretutindeni,înhorînd întreg pământul,
Iată că,din noaptea sumbră,Lucifer în duhu-î rău,
Vede-acum un glob de flăcări rotitor în largul hîu,
Din al cărui rug sub care se topește-al lumii aur,
El adună pan'la urmă pentru iadul lui tezaur !...

În aceeași clipă însă se petrece marea taină:
Cei aleși în veci să poarte strălucita Vieții haină,
Adică toți înviații,--cu cei vii și drepți în duh,
Preschimbați de Vrerea Sfîntă,--ridicați sunt în văzduh,
Ca să'ntîmpine pe Domnul,Cel Stăpîn pe'ntreaga turmă,--
Întru slavă Lui să facă Judecata cea din urmă !...

5 a
înlocuit
cu
altă
189

"Glas plângând s'aude'n Rama, — zice ei pe când asculta, —

"Plângere și tânguire hohotește, multă, multă:

"Rahila care'și plânge fiii săi, — cu suflăt frânt, —

"Nevoind să se mângâie pentru că ei nu mai sânt !..."

Sfântul prunc însă, cu Maria-I și cu Iosif, — duși de îngeri, —

Spre Egipt pornesc departe de ale Rahilei plângeri,

și-acolă rămân ei tainic în mulțimea de norod,

râdă ce din a lui viață săvârșitu-s'a Irod, —

Fiind iar după cuvântul glasuit de Dumnezeu

prin profetu-I : "Din Egipt voi chema pe Fiul Meu !", —

Fiindcă Iosif, tot prin glasul unui inger îmbiet,

A plecat în Galileia și-a statut în Nazaret,

Ca să se'plinească iarăși ceiace profetii-au spus,

Ca: "Nazarinean în lume se va zice lui Iisus !"

Apoi El, primindu-și Crucea oam și-a spinilor Cunună,

Nu-I cunosc Dumnezeuirea cei ce'n jurul Lui s'adună...

"Iată, — zice Isaia despre Cel venit în gloate, —

"L-am pus Domn, să stăpânească peste neamurile toate !

"El, Stăpânul păcii este și Părinte'n vecinicie, —

"Stăpânirea Lui și pacea-I, nesfârșită-având să fie !

"Ci El a luat asupra-și fără-de-legea lumii'ntregi,

"Ca zdrobit apoi să fie pentru-a noastre fără-de-lege !

"Chinuit, să se supună și că nu-și deschidă gura,

"Ca un miel la'njunghiere dându-și lumii'ntregi Păptura !...

"Rătăciți, umblam cu toții, — niște oi fără păstor, —

"și'notroacă' fost de Tatăl cu păcatul tuturor !...

"Cu nedreaptă judecata, — nici o vină-având să poarte, —

"Pentru-a lumii'ntregi păcate, osândit a fost la moarte !

I

Chi vede mai le pratelline in boccia ?
 Ed un bel dì le pratelline in fiore
 empiono il prato e stellano la roccia.
 Chi ti sapeva, o bianco fier d'amore
 chiuso nel cuore ? E tutta, all'improvviso,
 la nera terra ecco mutò colore.
 Sono pensieri, ignoti già, che in viso
 rimarran ora, ove si resti o vada ;
 netti così, nell'ombra d'un sorriso
 di stella e d'una goccia di rugiada ...
 O messo aperta come chi non osa,
 o pratellina pallida e confusa,
 che sei dovunque l'occhio mio si posa,
 e chini il capo, all'occhio altrui non usa ;
 Bianca, mai i lievi sormoli, di rosa ;
 tanto più rosa quante più sei chiusa :
 ti chiudi a sera, chi sa mai per cosa,
 sei chiusa all'alba, ed il perché sai tu ;
 o primo amore, o giovinetta sposa,
 o prima e sola cara gioventù !

II

Ed il verno, o tutti i fiori arse le brina
 nei prati e tutte strinse l'erbe il gelo ;
 ma te vedi fiorir, primavera.
 Tu persuasa dal fiorir del cielo,
 fioristi; ed ora, quasi più non voglia
 perché sei sola, appena alzi le stelo.
 O fior d'amore su la trita soglia !
 Tu tingi al sommo i petali d'argento
 d'un rosso lieve. Una rannega foglia
 si copre un poco, e passa via col vento ...
 O fior d'amore su la soglia trita !
 o quando tutto se ne va, venuta !
 che vivi quando è per finir la vita !
 e che non muti anche se il ciel si muta !
 Hai viste i fiori nella lor fiorita ;
 vedi le foglie nella lor caduta.
 Ti coglierà passando Margherita
 col cuore assorto nell'anor che fu.
 Ti lascerà cadere dalle dita ...
 - Egli non t'ama, egli non t'ama più ! -

PLECĂRILE...

de Vasile Militaru

Plecarile !...Sunt totdeauna triste,
Și-un gol adânc stă gata să se facă...
O,fluturarea albelor batiste
A celor ce rămân și-a cei ce pleacă !..

Cine-ar putea să talmacească care
Intregul dor al lacramilor cele
Ce,după clipa grea,despărțitoare,
În picuri pe furie s'adună'n ele !..

O,elegia lungilor pereane,
Dupa ce trenul își despică drumul,
Și'n urma lunecăndelor vagoane
Rămâne dezolarea grea și fumul !..

O,cheiurile marilor spumate
Și navele cu falnice catarguri
Ce se desprind greoi,dezancorate,
Cu mii de inimi să pornească'n larguri !

Cine-ar putea tristetea să le-o cânte,
Pustiul greu ce'n suflete se lasă
Și jalea fiecărei inimi frântă,
În larg plecată sau pe mal rămasă !..

O,cei amași îndurerării prada,
Cu cet i'ntrurați și cuși în zare, -
Iutând icoana scumpă a'o mai vada
Din larg pe mal și de la mal pe mare !

Sarmanii ocnii ce luptă greu în elipsă
Când jar pe valuri cerne lung apusul,
Și'n pescărușii falăind aripa,
Din larg le pare ca'i salută dusul !..

Dar dintre toată câte pun oumina
Durerilor ce inima sfășie,
Au fost mereu și fi-vor totdeauna
Plecarile ce dus în vecinicie...

Plâng ochii lacrimi calde,până seacă,
Și-ajunge pieptul scorbura uscată,
În urma celor care astfel pleacă
Să nu se mai întoarcă niciodată !...

Corabia cu ei când se desprinde
De-al vieții eneiu,pe mari adânci să-i poarte,
O jale fără seamăn ne cuprinde,
Ne cunoscând ce'i dincolo de moarte.

Batiste'n mâini,în elipsă despărțirii,
Nu mai suim să bata'n ele vântul, -
Corabia,apre "țarmul fericirii",
Când gata e s'o'nghită'n el mormântul.

Și stăm pe țărm toți viii, până pier
Corabia cea grea cum alta nu e,
În care călătorii, fără vrere,
Îi face numai Moartea să se sue.

Ce taină-adâncă de călătorie !...
Să nu știi unde-ajungi, nici ce vei face,—
Și totuși să te sui pentru vecie
Pe nava'n care fiecare tace !...

Tu care nu faci nici un pas în viața
Fără gândi la țintă să te socată,—
Pe nava'n care călătorii'nghiață,
Te sui și nu mai faci nici o socată !

În timp ce pe-alte navei plecând departe,
Atâtea'ți lei, să-ți fie cât mai bine,—
Pe nava care vieții te desparte,
Din tot ce ai, nu lei nimic cu tine.

Că, de-ai avea comori ce n'au să sece:
De aur sori și nestemate stele,—
Plecând pe nava Morții,—tina rece,—
Unde te duci, n'ai ce să faci cu ele !

Ești împărat sau cerșetor de stradă,
Cu purpură sau patetic vestmântul ?,—
Același viermi veni-vor să te roadă,
Același putrezire'ți dă pământul.

Dreptatea lui e'n el. De vas alcasă:
În el nu-i nimeni mic și nimeni mare;
La fel de greu pe fiecare-apasă
Și rece e la fel cu fiecare !

Bordei avuși, palate-avuși deschise ?
Sicriu de aur sau sicriu de scânduri ?,—
Același somn îți dă, fără de vise,
Și-același gol îți face'n ce-aveai gânduri...

Cel ce erai,—ți-ai încetat frământul,
Ca să'i deslegi acestei vieți misterul;
Ce-ai fost pământ, te scarbe'n el pământul,
Iar ce-ai venit din Cer, te soarpe Cerul.

Vei ști'n lumina Vecinicului Faur,
Că sufletul tău n'a putut să moară;
Cât prețuase comorile de aur,
Și ce preț are'n Cer să ai comoară...

20 Dec. 1949.

SCRISORILE DE DINCOLO DE MOARTE

Dectorului Migu Dobrescu, de la porcul său rasă "Mangalița", îngropat la Mama, din moara lui Jean Măruță, și tăiat tot acolo, — după care am urmat peripeții...

Lui nu-i putem lua Curuna
Nici demenții din iad, nici eu,
Că scrie despre Cer întruna,
Slăvind pe Dumnezeu mereu...

Din lumea'n care e mai bine,
In care "mortul" e mai viu,
Unde sunt vii mai buni ca tine, —
Prin fabulistul țării-ți scriu.

Ascultă deci și ia aminte,
Că peste tragi vre-cuvântătura
Din ce-ai pățit cu-a si-nainte
De-a fi tapit a mea untură!

Pe cea mai tăiat în plină vară,
In loc să-ștepti până la Crăciun,
Pe cea mai tăiat de vară,
Pe tine vrând să mă răman...

Deci, până nu fi'n Paradis,
Când focul mă arde fierbinte,
Jurând "Ochi pentru ochi" am zis,
Precum și "Dinte pentru dinte"!

Vezi-voi chiar astăzi, cred,
La prânz, când mi-er gusta alanina,
Nu, un biet "chită-patruped",
Pe Migu și pe Adelfina!

Că tot ce vor gusta din mine
La prânz, în feama lor groază,
Pentru că iadul mă susține,
Va fi cu-adevărat otravă!

De-acia, după ce-ai mâncat
Ficții mei cu usturoi,
Dureți de iad v-ai apusut
In scurtă vreme pe-amândoi!

Pe tine, mai curplit, să-ntruda
Celsai paharele cu vin, —
Pe Adelfina, mărăguna

Și ți-ai fi cântat litanii
Prin gâtle popi cu glas urât,
De m făceai ca'n vremei Romanii,
Vârându-ți degetul pe gât...

Eu am murit a deus-cară,
Vădând că-mi scapi prin jnecherie,
Și-am zis: "Dacă scapăt să moră,
Păi am să-l bag în pușcărie!"

Că s-a'ntâmpnat apoi în gară,
O gtiă prea bine, sur vulpoi,
Și totuși mi-ai scăpat din ghiară,
Fiind Vasile lângă voi...

Altminteri, frate, chiar la Mama,
Alți porci, mai arocești ca mine,
Bipezi, ți-ar fi mâncat pomana,
Nici gând având de unde vine!

Si iată ce mai am a-ți spune:
Eu, gânduri negre și azi torc,
Pornit fiind a te răspunde
Cu dulce carnea mea de porc;

Căci eu, -- în sus cătându-mă urma --
Din vreme lui Iisus străbat:
~~Sunt strănutat deacina din buze~~
În care demonii-sau intrat !

Dar, când măuit că stai la masă
Cu cei ce te iubesc atât,
Perceasce-mi Loge nu mă lasă
Robit de gândul cel urât...

Cum să te-ages sub pânza albă,
Când fericirea-ți rade'n prag
Și brațe s'acată -- salbă --
De gâtul tău cu-atâta drag ?!

Când Margareta-ți adoretă,
Cum iubitoare s'ita nuri,
La tine ca la soare cată,
Ghicind din ochi ce vrei să-i spui ?!

Când, flearea mărului silme,
Suave Gaby, vrea'ntre Zei
Să fii cum nici un tată nu e,
Când vei juca la nunta ei ;

Când bradul tău Șerban vrea tare
A-ți dovedi la timp și el,
Că nici un tată nu mai are
Ca tin' un ocar la fel...

Cum să nu se tepească'n mine
În clipa asta'ntreaga ură,
Așa cum s-a topit de bine
Pe foc topita mea untură ?!

O, da, renunț la răsbunare;
În lațul ei să cadă slabii;
Și strig din cer, în gura mare:
Trăiască-ți Margareta, Gaby;

Șerban trăiescă-ți, viu ca bradul,
Dintre Prințese dându-ți noră,
Iar tu, să biruești tot iadul,
De-ar fi să focajuru-ți horă !.

„Trăiască bietul Jean Măruță,

„Cel cu amarul lui ca plumbul,
„Ca mult porumb--peste-o căruță--
„Eu i-am mâncat din tot porumbul !

„Aducă-i Dumnezeu--cu-adaos,
„Și fie-i moara'n veci tezaur,
„Să macine far' de repaos
„Faina de argint și aur !

„Dă-i, Doamne'n loc de jale, cântec
„Și... nu pot tot ce-agi vrea să spui,
„Ca mulți din porcii grași la păște
„S'au îngrăsat din moara lui !

„Iar tie, Mișu, sanatate
„Sa-ți deo Dumnezeu cu caru'
„Și sa-ți trăiască, mai, cu frate,
„Al tău

Josile Militaru

Septembrie, 1948

VRĂJITOAREA ALBĂ

de VASILE MILITANU

Din vâltoarea lumii când mă smulg adese,
Între ea și mine să-mi ridic pereții,
Înțeleg, în taina, taine neînțelese
În nimonicia și deșertul vieții,—
Și, robit de-o vraja slavitoare foarte,
Mă gândesc la tine, cu masațiu, Moarte.

Pământesea viața ?,—cum s'o cânt în cântec ?..
O clipita data din eternitate
Omului în goana numai pentru pântec
Și plăceri nebune, de pacat legate,—
Goană-n care omul, om voind să pară,
Se coboară-adesea mai prejos de fiară...

Omenia lumii ?,—cine poate-aniune,
Omeniei noastre, lauri să-i aduce ?..
Pentru cine oare, Hrist, venind în lume,
S'a lăsat să moară pironit pe Cruce ?...
Și măntrele adesea, cu păreri de bine:
Cam ce-ar face, Moarte, omul, fără tine ?...

Cât de rău s'ar face ?.. Aur vrând cu sete,
Până unde-ar merge oare de departe ?
Ce cruzimi n'ar face, ca să se desfete,
Alergând într-una spre mări de departe ?
N'ar râvni el oare, prins de nebunie,
Mai presus de însuși Dumnezeu să fie ?..

Când sunt azi atâția pe rotundul lumii,
Cari, de și știu bine că s'au sortiți pieirii,
Vor stăpâni să fie peste turma lumii,—
În a lor trufie, epie de-asupra firii,—
De ce, fără moarte respirând eterul,
Stăpânind pământul, n'ar râvni și Cerul ?...

Dar tu vii la vreme, Moarte, totdeauna,
Și-ți alegi, în voce, din a lumii turmă...
Le-împărății falnici le dai jos Cununa
Și pornesc cu tine drumul cel din urmă...
Ce Cunună oare tu le pui pe tample,
Grea de nestemate, zarea s'o mai împli ?...

Ce le spui tu oare, Moarte, tuturor,
De-ți asculta'ntocmai ca sub vraji cuvântul,—
Precum roi de fluturi mâlța aurora
De pe lunci, când umple cerul și pământul ?..
Ce țară de floare,—alb, sub zări senine,—
Le-arăți tuturor oare merg cu tine ?...

Celui ce-și adună, fără seț, tezaur
Și'n de aur sunet, noaptea, se desfătă,—
Ce comori îi dăruie, cu ce fel de aur,
Sunetu-i s'asculte beat ca niciodată,—
Când asupra-i toarna aurul ei luna,
Că, senin, adoarnă pentru totdeauna ?...

VOINICUȚUL ÎNFLORIT

Basmul care'ncepe-acum,
E-o poveste minunată,
Cu'n băiat rămas pe drum,
Fără mamă, fără tată;
Adică pe-al său părinte nu-l văzuse niciodată,
Iar de maică-sa aminte și-aducea arareori,
Că pân'a murit, sârmana, îl gătea mereu cu flori,
Anindu-i-le'ntr'una, buchețele sau perechi,
Ba la piept, ba la căciulă, ba prin păr, ba la urechi,
Până ce'ntr'o zi de toamnă, când simțit-a c-o să moară,
Îl găti cu flori măicuța-i pentru cea din urmă oară
Și, luată'n cer de îngeri,—și-a lăsat odorul'n poartă,
Fără să știe nici el, nici lumea numele pe care-l poartă

De atunci el trăi din mila oamenilor,—da și greu,
Dar creșcu, purtându-i grija totdeauna Dumnezeu,
Și păstră mereu învățul: de cum se scula, din zori,
Precum maica'l deprinsese, a se'mpodobi cu flori.
Alerga mereu pe luncă, prin poiene, pe vâlcele,
Prin păduri pe unde'n voie mai frumoase creșteau ele,
Culegându-le cu rouă
Și gătindu-se voios,
Fără osteni vreodată, fără a se feri că plouă,
Și cu brațul plin la horă, răsărea ca Făt-Frumos ,
De miresmele lor toate potopit în așa fel,
Încât fiecare floare parcă răsărea din el.

Lăcrămioare cari îmbată,
Garofițe roșii-pară,
El dădea la orice fată
Sau flăcău ce stau să-i ceară,
Rosmarin și romanțe și răsură și maci și nalbe,
Peste tinerele piepturi se'nșirau ea niște salbe,
Și-astfel - ori umblând prin soare, ori căzând pe somnu-i luna,
El cu florile-i iubite sta'ndrăgit întotdeauna...

Se făcuse fătul mare, mândru fără de pereche,
Și purtând el totdeauna flori la piept, flori la ureche,
Flori în brațe fără număr și, "din flori" fiind venit,
S'a trezit că-i zice lumea "Voinicuțul înflorit".

Într'o zi, plecând în zori
Prin pădure după flori,
Și'ncepând să le culeagă după vechiul obicei,
Alergă tot mai departe în adâncurile ei,

Ca de-o -vrajă tras într'una, căci la fiecare pas
De-alte flori tot mai frumoase el era mereu a tras,
Bucuri simțind voinicul cum în sufletu-i se strâng,
După cum sporea comoara florilor în brațul stâng,
Până când băgă de seamă că el,-adâncit în vise,
Hât, de mult pierduse drumul cunoscut precum venise
Și nu se mai poate fătul

Dumiri cam în ce loc
S'ar afla adus de'mbătul
Florilor spre nenoroc.

Cu a lui comoara'n brațe, iată-mi-l cătând acum
În zadar să mai găsească pentru'ntoarcere vreun drum
Și'nțelege voinicuțul, nu fără adânci fiori,
Că s'a rătăcit prin codrul plin de vrajă și de flori...

Cântă păsări minunate
Și la pene și la glas
Și isvoare argintate
Mai la fiecare pas;
Mângâios, un vânt adie cum n'o poate spune scrisul...
Vis e codrul tot acuma și'i adâncă vraja visul...

De prin teii plini de floare
Cu mireasma lor suavă,
Cântec de privighetoare
Parcă te ridică'n slavă...
Când și când, îi ese'n cale câte-un cerb sau poate-un jder,
Câte-un porc mistreț ce'n spaime ca nălucile-apoi pier;
Câte-un șarpe lung de-un stângen cu ochi vii ce te'nfioară,
Stă colac având în gură vreun vătui, vre-o căprioară...

Și voinicul dus pe gânduri care'ntr'una-și face cruce,
Merge galeș pe-o cărare făr'să știe unde duce
Zile'ntregi el merge astfel, de pădure vrând să scape
Si'n sfârșit, cu bucurie dă de cursul unei ape
Care vine--vijelie spumegândă--printre stânci,
Cu bulboane cari arată unde-s locurile-adânci

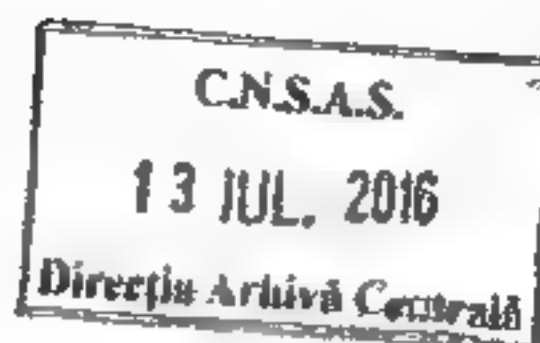
Știind bine cum să'noate
Cel voinic s'aruncă'n val,
Apei dând florile toate
Și eșind la cel'alt mal.
Merge iarăși cale lungă și, pe la apus de soare,
Întâlni aceiași apă spumegată călătoare...
Căutând în susul apei ce curgea doar pe sub fagi

El văzu cum vin la vale toate florile lui dragi...
Fără sta să-și piardă vremea, tot la fel sări și-acum
Trecu apa spumegată și porni din nou la drum...
Făcu astfel de trei ori
Și, de fiecare dată,
Își văzu scumpele flori
Peste apa spumegată.

După ce a treia oară
Trecu apa mai cu greu,
Scumpa florilor comoară
Întâlnindu-și-o mereu,
O luă din nou nainte, fără teamă, cu pași mari,
Și mai merse nouă zile printr'un codru de stejari.
Dintr'o largă poeniță, cerul vru ca să-i arate,
La o mică depărtare, o năprasnică Cetate
Când ajunse ale ei ziduri, a mirare vorbă scapă,
Clocot ce curgea la vale mândros și fără frâu
Stând să'ncingă cele ziduri de Cetate, ca un brâu...

MINISTERUL JUSTITIEI
Tribunalul Militar Craiova
Nr.9216
din 2.X.1959

dos.387/59

C ă t r e,

M.A.I.Unitatea Militară Nr.0123/E

- București -

In conformitate cu ordinul Nr.02910 din 17.10.1955
al Ministerului Justiției ;

Facem cunoscut că prin sentința acestui tribunal
nr.390 din 20 iunie 1959 numitul MILITARU VASTILE,născut la data
de 21 septembrie 1885 în comuna Dobrenă, regiunea București,fiul
lui Ghiță și Dincă , cu ultimul domiciliu în comuna București
str.Luiblanca Nr.8 Raionul Stalin, regiunea București a fost
condamnat la 20 (douăzeci) ani temniță grea și 10 (zece) ani
degradare civică p.p. de art.209 pct.2 lit."a" aliniatul pe-
nultim de sub lit.b.c.p. -

Il mai condamnă la 12(@oisprezece) ani închisoare co-
recțională pentru delictul de deținere de publicațiuni interzise
p.p.art-@ lit.c.c.p.-

Conf.art.101 c.p. va executa pedeapsa cea mai mare.-

Se confiscă întreaga avere personală.-

Hotărîrea a rămas definitivă.-

Cu nr.9216 din 1.X.1959 au fost trimise formele de exe-
cutarea sentinței cu privire la confiscarea averii și celelalte
dispoziții ale sentinței.-

PRESEDINTELE TRIB.MIL.CRAIOVA

Lt.Col. de Justiție

Lazăr Tudorache

Sef Bir.Executări

Bădescu Marian

pt conf
[Signature]

COPII DUPĂ DOCUMENTE DIN ARHIVE

1927

151

2. INDICATION, PERSONALE

150

Curriculum Vitae

1. Name: [Redacted] *Apple*

2. Position: *Military Lt*

3. Date: *1976 Sept*

4. Address: *1110 1st St*

5. City: *San Francisco*

6. State: *California*

7. Zip: *94101*

8. Education: *University of California*

9. Degree: *Bachelor's*

10. Major: *Political Science*

11. Minor: *History*

12. Graduated: *1972*

13. Institution: *University of California*

14. Campus: *San Diego*

15. Degree: *Bachelor's*

16. Major: *Political Science*

17. Minor: *History*

18. Graduated: *1972*

19. Institution: *University of California*

20. Campus: *San Diego*

21. Degree: *Bachelor's*

22. Major: *Political Science*

23. Minor: *History*

24. Graduated: *1972*

25. Institution: *University of California*

26. Campus: *San Diego*

27. Degree: *Bachelor's*

28. Major: *Political Science*

29. Minor: *History*

30. Graduated: *1972*

31. Institution: *University of California*

32. Campus: *San Diego*

33. Degree: *Bachelor's*

34. Major: *Political Science*

35. Minor: *History*

36. Graduated: *1972*

37. Institution: *University of California*

38. Campus: *San Diego*

39. Degree: *Bachelor's*

40. Major: *Political Science*

41. Minor: *History*

42. Graduated: *1972*

43. Institution: *University of California*

44. Campus: *San Diego*

45. Degree: *Bachelor's*

46. Major: *Political Science*

47. Minor: *History*

48. Graduated: *1972*

49. Institution: *University of California*

50. Campus: *San Diego*

51. Degree: *Bachelor's*

52. Major: *Political Science*

53. Minor: *History*

54. Graduated: *1972*

55. Institution: *University of California*

56. Campus: *San Diego*

57. Degree: *Bachelor's*

58. Major: *Political Science*

59. Minor: *History*

60. Graduated: *1972*

61. Institution: *University of California*

62. Campus: *San Diego*

63. Degree: *Bachelor's*

64. Major: *Political Science*

65. Minor: *History*

66. Graduated: *1972*

67. Institution: *University of California*

68. Campus: *San Diego*

69. Degree: *Bachelor's*

70. Major: *Political Science*

71. Minor: *History*

72. Graduated: *1972*

73. Institution: *University of California*

74. Campus: *San Diego*

75. Degree: *Bachelor's*

76. Major: *Political Science*

77. Minor: *History*

78. Graduated: *1972*

79. Institution: *University of California*

80. Campus: *San Diego*

81. Degree: *Bachelor's*

82. Major: *Political Science*

83. Minor: *History*

84. Graduated: *1972*

85. Institution: *University of California*

86. Campus: *San Diego*

87. Degree: *Bachelor's*

88. Major: *Political Science*

89. Minor: *History*

90. Graduated: *1972*

91. Institution: *University of California*

92. Campus: *San Diego*

93. Degree: *Bachelor's*

94. Major: *Political Science*

95. Minor: *History*

96. Graduated: *1972*

97. Institution: *University of California*

98. Campus: *San Diego*

99. Degree: *Bachelor's*

100. Major: *Political Science*

101. Minor: *History*

102. Graduated: *1972*

103. Institution: *University of California*

104. Campus: *San Diego*

105. Degree: *Bachelor's*

106. Major: *Political Science*

107. Minor: *History*

108. Graduated: *1972*

109. Institution: *University of California*

110. Campus: *San Diego*

111. Degree: *Bachelor's*

112. Major: *Political Science*

113. Minor: *History*

114. Graduated: *1972*

115. Institution: *University of California*

116. Campus: *San Diego*

117. Degree: *Bachelor's*

118. Major: *Political Science*

119. Minor: *History*

120. Graduated: *1972*

121. Institution: *University of California*

122. Campus: *San Diego*

123. Degree: *Bachelor's*

124. Major: *Political Science*

125. Minor: *History*

126. Graduated: *1972*

127. Institution: *University of California*

128. Campus: *San Diego*

129. Degree: *Bachelor's*

130. Major: *Political Science*

131. Minor: *History*

132. Graduated: *1972*

133. Institution: *University of California*

134. Campus: *San Diego*

135. Degree: *Bachelor's*

136. Major: *Political Science*

137. Minor: *History*

138. Graduated: *1972*

139. Institution: *University of California*

140. Campus: *San Diego*

141. Degree: *Bachelor's*

142. Major: *Political Science*

143. Minor: *History*

144. Graduated: *1972*

145. Institution: *University of California*

146. Campus: *San Diego*

147. Degree: *Bachelor's*

148. Major: *Political Science*

149. Minor: *History*

150. Graduated: *1972*

151. Institution: *University of California*

152. Campus: *San Diego*

153. Degree: *Bachelor's*

154. Major: *Political Science*

155. Minor: *History*

156. Graduated: *1972*

157. Institution: *University of California*

158. Campus: *San Diego*

159. Degree: *Bachelor's*

160. Major: *Political Science*

161. Minor: *History*

162. Graduated: *1972*

163. Institution: *University of California*

164. Campus: *San Diego*

165. Degree: *Bachelor's*

166. Major: *Political Science*

167. Minor: *History*

168. Graduated: *1972*

169. Institution: *University of California*

170. Campus: *San Diego*

171. Degree: *Bachelor's*

172. Major: *Political Science*

173. Minor: *History*

174. Graduated: *1972*

175. Institution: *University of California*

176. Campus: *San Diego*

177. Degree: *Bachelor's*

178. Major: *Political Science*

179. Minor: *History*

180. Graduated: *1972*

181. Institution: *University of California*

182. Campus: *San Diego*

183. Degree: *Bachelor's*

184. Major: *Political Science*

185. Minor: *History*

186. Graduated: *1972*

187. Institution: *University of California*

188. Campus: *San Diego*

189. Degree: *Bachelor's*

190. Major: *Political Science*

191. Minor: *History*

192. Graduated: *1972*

193. Institution: *University of California*

194. Campus: *San Diego*

195. Degree: *Bachelor's*

196. Major: *Political Science*

197. Minor: *History*

198. Graduated: *1972*

199. Institution: *University of California*

200. Campus: *San Diego*

201. Degree: *Bachelor's*

202. Major: *Political Science*

203. Minor: *History*

204. Graduated: *1972*

205. Institution: *University of California*

206. Campus: *San Diego*

207. Degree: *Bachelor's*

208. Major: *Political Science*

209. Minor: *History*

210. Graduated: *1972*

211. Institution: *University of California*

212. Campus: *San Diego*

213. Degree: *Bachelor's*

214. Major: *Political Science*

215. Minor: *History*

216. Graduated: *1972*

217. Institution: *University of California*

218. Campus: *San Diego*

219. Degree: *Bachelor's*

220. Major: *Political Science*

221. Minor: *History*

222. Graduated: *1972*

223. Institution: *University of California*

224. Campus: *San Diego*

225. Degree: *Bachelor*

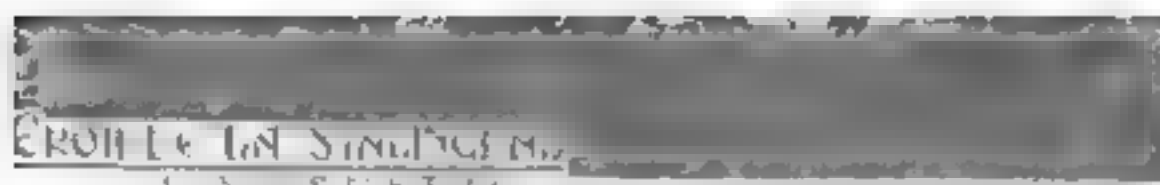
3 ANCIETA

1/2 fi. a st. lănuță - anghelii pentru noi.

Count. Soltau:-
Teodor Carabazang.
Vito Kishan

[illegible]

1933-1945
Începe furtuna
Poemul Eroii de la Stalingrad
și amănunte neștiute despre Eroii și suferințele autorului

Sub vifor de stepă urlându-și mânia, e luptă grozavă și crâncenă foarte
E luptă cumplită, pe viață și moarte.
De-o parte, nebune, sălbătice hoarde, barbarii ce vin ca năucii.
De alta, o mână de oaste vitează,- năprasnici Arhangheli ai Crucii

Din toată cetatea spre care puhoiul orbește-acum vine
Mai sunt în picioare doar niște ruine
Doar ziduri crăpate, pe care stă cerul,
Și'n mijlocul căror își țipă urgia zăpada și ghiața și gerul
Aici își găsi-vor mormântul oștiri înfrățite-a trei nații.
Românii, Germanii, Croații...
Dar pân'or cădea,—în ruinele-acestea își au adapost Cruciații ..

Ei, ziua și noaptea, cu armele toate,
Loviri dau cumplite puhoiului *greu*:
Se elatină'n lupte smintitele gloate
Ce n-au omenie și nici Dumnezeu
Dar oastea creștină, puțina la număr, să'nfrângă puhoiul nu poate
Și'n jurul ei cerul se strânge mereu...

Vitejii știu bine că moartea e-aproape Cu-ai lor, legătura e ruptă
Vrăjmașul le cere să'nchine drapelul, dar ei nu vor viață, ci moarte prin luptă
Sub focul obuzelor grele, mușcați de urgile gerului,
Cu hrana aproape sfârșită, ei știu că de-acum sunt ai cerului...
Nici somn, nici odihnă de-o clipă, ci luptă mereu ne'ntreruptă...
Primejdii de moarte le-amenință Țara. Și'n suflet cu Patria, luptă!

Icoana ei dragă, — în raze de soare. —
Prin vifor vitejii o văd și-o desmiardă.
Căminele scumpe și luncile 'n floare,
Și munții, și codrii cu-argint în isvoare...
O mie de vieți ar da fiecare, dar Patria lor să n-o piardă !..

Și iureșu 'ncepe mai crunt ca 'nainte din față, din spate, din flancuri
Sălbatecii urlă, venind vijelie,—pe cai și pe sute de tancuri..
Scrâșnind din măsele, dând flăcări pe nări, în goană vin monștrii de-oțel ,

Din urmă, puhoiul aleargă la fel
Și mii de obuze ținesc să doboare din creasta cea naltă viteazul drapel
Ci sus pe ruină, drapelul stă 'n zare
Și fâlfâie 'n vîfor, mereu glorios
Iar jos,—
Pe cât de puțină, — pe-atîta-i de mare
Viteaza oștire ce crede 'n Hristos !..

Puhoiul atacă de opt săptămâni ;
De sânge fierbinte, tributul e greu...
În fiecare luptă cad mii de păgâni,
Iar cercul se strînge, se strînge mereu

Acum cruciații, în ghiarele foamei,—sfârșit fiind totul din ce-aveau spre trai,
Jertfesc din șoimarii tovarăși de lupte și'ncep să-și mănânce sărmanii lor cai -
Aceasta făcînd-o nu'n dorul de viață, căci ei încheiat-au cu viața socoata,
Ci 'n gloata păgână să tragă mereu,—să moară odată cu gloata

Dar iată că ultimul glonte e tras, Ion a svîrlit cea din urmă grenadă
Și nici un obuz nu mai e de trimis, în hoarda vrăjmașă să cadă!

" — Ah, turmă de oameni cu suflet de câini,
«Acuma e ceasul din urmă-...
«Un iureș năprasnic, cu armele 'n mâini,
«Să nu ne mai uite sălbateca turmă! ..»

Porunca tunată, străfulgera'n toți! Mileniu e-acum clipita fugară
Un gând, — cel din urmă, *aleargă spre Tară!*
Cei dragi, fiecărui, o lacrimă cer,
Iar lacrima 'n gene înghiață de ger...
O cruce grăbită își fac acum toții
Și, — vîfor ei înșiși, ca vîforul orbi
S'aruncă 'n puhoiul cel mare de hoți,
Să dea cât mai multă mîncare la corbi!..

Un urlet de fiare pe care le 'njunghii, sbucnește din greul încaer,
Văzduhul cu surle de vîfor prelung, se umple de-al hoardelor vaer
Acum baioneta e fulger aprins și armă de armă se frînge;
Vrăjmașele piepturi străpunge adînc, revarsă șuvoaie de sânge,
Zăpada se face ca purpura toată- roșită de-a sîngelui spumă...
Cînd arma se frînge, svîrlită-i departe și mâinile-clește, sugrumă !
Dar, clipă cu clipă, își pierd Cruciații puterea măreței lor fapte,
Căci lupta se duce, nu unul cu unul, ci unul se luptă cu șapte ! . .

Cu cele din urmă puteri ce mai au vitejii rămași cei din urmă,
Mai fulgeră 'n turma de fiare— dar cad,— și-i calcă sălbateca turmă..
Huidumele-tancuri trecînd peste ei, le pîrîe trupul sub tone de fier

Și până la unul, vitejii toți pier,
Și jertfa supremă-a iubirii de Țară, se 'nalță de-adreptul la cer.

Slăvită vă fie în veci amintirea, viteji fără seamăn, cu suflet de pară,
Eroi de legendă, căzuți pentru Țară,
Căci, Patriei voastre, voi fi-veți de-apururi Arhangheli de pază și stânci de hotar,
De care dușmanii zdrobiți au să cada și-n veci nu va trece puhoiul barbar!

NOTA 8 oct. 1933

Se știe că fabulistul Vasile Militaru a publicat în "Universul" o serie de fabule cu aluzii la M.S Regele

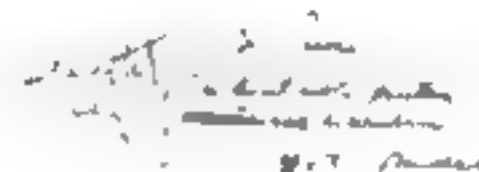
Ultima a fost publicată în "Universul" de Duminică trecută

Direcțiunea ziarului a atras de data aceasta serioasă atențiune d-lui Militaru că asemenea fabule nu-și pot avea locul în „Universul”, care nu permite asemenea aluziuni prin fabulele scrise de ds-sa și în consecință se va vedea nevoită să ia contramăsurile cuvenite

Dl Militaru n'a ascultat de sfatul direcțiunei și încercând să publice o nouă fabulă în numărul de azi Duminică, tot cu subiect de aluzie la Coroană, direcțiunea crezând aceasta ca o provocare a dispus concedierea sa cu începere de azi Duminică 8 Octombrie

În legătură cu aceasta aflăm că dl dr Angelescu în vizita pe care a făcut-o la "Universul" și despre care am relatat la timp, a atras atenția d-lui Stehan Popescu că dl Militaru, prin publicarea acelor fabule, aduce un mare rău partidului deoarece se crede în "anumite cercuri" că Militaru este inspirat de liberali ca să publice fabule de natura celor publicate

Față de această intervenire direcțiunea ziarului "Universul" a și luat măsuri, care au dus după cum am arătat la îndepărtarea d-lui Militaru de la acest ziar

**Fabulistul Vasile Militaru
va scrie la "Steaua Transilvaniei"**

19 noiembrie

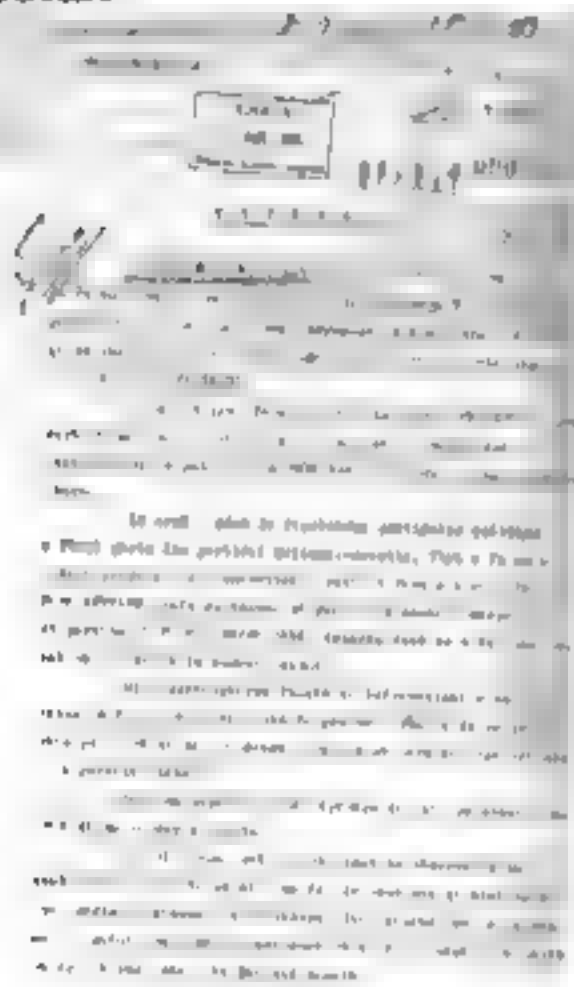
1934

Fabulistul Vasile Militaru care este **cunoscut** prin fabulele ce le publicase în "Universul" și apoi în ziarul "Drum Nou" și a cărei **activitate** stagnase odată cu suspendarea oficiosului "Blocului Cetățenesc" a căzut la o înțelegere cu dl.Stoian proprietarul ziarului "**Steaua Transilvaniei**", pentru a publica fabulele sale în acest ziar, așa încât în fiecare număr al acestui ziar va apare o fabulă a lui Vasile Militaru

Fabulistul Vasile Militaru va colabora la "Îndreptarea".

3 dec. 1934

Fabulistul Vasile Militaru fost rugat de I.G.Stoian-Bancuță, în numele Mareșalului Averescu, ca să primească, să colaboreze atât la "Îndreptarea", cât și la "Steaua Transilvaniei", dând mai mult material, similar fabulei "Lupta lupilor", apărută în ziarul d-lui Stoian.

Munții este în legături foarte prietene cu toți vecinii săi, în afară de Lt.Colonelul DRĂGHANESCU din Marele Regiment Major al Corpului II Armată, care domiciliată pe aceeași stradă la No. 78, cu care are dese conflicte din motive de mică importanță și la ele cărui provocări Vasile Militaru, răspunde din când în când cu superioritate de spirit. (Dealtfel Lt.Colonelul Drăghanescu este cunoscut pentru locuștii străzi și vintor zorile și chier și străzilor întinse, cu un curioz și sector de a provoca neînțelegeri cu vecinii, amenințând și impunându-i superioritatea, prin onoritatea ce o are).

În cursul lunii Noi s.c., CĂRREA ROMÂNESCĂ, printr-o vitrină consacrată lui Vasile Militaru, unde i s'au expus toate lucrările sale, l'a atribuit pentru împlinirea a 30 de ani de activitate literară.

Continuă să-i țină la observație și va raporta la timp dacă munții este din actuale atitudini.

COMISAR SKR, A.

VASILE MILITARU

RADIOTELEGRAMA

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLITIEI

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLITIEI

1934

DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI

11 au fost cumparate de functionarii politienesti, iar 29 au
fost plasate la diferiti cetateni fara a se face nicio
Vintre cei 11 functionari politie
acest poem un numar de 5 functionari
ierdut sau le-au distrus.
- Politia din Arad, cu Ar. 8320 din 2 Decembrie, a.p.,
in numar de 24 exemplare din acest poem, care au fost blocate.
- Politia Caracal, cu Ar. 100007 din 13 Decembrie 1948,
raporteaza ca a gasit 1 diferiti comarocanti: un exemplar la
Caracal si 11 la Corbici, care au fost blocate.
In restul regiunii, nu s-au mai gasit alte exemplare.
deportat Dva. cele de mai sus, au odata sa se ruga
Olasvici a ...

16

ROMANIA
17 AUG 2015
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI

Y 411
21 DEC 1948
OFFRAT

26750

1 ... blocate la bloc ...

de prin ...
voti la ...
b ...

ROMANIA
ARHIVA SIGURANTEI
Nr 47403 + 2605
DOSAR Nr 21922

Stefan

ROMANIA
ARHIVA SIGURANTEI
Nr 47403 + 2605
DOSAR Nr 21922

ROMANIA
MINISTERUL
PROPAGANDEI NAȚIONALE
CENSURA Centrală a Presei

C.N.A.S.
17 AUG 2016

Urmare la adresa Dvs. Nr. 57436 5/944.
Am primit o adresa la domiciliu cu exem-
plarele blocate din poezia "Bucuri de la Stalingrad"
de Vasile Militaru, care au fost tipărite pe foi vo-
lante sau pe foi dintr-un alt material, în număr de
cinci exemplare, în scopul de a fi difuzate în
tuturor țării, pentru a fi cunoscute de populație și
a fi apreciate.

În scopul de a fi cunoscute de populație și
a fi apreciate.

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI

C.N.A.S.
17 AUG 2016

Se referă la adresa Nr. 57436 5/944.
Am primit o adresa la domiciliu, cu exemplarele
din poezia "Bucuri de la Stalingrad" de Vasile Militaru,
care au fost tipărite pe foi volante sau pe foi dintr-un
alt material, în număr de cinci exemplare, în scopul de
a fi difuzate în toată țara, pentru a fi cunoscute de
populație și a fi apreciate.

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI

Nr. 59.637-8.

C.N.A.S.
17 AUG 2016

14 Aprilie 1944

RAZBOIUL TEROR
Inspectoratul Regional de Poliție

Urmare ordinului nostru Nr. 41365-8, din 5 Decembrie 1943
privitor la blocarea poeziei "Bucuri de la Stalingrad" de Vasile
Militaru, tipărită pe foi volante, rugăm dispoziții necesare ca
exemplarele blocade în oficiile de securitate să fie ținuți pe
mai departe blocade în acele oficii până când se va primi înști-
cuțile de la Censura Centrală a Presei în privința destinației în
difuzare.

DIRECTOR
Colonel Bălcău

1 copie pentru...

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI

Nr. 59.637-8.

C.N.A.S.
17 AUG 2016

14 Aprilie 1944

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI
- Direcțiunea Ordinii și Siguranței Publice -

Ca urmare a adresei noastre Nr. 41365-8, din 6 Decembrie
1943 referitoare la blocarea poeziei "Bucuri de la Stalingrad"
de Vasile Militaru, tipărită pe foi volante, am emis o rugă
ca binevoitori a dispune ca exemplarele blocade de către
unitățile Dvs. în subordine să fie ținute blocade pe mai de-
parte până când Censura Centrală a Presei va da indicațiuni
în privința destinației l.r.

Totodată vă facem cunoscut, că Censura Centrală a Pre-
sei a hotărât, ca exemplarele tipărite în broșură să fie în-
tente libere la difuzare.

DIRECTOR
I. I. I.

DEPUT. SERVICIULUI

GRUPUL DETECT. VILOD
Grupa II. e

1466
35 Aprilie 1945

17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală

PPPA GHILASCHI
Comisar

An omora a raportu uraditorilor:

D-l Comisar major STAPANECH IANILIA, in ura delegatiei primite, a efectuat in ziua de 2 Aprilie a.c. o perchezitie domiciliara la sediul tipografiei "Distributie Cantenir", din Calea Floreasca Nr. 13, de unde a ridicat un numar de 673 broșuri "Chiot către secolul meu" de V. Militaru, deoarece s'a semnalat de către Poliția orașului Vaslui cu rap. Nr. 3732/1945, că ar avea posesii prin cari se aduc ofense armatei sovietice și un număr de încă 42 broșuri pentru a le verifica conținutul.

Verificându-se conținutul, după cum rezultă din raportul Nr. 1466 din 6 Aprilie 1945, s'a stabilit că cele 42 broșuri se au conținut interzis, din care cauza s'a opinat pentru restituirea lor d-lui Udrea Andrei, proprietarul tipografiei "Distributie Cantenir", din Calea Floreasca Nr. 13, iar cele 673 broșuri "Chiot către secolul meu" de V. Militaru, văzându-se că într-adevăr conțin posesii prin cari se aduc ofense armatei sovietice, în paginile "Sub triicolor" pag. 20-2 "Sun sugetul" pag. 30-31 și fabule "Vite și filozofie" pag. 31-32, au fost reținute și predată pentru păstrare intenționalului Gornea Emil, care a dat dovadă de primă eșecată la acte.

Cele 42 broșuri diferite se au conținut interzis subversiv, au fost restituite d-lui Andrei Udrea, contra dovadă.

Numitul Udrea Andrei din București, str. Lăurei Vasca Nr. 3, a declarat că nu are nici un fel de legături cu Prețul V. Dăbulea din com. Stăboreni-Vaslui, pe care cu l'a semnalat încă la începutul lunii Februarie 1945, când acesta s'a prezentat la biroul său și spunând că este directorul een președinte a Căminului Cultural din satul său, i-a cerut riște cărți pentru citit și având de prisos, i-a dat diferite reviste vechi și broșuri din biblioteca "Satul", gratis, numai contra unui don, înregistrat în scriștele biroului său sub Nr. 40 din 6 Februarie 1945, iar la placere, numitul, în afara de mulțumiri, i-a spus că la o nouă venire, în București, îi va aduce mâna și natura cu prețuri mai mici decât pe piața Bucureștilui.

Din informații, numitul Udrea Andrei, a fost inspector la Fundațiile Regale și a lucrat în cadrul echipelor regale de activități pentru ridicarea satelor în varile anilor 1935, 1937 în diferite sate din țară, dar nu a făcut nici un fel de politică.

La fișele Direcțiunii Generale a Poliției nu este cunoscut.

Concluzii

Broșura "Chiot către secolul meu" de Vasile Militaru, din editura "Revista Satului", conține pagini nepotrivite armurilor actuale, pag. 20-21, 30-31 și 31-32 și din această cauză un număr de 673 exemplare au fost confiscate de la editură și predată în păstrare intenționalului.

Propunem: 1) să se intervină la Ministerul Propagandei - Direcțiunea Pressei, să verifice conținutul acestei broșuri și să dispună confiscarea ei în întreaga țară.

2) Se va trimite Poliției Vaslui declarația numitului Udrea Andrei, referitor la legăturile acestuia cu Prețul Dăbulea N., amăcându-se că numitul Udrea nu este supus la fișele Direcțiunii Generale a Poliției și Legișter.

COMISAR

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
POLIȚIEI DE SIGURANȚĂ
DIRECȚIUNEA

Nr. 42.976 bis-S.

3 M e 1 1945

GEN. URA CENTRALĂ A PRESEI

Str. Wilson Nr. 8

1000

C.N.A.A.S.

17 AUG. 2016

Direcția Arhivă Centrală

Avem onoare a vă semnala broșura de poezii "Chiot către secolul meu", de Vasile Militaru, apărută în editura revistei "Satul" (Biblioteca "Satul" Nr. 2)

Conținutul broșurii, răspândită în special la țate, currinând mesajii d'un toare bunelor relații dintre noi și aliați, cu onoare vă rugăm să binevoiti a aviza asupra măsurilor necesare și a ni se comunica rezultatul, în vederea aplicării măsurilor luate de Dvs. și prin colaborarea organelor noastre în subordine, din țară.

DIRECTOR GENERAL

I. I. Cernășanu

SEFUL S'PVICIULUI

I. I. Jenuș

5461744 8

ROMANIA

MINISTERUL APACERILOR INTERNE
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI

DIRECTIUNEA POLITIEI DE SIGURANTA

Nr. 42.976 bis-S.

3 Mai 1945

POLITIA ORASULUI V A S L U I

- Biroul Sigurantei -

C.N.E.A.S.

17 AUG. 2016

Directorul Arhivă Centrală

La Nr. 1731-S/945 Confidențial, privitor la colportarea, de către preotul Dimitrie Nicolae, a broșurei de poezii "Chint către neamul meu", de Vasile Militaru, imprimată la tipografia "Dimitrie Cantemir", din București, Calea Florescescu Nr. 13, al cărei proprietar este numitul Udrea Andrei, va fi cunoscut, că percheziția efectuată atât la sediul tipografiei cât și la domiciliul proprietarului ei, a avut ca rezultat ridicarea și blocarea unui număr mai important de asemenea broșuri. S'a intervenit la locul în drept pentru interzicerea oricărei publicatiuni și rezultatul vi se va comunica la timp prin ordin circular pe țară.

Pentru stabilirea raporturilor dintre colportorul pr. Dimitrie Nicolae și editorul din București, va trimiteți la știință copia declarației scrise de Udrea Andrei, luată cu ocaziunea cercetărilor în cauză.

Menționăm că numitul Udrea Andrei nu este cunoscut la fișele Direcțiunii Generale a Poliției, iar din informațiile culese rezultă că numitul a fost inspector la Fundațiile Regale și a activat în cadrul echipelor regale la sate, în veștile anilor 1935-1937.

DIRECTOR

J. J. K. K. K.

SEFUL SERVICIULUI

GENEUNA MILITARA A PENSEI

Strat. Confidențial
1945

div. 51
Rg. anului 51
transm.
(col. L. L. L.)

GENERALA A POLITIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 42.976 bis-S/945
DOSAR NR. 1922

OF. G. I. D. G. E. S. A. A. POLITIEI
1r. Politiei de Siguranta

La no. 42976 bis S. / 945:

Am onora a vă ruga să binevoiți a dispune confiscarea broșurei "Chint către neamul meu" de Vasile Militaru, apărută în editura revistei "Biblioteca "Centru" No. 2, -

OF. G. I. D. G. E. S. A. A. POLITIEI
1r. Politiei de Siguranta

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI 349 40
DIRECȚIUNEA III-a

Br. 6872-3

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMĂRII
- Serviciul Jandarmăriei -

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală

Avem onoare a vă face cunoscut, că Cenzura
Militară Centrală a Presei a hotărât confisca-
rea broșurei "Chițot către neamul meu" de Vasile
Militaru, editată în editura revistei "Satul"
(Biblioteca "Satul" Nr. 2).

Broșura în chestiune, răspândită în special
la sate, contribuind la deteriorarea bunelor
relații dintre noi și alieți.

Față de cele de mai sus, rugăm să binevoiți
a dispune, exemplarele confiscate urmând a fi
trimise la Prefectura de județ respective.

DIRECTOR GENERAL

DIRECTOR

INSPECTORATUL REGIONAL DE POLIȚIE SIBIU
Serviciul Poliției de Jandarmărie
Nr. 7567 S. din 18 Oct. 1945
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 27540 + 22 OCT 1945
DOSAR Nr. 24922

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
Dir. Pol. de Sig.

RUCURĂȘTE

La ordinul Dvs. Nr. 6872 S. din 2
Iunie 1945, referitor la confiscarea broșurilor
intitulate "Chițot către Neamul meu" de Vasile
Militaru, avem onoare a vă raporta că până în
prezent în urma controlului făcut aici un
exemplar din aceste broșuri nu a fost găsit și
pe la librării și chioșcuri de ziare din regi-
nea acestui Inspectorat.-

INSPECTOR DE POLIȚIE

I. Armean

SEFUL SERVICIULUI

Al. Georgeescu

5645 549
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 27540 + 22 OCT 1945
DOSAR Nr. 24922
OPERAT
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
REGISTRALISA GENERALĂ
Nr. 6606 + 7 SEP 1945
et Hanu

1951

Marile probleme

În luna decembrie a fost „luat” de la Suseni din casa lui T. Măruță, unde a fost „pitit” un an de zile

Ancheta

Auto biografie

Subsemnatul Vasile Militaru, născut la 19 Sept. 1886 în com. Golești, județ de răsărit, este cetățean român. Fiul lui Ghita și Lica, scriitor de profesie, în prezent pensionar cu titlu de pensat, a fost primar, făcând ulterior cuiva un autodiplom. Ca limbă maternă posedă cunoștințe de limba română și străină în care vizită. A fost militar la care s-a înscris la Reg. 10 art. ca grădnic de școală, ca 1923. A fost căsătorit cu Ecaterina. Nu are copii. Ca avoc. posedă o casă de locuit, compusă din 6 camere și depozit. Situată în Buc. str. „Căminul” nr. 46, unde și locuiește. De asemenea mai posedă un apartament Radio, marca „Tugulcu”, cu 5 camere, plus și un telefon nr. 43852 pe numele soției mele. Nu am făcut și în fac. politică judecată sau condamnat n-ave. Fostă mea se numește Ecaterina născută Barbulescu (Jelly Barbu) de profesie istoric artistă la „Raionul Stalin”. Nu a făcut și în fac. politică. Vasile Militaru

- Tată se numește Militaru Ghila
 decedat, de profesie plugar.
 Ca viere a posedat 5 bog. pământ
 arabil, în Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
 unde a domiciliat. Nu a făcut
 politică!
- Mama se numește Tica Militaru
 decedată, casnică. Nu a făcut poli-
 tica.
- Ca frate și surori are 5 și anume:
- 1) Costel Militaru, în vârstă de 70 ani, de
 profesie casnic. Ca viere are 3 bog.
 pământ arabil în Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
 Politică n-a făcut nici în trecut, nici
 în prezent. Domiciliat în Com. Dobreni.
 - 2) Costel Militaru, în vârstă de 68 ani,
 de profesie plugar. Ca viere are 2-3
 bogorâni pământ în Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
 Politică n-a făcut în trecut și nu
 stă dacă face în prezent. Domiciliat
 în Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
 - 3) Elena Ungureanu, în vârstă de 52
 ani, de profesie casnică. Ca viere
 are circa 4 bogorâni pământ arabil
 în Com. Dobreni, Jud. Ilfov. Politică
 n-a făcut în trecut și nu stă dacă
 face în prezent. Domiciliat în
 Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
 - 4) Alexandrina Militaru, în vârstă
 de 55 ani, de profesie casnică.
 Viere nu are. Domiciliată în
 București — în str. a Strădui.
 - 5) Mădălina Militaru, în vârstă de 52 ani,
 de profesie croitor. Viere nu are.
- Javile Militaru

Politica am a făcut în trecut în
un alt loc, dar face în prezent. Domni-
ciliată în București, dar în alt
unde.

Rude mai apropiate n. am.
De când am plecat de la Lăzari
după cele 2 cl. primare, venind la
București această fiind prin anul
1895, am fost funcționar comercial
timp de aproximativ 8-9 ani la
un anume H. R. Otănianu, la "Apel
Financiar", apoi la un anume Fotache
Petrescu, pe Calea Hârlor, având acesta
un magazin de coloniale; după care
am fost în Piața, făcând un mic
colect ambulant, în foarte timp de
2 ani; Am revenit apoi în București
și am lucrat pentru Revista "Literatură
și Artă Română", între anii 1907-1911.
În anul 1908 am început serviciul
militar, terminându-l în Linie.
Paralel cu colaborarea mea la
susmenita Revistă, în anul 1911.

La 1 Ianuarie 1911 am fost numit
copist în Minist. Lucr. Publice,
unde am funcționat până prin
mai 1927 ca Șef de birou princi-
pal cl. I-a, când am trecut la
Minist. Educației Naționale, unde
am funcționat până la 1 martie
1939, având delegație de "Inspector

Școale Militare

al activității culturale extra-
școlare".
În 1908 până în anul 1937 și
până din anul 1940, am colaborat
la diferite reviste literare, între
care: „Revista Literaturii și Artă
Română”, „Flacăra”, „Heim Nou”
de la Craiova, „Făt. Frumos”, „Ga-
măneasa”, și altele multe de
care nu mi mai amintesc; apoi
la ziarele: „Unirea” și „Tânărul
Țării”.

Prin anul 1947 sau 1948 — nu pot
preciza, — tânărul Gh. Kăruta, fiul
prietenului meu Ioan Kăruta din
București, a venit la mine să
mă roage să colabora la o revistă
financată pe care avea de gând
s-o deschidă el cu mai mulți
tineri, cerându-mi să-i dau
un articol. I-am răspuns,
înțelegând că e vorba de o
revistă de mână politică, —
că eu politică n-am făcut și
nu voi face niciodată, întru-
cât această activitate nu
m-a interesat și nu mă poartă
interesul, — atrăgându-i atenția
că nici el nu trebuie s-o facă.

Vasile Militaru

Î-am întrebat: „Tăică-tă, stie?”
Măa răspuns ca „nu”.
Î-am dat statul să-mi întreb
tatăl, — și m-a vădă că el va
fi de părua mea. 10.
În cutia mea de scrisori am
găsit de câteva ori mici bilete
scrise la mână, — ada cum s-au
fost găsit și pe strada mea, —
și, probabil, și în cutiile de scris.
Sori a altora, — bilete continuu
indemnari stereotipe cum în acest
fel: „Român, fii uniti mereu, că
ocazul vostru se apropie”, etc.
Dar n-am putut măsura cine
răspădea aceste bilete și mai
de unde ele proveniau.
Când i-am spus tănăcului
Măreț, cîntele mai sus-men-
ționate, i-am făcut o reveren-
țioasă, că s-au la gîndit că
a fost spărit și în întăv-
lăsată la o asemenea ipso-
ră, — stăndu-i și me paraf din
Scriptură: „Nu trebuie să vă
ridicați în potiră stăpînilor,
pămîntului, căci ele sunt oră-
dite de Dumnezeu. și, or se ridica
în potiră lor, vă ridicați în potiră
lui Dumnezeu”.
Joh. 13. 14.

Adăug că la timp ce gă-
siam aceste bilete în cutia
mea de scrisori, am dat
odată, și de un număr de
revistă — al cărei titlu nu mai
amintesc, — și, de la prima
amănunțire de ochi, înțelegând
că era o tipăritură de natura
biletețelor, am rupt-o în mai
multe bucăți și am aruncat-o
în cada de gunoieri.

După ce Tânărul Kăruta, impre-
ună cu tovarășii lui au fost
legati de organele Politiei sau
Siguranței, — și accepta fiindă-mi
Comunicată de către Tatăl său
din Biroua din Parcul Gomenii-
lor, — întrebând pe Tatăl său:
pentru ce crede că va fost areș-
tat, căsătul, — mi-a răspuns:
„Nu știu; probabil, în legătură
cu chestiuni ce chestiuni studen-
tești”. Tânărul Kăruta fiind
atunci student la Politehnica
și murind, mi-a părut, Com-
muniștii.

Într-o după ce au fost condam-
nati, Tatăl mi-a făcut înști-
țat întregii chestiuni ce sta
la baza condamnării și a spus
că: făcea parte dintr-o organizație.
Tasilek Litavici

Simionescu pro-fugalistă. 105

Și cu mult mai în urmă, cum
acum am și ceva, aproximativ, mi-a
spus că, trăind și fiul la lucrările
Canalului, mare. Mare mare,
l-a găsit fericit, plin de viață,
atât fizic, cât și mai ales in-
teligente, căci, fiul său, abia acum
înțelege ce este adevărata viață.

și realitățile ei, — ciace până a-
stăzi nu înțelege — a încheiat pă-
rințele lui, fericit și trăind și.

Apoi mi-a dat înăuntru că fiul
său era șef de echipă, că trăiește acolo
în plină natură, fără a fi mai sim-
țând sub povara lui, că are un da-
tor din care jumătate primește în
cămin, jumătate în depune la C.E.C.

Deci, — a sfârșit căruța tatăl, — bă-
iatul este cu mult mai în profit, față
de ciace ar fi învățat la Polytech.
mă, de oarece la Canal lăse-
o foarte însemnată practică, în
timp ce la Polytechnica ar fi făcut
mai mult teorie.

Da, în ce mă privește pe mine:
Cum trei furturi din anul 1940 și până
pe la sfârșitul anului 1942, am fost
în serviciul Oficiului "Muncă și Lumină"
Forțele Militare

produse de Ministerul Muncii și
Orig. Sociale, - ca director, -
având titlul de Inspector.

După aceasta, dată n-am mai
ocupat nici o funcție - ci m-am
îndeletecit cu ciclarea lucrărilor
mele literare, dintr care am
tipărit cartea în versuri intitu-
lată "Nevle de aur".

În anul 1945 am cerut recon-
larea drepturilor mele la pensie
după 30 de ani de muncă la Stat,
primind - un sumă precis: 9800 sau
8.900 lei lunar. Aceasta pensie
azi mi este redusă la suma
de 2570 lei lunar, - urmând
linia regresivă, conf. Legilor
ce s-au succedat!

Această sumă este decla-
rată pe care o dau, pe
întreg și sumă proprie

Ionel Milițaru

22 Oct. 1957.

Declarație

Subsemnatul Vasile Militaru, născut
în anul 1886, Septembrie 19, în Com.
Dobreni-Jud. V. Hot. de naționalita-
tăți și Cetățenie Română, fiul lui
Ghiță și al Tineca, posedă ca studii
și cl. primare, de profesie func-
ționar, în prezent pensionar,
cu serviciul militar satisfăcut
la Reg. 10 Artilerie de Câmp, căsă-
torit cu Ecaterina Barbuțescu.
Judecat sau condamnat sau are
fapt.

Posedă ca avere imobiliară în
str. Aviatorilor Exilului Nr. 76,
cavrușă din țară, casă și
dependențe, — cu ultimul
domiciliu în București la adresa
menționată mai sus, în pre-
zent posesor, declară adevă-
rate.

Întrebare: „C

„Când și în ce împrejurări ați cunos-
cut pe numitul? Ați avut ocazie
și în ce împrejurări să-l cunoașteți
din nou?”

Vasile Militaru

În anul următor, în 1948, a venit
la mine acasă tânărul Hădăreț,
Gheorghe și, după cum văd de
sigură scrierile, mi-a cerut
să-i dau o opinie, și mi-a cerut
să-i dau o părere, în legătură cu
incotamentul al țării, și cum
mi-a spus că ar vrea
să se publice într-o revistă
nouă, ce intenționează să
întreprindă el, - fără alte condi-
ții.

Cu acel prilej am aluzat -
mi s-a precizat, - mi-a cerut un
articol ce urma să publice
într-o revistă sau ziarul ce
intenționează să întreprindă, dar
nu-mi amintesc decât foarte
bine că aducea culmea lui
Hădăreț, înșurubit. C. c. c.,
la data felului său de a con-
duce treburile St. Clușe sau
mai bine spus politica inter-
națională, România se găsea
în situația actuală.

Autoarea articolului, care nu
știu dacă era o țigă altă, sau
Ioli Bărbăntu.

de arată necesitatea de situa-
tău, care trebuie îndată făcută
lui; — și în ca totu' altă. d. u.
ca actuală.

10. După cele ce mi-a citat articu-
lul. respectiv și cerându-mi o pozie
sau un articol în forma unei. Reclame
subscripționat, sau-am înțeles că
se potrive celok ce — intenționează să
facă, spunându-mi să-mi înșu de
treabă și să-mi scriere cât mai
curând de cei cu care mi s-a spus
că mai sunt. Văzând că-ți pot
face și-o sumară.

Cu multă plăcere de revizuire în
gl. kărata la mine, am găsit în
canta de scriitori, în tot rândul, mi-
firișci de hărte în mănăstire, cu
cărți de vizită, fie scrise la ma-
șină, fie de mână în litere de tipar,
continuând toate putine cărțile
prin care Romani s-au înșu-
nat la mine ca: ceasul
vostru de abtărie; — sfârșirea
firișcile.

La mine am găsit de aseme-
nea în cantă de scriitori o tibi-
ritură, — un stiu dacă era scrisă
de tipar sau reproducă la mână,
pe care desfășurând-o, am înțeles de
la prima alunecare de ochi, că
Văzând că-ți pot

noastre cu oile germane în luptă
se au purtat în frunt. 5-108

Prin anul 1941-42, am ocupat
funcția de Inspector, cu misiunea
de a alcătui Lista de munici. și unco-
bi "Lumină" la "întreprinderile indus-
triale ce nu-au fost încredintate,
cu număr de circa 600 sau 700.
falșiori și aline.

Secțiile alcătuite dintr-un Statut
într-o unitate și tipărit de către Oficiul
Huncu și Hunușă, prediate de Huncu
Ștefan, Huncu și Huncu, Locuș, era
obligate să țină cel puțin una
sau două săptămâni cu program
artistic și cultural, în recreație
și elementele ce se produceau
la acele, săptămâni, dintr-un număr
de funcționarii înviorării
reședinței.

respectiv:
 Legăturile careau în aceste momente
 lor. Totdeauna: o conferință cu
 cu caracter religios, și adău-
 țat în genere vorbind. Aceste
 conferințe, la sinean, trinite ale
 de I. C. H. V., dintr-o Prout, și
 la I. C. H. V., dintr-o Prout, și
 citam: tabule și totii în cauci-
 proorocilor, la întâlnirile
 atilante.

It is not a sign of weakness.

91 Oct. 1951

...ale ... la ...

Interpretare la ...

...ale ... la ...

...ale ... la ...

...ale ... la ...

Interpretare la ...

...ale ... la ...

...ale ... la ...

...ale ... la ...

...ale ... la ...

...ale ... la ...

DOMNULE ȘEF,

În luna Aprilie 1945, am trimis pe adresa D-lui Președinte al Băncii populare DRĂGANU din comuna DRĂGANU, județul Vâlcea o colecție de 25 placarde cu texte morale în versuri, în valoare de lei 1000 (una mie). Cu zece zile înainte, am trimis și o circulară, pe care o alăturăz în copie, cu rugămintă de a primi această colecție de cugetări și a-mi achita prin mandat poștal suma de lei una mie.

De atunci am trimis numeroase scrisori, a intervenit și Federala, am trimis o chitanță prin serviciul de incasso poștal, dar D-l Președinte a refuzat achitarea și a reținut placardele, fără să le plătească.

Vă rog Domnule Șef luați măsuri să mi se achite placardele prin alăturatul mandat poștal sau să ne fie restituite cu prima poștă, dacă sunt în bună stare.

Dacă D-l Președinte refuză achitarea sau restituirea, încheiați un proces verbal constatator și înapoiți corespondența pe adresa mea, ca să pot reclama cazul autorităților în drept, fiindcă în nici un caz nu mă pot lăsa păgubit.

Rog comunicați rezultatul neapărat până la 26 Decembrie 1945. Alăturăz plic pentru răspuns, mandat poștal pentru a fi folosit în caz de achitarea sumei și etichetă de lipit pe pachet, dacă placardele se restituie prin colet poștal ca imprimate.

Cu deosebită stimă, V. Militaru

VASILE MILITARU
LITOGRAF
CĂMIN VICTORIEȘ Nr. 148, Ap. 11
BUCUREȘTI 11

București, 16 Decembrie 1945

În luna Aprilie 1945, am trimis pe adresa D-lui Președinte al Băncii populare DRĂGANU din comuna *Cernădolia* județul *Cernădolia* o colecție de 25 placarde cu texte morale în versuri, în valoare de lei 1000 (una mie). Cu zece zile înainte, am trimis și o circulară, pe care o alăturăz în copie, cu rugămintă de a primi această colecție de cugetări și a-mi achita prin mandat poștal suma de lei una mie.

De atunci am trimis numeroase scrisori, a intervenit și Federala, am trimis o chitanță prin serviciul de incasso poștal, dar D-l Președinte a refuzat achitarea și a reținut placardele, fără să le plătească.

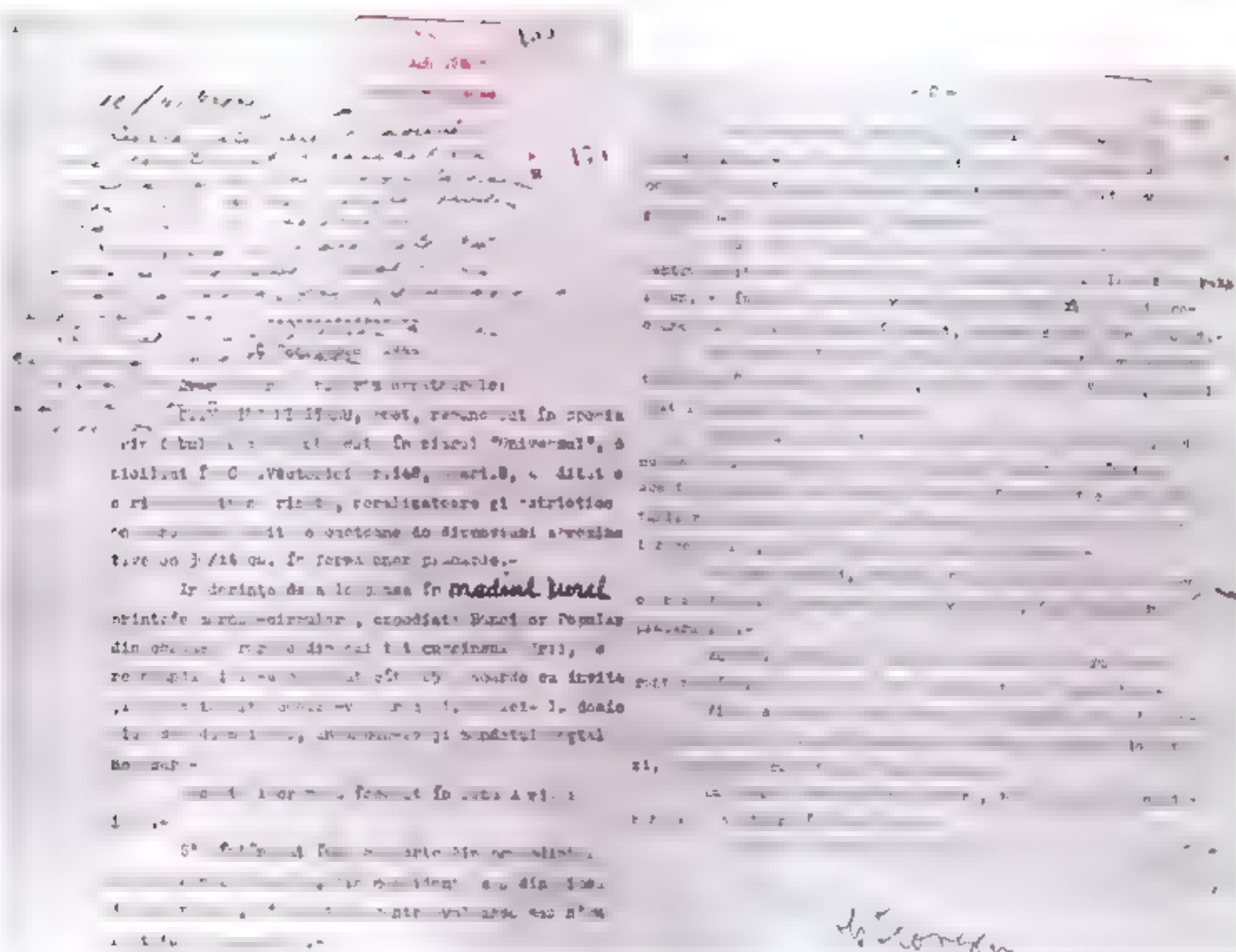
Vă rog Domnule Șef luați măsuri să mi se achite placardele prin alăturatul mandat poștal sau să ne fie restituite cu prima poștă, dacă sunt în bună stare.

Dacă D-l Președinte refuză achitarea sau restituirea, încheiați un proces verbal constatator și înapoiți corespondența pe adresa mea, ca să pot reclama cazul autorităților în drept, fiindcă în nici un caz nu mă pot lăsa păgubit.

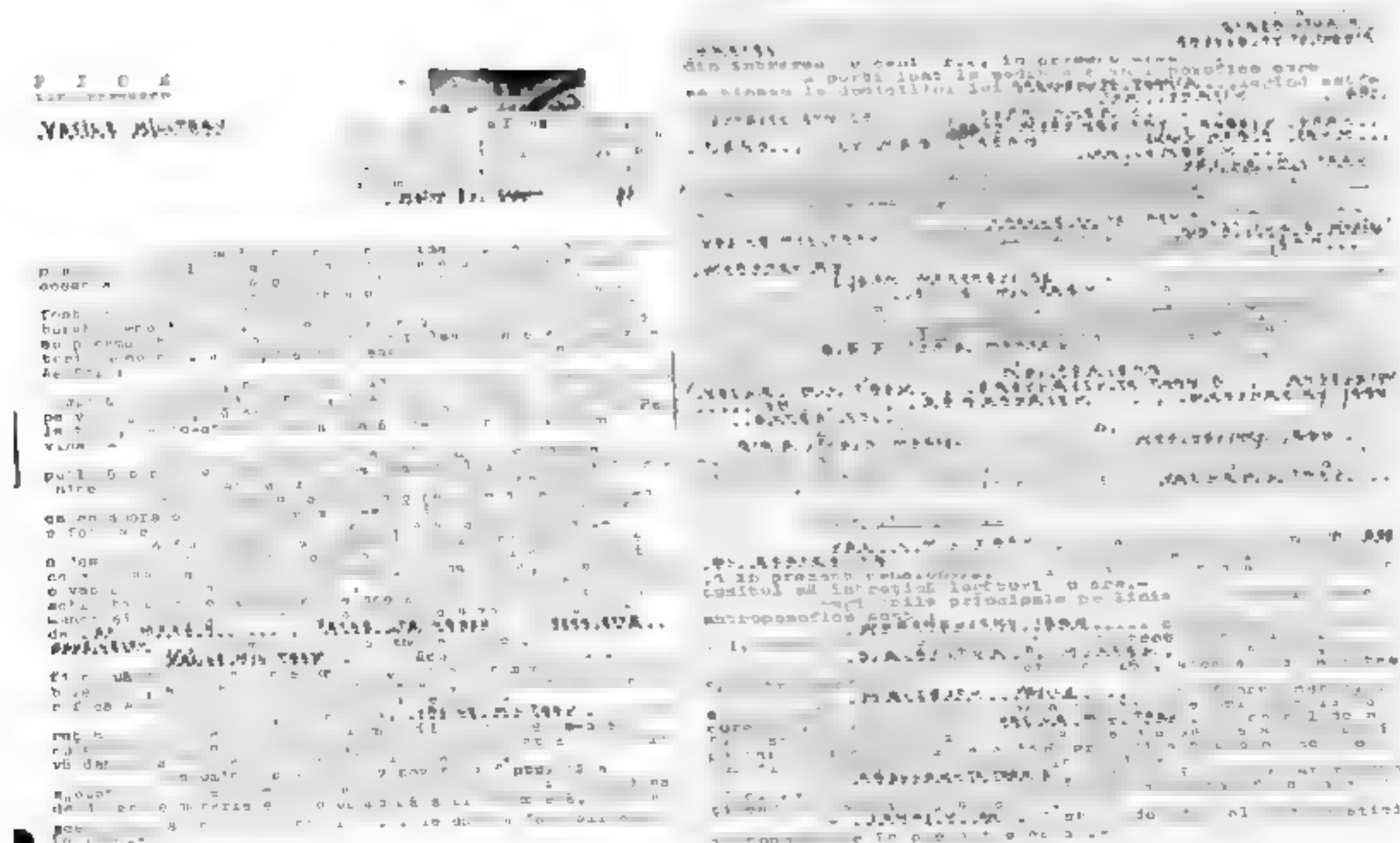
Rog comunicați rezultatul neapărat până la 26 Decembrie 1945. Alăturăz plic pentru răspuns, mandat poștal pentru a fi folosit în caz de achitarea sumei și etichetă de lipit pe pachet, dacă placardele se restituie prin colet poștal ca imprimate.

Cu deosebită stimă,

V. Militaru

1954 Fost scriitor...

Interogatul G. MILAN IONESCULESCU, domiciliat în Iași, în com. Bănești-Bănești, fiul lui Constantin și Elena, cu ultimul domiciliu în București, str. Gheorghe V. V. nr. 16/1, a sept. 1956 - București

Interogarea a început la ora 7.30.

Interogare

În pg. verbal, de interogare din 2 sept. 1956, s-a menționat printre altele, că el, G. MILAN IONESCULESCU, a avut ocazie, când, unde și în ce împrejurări l-a cunoscut pe...

Răspuns

Pe 7 sept. 1956 l-am cunoscut după anul 1947, când în 1948 fiind eu, a venit în uita așezare, pentru a-mi cere de ciol de pe piramidă. Cu această ocazie l-am cunoscut. L-am pus atunci la dispoziție și am avut și la el ocazie pentru a-mi da clarificări verbale asupra materialelor respective.

Interogare

Cu rețetă am existat între 6-7 și 7-8 MILAN IONESCULESCU?

Răspuns

Între mine și MILAN IONESCULESCU nu există rețetă de gata, nu în sensul că mergeam unul la altul în casă.

Interogare

Cu dimonții parcați d-lui nu ați avut nici o legătură în...

Răspuns

Discuțiile mele cu G. MILAN IONESCULESCU s-au referit la probleme de ordin spiritual, psihic al materiei. Deaceiași motiv din cauza poziției lui pe treapta și pe care...

Interogare

Unde erau locurile ale discuziilor despre aceste probleme și cine a participat la discuții?

Răspuns

Locurile discuțiilor erau locurile întâlnirilor la el acasă. În caz de necesitate, el la via participau și alți oameni care erau alți colaboratori și alți discuzii. Alți oameni nu au participat.

Interogare

Când cine și unde ați avut legătură cu MILAN IONESCULESCU?

Răspuns

Legătura pe linia piramidă am avut-o în anul 1956 când eu am fost arestat și condamnat la 6 luni. După eliberarea din închisoare a fost arestat și el și în același timp de la închisoare, eliberându-se pe la sfârșitul anului 1956. După arestarea sa eu am rămas în închisoare până la sfârșitul anului 1956. După eliberarea sa eu am rămas în închisoare până la sfârșitul anului 1956. După eliberarea sa eu am rămas în închisoare până la sfârșitul anului 1956.

Interogare

În afara de discuțiile privitoare la piramidă ce alte discuții ați mai avut cu MILAN IONESCULESCU?

Răspuns

Eu nu am avut altfel de discuții cu el. După ce am citit cele declarate de mine, am înțeles și...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

Interogare

Cu MILAN IONESCULESCU ați avut legătură în...

Răspuns

Eu nu am avut legătură cu MILAN IONESCULESCU în...

1957

112

Proces-Verbal de interogator

Interogant (interogator): GEORGESCU SPATAN, funcționar, nsc. la 1 iunie 1912
 în com. Gălinănești reg. Pitești, fiul lui ION și ANA, cu ultimul dom.
 în București str. Argentina Nr. 41 (data de stare civilă ultimul domiciliu)

C.N.R.A.
 13 IUL. 2018
 Direcția Arhivă și Editură

15 martie 1957
 Localitatea: București
 Interogatorul a început la ora 12 și min.
 s-a terminat la ora 15 și 45 min.

Interogare: Vi s-a prezentat astăzi ordonanța prin care ați fost pus sub învinuire cu privire la delictul de ucidere contra ordinii sociale, pe care l-ați comis prin acțiunea împreună cu IONESCU BERBEȘCARU MILAN și alții, v-ați constituit într-un grup clandestin PNT în scopul reorganizării clandestine a fostului PNT prin organizația "Primii vestitori ai PNT". Ce aveți de spus?

Răspuns: Este adevărat că începând din toamna anului 1953 am intrat într-un grup clandestin de nuanță țărănistă condus de MILAN IONESCU BERBEȘCARU, fost deputat și senator țărănist și unul din primii întemeietori ai Partidului Țărănesc.

Precizez că IONESCU BERBEȘCARU MILAN era fugărit, deoarece organele de stat îl urmăreau pentru a-și executa o condamnare de trei ani pentru sabotaj economic. Pentru a nu fi prins, IONESCU BERBEȘCARU MILAN usa de numele fals de AVRAM, având și un buletin de biroul populației pe acest nume.

Din grupul clandestin condus de IONESCU BERBEȘCARU, mai făceau parte următorii: HANES VASILĂ, fost deputat țărănist, IONESCU JONASARIN, GAVRILA ION și cu mine.

Prin grupul clandestin amintit, IONESCU BERBEȘCARU urmărea să ia legătura cu foștii conducători de organizații PNT și să organizeze cu aceștia în ilegalitate o organizație denumită "Primii vestitori ai PNT" care avea de scop pregătirea și anunțarea revenirii la legalitate a PNT-ului.

La începutul verii anului 1956, cu ocazia unei întâlniri clandestine ce a avut loc la locuința lui ION VASILĂ, IONESCU BERBEȘCARU MILAN a hotărât ca o bună parte din cei prezenti (HANES VASILĂ, JONASARIN, GAVRILA ION și eu) să se treacă la lupta sa în luptă cu foștii conducători de organizații PNT pentru a organiza...

Urmare:

- 2 -

13 IUL. 2016

"Primii vestitori ai PNT". MILAN IONESCU BERBECARU sarcina de a lua legătura cu foștii conducători de organizații PNT din provincie, iar lui HANES VASILE i s-a repartizat de către MILAN IONESCU BERBECARU, sarcina de a lua legătura cu foștii conducători PNT din Capitală.

Lui HANES VASILE i s-au repartizat ca ajutoare pe IONESCU CONSTANTIN, GAVRILA ION și pe mine. Precizez că MILAN IONESCU BERBECARU, putea să folosească pe oricare din grupul amintit, pentru luarea de contact cu foștii conducători PNT din provincie, așa cum s-a și întâmplat.

În vara anului 1956, cu ocazia unei alte întâlniri clandestine avute la GAVRILA ION acasă, au mai intrat în grupul lui IONESCU BERBECARU MILAN, următorii: avocatul TEODORESCU MIHAI, învățătorul POPESCU ION-SNAGOV și HOLBAN-STEFAN.

Începând din luna august 1956 eu am primit de la IONESCU BERBECARU misiuni ca, cu ocazia deplasărilor în țară pe linie de serviciu, să iau contact cu foștii conducători PNT, pentru a-i anunța ca la prima lor deplasare în București să ia legătura cu MILAN IONESCU BERBECARU, indicând în acest scop telefonul și adresa unde-l puteau găsi pe acesta. Am luat astfel, contact cu următorii:

- GEORGESCU TULCEA, fost deputat conducător de organizație PNT. Cu acesta am luat contact la Tulcea în luna august 1956 cu ocazia deplasării mele la Banca de Investiții din Tulcea. I-am spus că MILAN IONESCU BERBECARU îl invită la București pentru a discuta problema unității partidului în sensul că, acesta, să-și poată începe activitatea - când i se va permite -, eliminând o acțiune separată a grupului țărăniștilor ardeleni.

- Cu prof. DICU la Turnu Severin în luna octombrie 1956.

- Cu prof. ILIN IOAN la Spitalul Filaret, unde am fost cu BERBECARU MILAN, precum și singur.

-- Cu prof. PARTA VASILE la Cluj prin numitul BOANTA IOAN.

Am mai primit însărcinarea de a lua legătura și cu un PNT-ist de la Ploiești care domicilia pe str. Ștefan Greceanu, unde nu m-am dus (aceiaș misiune a primit-o și GAVRILA ION cu ocazia unei deplasări în interes de serviciu la Ploiești și după câte știu, nici el nu a îndeplinit-o din lipsă de timp).

În vara anului 1956, BERBECARU mi-a dat să transmit lui HANES VASILE sarcina de a lua legătura cu VASILE MILITARU, scriitor, fost țărănist, pentru a cerceta dacă are în jurul său un grup de foști țărăniști și cine sînt aceștia, lucru pe care HANES VASILE l-a făcut, comunicînd lui BERBECARU prin mine cele constatate.

URMARE

- 3 -

13 IUL. 2010

113

Stiu că HANES VASILE a mai luat legătura cu POPOVICI MIHAI, nu știu însă dacă a făcut-o ca urmare a directivelor primite de la IONESCU BERBECARU MILAN.

IONESCU CONSTANTIN la rândul său a discutat cu numitul BOANTA ION de la Cluj (pe care l-a cunoscut prin mine), pentru a pune pe BERBECARU IONESCU MILAN în legătură cu un PNT-ist din Cluj, cunoscător al situației țărăniștilor din Ardeal. BOANTA ION i-a indicat lui IONESCU CONSTANTIN pe VASILE TARTA.

Despre acesta, IONESCU CONSTANTIN l-a informat pe BERBECARU, care, mi-a dat misiunea de a lua legătura cu acesta, cu ocazia deplasării mele la Cluj.

Mai cunosc că IONESCU MILAN BERBECARU a luat legătura cu DUMITRESCU COLTISTI, cu MARINACHE ION și tot el, a adus în grupul nostru pe av. TEODORU MARIAN, învățătorul POPESCU ION și HOLBAN SIEFFAN. Primii doi, fiind prieteni cu av. MARINACHE ION, l-au pus pe BERBECARU în contact cu acesta. BERBECARU urmărea să vadă dacă MARINACHE ION are în jurul său un grup de țărăniști pentru a face legătura între grupul lui și cel al lui MARINACHE. După câte știu eu, până la data arestării, BERBECARU nu realizase acest lucru.

Am citit prezentul proces verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că el corespunde întocmai cu cele declarate de mine, pentru care îl susțin și semnez.

ALDORESCU GORGE
Lt. Președinte Horia

ss/GIORGESCU-

Conform cu originalul care se află
la dosle de anchetă Nr. 972

1959

DOSAR PENITENCIAR

PRIVIND PE:

- MILITARU VASILE -

PENITENCIARUL

1. Incheia Reg. M.R. 2. Atesti

2. CC. 746-41. 39/959

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

367
Pitești

3446

1:
Directi.

DOSARUL

Nr. 5 / 1959

Numele MILITARU-GHIȚĂ

Pronumele VASILE

Nume-false, porecle

Prevenit de la data 1 IANUARIE 1959

Condamnat la data

MINISTERUL AFĂCERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336
P I T E S T I.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Cent.

9 ian 1959
Legea 91/1959
București
[Circular stamp]

MANDAT DE ARESTARE. Nr. 4. -
=====

Pitești 8 ianuarie 1959.

Lt. Maj. Ispas Th. Gheorghe anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești;

Având în vedere actele de procedură penală încheiate contra numitului MILITARU VASILE, născut la 19 IX. 1 Dobreni, raionul Vidra, reg. București, de profesie funcționar, fiul lui Ghiță și Tina, cu ultimul domiciliu în București Str. Louis Blank Nr. 8, urmărit pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale

Având în vedere că aceste fapte sînt p.p. de art. 209 pct. 1 C.P. cu deținere mai mare de un an ;

Considerînd că din cercetările efectuate rezultă suficiente probe de culpabilitate contra sus-numitului învinuit ;

Văzînd că învinuitul se găsește în situația prevăzută de art. 200 pct. 9 C.P.P., întrucît fapta sa interesează securitatea statului ;

Văzînd și dispozițiunile art. 253 din C.P.P. ;
PENTRU ACESTE MOTIVE ;

ORDONAM ; tuturor agenților forței publice, să conformîndu-se legii să aresteze pe MILITARU VASILE și să-l conducă în arestul U.M. 0336 PITESTI. -

Punem în vedere șefului menționatului arest, să-l rețină de la data de 8 ian. 1959 pîna la data de 7 martie 1959

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE.
Th. Gheorghe
[Circular stamp]

[Signature]

Set N

DE DEPUNERE ȘI PERCHEZITIE CORPORALĂ

Născut în anul 1886 luna septembrie ziua 19
în comuna Bobeni raionul Vișeu
regiunea București fiul tatălui
și al tinerei domiciliat în comuna București
— strada Leids-Blomh nr. 8
raionul J. V. Stolică regiunea București

Ocupațiunea: { la data arestării funcționar
în trecut funcționar

Ultimul loc de muncă Penalitatea București sta. Leids-Blomh nr. 8

Averea defunctului: { la data arestării Am avut o casă cu două camere și alte două camere
în trecut Am avut o casă cu două camere

Ocupația soției: { în prezent Artistă Domiciliul Artistei Bul. R.P.R. Nr. 19
în trecut Artistă

Averea soției: { în prezent Nu are nici o avere
în trecut Nu are nici o avere

Ocupația părinților: { în prezent Decedat Domiciliul
în trecut Agricultori

Averea părinților: { în prezent Decedat
în trecut 2. În prezent am avut o casă cu două camere

Originea socială Funcționar studii Auto-didactice

Cetățenia Română Naționalitatea Română Dacă posedă Pașaport Nu

Starea civilă Căsătorit Numele soției Contestata Bărbulescu Copii { băieți —
fete —

Serviciul militar ctg 1886 gradul, unitatea cărui aparține sg. comis milit. Rev. J. V. Stolică

Apartenența politică { La data arestării Neînregistrat
în trecut Nu a făcut

Semnamente: { Talia 1.72 m., Fruntea mare Nasul rectiliniu Gura mică Bărba lăți
Fața rotundă Ochii caștani Părul negru Sprâncenele puține Barba puțină
Urechile medii de mărime Mustățile scorțoase
Semne particulare: operă de tunelare semnele de muncă
pe ambele mâini

Starea sănătății:

Antecedente penale: { Declarația că am fost activat în anul 1951, 1952, 12 luni
într-o societate comercială

Prevenit în ziua de: 8-7-1958 pe baza mandatului de arestare nr. 4 din 8-7-1958
emis de M.M. 336 Pitești pentru faptul de furtașărie art. 209 pct. 1 C.P.

Descrierea pe scurt a faptului:

Alte dețineri:

Internat de pe la ziua de: _____ pe baza adresei nr. _____ din _____
emisă de: _____

Legiți provizoriu sau definitiv:

Transferat pentru _____ la _____ în ziua de _____

Evadat la _____ prins din evadare la _____

Predat pentru cercetări: _____ în ziua de _____

Reprimit

Liberat la _____ prin _____

Trecut la condamnare în ziua de: _____

Decedat la Ac. Mar 01-07-1959 suferind de enterocolită acută, mîncare

Amprenta degetului
mîinii stîngi

Semnătura
defunctului,

Leids-Blomh

Penitențiarul Timbina Reg. M.A. Pitești

Verificat și stabilit identitatea de noi:

DIRECTOR

Operat de Plut

Timbina

Reoană

Șeful biroului Evidență și Cazier,

W. M. M. M.

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Directorul Activității

NUMELE MILITARU - GHITA
PRENUMELE - VASILE
PORECLA -

DOSAR Nr. 5

Nume false -

Numele părinților GHITA ALINCA

Locul și data nașterii Com. Dobroesti Rari. Vidra Reg. Bucuresti la 19 Sept. 1886

Domiliul Str. Toma Blunk Nr. 2 Rari. V. Stalin Reg. Bucuresti

Actele în baza cărora a fost identificat Mandat de arestare Nr. 4 din 8.7.1959

ANTECEDENTE :

PROCES VERBAL

Rezonanță - Dr. Popescu Gheorghe - Medicul
Unității, Lt. Barbu Gheorghe - Comandantul Unității și
Lt. Todor Vasile - Of. sanitar, intervenți au dat
de mîi sau au constatat moartea bo. nevului MILITARU
VASILE de vîrsta 73 (septuzeci și trei) internat în ziua
de 3 Iulie 1959 la infirmeria unității suferind
de enterocolită acută, miocardită.

Decesul a survenit în ziua de 8.07.1959 orele
17.30 cu tot tratamentul administrat, după cum se
poate constata din fișa medicală.

Investigații la deces : enterocolită acută,
miocardită.

Examele de laborator : urme sanghină 1,36
la 100, leucocite urtă : albe, urme mici, sedimente
numeroase epitelii, focuri rare mici urtă.

Deși pentru căre se încheie prezentul proces
verbal în trei exemplare de care unul o acceptăm
grupul mortuor decesului

Comandantul Unității
Lt. Barbu Gheorghe

Medicul Unității
Dr. Popescu Gheorghe

Of. Sanitar
Lt. Todor Vasile

Ministerul Afacerilor Interne
Penitenciarul Unale Mari
Reg. Pitesti
Nr. 36.91
din 09.07.1959

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centr.

O t r e ,

PROCURATURA MILITARA PITESTI

Vă înaintăm alăturat procesul verbal de
constatarea decesului detinutului C.R. MILITARU
VASILE cu rugămintea de a elibera o adeverință
fiindu-ne necesară la Sf. Popular pentru înhumare.
Rugăm a dispune.

Comandantul Unității
Lt. Barbu Gheorghe

Medicul Unității
Dr. Popescu Gheorghe

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta *invinutilor:*

*BROSTEANU ION
RACOVITA TRAIAN
si ALTI*

DOSAR DE CONTROL

AL ANCHETEI *BROSTEANU ION, RACOVITA TRAIAN*

M. MILITARU VASILE

229

IMBILITATIE
IN TITLU
A. I. A. A.

CASAS
13 IUL. 2016
Directia Arhiva Centrala

ORDONANTA

-de efectuarea perchezitiei domiciliare.-

Anul 1959. Luna. Jan., ziua. 7. la Pitesti.

Comaj. ISPAS TO GHEORGHE anech tat...
securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitate
litara 0336 Pitesti;

Studiu de securitate din oficiu, din care rezulta
la domiciliu: MILITARU VASILE
si material de interes pentru securitatea statului;

In baza dispozitiunilor art. 202 pct. 1, 3, C.P.P.
DISPUN:

MILITARU VASILE domiciliat in Bacov

sa se efectueze perchezitia domiciliara...

Comaj. Gheorghe
13 Iul. 1959

1 Januarie 1959
Jan. 1959

CASAS
13 IUL. 2016
Directia Arhiva Centrala

(212)

ORDONANTA

-de efectuarea perchezitiei domiciliare.-

Anul 1959. Luna. Januarie, ziua. 7. la Pitesti.

Comaj. ISPAS TO GHEORGHE anech tat...
securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitate
litara 0336 Pitesti;

Studiu de securitate din oficiu, din care rezulta
la domiciliu: MILITARU VASILE
si material de interes pentru securitatea statului;

In baza dispozitiunilor art. 202 pct. 1, 3, C.P.P.
DISPUN:

MILITARU VASILE domiciliat in Bacov

sa se efectueze perchezitia domiciliara...

Comaj. Gheorghe
13 Iul. 1959

Anul 1959
Januarie

8 Ianuarie 1959.
Comaj ISPAS TO G

MILITARU VASILE
Atest de Căpitan de 8
NESCUI DETRE GHERASE C
tina MILITARU BARBU IEL
MILITARU VASILE

NEGATIV
S-au efectuat la domiciliu toate perchezitiile necesare
pentru stabilirea identitatii si a activitatii
personale a lui MILITARU VASILE in
scopul de a se stabili daca este sau nu
un agent de securitate.

24 0,03

Comaj. Gheorghe
13 Iul. 1959

8 Ianuarie 1959.
Comaj ISPAS TO G

MILITARU VASILE
Atest de Căpitan de 8
NESCUI DETRE GHERASE C
tina MILITARU BARBU IEL
MILITARU VASILE

NEGATIV
S-au efectuat la domiciliu toate perchezitiile necesare
pentru stabilirea identitatii si a activitatii
personale a lui MILITARU VASILE in
scopul de a se stabili daca este sau nu
un agent de securitate.

Comaj. Gheorghe
13 Iul. 1959

PROCES VERBAL

din 8. iunie 1959.

Comaj. ISPAS M. G. anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești ;

Având în vedere ordonanța de reținere din 7. I 1959. privitor la MILITARU VASILE născut la 19. IV 1884 în Com. Dobru - Vatra Jilului, fiul lui Olteanu și Truca, de profesie scriitor, dat la efectuarea percheziției corporale asupra sus-numitului, cu care ocazie s-au găsit următoarele :

1. Bul. de ident. seria D.P. nr. 1070.005. elb. de D.M.C. Pctia 587 pe numele percheziționatului.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal în două exemplare. -

ANCHEATOR PENAL DE SECURITATE

Comaj. Truca

Percheziționat.

Truca

nr. 1. C.M. 0336 PITEȘTI

data 18. VII 1960

PROCES VERBAL

încheiat astăzi 18. VII 1960 la Pitești.

De Brig. Velcu Duca și Lig. Dorob. Tr. anchetatori.

în MAI, am procedat la distrugerea și arderea actelor de identitate: seria D.C. nr. 1070005 eliberat de D.M.C. Pct. 2.

Pe numele și prenumele MILITARU VASILE născut la data de 19. IV 1884 în Vatra Jilului.

al Truca cu ultimul domiciliu București.

Sus-numitul la data de 8. VII 1959 a fost arestat de organele MAI și condamnat la 20 ani închisoare conform sentinței nr. 390/20.06.1959.

Încheiat prezentul proces verbal în două exemplare.

Încheiat prezentul proces verbal în două exemplare.

SECRETARI

Truca

TRUCAT

18 07 1960 a fost distrus prin ardere a buletinului de identitate pe numele lui Vasile Militaru. Susnumitul la data de 8 nov 1959 a fost arestat de organele MAI și condamnat la 20 ani de temniță grea conform sentinței nr. 390/20. 06. 1959

C.N.S.A.A.
13 IUL 2018
Direcția Arhivă Centrală

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi 8 ianuarie 1959

În Lt. Maj. IERAS TH. GHEORGHE, anchetator penal de securitate din M.A.I. - U.M. 0336 - Pitesti;

Având în vedere notele de urmărire penală emise, am efectuat percheziția domiciliului la domiciliul numitului MILITARU VASILE domiciliat în Pitesti, str. C.A. Rosetti Nr. 17.

La percheziție au mai participat: Lt. Maj. MARINESCU P. și Lt. GHEORGHE CONSTANTIN - ambii din M.A.I. - U.M. 0336 Pitesti.

La domiciliul sus-numitului am fost găsiți percheziționați și soția acestuia EMILIA BARSU-MILITARU - artistă la Teatrul de Stat "AL. DAVILA" - Pitesti.

Conform art. 102 C.P.P. i s-a adus la cunoștință numitului VASILE MILITARU, scopul venirii noastre la domiciliul său.

La percheziția efectuată, s-au găsit următoarele:

1). Un număr de mai multe coale duble, formată din purtând entetu-ul "VASILE MILITARU - literat REACTOR LA XIARUL "PO. RUMOL VREMAI" - str. Aviator Mirona Șorileanu Nr. 76. Tel. 3.98.92".

2). Actul II al unei scenete "Măgarul împărat al dobitocelor". Sceneta este scrisă la mașină și se compune din 11 (unașpezece) file în versuri.

3). Fabula "un congres de interes pentru oameni cu inteligență" este deosebit de interesantă pe o pagină de coală formată mare - obișnuit - și are conținut anti-democratic.

4). Fabula "POZIȚII" - fabulă fără morală - scrisă în versuri pe o pagină de coală mare - formată obișnuit, care are un conținut deosebit de interesant socialist și de proclamație a lagărului capitalist.

5). "Folclor" - scris la mașină și în original de cîntec, în creion negru, compus din 29 strofe - la mașină pe două pagini și de mîna pe patru pagini - format obișnuit, purtînd data și locul scrierii: "Pitesti - decembrie 1952".

6). Poesia "La moartea lui Octavian Goga" de V. Militaru poezie publicată la 11 mai 1958 decompusă dintr-un xiar.

7). Poesia "Căminul 1951" scris pe 4 coale format obișnuit cu creionul și pe trei coale de aceeași dimensiuni reproducute la mașină.

8). Poesia "Strigăt către domnul vieții" scrisă la mașină pe două pagini coală albă formată 20/15 cm. și anexată alina în original pe o foaie albă formată 14,5/8,5 cm. scrisă cu creion negru.

9). Poesia "Folclor" scrisă la mașină pe trei pagini coală albă formată 20/15 cm. și anexată alina în original pe două pagini foaie albă formată 14,5/8,5 cm. scrisă cu creion negru.

10). Poesia "Sub lanturi" scrisă la mașină pe o pagină coală de hîrtie albă formată 21,5/21,5 cm. precum și originalul pe o singură pagină obișnuită pe o pagină coală obișnuită (apăsată pe) veras.

11). Una carte de vizită a protocolului ICS NOIA-Oradea prin care adresăm lui V. Militaru felicitări pentru contribuția sa la cauza legionarilor și-l felicităm pentru anul nou - 1957.

12). O fotografie formată 25/17 cm. reprezentînd o adunare în stradă în ziua de demonstrație cu pancartă naționaliste.

13 IUL 2018

- 2 -

13). O scrisoare intitulată "Dragul ei copilul meu Paul", adresată de la Poșta de către MILITARU VASILE soției sale MILITARU-EMILIA BARSU, în care se găsește o afirmație deosebită.

14). Un epigramă o listă, intitulată "fabule republicane în volum" care conține 31 fabule. Lista acestor fabule este scrisă pe o foaie albă - de mîna - pe două coșuri ilustrate, înalte înalte pe două pagini "scris împotriva lui Iliuș" de Militaru V.

Toate cele de mai sus au fost ridicate de către noi reprezentînd corpuri delictive și care urmează a fi anexate la dosarul cauzei. Tot cele enumerate de la punctul 1 la 14 - inclusiv, am contat că au un conținut deosebit - antidemocratic.

Percheziția a început la ora 0,03 și s-a terminat la ora 2,00.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Lt. Maj. IERAS TH. GHEORGHE

PERCHEZIȚIONAR
Militaru Vasile.

ASISTENȚĂ

Lt. Maj. MARINESCU P.
Lt. GHEORGHE CONSTANTIN
MARINU, MILITARU-EMILIA BARSU.

254

C.N.S.A.A.
13 IUL 2018
Direcția Arhivă Centrală

342
C.N.S.A.A.
13 IUL 2018
Direcția Arhivă Centrală

1959
Iulian
17 IUL 1959
MILITARU VASILE
MILITARU-EMILIA BARSU
1. Înregistrat cu nr. 14 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
2. Înregistrat cu nr. 15 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
3. Înregistrat cu nr. 16 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
4. Înregistrat cu nr. 17 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
5. Înregistrat cu nr. 18 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
6. Înregistrat cu nr. 19 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
7. Înregistrat cu nr. 20 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
8. Înregistrat cu nr. 21 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
9. Înregistrat cu nr. 22 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
10. Înregistrat cu nr. 23 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
11. Înregistrat cu nr. 24 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
12. Înregistrat cu nr. 25 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
13. Înregistrat cu nr. 26 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
14. Înregistrat cu nr. 27 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
15. Înregistrat cu nr. 28 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
16. Înregistrat cu nr. 29 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
17. Înregistrat cu nr. 30 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
18. Înregistrat cu nr. 31 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
19. Înregistrat cu nr. 32 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
20. Înregistrat cu nr. 33 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
21. Înregistrat cu nr. 34 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
22. Înregistrat cu nr. 35 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
23. Înregistrat cu nr. 36 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
24. Înregistrat cu nr. 37 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
25. Înregistrat cu nr. 38 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
26. Înregistrat cu nr. 39 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
27. Înregistrat cu nr. 40 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
28. Înregistrat cu nr. 41 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
29. Înregistrat cu nr. 42 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
30. Înregistrat cu nr. 43 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
31. Înregistrat cu nr. 44 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
32. Înregistrat cu nr. 45 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
33. Înregistrat cu nr. 46 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
34. Înregistrat cu nr. 47 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
35. Înregistrat cu nr. 48 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
36. Înregistrat cu nr. 49 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
37. Înregistrat cu nr. 50 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
38. Înregistrat cu nr. 51 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
39. Înregistrat cu nr. 52 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
40. Înregistrat cu nr. 53 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
41. Înregistrat cu nr. 54 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
42. Înregistrat cu nr. 55 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
43. Înregistrat cu nr. 56 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
44. Înregistrat cu nr. 57 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
45. Înregistrat cu nr. 58 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
46. Înregistrat cu nr. 59 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
47. Înregistrat cu nr. 60 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
48. Înregistrat cu nr. 61 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
49. Înregistrat cu nr. 62 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
50. Înregistrat cu nr. 63 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
51. Înregistrat cu nr. 64 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
52. Înregistrat cu nr. 65 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
53. Înregistrat cu nr. 66 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
54. Înregistrat cu nr. 67 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
55. Înregistrat cu nr. 68 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
56. Înregistrat cu nr. 69 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
57. Înregistrat cu nr. 70 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
58. Înregistrat cu nr. 71 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
59. Înregistrat cu nr. 72 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
60. Înregistrat cu nr. 73 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
61. Înregistrat cu nr. 74 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
62. Înregistrat cu nr. 75 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
63. Înregistrat cu nr. 76 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
64. Înregistrat cu nr. 77 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
65. Înregistrat cu nr. 78 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
66. Înregistrat cu nr. 79 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
67. Înregistrat cu nr. 80 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
68. Înregistrat cu nr. 81 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
69. Înregistrat cu nr. 82 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
70. Înregistrat cu nr. 83 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
71. Înregistrat cu nr. 84 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
72. Înregistrat cu nr. 85 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
73. Înregistrat cu nr. 86 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
74. Înregistrat cu nr. 87 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
75. Înregistrat cu nr. 88 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
76. Înregistrat cu nr. 89 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
77. Înregistrat cu nr. 90 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
78. Înregistrat cu nr. 91 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
79. Înregistrat cu nr. 92 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
80. Înregistrat cu nr. 93 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
81. Înregistrat cu nr. 94 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
82. Înregistrat cu nr. 95 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
83. Înregistrat cu nr. 96 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
84. Înregistrat cu nr. 97 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
85. Înregistrat cu nr. 98 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
86. Înregistrat cu nr. 99 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
87. Înregistrat cu nr. 100 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
88. Înregistrat cu nr. 101 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
89. Înregistrat cu nr. 102 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
90. Înregistrat cu nr. 103 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
91. Înregistrat cu nr. 104 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
92. Înregistrat cu nr. 105 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
93. Înregistrat cu nr. 106 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
94. Înregistrat cu nr. 107 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
95. Înregistrat cu nr. 108 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
96. Înregistrat cu nr. 109 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
97. Înregistrat cu nr. 110 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
98. Înregistrat cu nr. 111 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
99. Înregistrat cu nr. 112 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
100. Înregistrat cu nr. 113 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
101. Înregistrat cu nr. 114 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
102. Înregistrat cu nr. 115 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
103. Înregistrat cu nr. 116 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
104. Înregistrat cu nr. 117 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
105. Înregistrat cu nr. 118 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
106. Înregistrat cu nr. 119 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
107. Înregistrat cu nr. 120 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
108. Înregistrat cu nr. 121 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
109. Înregistrat cu nr. 122 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
110. Înregistrat cu nr. 123 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
111. Înregistrat cu nr. 124 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
112. Înregistrat cu nr. 125 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
113. Înregistrat cu nr. 126 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
114. Înregistrat cu nr. 127 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
115. Înregistrat cu nr. 128 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
116. Înregistrat cu nr. 129 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
117. Înregistrat cu nr. 130 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
118. Înregistrat cu nr. 131 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
119. Înregistrat cu nr. 132 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
120. Înregistrat cu nr. 133 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
121. Înregistrat cu nr. 134 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
122. Înregistrat cu nr. 135 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
123. Înregistrat cu nr. 136 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
124. Înregistrat cu nr. 137 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
125. Înregistrat cu nr. 138 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
126. Înregistrat cu nr. 139 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
127. Înregistrat cu nr. 140 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
128. Înregistrat cu nr. 141 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
129. Înregistrat cu nr. 142 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
130. Înregistrat cu nr. 143 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
131. Înregistrat cu nr. 144 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
132. Înregistrat cu nr. 145 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
133. Înregistrat cu nr. 146 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
134. Înregistrat cu nr. 147 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
135. Înregistrat cu nr. 148 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
136. Înregistrat cu nr. 149 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
137. Înregistrat cu nr. 150 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
138. Înregistrat cu nr. 151 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
139. Înregistrat cu nr. 152 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
140. Înregistrat cu nr. 153 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
141. Înregistrat cu nr. 154 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
142. Înregistrat cu nr. 155 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
143. Înregistrat cu nr. 156 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
144. Înregistrat cu nr. 157 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
145. Înregistrat cu nr. 158 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
146. Înregistrat cu nr. 159 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
147. Înregistrat cu nr. 160 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
148. Înregistrat cu nr. 161 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
149. Înregistrat cu nr. 162 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
150. Înregistrat cu nr. 163 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
151. Înregistrat cu nr. 164 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
152. Înregistrat cu nr. 165 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
153. Înregistrat cu nr. 166 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
154. Înregistrat cu nr. 167 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
155. Înregistrat cu nr. 168 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
156. Înregistrat cu nr. 169 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
157. Înregistrat cu nr. 170 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
158. Înregistrat cu nr. 171 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
159. Înregistrat cu nr. 172 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
160. Înregistrat cu nr. 173 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
161. Înregistrat cu nr. 174 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
162. Înregistrat cu nr. 175 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
163. Înregistrat cu nr. 176 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
164. Înregistrat cu nr. 177 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
165. Înregistrat cu nr. 178 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
166. Înregistrat cu nr. 179 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
167. Înregistrat cu nr. 180 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
168. Înregistrat cu nr. 181 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
169. Înregistrat cu nr. 182 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
170. Înregistrat cu nr. 183 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
171. Înregistrat cu nr. 184 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
172. Înregistrat cu nr. 185 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
173. Înregistrat cu nr. 186 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
174. Înregistrat cu nr. 187 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
175. Înregistrat cu nr. 188 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
176. Înregistrat cu nr. 189 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
177. Înregistrat cu nr. 190 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
178. Înregistrat cu nr. 191 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
179. Înregistrat cu nr. 192 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
180. Înregistrat cu nr. 193 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
181. Înregistrat cu nr. 194 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
182. Înregistrat cu nr. 195 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
183. Înregistrat cu nr. 196 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
184. Înregistrat cu nr. 197 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
185. Înregistrat cu nr. 198 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
186. Înregistrat cu nr. 199 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
187. Înregistrat cu nr. 200 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
188. Înregistrat cu nr. 201 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
189. Înregistrat cu nr. 202 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
190. Înregistrat cu nr. 203 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
191. Înregistrat cu nr. 204 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
192. Înregistrat cu nr. 205 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
193. Înregistrat cu nr. 206 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
194. Înregistrat cu nr. 207 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
195. Înregistrat cu nr. 208 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
196. Înregistrat cu nr. 209 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
197. Înregistrat cu nr. 210 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
198. Înregistrat cu nr. 211 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
199. Înregistrat cu nr. 212 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
200. Înregistrat cu nr. 213 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
201. Înregistrat cu nr. 214 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
202. Înregistrat cu nr. 215 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
203. Înregistrat cu nr. 216 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
204. Înregistrat cu nr. 217 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
205. Înregistrat cu nr. 218 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
206. Înregistrat cu nr. 219 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
207. Înregistrat cu nr. 220 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
208. Înregistrat cu nr. 221 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
209. Înregistrat cu nr. 222 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
210. Înregistrat cu nr. 223 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
211. Înregistrat cu nr. 224 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
212. Înregistrat cu nr. 225 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
213. Înregistrat cu nr. 226 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
214. Înregistrat cu nr. 227 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
215. Înregistrat cu nr. 228 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
216. Înregistrat cu nr. 229 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
217. Înregistrat cu nr. 230 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
218. Înregistrat cu nr. 231 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
219. Înregistrat cu nr. 232 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
220. Înregistrat cu nr. 233 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
221. Înregistrat cu nr. 234 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
222. Înregistrat cu nr. 235 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
223. Înregistrat cu nr. 236 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
224. Înregistrat cu nr. 237 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
225. Înregistrat cu nr. 238 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
226. Înregistrat cu nr. 239 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
227. Înregistrat cu nr. 240 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
228. Înregistrat cu nr. 241 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
229. Înregistrat cu nr. 242 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
230. Înregistrat cu nr. 243 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
231. Înregistrat cu nr. 244 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
232. Înregistrat cu nr. 245 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
233. Înregistrat cu nr. 246 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
234. Înregistrat cu nr. 247 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
235. Înregistrat cu nr. 248 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
236. Înregistrat cu nr. 249 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
237. Înregistrat cu nr. 250 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
238. Înregistrat cu nr. 251 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
239. Înregistrat cu nr. 252 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
240. Înregistrat cu nr. 253 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
241. Înregistrat cu nr. 254 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
242. Înregistrat cu nr. 255 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
243. Înregistrat cu nr. 256 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
244. Înregistrat cu nr. 257 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
245. Înregistrat cu nr. 258 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
246. Înregistrat cu nr. 259 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
247. Înregistrat cu nr. 260 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
248. Înregistrat cu nr. 261 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
249. Înregistrat cu nr. 262 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
250. Înregistrat cu nr. 263 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
251. Înregistrat cu nr. 264 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
252. Înregistrat cu nr. 265 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
253. Înregistrat cu nr. 266 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
254. Înregistrat cu nr. 267 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
255. Înregistrat cu nr. 268 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
256. Înregistrat cu nr. 269 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
257. Înregistrat cu nr. 270 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
258. Înregistrat cu nr. 271 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
259. Înregistrat cu nr. 272 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
260. Înregistrat cu nr. 273 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
261. Înregistrat cu nr. 274 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
262. Înregistrat cu nr. 275 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
263. Înregistrat cu nr. 276 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
264. Înregistrat cu nr. 277 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
265. Înregistrat cu nr. 278 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU VASILE
266. Înregistrat cu nr. 279 în evidența documentelor din dosarul Pitesti
MILITARU-EMILIA BARSU
267. Înregistrat cu nr. 280 în evidența

MINISTERUL APĂRĂRII ÎN ARMĂ
C.A. MILITARA 0336
P.I.P.L. 3.1.

C.N.S.A.A.
13 IUL. 2016
Director Arhivă Centrală

MANDAT DE ARHIVARE, Nr. 4.-

Pitești 5 ianuarie 1959

La Maj. Insp. Th. Gheorgheanohetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești:

Având în vedere actele de procedură penală încheiate contra numitului MILITARU VASILE, născut la 19 09 36 com. Dobreni, raionul Vidra, regiunea București, de sex masculin, fiul lui ... și ... cu ultimul domiciliu în București Str. Louis Brank Nr. 8, urmărit pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale.

Având în vedere că aceste fapte sînt p.p. de art. 209 C.P.P. cu detenere mai mare de un an;
Considerind că din cercetările efectuate rezultă suficiente probe de culpabilitate contra sus-numitului învinuit;

Văzînd că învinuitul se găsește în situația prevăzută de art. 200 pct. 9 C.P.P., introdus în arestare, securitatea statului;

Văzînd și dispozițiunile art. 253 din C.P.P.;
PRIMĂRII: ORDONAM: tuturor agenților forței publice, să conformându-se legii să aresteze pe MILITARU VASILE și să-l conducă în arestul U.M. 0336 PITEȘTI.

Punem în vedere șefului menționatului arest, l. 1 de la data de 5 ian. 1959, pînă la data de 7 mart. 1959

MINISTERUL APĂRĂRII ÎN ARMĂ
C.A. MILITARA 0336
P.I.P.L. 3.1.

C.N.S.A.A.
13 IUL. 2016
Director Arhivă Centrală

287 ANA

de aplicarea sechestrului.

8 ianuarie 1959 la Pitești.

La Maj. SPAS T. GA. anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești:

Examinînd actele dosarului de anchetă pe po. MILITARU VASILE învinuit de infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 209 C.P. și fiindu-mă amintit de acest articol prevăd drept pedosa confiscarea averii personale a învinutului;

Avînd în vedere și dispozițiunile art. 114 C.

P.I.P.L. 3.1.

Aplicarea sechestrului pe averea învinutului MILITARU VASILE indiferent unde s-ar găsi și în orice loc.

ANCHETATOR Penal Th. Gheorgheanohetator penal de securitate

La Maj. Insp. Th. Gheorgheanohetator penal de securitate

MINISTERUL APĂRĂRII ÎN ARMĂ
C.A. MILITARA 0336
P.I.P.L. 3.1.

C.N.S.A.A.
13 IUL. 2016
Director Arhivă Centrală

MANDAT DE ARHIVARE, Nr. 4.-

Pitești 5 ianuarie 1959

La Maj. Insp. Th. Gheorgheanohetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești:

Avînd în vedere actele de procedură penală încheiate contra numitului MILITARU VASILE, născut la 19 09 36 com. Dobreni, raionul Vidra, regiunea București, de sex masculin, fiul lui ... și ... cu ultimul domiciliu în București Str. Louis Brank Nr. 8, urmărit pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale.

Avînd în vedere că aceste fapte sînt p.p. de art. 209 C.P.P. cu detenere mai mare de un an;
Considerind că din cercetările efectuate rezultă suficiente probe de culpabilitate contra sus-numitului învinuit;

Văzînd că învinuitul se găsește în situația prevăzută de art. 200 pct. 9 C.P.P., introdus în arestare, securitatea statului;

Văzînd și dispozițiunile art. 253 din C.P.P.;
PRIMĂRII: ORDONAM: tuturor agenților forței publice, să conformându-se legii să aresteze pe MILITARU VASILE și să-l conducă în arestul U.M. 0336 PITEȘTI.

Punem în vedere șefului menționatului arest, l. 1 de la data de 5 ian. 1959, pînă la data de 7 mart. 1959

La Maj. Insp. Th. Gheorgheanohetator penal de securitate

VASILE MILITARU
LITERAT
REGISTRUL DE ARHIVARE
"JURNALUL UNELTIRII"

STR. STATION ROMANA DOBREANI 10, 70
TELEFON: 20000

București II,

103

C.N.S.A.A.
13 IUL. 2016
Director Arhivă Centrală

Protoieru IOAN MOJA
de solia sa, care va urmărirea cu
trădătoare în mod seriosul n. Porunca V.P.

B X P . . C A . . .

Inscrieri dușmănoase, găsite la perchezitia efectuată la domiciliul numitului MILITARU VASILE din str. C.A. Rosetti Nr. 19, din care rezultă legăturile și activitatea sa în organizația legionară.-

240

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

PROCES-VERBAL DE INTEROGATORIU

10 ianuarie 1959

Orașul PITEȘTI

Interogatoriul a început la ora 7 și 35 minute. Interogatoriul s-a terminat la ora și minute.

Eu, Lt.Maj. ISPAS TH.GHEORGHE
am interogat în calitate de anchetator penal de securitate
(pe arestatul, reținutul, martorul)

1. Numele MILITARU 2. Prenumele VASILE
3. Anul, luna și ziua nașterii 1886 sept.19 4. Numele părinților
Gheorghe și Ecaterina 5. Locul nașterii Com.Dobreni-Cîmpurel
fostul Jnd. Ilfov.

6. Cetățenia română 7. Naționalitatea română
8. Apartenența politică neîncadrat din ce an
9. Studii nu am studii - sînt auto-didact
(cînd, unde și ce școală a absolvit)

10. Profesia scriitor 11. Ultimul loc de muncă și
funcția fără ocupație

12. Ultimul domiciliu București str. Louis Blank Nr. 8

13. Situația familială Căsătorit - nu am copii
(soția, copii, numele lor, vîrsta lor, domiciliul și ocupația)
ECATERINA BARBU-MILITARU soție, de profesie artistă la Tea-
trul de stat Pitești, domiciliată în Pitești str. C.A.Rosetti 19

14. Originea socială țărani săraci
(averea părinților pînă la 23 August 1944 și în prezent)

15. Poziția socială

16. Activitatea politică pînă în 1947 nu am desfășurat nici-o activi-
tate politică pînă la data respectivă.
(în ce partide politice a fost. Participarea în alegeri)

Semnătura,

Vasile Ispas

17. Decorații, distincții și premii guvernamentale

(înainte de 23 August 1944)

"Eroana României"

18. În ce armată a făcut serviciu, grad, funcție Reg. 10 Artilerie București, gradul sergent, funcția - secretar

19. Dacă a fost prizonier nu am fost
(unde și când)

C.N.S.A.S.
13 IUL 2016
Direcția Arhivă Centr

20. Dacă a fost în străinătate, unde, când și în legătură cu ce nu am fost

21. Dacă a fost judecat, când, din ce cauză, de cine și la ce pedepse a fost condamnat nu am fost

Întrebare: Ce activitate împotriva ordinii sociale din R.P.R. ai desfășurat și împreună cu cine anume ai desfășurat o atare activitate ?

RASPUNS:

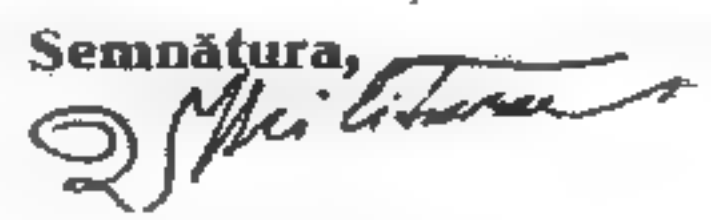
Nu recunosc ca singur sau împreună cu alte persoane să fi desfășurat activitate împotriva ordinii sociale din R.P.R.

INTREBARE:

DANCIU ION din Pitesti declara că la domiciliul său din str. C.A. Rosetti Nr. 8 împreună cu alte elemente duse la cale ca: RACOVITA TRAIAN, CONSTATINESCU PUICA, CARIDIS IOAN, PIRVULESCU ALEXANDRU, TELI BARBU MILITARU, VASILESCU ECATERINA și alții, au făcut comentarii duse la cale la adresa regimului de democrație populară din R.P.R., la adresa U.R.S.S. și a lagărului socialist. Deasemenea faptul că au difuzat din cele audiate la emisiunile posturilor de radio imperialiste care se transmiteau în limba română;

Recunoașteți aceste fapte ca aparținându-vă ?

XX

Semnătura,

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

241

Urmare: RASPUNS;

Nu recunosc aceste fapte ~~Discutiile acestea~~ mi si eu desi am fost in treacut numai la el pentru a-mi lua sau lasa cîinele meu "Tarzan".-

Discutiile dăsmănoase însă nu am purtat si aici nu am asistat vreo dată la domiciliul său la asemenea discutii.-

INTREBARE;

Asemănătoare declaratii face Pr. POSTELNICESCU ION, care declara ca si la domiciliul său din Pitesti str. Vlad Tepes Nr. 5 ați fost, unde mai erau si alti inși ca; PANCIU ION, RACOVITA TRAIAN, VISINESCU CONSTANTIN, CODREANU ILIE si PUICA CONSTANTINESCU, ați ascultat in colectiv emisiunile pîeturilor de radio imperialiste care se transmiteau in limba romîna, ca: "Vocea Americii", "Parisul", "Londra" si cele grecesti deoarece nu erau bruiate, după care ați discutat deasemenea in mod dăsmănos in sensul ce vi s-a arătat anterior;

Vă hotărîri să vă însusiti faptele ce aparținîndu-vă ?

RASPUNS;

Desi am fost in vizita la Pr. POSTELNICESCU ION din Pitesti la domiciliul arătat, in mod destul de fregvent, nu recunosc să fi audiat asemenea emisiuni si nici să fi purtat discutii asemănătoare (dăsmănoase).-

INTREBARE;

Alte probe vă arată ca unul care împreună cu sotia ați fregventat si pe PASCU fostul judecător - actual mente decedat unde deasemeni in compania mai multor elemente dăsmănoase ați audiat deasemeni emisiunile citate si ați comentat ostil ;

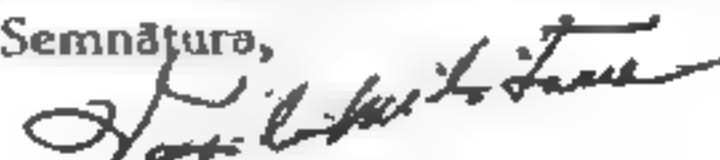
Nici de data aceasta nu vă recunoasteti faptele ?

RASPUNS;

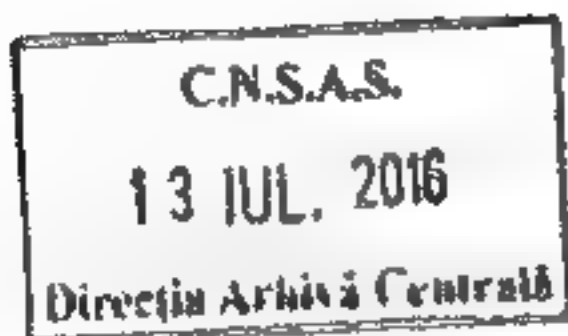
Nu recunosc faptele ce mi se atribue.-

După ce am cetit prezentul proces verbal de interogator

Semnătura,

191

NOTĂ -
în Buc. Str. Luyt Blanc nr 8
băieții stălu. mai posedă huri
ca mobilă și alte huri.

228

Declarație

Subsemnatul Militaru Vasile
Uroent în anul 1886. Am septembrie ziua
19. în Com. Dobreni Cimpureni Reg. Buc.
fiul lui Ghita Tudor Militaru și tinca
de profesie scriitor pensionar cu dec.
iei în Pitești Str. Bul. R.P.R. Nr. 113.

Declor pe propria mea răspun-
dăre că am mobilă și imobile
următoare:

1) Una casă de locuit în Buc
Str. Aviatorilor Jorileanul Nr. 76. compusă din
patru camere și dependințe construite din zid
acoperită cu țiglă

2) Un divan

3) Un tifonier

4) Una mașină de gătit cu sobă

și bere de băutură ce se găsește în Buc.

Heceste unde declară pe con-
c. dau rusă și română

9-III-1959. Jorilean Vasile

Proces-Verbal de interogator

Invinuit (~~Militar~~) **MILITARU VASILE** născut la 19 sept. 1896 în Com. Dobreni - Cîmpulung - Ilfov, fiul lui Gheorghe și Ecaterina, cu ultimul domiciliu în București str. Louis Blank 8.

13 martie 1959.

Localitatea **DITESTI.**

Interogatoriul a început la ora 17 și 10 min.

„ s'a terminat la ora și min.

Intrebare:

Care a fost activitatea gazetărească pe care oți desfășurat-o, la ce anume ziare și în ce anume a constat această activitate gazetărească?

RĂSPUNS:

Activitatea mea gazetărească am desfășurat-o la „Universul” și la „Bucurea Zeu” în colaborare cărora am publicat scrierile mele, astfel:

- La ziarul „Universul” am publicat aporizmativ din anul 1935 pînă în anul 1942, fabule, poezii satirice, esee etc.

În anul 1942 am încetat colaborarea la „Universul” pentru că am făcut aluzie burlăscă la fabula mea „Bucura Zeu ca vulpea” la fostul rege Carol al 6-lea și membrina sa logodna.

După ce am părăsit ziarul „Universul” am publicat la ziarul „Scum nou” Citera fabule începînd cu „Bucurarea vulpii” - privitoare tot la logodna.

SEMNATURA:

[Signature]

244✓

Urmare

A altă colaborare o mea a fost la Ziarul „Porunca Temei” începută cam din luna Oct. 1932 unde am publicat: proză, fabule, cuceriri, etc. pînă aproximativ în anul 1936. -

Am luat parte prin lucrările mele și la sărbătorirea lui Cuza la Atene-el Român din București. -

La redacția Ziarului „Porunca Temei” am avut personalul redacțional în frunte cu: ILIE RAU-ESCU, NICHIFOR CRAINIC, PAUL VIZIRESCU, NIC. CREVEDIA, etc.

În „Porunca Temei” am publicat la cererea directorului și câteva proze în legătură cu activitatea legionarilor (Construcția de edificii de utilitate publică etc.). -

Sub semnătura „RAU BARDA” am publicat sub niște ilustrații - caricaturi versuri umoristice cu caracter anti-semit. -

În ce priveste alte scrieri publicate nu mi le reamintesc deocamdată și le dădă uitării. -

ÎNTEBARE:

În ce a constat activitatea dvs. politică după 23 aug. 1944, la București și mijlocul caror persoane ai desfășurat o atare activitate?

RASPUNS:

Nu am desfășurat nici un fel de activitate politică și nu am făcut comentarii cu privire în București privind problemele politice la adresa Jilei. Dealtfel asemenea activitate nu am desfășurat nici odată și în nici o caz în sau localitate sau în cel mai rău caz nu mi reamintesc. -

SEMNATURA
Iosif Iosif

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

245

Urmare: INTREBARE:

Peutrece anume ati suferit pedepse administrative si cine anume ati executat-o?

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

RASPUNS:

Am fost pedejit administrativ pentru ne de daunt si anume pentru faptul ca am avut ca rezultat ca un grup de tineri de organizarea sa scoala si revista in care sa trateze elogios despre faptul Rege Carol II-lea.

Am inceput executarea pedejiei la 19 xii 1951 si am fost pus in libertate la 9 xii 1952. Pedepsa administrativa am executat-o la: Rahova, Ghencea, Artek Mari, Fundulea si Gherla. Rectific si precizez ca ultimul loc de detentie a fost Jilava.

INTREBARE:

Care a fost pozitia dvs. in timpul detentiei si dupa, fata de pedepsa la care ati fost condamnat, fata de onduirea democratica populara din R.P.R.?

RASPUNS:

Pozitia fata de pedepsa a fost aceea ca am acceptat-o si am executat-o in integritate, iar fata de onduirea democratica populara nu pot preciza ca am avut sentimente bune, dar nici sentimente rele nu am avut.

INTREBARE:

Sentimentele despre care declarati, nu cumva sunt oglindite in lucrarile pe care le-ati conceput chiar in inchisoare si care ti au fost gasite la perchezitia domiciliara?

Semnatura,

[Signature]

Urmare: RASPUNS:

Nu-mi amintesc să fi exprimat sentimente pro- sau contra în lucrările mele pe care le am conceput în anul 1951-1952 în timpul detenției.

INTREBARE:

Care au fost scrierile d-ns. însușite de organele temerale-populare și socialiste pe care le-ați realizat după 23 aug. 1944?

RASPUNS:

Nu-mi amintesc asemenea scrieri și mai mult nu-mi amintesc să fi realizat scrieri în genul celor despre care am fost întrebat.

INTREBARE:

Încheta revine la o întrebare anterioară și vă cere să declarați activitatea pe care ați desfășurat-o împotriva ordinii sociale din R.P.R. Constă în participarea la unele discutații ostile regimului din R.P.R., URSS sau din Tinerului Socialist în general?

RASPUNS:

Nu-mi amintesc să fi luat parte la discuții împotriva regimului democratic-popular din R.P.R., împotriva URSS sau împotriva tinerului socialist în general.

INTREBARE:

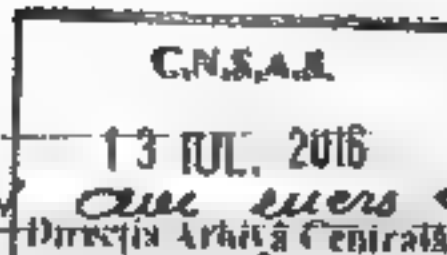
În procesul verbal anterior ai declarat că: vizitai pe R. POSTELNICESCU ION la domiciliul său din str. Vlad Tepes:

Declara în continuare, cu cine și unde mai întâlnit la prânz în casa și ce discuții ați purtat în legătură cu evenimentele politice?

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arstat sau martor, iar ultima pagină și de către anchetator.

Attila

Urmare: RĂSPUNS:

246

La R. POSTELNICESCU ION am mers de 2-3 ori
cu PANCIU ION deoarece chiar acesta mi-a prezen-
tat la dirigența protului aproximativ în anul 1955.
Ulterior, când mergeam singur - găseau mereu
și pe PANCIU ION și nu-mi aduc bine aminte dacă nu
întâlneam tot acolo și pe RĂDOYITA TRAIAN. - Alți per-
soane nu-mi amintesc să mai fi întâlnit acolo. -

ÎNTREBARE:

Care era scopul vizitelor dv. la R. POSTEL-
NICESCU ION acasă și ce discuții ați purtat în-
trebându-l cu PANCU ION, când îl găseați acolo?

RĂSPUNS:

Scopul vizitelor mele la R. POSTELNICESCU ION a-
casă era acela de a purta discuții cu ca-
racter literar și în legătură cu alte probleme.
Am reamintit că întrebându-l de acest și uci cu par-
ticiparea lui PANCIU ION să fi obținut unele
subiecte cu caracter politic. -

ÎNTREBARE:

Acei la PUSCU GHEORGHE în care se discuta
de acest gen (politic) sau purtat și cu partici-
parea cui?

RĂSPUNS:

Am putut preciza cuchetei data când eram cu-
reșul pe postul Judecătoresc Păuca Gl. Care domiciliu pe
Str. Sf. Vineri lângă Restaurantul „Oțel” în care
preciza că eram cunoscut după vaima mea în Dilești.
Am fost prezentat de către soția mea BARU-MILITA-
RU ECATERINA care era mai demult în relație și
la care mergea în vizită. -

Se încheie
Judecătoresc

2461
Urmare, fiindcă pe acest Comitet i-am vizitat și eu
la domiciliu, împreună cu soția mea, până la
capătul anului 1957 când PASCUION, decedat nu
ne-am mai văzut.

ÎNTREBARE:

Ce persoane ati întâlnit la fostul judecător
PASCU GHEORGHE?

RASPUNS:

În afara de gazdă, soția mea și subsemnatul
am mai reamintesc pe numele DACOVITA TRAIAN fost
magistrat pe care l-am mai întâlnit și la PANCUION.

Mai erau o serie de persoane mai tinere
deoparte care însă nu-mi mai amintesc.

ÎNTREBARE:

Care era scopul pentru care mergeati la
PASCU G. acasă și ce anume discutati ati purtat?

RASPUNS:

Scopul pentru care soția mea mergea acasă
era pentru a juca șahuri și ea mergeam acolo
pentru a o lua acasă. Discutiile care se purtau
acolo erau discții specifice jocului și furtelor.
Este cunoscut că în una din ocazii s-a pus
aparatul de radio și a difuzat „Vocea lui”
plini cu caracter tendențios și chiar calomnioase
la adresa lagarului socialist.

ÎNTREBARE:

Sunt probe din care rezultă ca ati purtat
o serie de discții cu caracter politic către socialismul.

Ce ai de declarat în acest sens.

RASPUNS:

Am cauza lipsei de memorie nu-mi mai

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către agent sau martor,
iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

247

Urmare: reamintesc nimic în legătură cu discuțiile purtate.

INTREBARE:

1) declarat anterior că ai cunoscut pe DANCIU ION din Pitești, între când și în ce împrejurări ai cunoscut pe acest numit?

RĂSPUNS:

De DANCIU ION l-am cunoscut după venirea mea în Pitești în 1954 fiind aceea că este vecin cu soția mea și că locuim acolo cînd plecam undeva. Apoi l-am vizitat la domiciliu, datorat la faptul că mergeam să-mi iau soția care mergea mai des acolo, fiind în relații mai strînse cu familia lui Danciu.

INTREBARE:

Ce persoane ai întâlnit la domiciliul lui DANCIU ION cu ocazia vizitelor deosebi care dochi?

RĂSPUNS:

Cu ocazia vizitelor mele, în casă la DANCIU ION am mai întâlnit pe RACOVITA TRAIAN, CONSTANTINESCU DUICA, CARIDIS ION, CARIDIS MARIA, DIUVULESCU H., și nu-mi amintesc să mai fi întâlnit și alții.

INTREBARE:

Ce discuții ai purtat în compania celor pe care ții declarat?

RĂSPUNS:

Am avut purtat micotată discuții cu caracter politic și numai chestiuni de ordin familial sau alte subiecte banale. După ce am citit prezentul proces verbal de interogatoriul și am

Semnătură

[Signature]

c 1858

Unii: Constatat că este cunoscut în
ce împrejurări declarabilul este, între
și deusex -

INCHIZITOR PENAL DE SECURITATE

[Signature]

Proces verbal.
"Opis"

Bucharest, 18 martie 1959 la Filiala
 Noi Hanga Buiucilor Nicolae I. H. Buiuc
 Me ambarca din URM 0336 Filiala, la care am dat
 ocoli de parohie la domeniul curii de
 ocolitoi pe la de securitate din Ministerul
 Afacerilor Interne URM 0336 Filiala, in prezenta
 directorilor Serbarilor la care din Filiala Str.
 Hanga Buiucilor si Constantinului Hanga din Filiala
 Str. Episcopiei Nr. 58, unde am depus la comanda
 unu-lu-lu. Vasile Militaru din Filiala Str. Buiuc
 RPR Nr. 113 unde am promovat la opinia
 bunilor mele si moarte oferte in propriu la
 sa-a dupa cum urmeaza:

1. Una coră de locuit compusă din patru camere și de pordite atâtea în Puse Str. Aviatorilor, Jorileany Nr. 76. Hai Stolovnicu
2. Un corău de haine din stofă de culoare gri cu două alte buc. -
3. Un corău de haine din două de culoare beji, purtat. -
4. Patru cămăși și două culor purtate
5. Una pereche pantaloni de culoare roșie, purtat
6. Una pijama de culoare roz, alb, purtat

Dropt. pulchra var. nov. fuchsii
proccas. verbal opis tu hui exemplar ex 6.
Poziti apu ubi legole un exemplar a fort
lavit natia estu ity euzzi annis Miltoen
Ectocarya (telly Bortu) *Morboi* *unioctus*
Olt. de Sec.

[illegible]

Declaratie

subseminata *Militaria* *scotensis*

născută la 12 Decembrie 1908, în Buzănești,
fuea la Varle n. Maria Bărbulescu,
cu domiciliul platant în Pitești Jud.
R.P.R. N. 119

Am în păstrare tem porară
până la promova indicatilor D.V.
bunurile ce aparțin statului meu Văst
Anchetam, conform oporului, pe care
!- am primit și care este rubricat în
Zina de 18 Martie 1959 la Pitești
aceasta imi este declarată, pe
care o dau, suatim și o elinez. -

Militaire Scatena
(Telly Barbu)

U.S. 1/2 0346 P. 14571 -

C.A.S.A.
13 JUL 2016
10:00 AM

PROCES - vide p. 1
- Sothelun Anguistator -

[illegible]

2) In amestecaturile intrinsece de un
2 p. conținut 20 învințit în 100% în conform
măte pe art. 26 pct 6 a Decret modificat, prin
decizia 462/927 de art 15 c 2 p. modificat prin decr.
tul 318/1952 în de art 30 din cadrul familiei nu
poate mai avea fel de ouă mătule sau
mătulele ouăle epice să se înlocuiască
substanțelor ardător. -

ntil s'aprecie faptul ca, spre exemplu, in cazul in care s'ar aplica legea de achizitie a bunurilor imobile, aceasta ar fi in conflict cu legea de achizitie a bunurilor imobile din Romania.

Oficiu de secretar

6. *Hypha*
Aug 1890 -

negative correlation

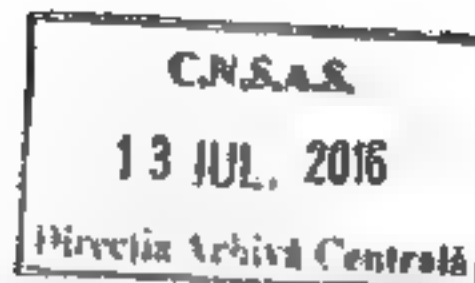
20. 1990.

[illegible]

~~"...peste o perioadă de timp, după care, până la venirea noastră a...~~
~~...într-o zi...~~
Drept pe care, care este, este și trebuie prezente acela-
rație."

LA 44-16462

Signature *Editha E. Thayer*

248

Proces-Verbal de interogator

Invinuit (Martor) MILITARU VASILE nascut la 19 în 1886
în Com. Dobresii - Cuznael fud. 18 for fine lui Grh. si Ecaterina
Cu ultimul domiciliu în Bucuresti ^(Date de stare civilă, ultimul domiciliu) st. Louis Blauk nr 8.

19 martie 1959.

Localitatea

DITESTI

Interogatoriul a inceput la ora 11 și 30 min.

„ s'a terminat la ora și min.

Intrebare: Se prezintă actul nr al unei scenețe care începe cu următoarea introducere:

„ Locuința de voră a măgarului - împărăteșul dobitoacelor. Scenea reprezintă o lăcușă: livezi și launi în diferite feluri. În fund o giră, cu ploi pe margine. În față, ocaumul împăratului, făcut din fân și împodobit cu flori. La ridicarea cortinei, doi-țrei măgari, albi și albaștri pe drumul ce urmează să vină împăratul. Răsare soarele.”

Sceneța este scrisă la mână și este compusă din muzeezele file (în versuri); găsită la percheziție;

Ce reprezintă această sceneță?

RASPUNS:

Recunosc că sceneța care mi s'a prezentat și pe care am citit-o curînd cu curînd, reprezintă o creație a mea proprie și pe care ca personal am totuși - la mână mea de scris. -

SEMNAȚURĂ

Vasile Militaru

Urmare, Nu-mi pot reaminti cum se numeste si
nici nu pot preciza ce anume au avut de
trez in aceasta seceta.

INTREBARE:

Si se mai prezinta fabula intitulata „UN CONGRES
DE INTERES PENTRU OAMENII CU'NTELES” deosemeni batu-
ta la masina, scrisa in versuri pe o pagina:

Cui apartine aceasta lucrare si ce au avut
sa satirizezi prin aceasta fabula?

RASPUNS:

Au citit fabula in cauza care mi s-a
prezentat si in legatura cu aceasta declar:

Fabula este scrisa de mine asa cum
lasa sa se intrevada insasi ofisiul sau pentru
a carei rima trebuie adaugat „Dante Milton”
Am scris-o la masina mea de scris proprie la
legatura cu unul din Congresurile pe care au avut
loc la Moscova. Am scris aceasta fabula cu
intentia dispretuioasa de a satiriza acest con-
gres si pe participantii la congres in frunte cu
presedintele pe care l-am aratat ca nu curca.
Este o satira dispretuioasa care-mi ilustreaza con-
ceptele mele despre egalitatea femeilor cu bai-
bati, despre femeile croatorite care merg la
Congres pe care le-am aratat ca pe „closti-
dia cuib fugite” si in general o satira dis-
pretuioasa la adresa vinderii Socialiste din
URSS - la adresa socializarii si colectivizarii.

Incheierea fabulei are vocat timpul bur-
ghezilor cum pretindeam ca ei nu belong, reprezentat
prin moara bogatului MAROTA ION care era

SEMNATURA

Ion I. Ionescu

Urmare: un bun prieten al meu si care ma aproviziona cu produsele morii sale. - 'Nu asi putea sa precizez data cind am scris aceasta fabula ca continutul elusmanos URSS si socialismului. -

INTREBARE:

Arata cui ai citit aceasta fabula?

RASPUNS:

Mi-am reamintesc sa fi citit aceasta fabula la cina. -

INTREBARE:

Teul in care este impaturita, aspectul exterior (ingarbanul si murda) si adnotarea facuta precum si numele, Nae Stefanescu si co m de telefon dovedesc ca ai purtat-o asupra diuinitale;

Cu ce scop ai purtat-o atunci?

RASPUNS:

Au purtat-o ca scop sa o citesc si precizez chiar ca am citit-o la prietenii mei si chiar la prietenii mei din Pitesti, insa nu asi putea preciza cui amune am citit-o.

INTREBARE:

Te prezinta deasemenea fabula, fara morală - "DOVI CIINI" gasita la perchezitia domiciliara dela Pitesti; omona la masina in versuri?

Ce reprezinta aceasta fabula fara morală?

RASPUNS:

Recunosc la fabula prezentata ("DOVI CIINI" - fabula fara morală) - una din lucrările mele ca continut husmanos - pe care am scris-o pe seama Berlinului care este impartit in

Semnatura

N. Stefanescu

Urmare: Două Fone: Berlind răsăntean și Berli-
nului occidental. În felul deschis în care este
scrisă această „fabulă fori morali” ea ilustrează
identitățile și suficient Conceptele unele deosebite
chinez, democrat, populară și ordinului capita-
listă. Reiese clar că prin această fabulă am ară-
tat superioritatea modelului de trai capitalist
și inferioritatea modelului de trai socialist. De ase-
menea am arătat că în sistemul Socialist nu
ne bucurăm de libertatea curviturii și nu ne
putem afirma așa cum am vrea, pe cât
deosebe în opus există o asemenea „libertate”.

În general se poate vedea sentimentele
multe pentru lagarul capitalist și resentimen-
tul pentru lagarul Socialist. -

INTREBARE:

Se prezintă un psalm scris și la masina
și în original de mână ca orion regim Compus din
23 de strofe: la masina pe două pagini și de mână
pe patru pagini (format obisnuit) putând data și
locul creației: „Ilyava - Dec. 1952”

Se reprezintă acest psalm și cui a-
partine scrisul și creația?

RASPUNS:

Este psalm reprezintă o poezie pe care
- așa cum indică locul și data - am redactat-o
personal în decembrie 1952 pe când executam pe-
reapă la Penitenciarul Ilyava.

Din strofa s-a rezulta clar că mi s-a plîngem
fără deun temei că „gem jefuit de libertate” „Cînd
nici-o viață în fața mea”, deci eram conștient că

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către presat și martor,
iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

Urmare: eram condamnat pentru „omisiune de denunț”.
 În ce privește afirmațiile scrise de cele de la Strofa,
 în a („vor mai trăi sub vrese haine”) sau ultima strofă
 („Din izvoarul vresei haine”) rezultă clar parerea mea
 dușmănoasă despre regimul Democrat-popular din R.P.R.

INTREBARE:

Și se prezintă poezia „La moarte lui Octavian Goga”
 de YASILE MILITARU (adica de dca). poezie publicată în
 mai 1938 și decupată dintr-un ziar?

RĂSPUNS:

Acastă poezie mi s-a aparținut mie și am pu-
 blicat-o în ziarul „Voronica Dreului” din 11 mai 1938.
 Din ultimul vers se vede activitatea mea de precauți-
 rea legionarilor și a „dreptății” legionarilor. —

INTREBARE:

Și se prezintă încă o poezie intitulată „Crăciun
 1951” scrisă pe palm crale format obizuit, cu crei-
 nul și pe foi crale de același dimensiuni re-
 produse la masină;

Ce reprezintă această poezie?

RĂSPUNS:

Acastă poezie reprezintă una din poe-
 ziele pe care le-am scris în timpul detenției mele
 în 1951 și pe care le-am expedit satiei mele.
 Apoi le-am reprodu acasă, bătându-le la masină.

Ca și la celelalte care mi s-au prezentat
 reese manifestările mele dușmănoase la adresa
 orânduirii democrat-populare Cr: „neam fără
 lege”, „cui vor năucii” etc. pe care le reca-
 vose ca apartinându-mi. — Ele ilustrează
 felul în care am văzut eu regimul din R.P.R.

Semnătura

[Semnătură]

Urmare: ÎNTREBARE:

Ți se prezintă încă o poezie intitulată „STRIGAT CĂTRE DOMNUL VIETII” scrisă la masină pe două pagini coală albă format 20/15 cm și anexată cioră în original pe o foaie albă format 14,5/8,5 cm (scrisă cu cursive);

Ce reprezintă această poezie?

RĂSPUNS:

Reprezintă o altă poezie pe care am conceput-o în timp ce executam muncă la Fundulea - oct 1952 și pe care am executat-o expediat o scrisoare mea: -

Deunori și acest scris ca fund al meu și că am transmis-o la masină după ce am fost pus în libertate.

Pe cum rezultă din continut afirmăm că în regiunile democrat-populare din RPR este rău, că este sărăcie și suferință, că este tiranie și că sunt în tantum răuuri „renovate” etc etc. - După continutul său anti-democrat nici nu se poate contesta, acesta rezultă chiar din text. - Invocăm pe d-zeu să schimbe regiunile prin servitute: „Răul cel de azi te mănâncă schimbatu-l ca binele” -

ÎNTREBARE:

Ți se prezintă o poezie - „Balul” - scrisă la masină pe trei pagini coală albă format 20/15 cm și anexată cioră în original pe o foaie albă (două pagini) format 14,5/8,5 cm, scrisă cu cursive;

Ce reprezintă aceasta și cui aparține?

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se încheie de către prestatorul său, iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

Urmare: RASPUNS:

201

13 IUL. 2016 După ce am citit în original și bătut la mașină „Palatul” prezentat, declar următoarele:
Recunosc în aceasta o lucrare a mea cu conținut dușmănos la adresa revoluției demo-
crat-populare din R.P.R. Lucrarea este creația mea și am scris de asemenea personal în decembrie 1951 în timp ce executam o pedeapsă administrativă la Penitenciarul „Jilava”. Aceasta lucrare am expediat în original totui încă și după punerea mea în libertate am transcris-o la mașină. -

„Palatul” în cauză reprezintă un fel de rugăciune către Dumnezeu prin care arătăm nemulțumiri ale mele față de Constituția de fapt manifestată dușmănoasă.

Reese cu suficientă claritate poziția mea dușmănoasă prin care condamnăm regimul de democrație populară din R.P.R. pentru arestarea mea pentru progresul înscris prin legea împotriva misticismului, iar regimul l-am ilustrat prin termenii: „veri haine” sau „nebuni”. Mai mult am calomniat pe oamenii regimului din R.P.R. arătând la finele lucrării că „feti de lacrimi și de sânge” s-au plîns la suprema judecată.

ÎNTREBARE:

Te de mai prezintă încă o pagină intitulată „SUB LANTURI” scrisă la mașină pe o pagină creată de hirtie obișnuită format 21,5/21,5 cm, precum și originalul prezintă o cruce cu creionul pe o folie, creșta obișnuită, imprimată pe verso;

Ce reprezintă pag. 1 și cui aparține creația?

Semnătură

[Signature]

Urmare: RASPUNS:

După ce am citit cele prezentate declar
cum că recunosc în poezia „sub lanternă” o scri-
oare versificată pe care am scris-o deasemenea în
timpul detenției din dec. 1951 și pe care am trans-
mis-o la marșină ecasă. Am trimis-o soției mele
ca și pe cele depe care am declarat anterior.

Recunosc în cuprinsul acestei prefii mani-
festarea mea dusmană anti-democrației prin aceea
că arătăm organele de stat edemurându-i
„Libri” -

INTREBARE:

Si se prezintă o carte de vizită a Protopren,
lui IOAN MOTA - drăște prin care vă adresează felici-
tări și urări pentru anul 1937:

Ce reprezintă această carte de vizită?

RASPUNS:

Pe cum am declarat în unul din in-
terogatoriile anterioare activitatea mea scrii-
toricească a fost și la ziare „Porunca Tre-
nii” unde am publicat mai multe scrieri
legionare și am proslăvit această politică.

Prin cartea de vizită prezentată Pro-
toprenul Ioan Mota - legionar mi-a trimis
și-mi transmite felicitări pentru „Anul Nou” 1937
precum și pentru contribuția adusă de mine,
prin scrierile dela „Porunca Treinii” la cauza
legionarilor. -

INTREBARE:

Trată împrejurările în care ai cunos-
cut pe B. MOTA IOAN și când ai cunos-
cut?

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arestat sau martor,
iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

Urmare: RASPUNS:

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016

252

Pe A. Iordanescu l-am cunoscut în copilărie și mi-a publicat scrisorile mele în ziarul „România liberă” prin aceea că venind odată la „București” m-a vizitat și mi-a arădat la curiozitatea sentimentelor și admirația sa pentru scrisorile mele din citate, sentimente pe care le-a exteriorizat printr-o dedicație pe care mi-a făcut-o pe o fotografie ce îl reprezenta pe el în costum național.

ÎNTREBARE:

La percheziția domiciliară efectuată ti sa mai găsit o fotografie format 25/17 cm. reprezentând o acțiune în stradă, care ti se prezintă:

Ce reprezintă această fotografie?

RASPUNS:

Fotografia prezentată o recunosc ca aparținându-mi. Ea reprezintă o manifestare la Marea la care am luat parte în calitate de inspector pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului. În împrejurarea despre care declar cătărilor din Marea și comunitățile limitrofe demonstrau pentru „România Mare” așa cum rezultă din voucherele fixate în rândurile demonstranților. — Erau așa zise „manevre de Tineret” pentru „România Mare”.

ÎNTREBARE:

Se prezintă o scrisoare intitulată „REGUL ȘI SCUMDUL MEU DULCET” scrisă din Bucovina în aug. 1951. Scrisoarea este scrisă de mână, cu cerneală albastră pe patru pagini — erală albă duli format

Semnătura

[Semnătură]

Usinare: 2/15 cm.

Prata cui apartine aceasta scrisoare?

RASPUNS:

Aceasta scrisoare a fost scrisă de mine
la București în aug. 1957 în timp ce mă aflam
la băi, la tratament. Ea a fost adresată și
expusată soției mele numite BARB-MILITARU ECA-
TERINA la Ditești: -

INTREBARE:

Și de ce să răspunzi ce ai vut să
exprimi prin urmatorul paragraf, din scrisoare:
"O DUCEM GREU CU TOTI DIN CAUZA LIPSEI DE PINE - CU TOT
BELSUGUL GRIULUI NOSTRU CARE UIMESTE LUMEA! DAR,
DESPRE ACEASTA CHESTIUNE, - NU UITA STATUL SFINTEI SCRIPTURI:
«PUNE DOAMNE STRAJA GURII MELE /...»"

RASPUNS:

Nu pot să răspund la aceasta întrebare.

INTREBARE:

Ambele invitații să răspunzi totuși la întrebare!

RASPUNS:

Scuzele soliei fiind că de să înțeleagă
că grupul RPR. în alte căi și mai precis în
dreptul URSS. în timp ce la noi este lipsă
de pine. Prin recomandarea, lina devenind
strajă gurii mele a îndreptam să indicăm
deoarece oare expune la riscuri putând fi
trasi la răspundere pentru asemenea ma-
nifestări. -

INTREBARE:

Și de prezintă un opis sau o listă
includată. Tabula republicate în volum? Cu-

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către prestat sau martor,
iar ultima pagină și de către anchetator.

J. Mihail

Urmare, fiind cu număr 10 țigeci și un număr 19:
fabule enumerate. Lista acestor fabule este
scrisă cu cerneală albastră - de număr - pe
o jumătate coperti ilustrate intitulate „Spre împărăția
lui Ios” de Vasile Militaru:-

Ce reprezintă această listă și cui aparține?

RASPUNS:

Văzând lista, declar că scrisul meu a-
partine și că în această listă - așa cum se
intitulează ea - am enumerat toate fabule-
le mele scrise și republicate

Pe cum rezultă chiar din felul în care
sunt intitulate unele din fabule se vede clar că
unele din ele au un conținut dușmănos și ostil
regimului din R.P.R. Că sunt ironizate în mod
tot așa de dușmănos comunisti. -

Depe aceste lucruri nu pot să dau ex-
plicități deoarece nu mi mai amintesc nimic din
Conținutul lor. Cred însă din felul în care sunt
scrise pe coperta acelei cărți religioase
că ele sunt redi deosebite cartea copertă care
mi sa prezentat am publicat o grăd 1928:-

ÎNTREBARE:

Reținând data când ai publicat car-
tea „Spre împărăția lui Ios” ai dovedit că
ai totuși memorie - Contrar afirmațiilor făcute,
lucru pentru care ti se cere să declar când
ai compus fabulele notate pe copertă?

RASPUNS:

Nu pot să precizez data când le-am
compus și mentionez răspunsul dat anterior

Semnatura

J. Militaru

Urmare:

INTREBARE:

253

Unde se găsesc aceste lucrări?

RASPUNS:

Accele lucrări nu aș putea preciza unde se pot găsi deoarece eu nu mai am cunoștință de acestea de mult timp.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că el corespunde declarațiilor mele reale și oneste și le emenez pe acestea.

INCHETATOR DE SECURITATE

Domaj

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

R. P. R.
TRIBUNALUL MILITAR CRAIOVA

Str. ALEX. I. COȘCIU Nr. 15

Md. Nr. 12/957

Nr. 9216

din - 8 OCT. -
către ¹⁾

PENITENCIARUL PIPESCHI

Trimitem alăturat mandatul de executare a pedepsei Nr. 563 din 2 oct. 1959

privitor pe MILITARU VASILE
pentru a dispune executarea.

Înaintați de urgență acestui tribunal dovada de încarcerarea condamnatului, iar dacă acesta a fost transferat în altă parte, mandatul împreună cu prezenta adresă se vor trimite penitenciarului sau unității în care se află, pentru executare.

Președintele Trib. Militar Craiova

Lt. Colonel de Justiție,

Lazăr Tudorache

Secretar,

¹⁾ Penitenciarul

Direcția

Dosar nr. 362 / 1959
Poziția reg. exec. nr. 663/1959

Mandat de executarea pedepsei

Nr. 663 din 01 octombrie 1959
Nal. Lt. Colonel de justiție Lazăr Adorache
Președintele Tribunalului Militar Crăiova
văzând hotărârea nr. 390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Crăiova prin care numitul ILIARU VASILE
născut la data de 21.09.1885 în comuna Dobrei-Cimpăreș, raionul
Regiunea București, domiciliat în comuna București
Str. Luiblon nr. 8 etaj apart. , raionul Stalin
Regiunea București de profesie funcționar de apartenență socială căsătorit
fără copii de origine socială agricultor fiul lui Ghică
și al Pinea, a fost condamnat la 20 (douăzeci) ani închisoare grea,
la (2000) ani de rușare civică, pentru erina de uneltire contra
ordinii sociale, P.P. de art. 209 pct. 2 lit. a 1. onului de sub. 11. b (1)
și mai condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecționară
pentru 13. pentru delictul de delinvență la publicității interzicte, P.P. de art.
325 lit. a C.C. conf. art. 104 C.P., va executa pedeapsa cea mai mare. -
de dispune confiscarea totală a averii personale.
prev. și ped.

Văzând că hotărârea a rămas definitivă prin respingerea recursului declarat
de condamnat, decizia nr. 2174 din 21.03.1959 a Trib. M. C. R. d. Crăiova.

Ordonăm tuturor agenților forței publice să aresteze și să conducă pe susnumitul condamnat
la Penitenciarul Iliași.

Ordonăm directorului penitenciarului menționat să primească pe condamnat, să-l rețină și să-l
facă să execute pedeapsa mai sus arătată, în a cărei durată se va socoti și timpul cât a stat în deten-
țiune preventivă de la 08 ianuarie 1959 pînă la 20 iunie 1959
conform 1) penitenciarului

Executarea pedepsei începe la 08 ianuarie 1959
și expiră la 02 ianuarie 1979 cînd va fi pus în libertate dacă nu
va fi reținut pentru alte fapte.

Prezentul mandat anulează mandatul de arestare nr. 4 / 1959 emis de nr. 0336 Iliași

Președintele Tribunalului Militar Crăiova
Lt. Colonel de justiție

Secretar,

1) Actul din care rezultă durata detenției preventive.

B100357 c. 219 Intrep. Poligr. „Apărarea Patriei”

Rezumat al faptelor conase de Militaru Vasile:
În anul 1931 a început o activitate g. sov. în care s-a
manifestat ca dușman al clasei muncitoare prin scrierile sale
naționaliste, cu caracter legionar, fiind adept al legionarilor.
În anul 1951 în urma unor acțiuni susținute întreprinse
de unii legionari și de care inculpatul a luat cunoștință, nu
i-a denunțat organizația în drept, fapt pentru care a fost un an
de zile închis administrativ iar după eliberare a scris o serie
de poezii cu conținut dușmănos, și alte fapte care dovedesc
cu prisosință conștințele sale legionare și ara forță de crea-
dura democrației populare, audind posturile de radio imperia-
liste, și în care le asculta dușmănos la adresa regimului.

SECRETUL BĂRĂLEI EXECUTĂRI.

C.N.S.A.S.

SECRET

- pentru preluarea dosarului spre efectuarea anchetei.

Lt.Maj. ISPAS Tr.GHEORGHE, anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitesti, analizând materialele dosarului privitor pe :

NOMELE SI PRENUMELE

POZITIA SOCIALA:

- X 1) V. GHEORGHE, Ioan *act. Dos. = 717.*
X 2) V. GHEORGHE, Ioan
X 3) V. GHEORGHE, Ioan
X 4) V. GHEORGHE, Ioan
X 5) V. GHEORGHE, Ioan *act. Dos. 368.*
X 6) V. GHEORGHE, Ioan
X 7) V. GHEORGHE, Ioan
X 8) V. GHEORGHE, Ioan
X 9) V. GHEORGHE, Ioan
X 10) V. GHEORGHE, Ioan
X 11) V. GHEORGHE, Ioan
X 12) V. GHEORGHE, Ioan
X 13) V. GHEORGHE, Ioan *act. Dos. = 805*

- functionar
- functionar
- functionar
- moşier-expropriat
- exploatator păduri
- idem -
- functionar
- Negustor
- militar-deplozat
- functionar
- pensionar
- functionar
- militar-deplozat

care la datele de 27,30,31 octombrie, 4,6,8 decembrie 1959; 8 ianuarie şi respectiv 18 martie 1959, de către această Direcţiune regională şi puşi sub urmărire penală.- Inregistrarea va fi făcută pe baza materialului informativ şi de anchetă.-

Având în vedere că în legătură cu aceasta trebuiesc făcute cercetări;

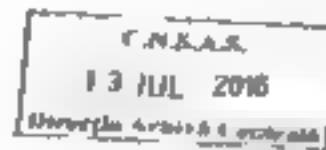
ANEXE LA:

Dosarul de anchetă spre efectuare şi încheierea cercetărilor, care vor fi terminate până la data de 17 iunie 1959.-

ANCHETATOR PENAL de securitate
Lt.Maj.,

[Signature]
Tr.Gheorghe.

MINISTERUL JUSTITIEI
Tribunalul Militar Craiova
Nr.9216
din 2.X.1959
dos.387/59

C a t e,
M.A.I. Unitatea Militară Nr.0123/E
- Bucureşti -

În conformitate cu ordinul Nr.02910 din 17.10.1955 al Ministerului Justiţiei ;

Facem cunoscut că prin sentinţa acestui tribunal nr.590 din 20 iunie 1959 numitul MILITARU VASILIE, născut la data de 21 septembrie 1885 în comuna Dobrenă, regiunea Bucureşti, fiul lui Ghiţă şi Dineă, cu ultimul domiciliu în comuna Bucureşti str.Luiblanca Nr.8 Saloaul Stalin, regiunea Bucureşti a fost condamnat la 20 (douăzeci) ani închisoare grea şi 10 (zece) ani degradare civică p.p. de art.209 pct.2 lit."a" alineatul par.ultim de sub lit.b.c.p. -

El mai condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecţională pentru delictul de deţinere de publicaţiuni interzise: p.p.art.4 lit.c.c.p.

Conf.art.101 c.p. va executa pedeapsa cea mai mare.-

Se confiscă întreaga avere personală.-

Hotărîrea e rămas definitivă.-

Cu nr.9216 din 1.X.1959 au fost trimise formele de executare a sentinţei cu privire la confiscarea averii şi celelalte dispoziţii ale sentinţei.

PRESEDINTELE TRIB. MI. CRAIOVA

Lt.Col.de Justiţie

Lasăr Tudorache

Şef Bir.Executări
Mădăraş Marian

pt conf
[Signature]

Dosar nr. 22607/59

CONFISCARE

TRIBUNALUL CAPITALEI R. P. R.
EXECUTORUL JUDECĂTORESC

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2015

(Direcția Arhivă Centrală)

PROCES-VERBAL

Astăzi 1 Decembrie 1959 orele 10

Noi Vasilescu Aust. Executor judecătoresc pe lângă
Tribunalul Capitalei R. P. R.

Având în vedere adresa cu nr. 9216/1959 a Trib. Juc. Craiova
cu care se înaintează extrasul sentinței nr. 380/1959 rămasă definitivă
și ne invită ca pe baza acestei sentințe să procedăm la confiscarea averii
condamnatului Mihail Vasile cu ultimul
domiciliu în București, str. Louis Blank nr. 8 et II raionul
Stalin

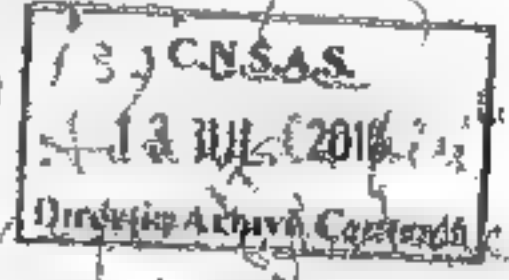
Azi, data de mai sus, din oficiu ne-am deplasat la domiciliul susnu-
mitului unde am găsit prezente pe soția lui Mihail Ecaterina
căreia punându-i în vedere calitatea și scopul venirii noastre ne declară
următoarele:

Având în vedere p.v. epis. al org. MAI
prin el. noj. 35048 Gheorghe din 8.1.1959

După care noi conform legii am declarat confiscate în folosul statului
următoarea avere mobilă și imobilă pe care am lăsat-o pe loc în păs-
trarea și custodia so. Mihail Ecaterina (Telly Barbu)
punându-i în vedere rigorile legii în caz de înstrăinare și anume:

1) un sofă cu 3 mi. stejari încrustat; 2) una
noapieră cu una șese cul. mason deochis;
3) două leanchete mici din lemn cu șeter
maro; 4) una lădă cu opețose și defame;
5) trei talonete din lemn; 6) un dulap p.b. cu
fără cu vâlnă; 7) una lampă cu 2 becuri;
8) un predelstal; 9) un covor uscat pluat
ros cca 3x2, 50m; 10) un talon goblun cca
100x70 cm. rep. pe un talon pe unetele lui "Cristo"

- 11) un tablou cca 0,70x0,40 m pălărie în ulei
cu grăm (reprez. o figură) 12) un tablou repr
"indragăst" cca 0,70x0,40 m în ulei;
tablou cca 0,50x0,40 m în ulei repr. "
14) un tablou cca 0,70x0,40 m în ulei
de minăstire; 15) un tablou cca 0,70x0,40 m
în ulei repr. o plajă; 16) trei tablouri de tablou
de cca 0,50x0,40, 0,50x0,40 și 0,25x0,20 de repr.
"furnică pe mare" (donați de către țara pe
mănușă de seară); 17) un tablou pictură în ulei
cca 0,50x0,50 m (femeie lovita); 18) un tablou
pictură în ulei cca 0,70x0,50 m (pădure în
blăcii); 19) un tablou pictură în ulei cca
0,50x0,40 m (mănușă moartă - mare n. e. ulei);
20) una galărie montat cca 3,50 m; 21) două per-
dele, lucrări de măt; 22) una statuie de repr.
o femeie cu un cap cu flori; 23) una sta-
tuie de repr. o femeie în o canoară; 24) una
statuie de repr. un bărbat cu o canoară; 25) una sta-
tuie de repr. un bărbat cu pălărie pe cap;
26) un tablou mare de măt cu câmpie și măt;
27) câteva volume: unul de dicționar, cîteva de poezie
în lim. franceză; 28) un volum (unul de dicționar
romano-francez).

Descrierea: un mobilier situat în Sala IV.
Nr. Inventar nr 76 caion etc cu propriu
concluziune dinamice de sărăcie;

Drept p. h. care au încheiat p. h.
ul p. v. m. p. h.

Exemplar

Custode
Sergiu...

— 1175

C E T O .

La cererea adresata acestei unitati, va facea cunoscut ca sotul dvs. dezinutul militar Vasile a decedat pe timpul executarii peupsei .

Decesul a fost înregistrat la sfatul popular al rai-
onului Oenele Mari sub nr. 23 din 10.07. 1959 .

DIRECT H,
ss. indecifrabil.

conform cu originalul .

E. Militan

TO: AUSA, P. E. EDELHART,

Subsemnata MILITANU E. domiciliată în București, Cal. Călărașilor nr. 62, raionul Tudor Vladimirescu, declar că fac contestație împotriva deciziei nr. 2174 din 25 . 08. 1959, dată de acest tribunal și prin care s-a respins recursul declarat de soțul meu MILITANU VASILE, în contra sentinței nr. 290 din 20. 06. 1959 dată de Tribunalul Militar Craiova.

MOTIVEL PREZENTEI COMPLETAȚII SÎNT :

1.) Prin decizia nr. 2174 din 25.08.1959, data de catre acest tribunal s-a respins recursul declarat de militarul Vasile impotriva sentintei nr. 390 din 20.06.1959 data de Tribunalul Militar Craiova (dosar nr. 387/1959).

La data de 25.08. 1959 cind s-a judecat si respins recursul , procedura de citare cu recurentul militar Vasile nu era indeplinita conform legii, deoarece acesta nu se mai afla in viata decedat inca de la data de 10.7.1959 , dupa cum rezulta din adresa nr. 7754 din 4 august 1961 a ministerului Afacerilor Interne , pe care o alatur in copie certificata precum si din certificatul de moarte nr. 23 al efetului popular al orasului Semele Mari , din 10. 07. 1959 , aflat in dosarul nr. 301/1953 al tribunalului militar din Craiova .-

În conformitate cu art. 433 punctul 1 litera a din procedura penală, se poate face contestația în contra hotărârii în procedura de citare a părții pentru termenul când s-a judecat pricina nu a fost îndeplinită conform legii, iar în conformitate cu art. 434 din același cod, contestația în contra hotărârii se adresează la instanța a carei notărire se atacă.

2.- Împu de cele de mai sus, va rog a admite contestația intrucât la termenul de judecată în recurs partea fiind decedată, nu a existat nici un fel de procedură și a anula decizia nr. 2174 din 26. 08. 1959, dată de acest tribunal, iar drept urmare va rog a constata că decesul s-a produs înainte de răzmirerea definitivă a hotărârii de condamnare și deci moartea stingînd învinuarea în conformitate cu art. 163 din codul penal, este cazul a se înceta urmărirea în conformitate cu art. 4 partea II-a din procedura penală.

THE JOURNAL OF THE

E. militaria

ТОВАРА, УЛО

PROCESSED AT THE BUREAU

REF ID: A6610411 A 11-A 11-11-11

• ۱۰۰٪

12.07.1962
Exp. Procedur.
Ces échant de
foud.
Uncl.-oCg-

R.P.R.
TRIBUNALUL MILITAR DE REG. MILIT. BUC

Dosar nr. 2208 / 1963

Procuror Militar Opt. Just. IVAN RADU

Apărător

Secretar

RADA CONSTANTIN

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Directia Arhivă Centrală
ziua 19

DECIZIE MINUTA Nr. 30

Astăzi, anul 1963, luna ianuarie

Tribunalul Militar de Reg. Milit. București, compus din:

Președinte Colonel de justiție Dumitrescu Stefan

Judecător Căpitan de justiție Nistor Ioan

Asesori populari { Colonel Zănarescu Ion
Maior Pavelescu Ioan
Maior Pascaru Emil

Deliberând în secret conform legii asupra ^{contestației} fecundității declarate de
nr. Militaru V. Ecaterina în București, Calea Calărași 1662

raional T. Vladimirov

Impotriva ^{deciziei} sentinței nr. 2174 din 25 august 1962, pronunțată de Tribu-
nalul Militar de Reg. mil. București, pentru motivele ce se vor arăta în
cuprinsul deciziei, în numele poporului:

D E C I D E:

Se anulează art. 380 c.p.p. comb. cu art. 403 pct. 1 lit. a c.p.p. aduce contestația împotriva
deciziei nr. 2174/25.08.1962 a Trib. mil. București pe care o anulează în ceea ce privește
pe nr. Iulian Vanele.

Conf. art. 406 pct. 1 lit. a c.p.p. comb. cu art. 163 C. Pen., anulează sentința Nr.
390/20.06.1959 a Trib. mil. Craiova privind pe nr. Iulian Vanele și în fond
încetează urmărirea penală, încuviințarea fiind din nou necesară.

Destituie achiziția asigurată militului pe averea personală a
nr. nr. nr. nr.

Data și citită în ședință publică, astăzi anul 1963 luna ianuarie ziua 19

PREȘEDINTE,

Colonel de justiție

Judecător: Cpt. de just.

Asesori populari

Mr.

Mr.

Secretar

TRIBUNALUL MILITAR DE REGIUNE MILITARĂ BUCUREȘTI

Colegiul de recurs
Dos. nr. 2208/1959

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă / en

DECIZIA Nr. 30

Sedința publică de la 19 ianuarie 1963

13.02.63

Verificat

Procur. mil.

gr. radu

Tribunalul Militar de Regiune Militară București, colegiul de recurs, compus din:

PRESEDINTE JUECATOR	COLONEL DE JUSTITIE CAPITAN DE JUSTITIE	DOMITRESCU STEFAN MISTOR IOAN
ASESORI POPULARI	COLONEL MAIOR MAIOR	ZAHARESCU CONSTANTIN PAVELESCU IOAN FUSCASU EMIL
PROCUROR MIL. SECRETAR DE SEDINTA	CAPITAN DE JUSTITIE	IVAN RADU RADA CONSTANTIN

A luat în cercetare în sedința publică de la 16 ianuarie 1963 contestația introdusă de civ. MILITARU V. ECATERINA din București, Calea Gălărăși nr. 62, Raionul P. Vladimirescu împotriva deciziei nr. 2174 din 25 august 1959 pronunțată de Tribunalul Militar al Regiunii II-a Militară București, prin care s-a respins ca neîndat recursul declarat de civ. MILITARU VASILE contra sentinței nr. 390 din 20.06.1959 a Trib. Militar Craiova.

La apelul nominal, făcut în sedința publică, a lipsit contestatoarea față de care procedura de citare a fost îndeplinită, la dosar fiind dovada ca a luat cunoștință de termenul de judecată a cauzei (fila 5).

Procedura completă.

S-a ascultat raportul prezentat de căpitan de justiție Mistor Ioan.

Procurorul militar a pus concluzii pentru admiterea contestației introduse de civ. Militaru V. Ecaterina, conform art. 433 pct. 1 lit. b C.P.P. și art. 380 C.P.P., deoarece la data pronunțării deciziei nr. 2174 din 25 august 1959 a Trib. Militar al Reg. II-a Milit. București inculpatul Militaru Vasile decedase, fapt înregistrat la Statul popular al orașului Conele Mari sub nr. 23 din 10.07.1959 astfel că a cerut anularea deciziei instanței de recurs și a sentinței dată de instanța de fond și încetarea urmăririi penale a susnumitului inculpat.

După care, având nevoie de timp pentru studiul dosarului și deliberare, tribunalul a găsit necesar să amâne pronunțarea la 19 ianuarie 1963, când:

TRIBUNALUL

Deliberând în secret asupra contestației de față;

C.N.S.A.

13 JUL

Director's Office

multir

et3ne-

45

9. t d-

I. Si

(747) 12

Față de această situație în conformitate cu art.38o C.P.P. comb.cu art.433 pct.1 lit.a C.P.P., contestația împotriva deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară introdusă de soția condamnatului Militar Vasile, decedat, urmează a fi admisă, iar decizia anulată în ceea ce-l privește.

Conform art.4o6 pct.1 lit.a C.P.P., comb.cu art.163 C.P. sentința nr.39o din 2o iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova urmează a se casa în partea privitoare pe civ.Militaru Vasile și în fond a se înceta urmărirea, penală, învinuirea fiind stinsă prin deces.

Intrucât prin aceeași sentință s-a dispus și confiscare totală a averii personale a condamnatului civ.Militaru Vasile, ca efect al stingerii învinuirii prin deces, urmează a se desființa și sechestrul asigurator instituit pe averea personală a acestuia.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL
IN NUMELE POPORULUI
D E C I D E :

În temeiul art.38o C.P.P. comb.cu art.433 pct.1 lit.a C.P.P. admite contestația introdusă de civ.MILITARU V.ECATERINA împotriva deciziei nr.2174 din 25.08.1959 a Tribunalului Militar al Regiunii II Militară pe care o anulează în ceea ce privește pe civ.MILITARU VASILE.

Conform art.4o6 pct.1 lit.a C.P.P. comb.cu art.163 C.P. casează sentința nr.39o/2o.06.1959 a Tribunalului Militar Craiova privind pe civ.MILITARU VASILE și în fond încetează urmărirea penală, învinuirea fiind stinsă prin deces.

Desființează sechestrul asigurator instituit pe averea personală a susnumitului.

Data și citită în ședință publică, astăzi 19 ianuarie 1963.

P R E S E D I N T E
Colonel de justiție

Dumitrescu Stefan

J U D E C A T O R
Căpitan de justiție

Nistor Ioan

Col. Zaharescu C-tin

ASESORI POPULARI :

Mr. Pavelescu Ion

Mr. Puscasu Emil

SECRETAR

Rada Constantin

TRIBUNALUL Populare Raional Pitesti
EXECUTORUL JUDECĂTORESC

281

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Gen

PROCES-VERBAL N° 203/963

Astăzi 17 August 1963, orele 9³⁰

Nol ACHIMESCU DUMITRU Executor judecătoresc pe lângă
Tribunalul Popor Pitesti

Avind în vedere adresa cu nr. 5344 19 3 a UM 0336 Pitesti
care se înaintează extrasul sentinței nr. 390 19 59 rămasă definitivă și ne
invită ca pe baza acestei sentințe să procedăm la confiscarea averii unui oporot
radio condamnatului MILITARU VASILE cu ultimul domiciliu în
comuna Buc raionul Stolnic strada Puiz Blonțar 8
UM 0336 Pitesti

Azi, data de mai sus, din oficiu ne-am deplasat la comandant avangardist
unde am găsit prezinte pe Cpt VELCU NICOLAE căreia punindu-i în
vedere calitatea și scopul venirii noastre, ne declară următoarele: ca din cauze
la data de 2-iulie 1962 a confiscat un oporot
de radio marca "INGELEN" în stare de funcționare
mare, oporot mare în ston de cupru serie N° 498
cu 4+2 lampi pe murele lui TEODORESCU GHEORGHE
în fond fiind al lui Militaru Vasile oporot
de radio

După care noi, conform legii, am declarat confiscate în folosul statului urmă-
toarea avere mobilă și imobilă pe care am lăsat-o pe loc în păstrarea și custodia
Statului Popor Pitesti prin Donutianu Eliza
punându-i în vedere rigoriile legii
în caz de înstrăinare și anume:

Se referențiază procesul verbal o listă de
foto: n. Donutianu Eliza delegată
prin poșta factelor financiare și economice
de stat

Orice parte care are încheiat prezent
proces verbal în 3 (trei) exemplare pe care
legea

Executor judecătoresc

Donutianu

Delegat UM 0336

Delegat Stat Popor Stoiciu

Stoiciu

Format A4

[illegible]

MINUTEMAN. ANDERSON. DOWNING

STREET INDEX

NOTAINE

[illegible]

major case occurred in Feb. 24 to 25 1937 in form
of a cold. It was a cold of a cold and cold to
the chest.

[illegible]

General map of $G_1/G_2 = L_1$ has

the diagram

$\begin{array}{c} \text{Syl } p\text{-subgroups} \end{array}$

Consider $H_1 = H_2 = H$
then $G_1/G_2 = L_1$

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Directin VII

INTERNATIONAL JOURNAL OF ENVIRONMENT & DEVELOPMENT

721,00142.99.

D O B A R Nr.

~~Strictly Confidential~~

Ex. 20.4.

B.C. 39

1964

CAT 81

1 - H.A. 1. DIRECT 14 11-2 -

Investigatii asupra numitului
TIA, VA etc. care se dau cu
no. 201, 2, 3, 4, 5 si 6.5.1 etc.

SU-80-037C(11.2)

De la evidența Serviciului de Cooperărie Locală a raionului Stalin, rezultă că numitul MILITARU VASILE este fiu al lui Gheorghe și sîncă născut la 19 septembrie 1886 în Borohei, fost funcționar, cu ultimul domiciliu în strada Louis Blach no.8 (nu Av. Zorilanu no.76) secția I miliție, ra. cel. I.V. Stalin, București.

Persoana Z T ne relatează că numitul MILITAR VASILE a locuit la adresa de mai sus pînă în anul 1957, dată cînd a fost arestat de organele de securitate și ținut la Penitenciarul din Pitesti unde în anul 1959 a decedat.

Acest lucru persoana Z.T îl cunoaște de la soția sau nuntului că a afirmat că a decedat.

Cit a locuit la această adresă numitul Militaru Vasile a funcționat ca inspector la Ministerul Cultelor.

NU ARE CUNOSCUTĂ CU ACTIVITATE POLITICĂ ȘI
SĂ SE MANIFESTE ÎN ACEST SENS.

Militaru Ecaterina soție, fiica lui Vasile și
Maria ascută la 12 decembrie 1948 în București, artistă și
domiciliază în strada Louis Blank.

9402.130 6+

Figure 4.10: A graph of the function $f(x) = \sin(x)$ on the interval $[-\pi, \pi]$. The function is periodic and oscillates between -1 and 1. The x-axis is labeled with $-\pi$, 0 , and π . The y-axis is labeled with -1 and 1 .

DE A DIRECTORII VII.

~~Co KCL 1~~

Useful service, Cpt. *Radulsky*
A. Croitoru

223

1965-1966

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

NOTA-EXTRAS

din materialele existente în dosarele din arhiva Serviciului „C”

Numele: **MILITARU** prenumele: **VASILE**
născut: **Ion** la data: **15.12.1886** la domiciliu: **București**
de profesie: **Aviator Zorileanu Nr. 76**

Dos. FO. 53172 vol. 1096 f. 247-248

Rezultă o notă a M. Interne Mureș și Iași (scrisă la marea, neînscrisă în Registrul, fără
sursă de date) rezultă că MILITARU VASILE Vasile Ion
a fost Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în
org. legionară

21.05.1965

Dos. FO. 53172 vol. 1096 f. 247-248
la 67° p. ca 217

Rezultă din datele de la M. Interne Mureș și Iași
și din datele de la M. Interne Iași, rezultă că MILITARU VASILE
Vasile Ion a fost Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în
org. legionară

la 67° p. ca 217

Pe un tabel, pe care este dat
în datele de la M. Interne Mureș și Iași, rezultă că MILITARU VASILE
Vasile Ion a fost Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în
org. legionară

la 67° p. ca 217

Rezultă din datele de la M. Interne Mureș și Iași
și din datele de la M. Interne Iași, rezultă că MILITARU VASILE
Vasile Ion a fost Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în
org. legionară

Rezultă din datele de la M. Interne Mureș și Iași
și din datele de la M. Interne Iași, rezultă că MILITARU VASILE
Vasile Ion a fost Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în
org. legionară

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

Data 17.XI.1966 20

NOTA-EXTRAS

din materialele existente în dosarele din arhiva Serviciului „C”

Numele: **MILITARU** prenumele: **VASILE**
născut: **Ion** la data: **15.12.1886** la domiciliu: **București**
de profesie: **Aviator Zorileanu Nr. 76**

Dos. FO. 53172 vol. 1096 f. 247-248

Rezultă că MILITARU VASILE Vasile Ion a fost Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în org. legionară

Ct. Prichin

POEZII DIN ÎNTUNERIC

Documente și înscrisuri care demască activitatea dușmănoasă a numitului
MILITARU VASILE

IV. DOCUMENTE SI INSCRISURI CARE DEMONSTREAZA ACTIVITATEA DUSMANOASA A NUMITULUI MILITARU VASILE (pag. 15-58, .)

63

13 IUL 2016

Divizia Anticorupție

63

Prinving stesarea probelor materiale la tonaarul de
anchetă Nr. 274/1958.-

Pitesti 25 mai 1959.

Eu, lt.col. Ioan Ionescu, magistrat penal de
securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unirea ... -
tara 0336 Fitești;

Analizind dos. de amchezã penals Jr.274 privind pe:

[illegible][illegible]

invinuți pentru săvârșirea infracțiunii de ucișoare contra
ordinii sociale, n.p. de art. 209 par. 1 A.P.;

I/. In timpul perchezitiei domiciliare efectuate la locuinta familiei ~~Lucian~~ Vasile, au fost gasite si ridicate mai multe scrisori ce continat duceau la...

Desecanți s-a găsit și ridicat cu ocazia scuturării pe
cheștii, una mărind de soric "Centaurea" - peritativă, -
351660, cu ajutorul căreia învinuțul respectiv a transcrie
înscrisele în cauză.-

II/.Cu ocazia perchezirii domiciliare efectuate la domiciliul nuntului s-a descoperit, au fost găsite în-
gropata, două revolvere și 97 (nouă sute șaptezeci și șapte) cartușe de calibru diferite, care desigur au fost ridicate

II./o. La peroneziile domiciliare efectuate la invita-
mintul ~~de la~~ au fost gasite și ridicate un număr de
15 (cinci sute zece) reviste "Jurnal" cu conținut fascist -

IV/ La percheutia efectuata la domiciliul familiei
Mădălina LE a fost găsită și ridicată o fiică sub forța
unei jurnale de zi, cu conținut dur -

rand în vârstă că ce
cazul respectiv, în calitate de
tate cu art. 179⁴ și 205 C.P.:

anexarea la dos. de urmasii pe ~~urmasii~~ si st. A-
toarelor probe materiale :

11. Private activities involving use of equipment: Yes/No

1) Una coală dublă, format mic, parțial întet-ul "Văsa
Kaukian - literat, redactor la ziarul "Porunca Vremii, str. evi-
tor lincea Zorileanu Fr.75, tel.3.38.52" - în original.-

2). Actul doi al societății "Lagarul împăcat al debitoarelor", scris la mașina de scris, compus din 11 file în vechea.

3).Pavula "Un congres de interes pentru oameni cu-nțele
cătute la moină pe o pagină de coală format mare -obișnuit.

4). "Doi Cîini" - fabulă fără morală, a
o coală, la masă, cu conținut dușmănos lașat

5) "Teacul" - serie la masina si in original, de mima, in creion negru, in versuri totalizand 78 strofe, partind data si locul creatiei - Jilava decembrie 1952.

6). Poezia "La moartea lui Octavian Goga" publicată la 1 mai 1938, decupată dintr-un ziar, al cărui autor este militaru

7). "Crăciun 1951" - poezie scrisă pe 4 coale format obişnuit, cu creionul şi pe trei coale - reproduce la maşină.-

3) Poezia "atrăgăte către dl.vieții" scrisă la mașină pe două pagini 20/15 cm. și original în creion negru 14,5/8,5 cm.-

9) Poezia "Psalm" scrisă la masină pe trei pag. 20/15 cm
și citită în original (creion negru) pe două pagini 14,5/3,5 cm.

10¹. Poezia "sub lanțuri" scrisă la mână pe o pagină
21,5/21,5 cm. și originalul scrisă cu creion negru pe o coală.-

11. Una carte de vizita în original, trimisă de protoe-reu I. la lui militarul V. în felicitări din partea legionarilor

12).Una fotografie format 23/17 cm.reprezentind o adunare in strada in echip de demonstratie,participanții purtind pancarte cu caracter Rationalist.-

13). Una scrisoare în original, scrisă cu cerneală, intitulată "Dragii și scumpul meu Păuleț" adresată de către învinut soției sale din Pucioasa.-

14) Un epis, sau listă intitulată "Facule negublicate în voium" care amănunț 31 fabule, scrisă de invinuit de mână, cu cerneață așezată, pe foaie acoperite ilustrate, care se intitulează să se contra scrie "apre izahărtia lui Iisus" de V. Militaru.-

15). Două fotografii, reprezentând asina de scris -portativă "Pieniala" seria 351660, cu care învințitul a scris o parte din scrisorile enunțate mai sus.-

DOUI CĂINI

--Fabulă fără morală--

Intr-o țară despărțită'n două,
Fiecare-avându-și stăpânire nouă,
S'au fost întâlnit doi câini hai-hui,
Trăindu-și fiecare'n Zona lui.
(Unul "Aliuska", altul "Iohn" e),
Pe hotarul celor două "Zone".

Vechi amici fiind, au dat din coadă,
Intr-o bucurie nu născută,
Reciproc făcându-și întrebare:
Cum trăiește'n zona-i fiecare.

--Eu,--a răspuns și mi fără elan
Acel cu nume de american,--
Îi mulțumesc lui Dumnezeu de sus,
Nici măcar simt că aș fi un "rob supus";
Căci, fără vre-un amar,--de azi pe mâine,
Am jumătatea mea de bună pâine;
În toată dimineața, pe la 7,
Caldă, am și beau cafea cu lapte;
Uneori am brânză cu smântână,
Carne, de trei ori pe săptămână;
Într-un cuvânt, am doi stăpâni de treabă
Și nu-mi lipsește hrana de sub labă...
Dar tu, ia spune, cum o duci cu-ai tăi ?
Sunt oameni buni la suflet, ori sunt răi ?

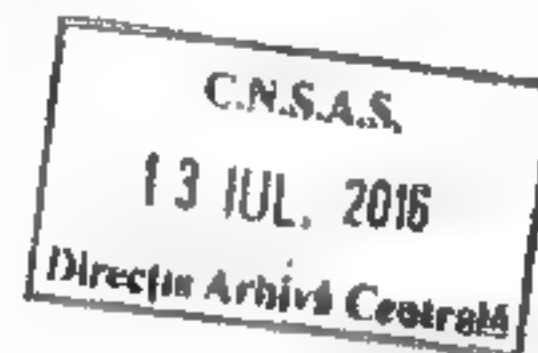
--Ah !,--tresări acel cu nume rus,
Mereu cu ochii'n gol, pe gânduri dus:
N'am zecce guri cu dinții ca de lei,
Să pot mânca ce-mi dai stăpânii mei !..
Ce pui, ce unt, ce miei și ce mai gunci,--
Și toate fără nici un fel de munci !
În zona mea, măi frate drag, n'am griji
Să strig la lumea'ntr-oagă că e Rai !
Mereu sătul, și după buzu-mi plac,
Într-una liber orice vreau să fac !
Nici botniță nu port, nici lanț pe ceafă
Și, crede-mă: am cea mai bună leasă !...

--Ciudat !,--răspunde "Iohn" și 'ntreabă:
Atunci, de ce e, frățioare,
Faptura ta atât de slabă,
C'abia se ține pe picioare ?!

--Of !,--îi șoptește, frânt de coadă,
Sărmanul "Aliuska" frântul,
Ca nu cumva lui, vre-o iscoadă
Trecând, să-i prindă-acum cuvântul:

"Măi frate "Iohn", ți-oi spune, iacă,
Dar,--mai șopti cu ochii'n patru,--
Dă-mi voce'n zona ta o leacă,
Să latru, măi,--soărbat de teatru,--
Că'n zona mea nu pot să latru !....."

15.1.1959
8 ian. 1959
Gentile...
J. C. J. J. J.

DE CONGRES A LĂRĂCĂS,
PARLOR CĂMĂRĂ CONTELES.

Al: mare ocătarii, ieri, au fost flut soare.
Sa desolat, doua ceasuri, toate ofirile lor...
A, sa sa le-asculit cuvântul, sa pe-un sear mai de-oparte,
Prefacadu-ma tot timpul ca citesc o mare carte,--
Le ne putand, o ciipa, moi nazar sa sa uiasca
Cu stapanii lor cuneaste pan'gi limba pasareasca...

Aşa dar, in adunare, sub un mar, erau de faţa:
Opt gaini, --o şapte găste, un raţoiu cu draga-
doua curci indragostite de-un curcan cu noţiul posu-
racu siogti din cuio fugite, o puiană si cocog-
Amoera... democrat, dupa cat am inţeles,
Lasand orice interes, sa ia parte la... congres.

C.N.S.A.S.
raţa,
13 IUL. 2016
Direcţia Arhivă Cen

in sfârşit, congresul începe... ca mai varatnic şi curinte,
adunarea își alege pe curcan ca Preşedinte...
"Cer cuvântul! Cer cuvântul! --zise'ndata o gaină
Cu sub limba "ţarna" mare şi mereu cu gugea plină,--
"Dragi tovarăşi de poiată şi tovarăşi surate,
"A sosit şi ceasul nostru, sa trăim in libertate!
"Vrem drepturi pentru toate! S'ă dus vremea de sclavie!
"Jos coteţele şi gârniţele, grunţele sa nu mai fie!
"De cu zori şi pana seara şi de seara pana'n zori,
"Mădore sa fim pînă straturi de legume şi de flori!...
"Vrem drepturi! Sa'ncetate nedreptatea şi păcatul
"De-a fi pururi socotite mai prejos decît parintul...
"Vrem acum egalitate! Vrem dreptate de te oit
"Nu mai jos decît curcanii, ci mereu egali cu ei!..."

Si gaina cea tainoasa, --plin de epure-avandu-şi ciocul,--
doua ceasuri încelitate şi-a varsat, nebună, focul,
Ca sa'i strige: "bravo, bravo", ca vorbeşte'n forma noua,
Ciocşile ce'şi palasise din ciocit ale lor oua,--
Cand raţoiul ce sta faţa, cu fulgi albi ca de omat,
inspre sa'ntorcandu-şi coada, o scuipa pe dindarat...

Dar un moş cocog o'arunta şi'i graieşte astrel moşu:
"--Voi, egale cu barbatul? Poti tu fa sa... calci cocoguri!
"Pri-te-as ţaina de ocara, putatoasa de gaina,
"Care vrei sa smulgi cu ciocul mîrile de prin gradina!..
"Vrei prin flori sa'ţi faci veleatul, sa le răci cu nesat,
"Sa ramana'n loc de floare, scarba ta de gainaţ?!"

Honori atunci atunci soorul, iar cocogul col istet
si-a'ncasat cu'ntelepciune cuvântarea lui de pret:

"Iata insa moţiunea care v'o propun eu voua:
"Sa' l rugăm pe cel din Ceruri sa ne erte şi sa ploua,
"Sa ne creasca graul mare, sa dea claua o carut,
"Si sa merga, zi şi noapte, moara Domnului aruţa,--
"Um al carui chip sa'l punem spre'nchinare la icona,
"Ca, din moara lui ne vine noua tuturora "zoana",--
"Din rana ei, ia mana, se fac paires si covrigii,--
"Dee Domnul sanatate si lui Jean si coanli Vigi
"Si flacailor acela inioriţi ca brebeneli:
"Care cresc voinici ca braşii: umli Vigi, altul Nelu!..."

"Astee vorbe tuturora vi-le spun eu si ma'ndin:
"Doamne-auzi-mi rugaciunea şi opineşte-mi-o! Amen!"

Deci, pentru conformitate, --ascultandu-i cu tot naru
israiesc, fara adosa, eu:

- Scriere duşmănoasă a legionarului MILITARU VAS
oaczia, percheziţiei domiciliare efectuate la domiciliu

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

SUB LANȚURI

Iubito, dorul meu cel viu
De-aici din trista-mi închisoare—
Imi cere: dragel lui sa-i scriu
In toată clipa trecătoare.

Se surpă zidurile grele,
De parcă toate-ar fi cenușă;
Pier și ferestre și zăbrele
Și nu mai sunt nici drugi la ușă...

Dar, iată, te-am cerii mei,
La ușa mea păzind cu rândui,
Nu-mi dai hârtie, nici condei,
Ca să-mi aștern spre tine gândul.

Doar larga stelelor cetate
Imi țese corangie de raze
Din tălăsi de nestemate,
De dișante și topaze...

O, de-ași avea condei, hârtie,—
Cerneala n-ași dori-o'n față:
Mi-ași scoate sânge și ți-ași scrie
Pân'ași simți că piec din viață.

Ce vraja'nalta ma'mpresoară
Acum,—și cine mi-o trimite,
Caci, iată, strâng la piept—coboară—
Faptura celei mii iubite !

Și-atunci, ca firul m-ee curmă,
Ai înțelege și mai bine
Ca dorul, gândul meu din urmă,
Strigând, au alergat spre tine !

Și-așa, sub botșile cetății,
Doar două inimi—pară vie—
Bat culpele eternității:
A "ei" și-a celui care scrie...

Dar eu de-așemeni fericire,
Acuma, iată că n-am parte,
Și'nfrigurat, a mea iubire
O'nchid în inima-mi ca'n carte.

În lanțuri, trupul sa ne-scape,
Acuma suntem doi sub stele:
Eu lanțuit de-ale ei brațe,
Ea'nlanțuită de-ale mele...

Și totuși scriu, rostind în șoapte,
Aprinse dorurile mele,
De parc'ași scrii pe cer în noapte
Cu-albastre fulgere și stele.

Și'n mângăieri când o sărut,
Înfiorând iubirii seva,—
Tressar, în groapa lor de lut,
Cei duși, pân'la Adam și Eve !...

Acum ei se sparge-a oensei porta
Și pier din temnița-mi toți zorii...
În pieptu-mi nu mai simt revoltă,
Ca numa riscarea lucrării.

Iubito, soțu tău, închigui,
Așa visează și-așa-ți scrie,
Dar lanțurile'i curmă vieu
Cu-al lor oșei și-a lor mînie.

Și-așa, cu geana'n lacrimată
Scriind aceste'n lanț de fier,
Măntreb: le vei citi vre-odată,
Sau vii să ți-le spun în Cer ?...

Jilava
De... 1921

CRĂCIUN 1951

Crăciun e mie nouă sute-cinci-zeci și-unu,
Crăciun amar cum încă nu mi-a mai fost nici-unu',
De ce-ai venit în viață-mi, ăst an, atât de trist,
Tu, și a bucuriei cu nașterea lui Christ ?

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

Ai pentru ce păcate ce nu mi-le știu încă
Vru scarta-mi să mă arli în toamnă adâncă ?
Cine-a fost scris ca-astăzi--ta, Sărbătoare Maltă,
Să mă găsești în lanțuri cu-atâția laolaltă ?
Și către cine glasul să mă ridie să strig
Că'n cea mea e feare, și lacrimă, și frig ?

Cine mi-a scris oșanda și pentru care vină:
Din Steaua-ți luminoasă acum să n-am lumină ?
Să n-am nici o fereastră la care să-mi mai stea
Colindători cu marea și luminoasa Stea,
Vestindu-ne ca'n anii trecutului frumos
Că azi, în ieslea afântă, ni-s-a născut Hristos ?...

De ce azi, fără steluțe ne-a fost sortit să vii
Să ne găsești sub lanțuri cu zecile de mi.
Flămânzi, cu gene ude, prin case ntunecate,
Cu frig hain de moarte în suflete și'n case ?..

Ce vânt ne-a amuls de-acasă pe toți, ce duh nehem,
Să nu ne mai găsească la vetre "Moș Crăciun",
Ci muți, cu jalea'n inimi, prin hrube negre-ferate
Și despărțiți de lume ca niște duși în moarte ?

O, "Moș Crăciun", iată, eu mi-te văd, stingher,
Cum trist la toți închiși privești dintr-un ungher,
Cu lacrimile'n gene că ești așa sărac
Și n-ai adus la nimeni măcar câte-un colac !

Januar 1959
Garit la muncă
Ștefan Titu

Bar ce vād, "Mog Crăciune" ? Au te-ai luptat cu vântul,
Sau lupi turbați de foame ți-au sfâșiat vestmântul ?!

În spate, plin de daruri, tu nu-ți mai ai desagul
Și, prefăcut în cârjă, abia-ți mai porți toiagul !
Ești plin de sânge, iată ! Au ce neam fără lege
Putu să jefuiescă desaga ta, moșnege ?...

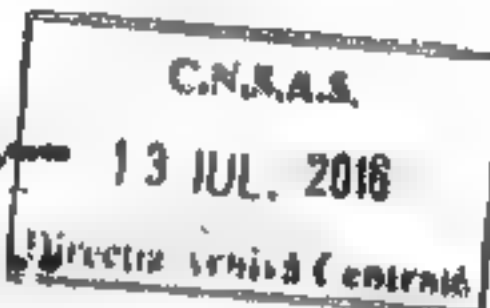
Ce ticălos din lume, cu inimă aspidă,
A tăbărât asupra-ți și-a vrut să te ucidă ?!
Au nu cumva-i aveai ce vād, fără a fi via;
La fel cu noi închișii ești și un închiș ?..
Bar nu !... Mărire Celui Măscut spre-a fi dat Cruci,
Tu'n veci nu poți fi'n cenă închiș cum vor născii !.

Cîntocmai ca un înger ce'n lume când vrea vine,
Vezi și pe cei din oame, vezi și'n a lor cămine;
Cu-a lacrimilor ceață în ochii plini de via,
Li vezi pe-ai lor și-auzi-i vorbind de cel închiș...

Îl tot merou așteaptă, cu sufletu'n rîcîpă,
Ca el s-apese alampa să intre'n orice clipă,
Bar în zadar așteaptă să li-se umple pragul,
Că nici azi de la cenă nu li-se'ntoarce dragul,--
Iar pentru el paharul curva de se ridică,
În vinul dus la gură,--și lacrimile pică !

Ai vrea, cu-ai lui la masă, ca alte-dăți să stai,
Bar tu n-ai nici desagă, nici daruri să le dai...
Te-ar întreba micuții de'nchișii lor părinți,
Iar tu,--fiindu-ți milă,--ar trebui să-i minți,
Spunînd lor că : "tăticul veni-va... poate mâine
De unde-i dus s-aducă micuților lui pâine",--
Când știi că mulți din pruncii cu viață'nfonetată
N-or mai putea să-și vadă "tăticul" niciodată !...

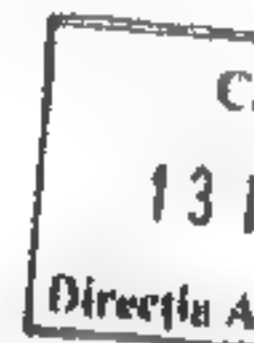
19
8 Ianuar 1959
Județul Iași
Județul Iași

Apoi cobori în case sub jalea ce te-apasă...
Il vezi pe fiecare gândind la cei de-acasă,
Că fiecare vede cum dornici îl adastă:
Măicuța lui, copiii, sărmana lui nevastă,--
Și nu știi, moș Crăciune,-- sărac fără colaci,--
Nici tu nu știi, mai bine cum cum ar fi să faci:
Să fugi în noapte-afară ?,-- la'ncuși să mai rămâi ?,--
Că nu poți pe niciunul măcar să mai mângâi...

Au adormit sărmanii,-- și-acum în miez de noapte,
Vinând,-- ei mune scurpe rostesc cu drag în goapte
Și-ntind ale lor brațe în gol, ca să-și aște
De gâtul lor pe dragii ce li-arunsă'n brațe,--
La mângâieri doar visul mai dându-le azi dreptul,
Pe când de dor, aveau, la toți la gene pieptul !...

Și ieși tiptil ca hoții din hruba fără soare
A celor fără vină ce zace în închisoare,--
Ca hohotele tale să ți-le poarte vântul
Pe-aprepe jumătate din cât e tot pământul...

8 Iunie 1959
Găsit la mine
J. J. J. J. J.

13 JUL 2016

225

Stăpâne-Doamne, către Tine
Cei care toate vezi ştii că
Sunt în suferinţă şi
Când ochii-mi sunt de lacrimi uzi.

Pe groapa din faţa mea, lăsa,
Doar ploaia lacrimi stând să fiarbă,
Curând, pe ţărne cine strănă,
Va răsări şi creşte iarba...

Din lumea grelelor păcate,
Când nici o vină'n faţa-i n-am,
Gem, jefuit de libertate
Unii fraţi dintru Adam.

Dar eu sunt teafăr încă, Doamne,
Şi, ca din altă lume, vine
Pe vânt, oftatul tristei toamne
In beana oamei pânle mine....

*Găsteli
Jan. 1957
J. J. J.*

M-apasă ziduri negre-foarte
Şi'n toată clipa care trece
Străbătu-mă fiori de moarte
In noptea umedă şi rece.

Şi-aici în neagra mea'nchişoare,
In iadul suferinţii mele,
Mi-e dor de cerul Tău, de soare,
Mi-e dor de lună şi de stele;

Nici eu de-ai mei, nici ei de mine
Nimic acumă nu mai ştiu...

De-aer de-a păsărilor neamuri
In sbor văzduhul când îl tae;
De vântul fremătând prin ramuri,
De gopotindela pârăe;

Veţi mai trăi, sub vreri haine ?
Eu am murit sau mai sunt viu ?

Că'n ocnă mort, te'nghite-abisul...
Ai tăi târziu voi şti cuvânt
Că le-a murit cel drag, închisul,
Dar n'vor şti al său mormânt.

Mi-e dor de Tine'n toate-aceste
O, Doamne, strălucind feerie,
Că Dumnezeu lumină este,
Iar eu mă sting în întunerie !

La groapă dus, nu-ţi cântă popii,
Nici cruce n-ai şi nici alt semn;
Ni numele de-asupra gropii
Nu-ţi scriu pe vreun ciolpan de lemn.

Mi-e dor adânc de toate cele
Ce gustă-a oamenilor gură,
Şi gem că, jefuit de ele,
Eu gust aici doar neagră ură !

Nici aerul Eternei Mire,
Ce dar, întreg nu mi-a rămas,
Ci doar la trei ori-zecă zile
Mi dau câte-un pătrar de ceaș.

O, Dumnezeu! nu, -- ce vină
M-apăsă, de-am putut să cad
Din mângâioasa Ta lumină
În noaptea nopților din iad ?...

De va să ispășesc păcate
Ce'n fața Ta m-apăsă, grele, --
Sfărâmă-mi lanțurile toate
Și bate-mă nu prins în ele !

Oi, slobod, lepra să mă împle,
Scaldându-mi trupul cu puroar
De Te picioare până'n tample, --
Să zac pe-un maldăr de gunoaie !

Ca Iov să zac în părăsire,
Înăbugind în piept suspine;
Udat de toți sub large fire
Să zac, -- dar nu uitat de Tine !

Căci peste mine vântul serii
Când fi-va năvesmat să bată, --
Voi ști că lacrima durerii
Mi-o avântă Milostivul Tată !

Zefiri, primăverii'n floare
Când peste mine-au să țâșnească, --
Voi ști că : Măna-I iubitoare
Cu milă stă să mă mângâie.

Când din adâncul cer albastru
M'ar inunda vii raze calde
Voi ști că : prea-măritu-I astru
Midosul trup stă să mi-l soalde !

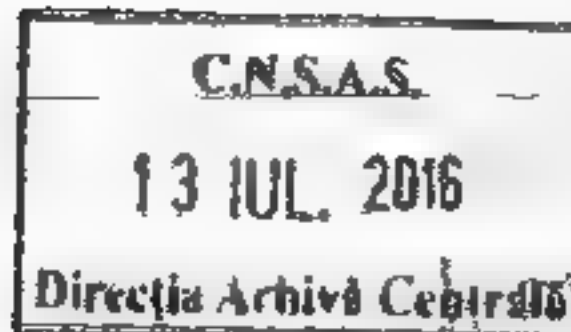
Când lurași potop de etale
M'ar poleii, -- voi ști că vin deci :
De lepra lutul să mă-l spale,
Ca m'ai iertat și să mă vindecă !

De-aceia strig din întuneric
La Tine, Doamne, să Tu poți
Să sfărâmi lanțul Luciferic
Și din mormântu-mi să mă scoți !

Din iadul vrerilor halne,
Tu, Doamne, smulge-mă din chin
Ca să Te preamăresc pe Tine
În vecii vecilor. Amin. !

*Gasit la mine
Lăzari 8 Iunie 1997.
Judecătoarea*

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centru

STRIGAT CAIRE DOMNUL VIETII

Catre Tine, Doamne-al Vietii
Striga oastea Domnului
Si la ceasul diminetii
Si la ceasul somnului:

De multimea de pacate
Ale noastre iarta-ne
Dumnezeule "ndurate;
Mahnos nu ne mai bate
Doamne, nu mai cearta-ne !

Toate durerile rele
De prin lume strange-le,
Ca sa nu ne mai inghele
Si sa nu mai curga, grele,
Lacrime si sangele !

Doamne, secate-ne rugina
De pe fierul plugului,
Smulge-i graii negrii,
Aurindu-l cu lumina
Soarelui-bulgugului.

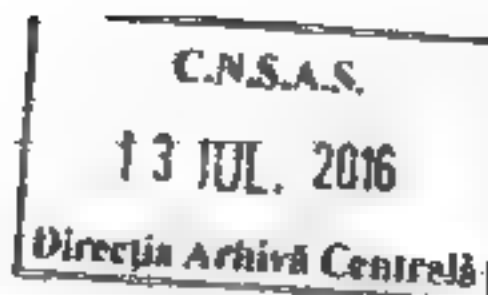
Raul cel de azi, tu, maine,
Sermozai-l cu binele:
Un pic de seala de iana,
Satura ga om si sange,
Curma-ne suspinele !

Tiraniei de pe lume
Curma-i, Doamne, denturile;
Nu o lasa sa mai sugrume,
Sa mai stinga vietii si nume,
Sferma-i toate laturile .

8 Jan 1999
Partea muma
27
Jan 1999

E X P L I C A T I E

lemnurilor, din sanatura,
Straluce toate unghiile...
Cu-a ta pacea la lumina si la lumina
De faza zii toata si-a saturi,
Nimicind otagiile !

Stim: ne-a secerat pacatul
Crinii si narcisele;
In de-aiungul si de-a latul,
Din pacet ne facem patul
Si ne toarcem viscele.

Impletim din el curupa
Peste toate frunzele,
Fie ca-n placi ne-aduna,
Fie-n valura nebuna,
Fie muntind muntile...

Dar Tu, Doamne, din lumina
Slavilor prea-naltate,
Spala-ne de toata vina,
Si n-om mai cadea sub vina
De pacete altele !

Ci Te-om preamari pe Tine
Cei din valea plangerii,
Toți cu inimile pline
De Iisus Cel care vine
Preamarindu-L ingerii !...

Așa-ți scrija, Doamne-al Vieții,
Toata oastea domniilor,
Si la cesa diminetii
Si la cesa somnului.

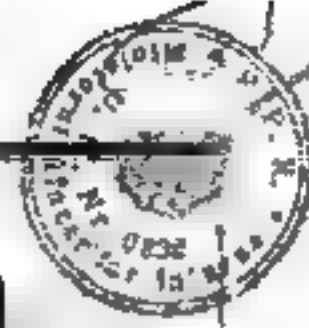
Furdules

Octombrie 1952

EXPLICAȚIE

- Inecriauri dughinase gsite la domiciliul lui VASILE
MILITARU, cu ocazia perchezitiei domiciliare efectuată la
domiciliul său din Pântenii, str. C.A. Rosetti Nr. 19.-

La moartea lui Octavian Goga

MSAS

U.L. 2016

Arhivă Centrală

de VASILE MILITARU

...Acum, când pentru vecinicie, de ceară pleoape s'au închis
Pe ochii tăi adânc albaştri, — azur cu nesfârşiri de vis;
Acum, când inima ta — pară — cu doruri sfinte nu mai bate,
Ca Neamul tot să se ridice pe steuri de eternitate, —
De neagră jale frânt în două,
Sub clipa grea de nenoroc,
Intregul Neam, cu ochii'n rouă,
Ducând sicriul tău la groapă, te plânge mut, cu plâns de foc !..

Merg frunţile adânc plecate şi jalnic muzicile cântă,
Când sufletu-ţi — hulub de aur — spre cer aripile-şi avântă, —
Chemat de Dumnezeu în slava-L, descătusat de-a lui povară,
Că prea ţi-a fost cântarea sfântă
Şi prea neţărmurită în larguri a fost iubirea ta de ţară !..

O, hard slăvit, ce-ai stat în lanţuri legat de Nemeşul hain
Si-ai pătimit ca răsvrătiţi în temniţă la Seghedin, —
Din ce Sodome 'nvălcitate
Ţi-ai pus în vers atâtea jar,
De-ai rupt şi lanţurile tale, şi celelalte lanţuri toate
In cari au stat să geamă fraţii, sub jugul neamului Maghiar ? !

Mărire ţie, mag de pară,
Stegar ce-ai vrut un singur Steag,
Hatman întregitor de Țară,
Al cărui zâmbet înfloareşte acum la Dumnezeu în prag !..
Mărire ţie, Lăncier
Cu chivără şi scut de fier,
Care-ai luptat până la urmă, — cum Țara toată o 'nțelege, —
Să nu-ți lase Neamul rob, sub lifta străină de croştina Lege,
Iar când ai înțeles că, totuși, tu „Lăncierul” vei fi 'nfrânt,
Nu de puteri ce vin din Ceruri, ci de puteri de pe pământ, —
Vrând, Neamul tău, la el în țară, să-l faci stăpân, precum e drept,
La Dumnezeu, să-i ceri dreptate, te-ai dus cu „svastica” la piept !..

11 Mai 1938.

EXPLICAȚIE

• Inscrisuri dupămoarte găsite la domiciliul lui VASILE MILITARU, cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la domiciliul său din Iatesti, str.C.A.Rosetti Nr.19.

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

Ca să se poată ține
Lăsați căle-tat de m...
B... v... cu v...
Cum p... să te-ajut...

Ca p... lor...
și cu ure lor...
Ce p... să facă
Să... de arde...?

În p... ce pot care
Viermii toți cu toată ure,
Când o-o...
Tu le-ai n... f...?

Iată dar de ce, sub greu
Din osândă lor nedreptă,
Preamar...
Robul lui,...

Ai lăsa-vei tu, Stăpâne,
Pe-ai...
Bilit în...
Ce l...?

Sau pe cei cu v...
Să-și gră...
"Unde-i cel ce...
Că...?"

Unde-i e "Pres-Sfântul" care
Ce-a zidit pământ și ape,
Ca, din trista-i închisoare
Pe alesul lui să-l scape?"

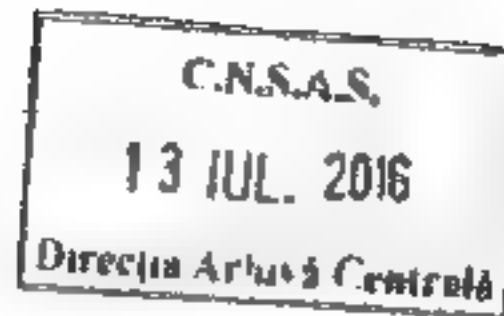
Dar... iertare-ți cer, fierbinte,
Ziditorule A-toste,
Ca-ți ridie, nău la munte,
Întrebările-mi netoate!

Ce sunt eu și-a lărgă-ți zare,
Un biet vierme, un nimic,
Să am dreptul vre-o întrebare
Către tine să ridie?...

EXPLICAȚIE

- Inscriseuri dășmănoase găsite la domiciliul lui VASILIA
MILITARU, cu ocazia perchezitiei domiciliare efectuată la
domiciliul său din Pătești, str. C.A. Rosetti Nr. 19.-

-3-

E vre-un lucru, vre-o ființă
În tot neaprinseu-ți nău,
Ne-gtiut de-a Ta știință,
Ne-văzut de văzul Tău ?...

E vre-un gând, e vre-o simțire,
Vre-o mișcare e sub stele,
Despre cari Tu să n-ai știre
Doamne, până n-ai fi ele ?...

Iată pentru ce datoare
E ființe fiecarui
Să stea gata-primitoare
A-tot ce vrei Tu să-i dăruie.

Că Tu știi de ce pe unii
Buni ai Tăi îi faci să plângă,
Și'n deșfăt lași toți nebirii
Pe cei buni în lanț să-i strângă....

Par, la Dreapta-ți Judecata,
Nu vor mei avea a plange
Decât cei ce se deșfătă
Boți de lădrăni și de sânge !

*8 Ianuarie 1951
Judecătoria
Judecătoria
Judecătoria*

Jilava

Dec. 1951

EXPLICAȚIE

- Inscrisuri dușmănoase găsite la domiciliul lui VASILE MILITARU, cu ocazia perchezitiei domiciliare efectuată la domiciliul său din Pâtesti, str. C.A. Rosetti Nr. 19.-

MĂGARUL ÎMPĂRATUL DOBITOACELOR

ACTUL II

4338
Locuința de vară a măgarului--Împăratul dobitoacelor. Scena reprezintă o luncă : livezi și lanuri în felurite fete. În fund o gîrlă, cu plopî pe margine. În față, soaunul împăratului, făcut din fîn și împodobit cu flori.

La ridicarea cortinei, doi-trei magari, aștern maci și albastrele pe drumul ce urmează să vină Împăratul. Răsare soarele.

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

O PUPAZA, intrînd:

• Ce faceți voi aici, magarii mei ? Pentru cine așterneți flori pe drum ?

UN MĂGAR: Păi Dumneata nu știi, ouzoană Pupază, că odată pe an vine Împăratul nostru, să facă dreptate supușilor, cari au a se plînge împotriva ouiva ?

PUPAZA: Ba, știu !

MĂGARUL: Ei, azi e ziua în care va să vină Împăratul pentru acest scop.

TOTI ÎN COR: Azi e zi cu soare,
Zi de Sărbătoare
Și-Împăratul vine
Să ne facă bine.
Hai să ne grăbim
Să-i împodobim
În ai zilei zori
Soaunul cu flori.

PUPAZA : Dacă-i așa să v'ajut și eu.

O CIOARA: intrînd, cu accent țigănesc:

./.

8 Iul 1959
Gazit de la mînd
M. B. T. T.

Si eu v'ajut, mănca-v'agi, daca vine ^{Hamperatul} Hamperatul.

(Dând să ajute trece prin fața pupzei, care se supără)

PUPAZA :

Ce-mi tot egi în cale oică ?
Nu te simți nu ți-e rușine ?
Vrei să mă reped la tine
Cu-al meu oico să te las oică ?
Ored oă ști destul de bine
Îngălăță lighioană,
Că nu-i azi întâia oară
Când îți spun : Su mottuocană!
Si'ndrânești să-mi stai în fața
Îmbracata numai în adrețe negre paoură sau sură
Si să-mi faci întruna greață
Si prin lunoi și prin pădure ?
Ba înocă-mi avut curajul numai pomenit, să spui,
Nu știu când și nu știu cui
Ca un fapt adevărat,
Că ești fată de împărat,
Dar oă vraja unei babe mi te-a prefăcut în "stanco"
Să-ți spun eu ce ești : țigancă
Nemțe sades, oă doară
Nu degeaba îți zice oică.

OICĂ :

Recunosc oă ești ouocană
Nobilă precum ai spus
Ca ne nu țe-agi recunoscă-o, pai m'ar bate ai de sus.
Si vad bine
Vai de mine
Vad de mult nu vad acuma
Că ți sunt etnele ca spuma,
Că ești toată 'a toate cele,
Numai valuri de dantele.
Ca, de cum te-areți pe stradă,
Toți se'ntorcă să te vadă;
Că n'ai grije, oă n'ai păsură
Si că'noți numa'n mătăsură.
Dar mai știu, -- și oă ertare de'ndrăsnă oă-ți
Oă la Dumneata în casă n'agi putem trăi un oas,
Fără să ne ție de nas !

(Pupaza fuge ruginată. Căcra radicans joacă "ghilabac". Un săgar din fund după ce s'biară de două trei ori, amuțe.)

Maria Se împăratul !

(Toți se așază pentru a da cunosc, Intră săgarul împărat urmat de curtenii lui. Fiecare se așază la locul ce i se cuvine.)

ÎMPĂRĂTUL, unul săgar sfetnic :

În oă-mi spui tu urechilă care 'n frunte porți stea albă,
Anul ăsta oă 'mbulsiră mulți supuși să ne dom jălă ?

AFETNICUL :

SETNICUL :

Câtă frunză, câtă iarbă, -- lume multă și saracă, --

însă plâng mai ou suspine: un cocoș, un por, o vacă,

O albină, o furnică și -- cu lacrimile ploaiei--

Un rățoi, o curea schioapă, un erici și-o biată oale !

INTERATUL :

Uf ce lume ambetanta ! Iar am sa ma super, iaca !

Zici ca vaoa plânge tare ? Ei atunci să intre vaoa !

(Spetniciul introduce o vacă. Aceasta cade în genunchi)

ÎMPĂRĂTUL : Ce te-a adus la mine?

Tracat : Nelegiuite fapte :

Un șarpe îmi tot suga din sânge și din lapte ...

Vițelii'mi mor de foame și plâng și mă tot mir

De unde pot germana să dau atâta bir?

IMPÉRATUL :

El are altă hrană ?

VaCa : Nimfo :

IMPĂRĂTUL : Nici pui, nici poame ?

(Semn alin partea vacii oă n'are):

Păi dacă n'are ce vrei : să moară biet de foame ?

(Sfetcnicul da afara pe vaoa)

IPRATT :

Poftim cum îl găseşte lui bietul sarpe vina !

SFETNICUL :

Albina Majestate !

SFETNICUL:

13 IUL. 2015
Direcția Arhivă Centrală

Cu lacrimi cât aluna, cu creasta 'n sânge roșu,
Cocoșul vrea dreptate!

ÎMPĂRĂTUL:

Să intre și cocoșul!

(Cocoșul intră precipitat)

COCOSUL:

Mărite împărate, eri m'a lovit năpasta:
Un văr al meu de sânge mi-a șterpelit nevasta!

ÎMPĂRĂTUL:

Îți e 'nsurat vericoul?

COCOSUL :

Holtei, Străluminare ...

ÎMPĂRĂTUL:

Isus a zis: Bogatul să dea la cel ce n'are!
(Cocoșul ese)

SFETNICUL:

De lână jumulită, la ușa ta se'ndole
Si oala vrea să intre ...

ÎMPĂRĂTUL:

Să intre Doamna oalei

(Intra oala fără nici un fir de lână pe ea)

Oala:

Stăpâne azi îmi vine să-mi smulg de lână trupul:
Un miel aveam sermana și mi l'a mâncat lupul ...

..

ÎMPĂRĂTUL:

Să vină și albina!

(albina intră și 'ngenunchie)

ALBINA:

Împarate, tu știi bine
Că noi bițele albine
Suntem foarte gospodine!

MAGARUL:

Ei și ce vrei dela mine?

ALBINA:

Eu cu slaba mea putere
Zilnic alergând din soră
Am umplut un stup cu miere
Din potilele de flori.
Și în fiecare seară
Domnul urs mereu îmi cere
Din celulele de ceară
Câte-un Kilogram de miere.
Astfel că, venind într'una,
Să-î hrănesc cu miere trupul,
N-o să se 'nplinească luna
Și'm rămâne toacă stupul!

MAGARUL:

Lângă stup tu ai vre-o apă?

(Semn afirmativ din partea albinei)

Ei atunci da și scapă!

*Scut de miere
8 Jan. 1959
G. I. I. I.*

13 IUL. 2016

Directia Arhivă Centrală

IMPĂRĂTUL:

Cum ți-a mâncat mielul?? Auzi ce lup mișel !
Ai dreptul draga caie să-ți faci și tu la fel:
Să te repezi în codru și să-l sfășii pe el!

SFETNICUL:

Măria Ta furnica mă mușcă și mi-e frică ...
Primește-o Luminată ! ...

IMPĂRĂTUL:

Ascult și pe furnica.

FURNICA :

Măria Ta, pe luncă, la bietu-mi furnicar
S'a abătut ou gânduri vrăjmașe un măgar ...

IMPĂRĂTUL :

Cum îndrăznești nebuno a săvârși păcatul
Să oclvetesti pe acela ce-i frate ou-împăratul ?
N'ai înțeles tu proasto ou poale lungi la rochii
Că "Corb la corb nu poate nici când să-și sobată ochii" ?

SFETNICUL:

Cu ochii cât pumnul, spre mila ta cată
O curcă sărmană, o curcă ploată ...
(împăratul face semn să vină. Curca intră plângând)

CURCA :

Împărate

Luminată,

Astă noapte, noapte neagră, fără lună, fără stele,
Vulpea hoată, pui de lele,

13 IUL. 201

Direcția Arhivă C

Mi-a tras puii prin măsele.

Împărate,

Luminate,

Jalea mea nu ți-o mai spui

aveam doisprezece pui,

Iar acum la sânul mamei, unul nu-i !

Împărate

Luminate,

Fă dreptate !

ÎMPĂRĂTUL:

(Bate cu copita de trei ori. Apar trei ogari.)

Să porniți acum ca vântul,

Răscolind întreg pământul

Și pentru-ale sale culpe,

Să-mi prindeți pe Doamna vulpe

S'o aduceți și de'ndată

Să-mi și fie spânzurată !

Eu sunt scurt la judecată !

(Ogarii pornesc în goană)

CURCUL:

Da-ți-ar cerul sănătatea,

Împărate,

Luminate,

Că tu ții într'o dreptate !

Pe onoarea mea de curcă,

Tare vreau s'o văd în furcă

Fîndcă nu sunt pe cer stele

Direcția Arhivă Centrală

Câte's lacrimile mele ! (plînge)

ÎMPĂRĂTUL : (stergându-și ochii, înduiosat) Intră
cei trei ogari cu vulpea)

Iată ți se face voia Doamnă ouroă !

(Către ogari)

Sus ou Doamna vulpe'n furcă !

UN OGAR :

Din strămoși noi avem datini ce de veacuri nu se ourmă :

Condamnatului la moarte sa-i faci voia cea din urmă.

Spune dar oucoana vulpe, ce dorința ai anume

Cu o clipă mai'nainte de-a pleca pe veci din lume ?

VULPEA:

Ași dori ca mai'nainte de a-mi ispăși păcatul

noi 'n fața tuturilor,

Numai două trei cuvinte să mi-asculțe împăratul

pe urmă pot să mor !

ÎMPĂRĂTUL :

Vorbește !

VULPEA:

Nu cer să mă erți stăpâne,-- soare mândru și'nțelept,

Pentru care toată viața dragostea mi-a ars în pept;

Cântăreț fără pereche, lângă-al cărui vîers ales

Pururea privighetoarea n'are nici un înțeles ;

Frumusețe răpitoare, carei nu știu cum să-i zic,

Lângă cărui strălucire adonys n'ar fi nimic ;

Te-am iubit mereu în taină, însă taina ce mă'nbată,
Până azi când pleo din lume nu ți-am spus-o nici odată !
Mor acuma fericită, cum n'ași fi nici ca Regina,
Când în ochi-mi verzi și 'n suflet am icoana ta divină !
(Leșină și cade pe spate)

UN OGAR :

Ti-a sosit velenul fată !
Hai să te suim în leagăn ! (vrea s'o ridice 'n furcă)

ÎMPĂRĂTUL :

Înapoi ! E grațiată !
(Aleargă o ia în brațe, o privește transportat)
Mititică vulpe blondă ! Parcă ești un sloi de gheață !
Cu sărutul meu ferbinte, am să te trezesc la viață !

(o sărută lung vulpea se trezește. Măgarul cade în
genunchi.)

Jur pe Dumnezeu prea Sfântul, pe tot cerul și pe luna,
Că de azi cu mine-alături vei purta și tu oununa !

CURCA :

Ah îndură-mi-te Doamne și din lume astăzi ia-mă,
Nu mai mă lăsa să sufăr în durerea mea de mamă,
Că dreptate pe vecie și-a pierdut acuma harul,
Când e vulpea -împărăteasă, -- împărat fiind măgarul !

(Un măgar aduce Împăratului două oununi solipitoare. Împăratul le ia
și pune una pe fruntea lui, alta pe fruntea vulpii).

ÎMPĂRĂTUL :

Si-acum dulcea mea stăpână, ai tot ce dorești sub soare :
Vulpile cele mai blonde îți sunt Doamne de onoare !

DEJAN... Vă promit că n'o s-o să scutim tensiunii.

MARCH... Doamnei baroane?

DEJAN... (departându-se văzând) Da, da, Baroane!...

MARCH... (aparte) Vai de capul tău marchiză de Fortipocoli. Cum te descurci acum? Dacă o ceri înapoi dela contesă te faci de râs. Dacă prinzi Mirandolina de veste praf se alege de reputația ta. Ca cavalier ce ești or trebui neapărat o' plătești. Altă soluție nu-i. Dar bani? De unde bani? Haidem ie căutare de bani.

GRINIC... Pe coridor, nimeni din prietenii marchizului. Iată ce de poartă, coboară contesa de Albariorita, s'au văzut, și s'odreapt unul spre celălalt.

CONTE... Ei, marchiză, ce spui de marea noutate?

MARCH... Ce noutate?

CONTE... Cum, nu știți? Cavalierul cel cunoscut, mîncătorul de fete, s'a în dragostit de Mirandolina.

MARCH... Si Mirandolina?

CONTE... Mirandolina face curte cavalierului.

MARCH... Ei nu?

CONTE... Da, da. E așa cum îți spun. - dragătoasă, o simțim ei, cur n'a fost nici cu mine, nici cu dumeata.

MARCH... De-ar fi adevărat, dar nu poate fi!...

CONTE... Dece nu poate fi?

MARCH... Cum? Să-l compare pe cavalierul de Albariorita cu mine?

CONTE... N'ai văzut cu ochii duzitai cum șade la masa lui? S'a mai întâmplat vreodată să gădă ce vreunul din noi la masă? Pentru rușinea cea mai fină. Pentru el, mîncăruri preparate de minile ei... Si eu care am cheltuit atît cu ea.

MARCH... Si eu care nu am pîlădeaz cu dumeata. Nici a zece și la parte n'a făcut cavalierul din oște am făcut noi.

CONTE... Lasă că i-a dat și ei cadouri.

MARCH... Da? Ce i-a dat?

CONTE... O sticlută de mirru spîrt de melisă...

Fabule publicate în volum

- 1) Cel mai întâi Cioabă
- 2) Puterea aurului
- 3) Oaia, lupii și fătura
- 4) - Mașina Comunistă
- 5) Dine scamașă și aduna
- 6) Turme proaste și lupi hoti
- 7) Fiecare cu săracii cu de hel
- 8) Lupii - linelui
- 9) Niste oi și ai lor, magari
- 10) Oașca cu bădăchi în pile
- 11) Vărei, magari, omizi și vrăbi
- 12) Gous tume în guri de lupi
- 13) Futele beinca șarpele
- 14) Vâlcea, pestele și leacoca

1955
Pătr. de mine
F. I. I. I. I.

C.N.S.A.
13 IUL. 2016
Direcția Arhiv.

- 15) Căpățâna lingurii
- 16) Niste oi, niste jivine și un leu drept, contra bejante
- 17) Rieea bășcăimului
- 18) Ciurda cu nitori ciordari și un cotor cu ochelari
- 19) Niste oi foarte blăfine, ciobărite de jivine
- 20) Medicinierul Vâlbe
- 21) Un cîin alb, niste a rine și. Roșita prădătoare
- 22) Prinel și stăpîrul
- 23) Nibel și fustă cu lici
- 24) Șarpele și carnavalul
- 25) Unirea și lincier
- 26) Oaia și omii și gădă
- 27) Puna cîrșii și lăpșea
- 28) Răsturnarea Vulturii
- 29) Răsturnarea și cîrșea

- Înregistrare dăruitoare găsite la MILITARU VASILE cu ocazia
cheltuielilor domiciliare efectuate, ce reprezintă lista altor serie.

Fabule nepublicate în volum

- 30) Puterea aurului
- 31) Cloșca și ariciul

1955
Pătr. de mine
F. I. I. I. I.

C.N.S.
13 IUL
Direcția Arhiv.

Psalm

În lume - lume, căci Dumnezeu
Căci care sunt voi și unde?
De marea atuncea - mi s-a părut:
Când deții - mi s-a părut de lacrimi albe.
În lumea gurilor făcute,
Când nici o vină n-avea în om,
Geam, se fuge de libertate
Pe un frate dintr-o Ochiu.

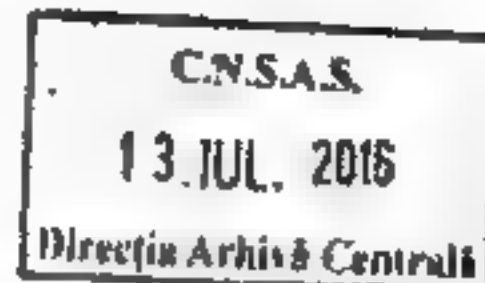
N-avea ziduri negre-fapte,
Si n-avea clipa care străluce.
Străbătura-mă fieri de moarte
În noaptea împedă și pace.

Nici eu de ai mei, nici ei de mine
Nimic acumă nu mai știu...
Tot mai te-ai, sub veri haine?
Tot mai morit sau mai sunt viu?

Că n-avea mort, te înghețe - albul...
Ai tăi. Tăpău vor ști curând
Că de-a murit cel drag; închisul,
Tot nu vor ști al tău moment...

La amănunț deus, nu-ți canta poezii,
Nici cruce n-ai și nici alt semn;
Nici numele de-așupra gropii
Nu-ți scriu pe vre-un cioban de lăna.

De grăbă ta, de minime plaură;
Dacă plouă lacrimi stănd în fața
Când pe toamna vine pământul,
Te rădăci și crești în tăcere.

8 Jan 1991
G. H. H. H.
G. H. H. H.

Am în Amintea Ta, Doamne,
 Și, ca din alba lume, vine
 Pe vânt, oftatul tristei frumuse
 În beana bunei pânze vînt...

27
 22

C.N.S.A.S.
 13 IUL. 2016
 Direcția Arhivă Centrală

Și aici în marea mea lăchisare,
 În iadul suferinței mele,
 Mi-e dor de Căut Tare, de vînt,
 Mi-e dor de lunt și de stele;

Mi-e dor de-a părăsitor mearuri
 În sloi răzdușii cînd îl fac;
 De vîntul freacănd prin frumuse
 De sopotindele pălăi;

Mi-e dor de Tine 'a fost - aceste
 O, Doamne, strălucind fecie,
 Că frumusețea Lumina este,
 Tar eu mă stîng în întinerie!

Mi-e dor aduce de toate cele
 Ce gustă-a omului gura,
 Si gustă-a omului de cele
 Si gustă-a omului de cele
 Si gustă-a omului de cele

Nici anul Eternității
 Ca dar, întreg, nu mi-a rămas,
 Ci doar la tîrziu ori sege zile
 Mi-l dau câte-un pătrar de clas...

8 Iunie 1999
 G. I. I. I.
 J. I. I. I.

O, Doamne, anul meu - ce vînt
 Il opăra, de-aia fîc să cad
 În mîngăiașă la lumina
 În nouătea mîșpită din iad...

- 3 -
 Ce va să ieșiră pasate
 Ce în fața ta mîngîie, grile,
 Sărind-mi la urechi, - 23
 Și bat-mă cu pîini de ole;
 Ci, albul, lăsa să mă iure,
 Se dădă-mi trupul, și mure
 de la picioare pînă la urechi,
 Să fac pe-un mure, de pîine!
 Ca să mă fac în pîine,
 Înăuntru, în vînt, pîine;
 Unitat de tot, sub lungă linie,
 Să fac, mîla, un unitat de pîine...

CNSAS
 13 IUL. 2016
 Direcția Arhivă Centrală

Căci, pînă mîine vîntul mîrii
 Când fi-va, mîncos, și bătă, -
 Jori ști că: lacrima, durorii
 Mă-o săvîta, mîncos, și bătă! 8 Jan 1957
 Yefiriu primăverii în floare
 Când peste mine-an să tîmbe, 8 Jan 1957
 Jori ști că: mîna-î inbitoare
 Cu mîla să mă mîngîie!

Cînd din adîncul cer albastru
 Măz munda vîi rate calde, -
 Jori ști că: mîna-î inbitoare
 Hidraul trup să mă mîngîie!
 Cînd luna și potop de stele
 Măz pîine, - vîi ști că vîi deci:
 De lepra lutul să mă spele,
 Că mîna-î inbitoare și mă vîndeci!

Măz munda vîi rate calde
 Jori ști că: mîna-î inbitoare
 Hidraul trup să mă mîngîie!
 Cînd luna și potop de stele
 Măz pîine, - vîi ști că vîi deci:
 De lepra lutul să mă spele,
 Că mîna-î inbitoare și mă vîndeci!

CNSAS
 13 IUL. 2016
 Direcția Arhivă Centrală

Măz munda vîi rate calde
 Jori ști că: mîna-î inbitoare
 Hidraul trup să mă mîngîie!
 Cînd luna și potop de stele
 Măz pîine, - vîi ști că vîi deci:
 De lepra lutul să mă spele,
 Că mîna-î inbitoare și mă vîndeci!

38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300

EXPLICAȚIE :

Inscripția dușmănoasă găsită la domiciliul lui
 ARU VASILE cu ocazia percheziției domiciliare
 nota...

Scrisoare: V. Militaru către Telly

Quincy, Aug 1954

[illegible]

Das Journal der Reise nach dem Nordpol
 von dem Kapitän J. W. Smith, amerikanischer
 Armee, 1846-1847. — Eine Reise nach
 dem Nordpol in dem Jahre 1846-1847.
 Von dem Kapitän J. W. Smith.

Central File 100-100000 - review of it
in light of the above is a good thing, as it
shows the business manager
of the national and central office better
than it is, and shows to the
best advantage the various methods of
the national office.
The fact that the national office
has not yet been able to
in connection with the
national office is a good thing, as it
shows the national office better than it is,
and shows to the best advantage the various
methods of the national office.

Districul Corăl Construcţiunea este a cl. 9.
 bolnavi i. a. miorant ca este pentru bolnavi
 a delicioasă dină propaganda la pastan.
 năutul elter Quorum

Forgetting me! I should be remembered

Ale, un viciuș cu un focut laș gale
 și un viciuș laș gale, un viciuș laș gale
 la la la la, un viciuș laș gale, un viciuș laș gale

mi rugam Lui Dumnezeu... Doamne,
ajuta-mi să-mi „mar” în Inteligența primă-
rului, până nu revad pe Păinulet al meu,
că Tu știu cum este „Păinulet” acesta: cel
pentru care fi am furat Tău sticlele și leam-
de pe cer, ca să-i fac, colan pe plase,
răci alt dar - lipându-mi una - n-aveam
doamne cum să-i fac!”

Gândind și rugându-mă așa lui Dumnezeu, aștept în mare dor să-mi împlinască
 "Cel a toate" Împlinirea și această dorință (că
 "El atâtea m-a împlinit") și să mă ajute
 prin pisicutele vântului Ecaterina, tot ce voi fi
 gândit cău despre mine...

Până atunci, află^x că, venind ac, m-am
găsit pe tinerii obișnuiți - mă vezi mult
dar bi drag.

- Fiul fratelui Rade Coman - face îmbovărit
 de ani 1 luni: flăcău numărat, - o sa simtă fărâșit
 porofându-ne în cântecul ei. "Scara cântecului
 marelui", pentru care lucrare a fost în curvitură
 de admirație la adresa autorului, pe care
 curvitură nu îl pot reproduce, pentru că... a
 vârla depre năruie: ... multă parte a avut

Dar, după ce a spus cele multe câte a avut de spus, a închisă. În sfârșit, a zădărnicit și ea oă mai mari cerșind sufletul ce cele ale

[illegible]

La - din mila lui Dumnezeu, - mi
 la buca pînă în anul de pînă
 la gîndurile care sînt
 O gînduri grai tot din casa lui de pînă,
 ca tot ce-ai spus gîndurile care sînt în ea
 dar, după amîndouă acestea, - mi sînt gîndurile
 la mine "Tut gîndurile sînt gîndurile!"

Lucas; hinterfrag, fragst du die man - fragst du
wie sehr der Mann mit mir verknüpft ist, ist
er besser, man - er erwachte wurde, ist besser.

6. Kragavica si su sama a su saft mas, uvek
 at ogle to ne suat domas si ete la stela, ovanja
 a spual a suvat mas, la mas mas, pa
 to line ete a mas am post, ca a duma, a duma
 la duma. 5/ Kragavica suat mas, a mas, a mas
 mas, a mas, a mas, a mas.

Si arde în foc închișoarea și se face lumă
într-o clipă și altele se înșiră în - spor - și
într-o clipă cad toate. Căci în viața noastră
se întâmplă și așa ceva. Căci în viața noastră

Reabilitarea 1994

C i t e r e .

PREȘEDINTELE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE

În baza art.105, art.106 alin.1 paragraf I-a pct.2 din Codul de procedură penală și art.75 lit.a din Legea nr.96/1993, de revocare în anulare împotriva sentinței nr.159 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova și deciziilor nr.174 din 23 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare, 117 din 31 mai 1961 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar și 30 din 29 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Reședință.

sunt reabilitate

reabilitat pe nedrept,

- ȘCOȘTEANU ION (fiul lui Ș.

25 ianuarie 1912 în Pitești, cu acte de naștere în Pitești, în prezent, fără antecedente penale) la 20 ani după eliberare, la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

lit.a din Codul penal anterior

În baza art.101 din

art.101 din Codul penal anterior și la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

- RACOVITZA TRAIAN (fiul lui Racovita, născut la 14.04.52 în Pitești, cu acte de naștere în Pitești, în prezent, fără antecedente penale) la 20 ani după eliberare, la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

- PANDEI ION (fiul lui Pandea, născut la 10.08.1912 în Pitești, cu acte de naștere în Pitești, în prezent, fără antecedente penale) la 20 ani după eliberare, la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

În baza art.101 din Codul penal anterior și la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

În baza art.101 din Codul penal anterior și la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

În baza art.101 din Codul penal anterior și la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

În baza art.101 din Codul penal anterior și la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

- MILITANU VASILE (fiul lui Militan și Dinu, născut la 10.08.1912 în Pitești, cu acte de naștere în Pitești, în prezent, fără antecedente penale) la 20 ani după eliberare, la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

C.N.S.A.R.
13 IUL 2016
Director General

C.N.S.A.R.
13 IUL 2016
Director General

În baza art.101 din Codul penal anterior și la ani de dețineră civilă, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.129 pct.1 lit a și b alin.1 paragraf din Codul penal anterior și la ani de dețineră corecțională pentru delictul de pășunare de publicitate interzisă.

Do 31/1994
 50 - PENAL
 RECURS IN ANULARE
 - art. 209 C. proc. pen. + 325
 - pen.
 Termen la 14 noiembrie 1994

1. BROSTEANU ION
 (fiul lui Petre n. Caraman
 n. 26 ian. 1912)
 - municip. Ialohu, ex Braconu, nr. 14
 jud. Argeș '0300
 prin afecțiune la biroul local
 al municip. Ialohu, jud. Argeș
 ap. din oficiu

2. RACOVITĂ TRAIAN
 (fiul lui Ionel, n. 20 aug.
 1896)
 - municip. Ialohu, ex R.P.C. (fat),
 nr. 15, jud. Argeș - com. 0300
 - prin afecțiune la biroul local
 al municip. Ialohu, jud. Argeș
 - ap. din oficiu

3. PANCIU ION
 (fiul lui Gheorghe n.
 Beateanu, n. 18 martie
 1892)
 - municip. Ialohu, ex C.A. Beate, nr. 8
 jud. Argeș, cod 0300
 - prin afecțiune la biroul local al
 municip. Ialohu, jud. Argeș
 - ap. din oficiu

4. GEIGORIU ROXANA-ALEXANDRA
 (născută în Sănduleasa
 (Hacandru))
 - București, Str. Expres, nr. 1,
 Etaj 10, sc. 2, ap. 21, etaj 1 -
 cod 71501

5. LAUȚĂ ROXANA-ALEXANDRA
 (născută în Sănduleasa
 (Hacandru))
 idem

6. MILITARU IOSILE
 (fiul lui Gheorghe n. Beateanu,
 n. 13 septembrie 1886)
 - București, Str. Louis Blanc nr. 1,
 nr. 1, etaj 1 cod 71501
 - prin afecțiune la biroul local
 al municip. București
 - prin afecțiune la biroul local
 nr. 1 București
 - ap. din oficiu

ROMÂNIA
 CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
 Secția PLEN UNITĂ
 Dosar nr. 31/1994
 14 noiembrie 1994
 Către
 COLEGIUL AVOCATILOR AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
 În vederea asigurării dreptului de apărare și în conformitate cu dispozițiile art. 171 C. proc. pen., vă rugăm a delega 1 avocați pentru a pune concluzii cu apăratori din oficiu în dosarul nr. 31/1994 privind înculpata.
 Avocatul Apărării
 Recurs în anulare (art. 209 + 325 C. p.)
 cu termen de judecată la 14 noiembrie 1994
 Vă rugăm să ne comunicați de îndată numele avocaților delegați și birourile colective din care fac parte

Consiliul Județean
 Prin Avocatul Apărării

ROMÂNIA
 CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
 Secția PLEN UNITĂ
 Dosar nr. 31/1994
 14 noiembrie 1994
 Către
 COLEGIUL AVOCATILOR AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
 În vederea asigurării dreptului de apărare și în conformitate cu dispozițiile art. 171 C. proc. pen., vă rugăm a delega 1 avocați pentru a pune concluzii cu apăratori din oficiu în dosarul nr. 31/1994 privind înculpata.
 Avocatul Apărării
 Recurs în anulare (art. 209 + 325 C. p.)
 cu termen de judecată la 14 noiembrie 1994
 Vă rugăm să ne comunicați de îndată numele avocaților delegați și birourile colective din care fac parte

ROMÂNIA
 CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
 Secția PLEN UNITĂ
 Dosar nr. 31/1994
 14 noiembrie 1994
 Către
 COLEGIUL AVOCATILOR AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
 În vederea asigurării dreptului de apărare și în conformitate cu dispozițiile art. 171 C. proc. pen., vă rugăm a delega 1 avocați pentru a pune concluzii cu apăratori din oficiu în dosarul nr. 31/1994 privind înculpata.
 Avocatul Apărării
 Recurs în anulare (art. 209 + 325 C. p.)
 cu termen de judecată la 14 noiembrie 1994
 Vă rugăm să ne comunicați de îndată numele avocaților delegați și birourile colective din care fac parte

ROMÂNIA
 CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
 Secția PLEN UNITĂ
 Dosar nr. 31/1994
 14 noiembrie 1994
 Către
 COLEGIUL AVOCATILOR AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
 În vederea asigurării dreptului de apărare și în conformitate cu dispozițiile art. 171 C. proc. pen., vă rugăm a delega 1 avocați pentru a pune concluzii cu apăratori din oficiu în dosarul nr. 31/1994 privind înculpata.
 Avocatul Apărării
 Recurs în anulare (art. 209 + 325 C. p.)
 cu termen de judecată la 14 noiembrie 1994
 Vă rugăm să ne comunicați de îndată numele avocaților delegați și birourile colective din care fac parte

1996

425

12 file

10.04 '96

26.06 '96

23.10 '96

ROMANIA
CURTEA SUPRAMA DE JUSTITIE
- SECTIA PENALA -

Fond
Separat

C.N.S.A.S.
13 JUL 2016
Direcția Arhivă / Control

F.P. 3446/vd4
AG

DOSAR
Nr. 425

2351

20.02.96

1996

Ant. inv. Brosteanu Ion; Racovitz

Traian; Ponceu Ion;

Schulelescu Alexandru; a

los 31/94 Sect. Unitate
los 387/59 Trib. Milit. General
los 2208/59 Trib. Milit. rep. II-a milit.
Col. de rezervă

P 050791, Vol. 11

los 112/81 Trib. Suprem col. milit.
los 2208/59 Trib. Milit. sup.
Amara 1991

425

R.A.
209 p 2 ep anterior

13 JUL 2016

Termen - 26 Iunie 1996

Int. inv.
cit. - Militaru Vasile - Buc., str. Louis Blank nr. 8, sector 1,
cod 71208 - prin afişare la Consiliul local
al sector 1 Bucureşti

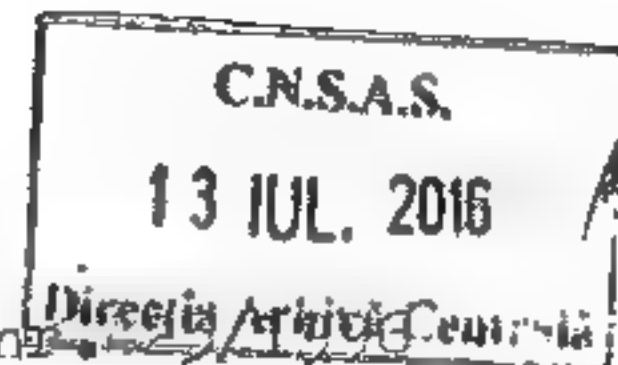
Int. inv.

cit. - Postelnicu Ion - Piteşti, str. Tepeş Vodă nr. 5, jud. Argeş -
prin afişare la Consiliul local al mun.
Piteşti.

cit. - Maimarolu Ioan - Piteşti, str. Craiovei nr. 55, prin afişare la
Consiliul local al mun. Piteşti

Notă: Adresa la Baroul Bucureşti - Serviciul asistenţă judiciară,
cu rugămintea de a desemna un apărător din oficiu
pentru cei trei intimati inculpați, pentru termenul

R O M A N I A
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
SECTIA PENALA

Minuta deciziei nr.2331

Dosar nr. ~~1331/1996~~

Sedința publică de la 23 octombrie 1996

IN NUMELE LEGII

D E C I D E:

Admite recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare și deciziei nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Casează hotărârile atacate și în baza art.11 pct.2 lit. a, raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul Militaru Vasile pentru infracțiunile de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b din Codul penal anterior, și deținere de publicații interzise, prevăzută de art.325 alin.3 lit.c din Codul penal anterior, iar pe inculpații Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan, pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b din Codul penal anterior.

Înlătură, pentru toți inculpații, pedeapsa complementară a confiscării totale a averii.

Onorariul de avocat pentru apărarea din oficiu a inculpaților, în sumă de 100.000 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Pronunțată în ședință publică, azi 23 octombrie 1996.

JUDECATOR,

M. Goca-Cozma

JUDECATOR,

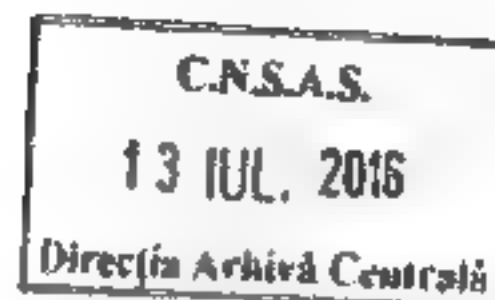
M. Teodorescu

JUDECATOR,

F. Ivan

R E C E A P T A
CURTEA MILITARA DE JUSTITIE
SECTIA PENALA

Dosar nr.425/1996

I N C H E I R E

Sedința publică de la 26 iunie 1996

Președintele: Ștefan Mateescu	- judecător
Marie Coas-Corbu	- judecător
Gabriel Ionescu	- judecător
Ion Bonini	- procuror
Bogdan Sărbulescu	- magistrat asistent

/ - /

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței penale nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare, deciziei nr.127 din 31 mai 1961 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar și deciziei nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Au lipsit intimații inculpați, cu care procedura de citare a fost îndeplinită.

S-a învederat că apărătorul desemnat din oficiu pentru cei trei inculpați, avocat L.Balcea, a solicitat, în scris, amânarea judecării cauzei pentru imposibilitatea de prezentare în instanță.

Procurorul a cerut amânarea cauzei.

C U R T E A

Aprind cererea ca fiind întemeiată,

D I S P U N E:

Amână judecarea cauzei la 23 octombrie 1996.

Pronunțată în ședință publică, azi 26 iunie 1996.

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

Termen 23 octombrie 1996

Int.inc. - Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan
- toți sunt decedați și nu se citează

NOTA: Se menține delegația apărătorului desemnat din oficiu.

ROMANIA
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
Secția Penală

16

DECIZIA Nr.2331

Dosar nr.425/1996

Sedința publică de la 23 octombrie 1996

Președinte: Maria Coca-Cozma	- Judecător	<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;">C.N.S.A.S. 13 IUL. 2016 Direcția Arhivă-Centrul</div>
Margareta Teodorescu	- Judecător	
Floresan Ivan	- Judecător	
Ion Bonini	- Procuror	
Mihai Dumitrescu	- Magistrat asistent	

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și deciziei nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Au lipsit intimații inculpați, pentru care s-a prezentat avocat Belcea Lucian, apărător desemnat din oficiu.

Procedura de citire a fost îndeplinită.

Procurorul a pus concluzii de admitere a recursului în anulare, dezvoltând oral motivele acestuia.

Apărătorul a solicitat admiterea recursului în anulare.

C U R T E A

Asupra recursului în anulare de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova au fost condamnați, alături de alte persoane, inculpații:

1. Militaru Vasile (fiul lui Gheorghe și Ecaterina, născut la 19 septembrie 1886 în satul Dobreni, comuna Varăști, județul Ilfov, scriitor autodidact, cu ultimul domiciliu în București, str.Louis Blank nr.6, sectorul 1, decedat la 8 iulie 1959) la 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de apăsare contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b aliniat penultim din Codul penal anterior cu aplicarea art.31 din același cod, precum și 12 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de răspândire de

C.N.S.A.S.

13 JUL 2016

Direcția Arhivă

publicații interzise prevăzută de art.325 alin.5 lit.c din același cod, urmînd să execute, în baza art.101 C.pen.anterior, pedeapsa cea mai grea de 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii;

2. Postelnicescu Ion (fiul lui Vasile și Fotinia, născut la 13 martie 1884 în comuna Moșoasa, județul Argeș, preot, cu ultimul domiciliu în municipiul Pitești, str.Tepeș Vodă nr.5, județul Argeș, decedat la 10 iulie 1959) la 22 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct. 2 lit.a și b aliniat penultim C.pen.anterior, cu aplicarea art.31 din același cod;

3. Maimarolu Ioan (fiul lui Dumitru și Marie, născut la 12 aprilie 1895 în municipiul București, fost moșier, cu ultimul domiciliu în municipiul Pitești, str.Craiovei nr.55, județul Argeș, decedat în 1960) la 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b aliniat penultim C.pen.anterior, cu aplicarea art.31 din același cod.

S-a reținut că inculpații, alături de ceilalți făptuitori, nutrind sentimente ostile regimului social-politic instaurat în România după data de 23 august 1944, au denigrat realizările acestuia și și-au exprimat speranța că va fi schimbat în urma unui conflict armat, declanșat de puterile occidentale.

Astfel inculpatul Maimarolu Ioan, vizitîndu-l frecvent pe numitul Broșteanu Ion a purtat cu acesta și cu Răcoviță Traian, Bărbulescu Atanase, Săndulescu Alexandru și Gheorghe-A.Gheorghê, discuții prin care a adus elogii statelor occidentale, a proferat calomnii la adresa trupelor sovietice care au staționat în țara noastră, a denigrat tehnica sovietică, exprimîndu-și, totodată, convingerea că, va începe un nou război mondial.

Inculpatul Militaru Vasile, vechi colaborator al gazetei "Porunca Vremii" a scris în perioada 1951 - 1952, cînd a fost

13 IUL. 2016

deținut administrativ, mai multe poezii ~~cu conținut ostil regimu-~~
lui din România, a luat legătura cu numiții Penciu Ion, Constan-
tinescu Atenase, Macoviță Traian Pîrvulescu Alexandru și alții,
citind poeziile pe care le-a scris și comentând știrile ascultate
la posturile de radio străine.

Inculpatul Postelnicescu Ion a comentat la domiciliul său,
împreună cu alte persoane între care și inculpatul Militaru Vasile,
situația social-politică din țara noastră, exprimându-și speranța
că aceasta se va schimba datorită extinderii evenimentelor din
1956 din Ungaria.

Prin decizia nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar
al Regiunii a II-a Militară a fost admis recursul declarat de in-
culpatul Postelnicescu Ion, și casându-se sentința, cu privire la
acest inculpat, s-a dispus încetarea urmăririi față de el, incrimi-
narea fiind stinsă prin decesul inculpatului, recursurile altor
12 făptuitori fiind respinse.

În sfârșit, prin decizie nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribuna-
lului Militar de Regiune Militară București s-a admis contestația
introdusă de Militaru Ecaterina (soția inculpatului Militaru Vasile)
și, anulând decizia nr.2174 din 25 august 1959 a aceluiași tribunal,
cu privire la inculpatul Militaru Vasile, a încetat urmărirea
penală față de acesta, constatând că incriminarea a fost stinsă
prin decesul inculpatului.

Împotriva hotărârilor pronunțate în cauză, procurorul general
a declarat recurs în anulare întemeiat pe dispozițiile art.409 și
art.410 alin.1 partea I pct.2 C.pr.pen., susținând în esență că
faptele inculpaților nu intrunesc elementele constitutive ale
infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale și, respectiv,
ale infracțiunii de răspândire de publicații interzise, pentru
care au fost condamnați, deoarece afirmațiile și comentariile ce
le-au făcut cu ocazia discuțiilor purtate nu erau de natură a
pune în pericol ordinea socială existentă în stat, iar scrierile
nu le-au deținut în scopul răspândirii lor în public.

Recursul în anulare este fondat, pentru considerentele ce se

13 IUL. 2016

vor expune în continuare:

- Potrivit art.209 pct.2 lit.a C.pen. anterior, ^{Directia Arhiva / cu} constituie delictul de uneltire contra ordinii sociale, faptul de a face propagandă, agitație sau de a întreprinde orice alte acțiuni pentru schimbarea ordinii sociale existente în stat ori a formei de guvernământ sau din care ar rezulta un pericol pentru securitatea statului.

Totodată, conform art.209 pct.2 lit.b alin.penultim C.pen. anterior, constituia același delict, faptul de a face propagandă în favoarea unor organizații care au drept scop schimbarea ordinii sociale existente în stat sau a formei de guvernământ democratice, constituite în țară sau străinătate, ori a membrilor lor.

Realizarea laturii obiective a acestui delict, în variantele reținute în cauză, era condiționată de stabilirea pe bază de probe a unor activități de difuzare și răspândire în masă a unor idei și concepții care, prin conținutul lor concret să fie apte să mobilizeze, să incite sau să îndemne la schimbarea ordinii sociale existente în stat, a formei de guvernământ sau să determine o stare de pericol pentru securitatea statului.

Or, în cauză, instanțele nu au interpretat corect caracterul și scopul întâlnirilor inculpaților. Aceste întâlniri nu au avut caracter organizat, fiind pentru toți inculpații ocazionale, întâmplătoare (așa cum s'a apreciat și fostul Tribunal Suprem, dar numai pentru o parte din inculpați) și s-au desfășurat fie cu ocazie unor vizite de familie, ședințe de spiritism sau organizarea unor jocuri de noroc.

Astfel numitul Broșteanu Ion a erătat că inculpatul Maimarolu Ioan și numiții Racoviță Traian, Bărbulescu Tănase, veneau la domiciliul său unde jucau table, diferite jocuri de noroc și comentau știrile din ziare, printre care și lansarea sateliților de către Uniunea Sovietică (fila 77 vol.2).

De asemenea, ocazionale erau și întâlnirile din locuința lui Panciu Ion unde se practicaau ședințe de spiritism potrivit declarației numitului Racoviță Traian (fila 78 vol.2).

La aceste ședințe au mai participat Mădălin Ioan, inculpatul Militar Vasile, Constantinescu Atenase și inculpatul Postelnicescu Ioan, care purtau cu aceste ocazii, discuții asupra evenimentelor interne și internaționale (filele 82 și 84 vol.2).

Așadar, din probele administrate în cauză, rezultă că afirmațiile inculpaților, prin conținutul lor, nu erau apte să aducă atingere securității statului, mai ales că aceștia erau în vîrstă de peste 65 ani, iar unii dintre ei aveau deficiențe de auz sau de memorie și, deci, nu puteau să desfășoare o activitate de propagandă.

Astfel, numitul Săndulescu Alexandru a precizat că : "Aveam o convenție între noi să nu discutăm nimic politic, la masa din restaurant, întrucît eram toți tari de ureche", iar din actul emis de Institutul de Geriatrie "Prof.dr.I.Parhon" rezultă că inculpatul Militar Vasile, avea "Deficiențe de memorie, nesiguranță în mers și devieri de la axul normal"(filele 81 și 98 vol.2).
Instanțele au mai reținut că în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului Militar Vasile au fost găsite manuscrisele unor poezii, fabule, nuvele, revista "Signal" și fotografii, toate interzise de lege, ce constituiau un pericol pentru regimul comunist, fiind deținute cu scopul de a fi răspîndite în masă (filele 15-61 vol.2).

Potrivit art.325 alin.3 lit.c C.pen.anterior, se pedepsea cu închisoare corecțională de la 5 la 12 ani, acela care, cunoscînd conținutul, ve încredința unuia sau mai multor persoane, în vederea răspîndirii în public, chiar dacă răspîndirea nu a avut loc, precum și acele care s primit și păstrat, în vederea răspîndirii în public, scrisori de orice fel, ziare, corespondențe, gravuri, desene, afișe, embleme imprimare clandestin, filme, anunțuri luminoase sau alte asemenea prin care se provoacă la comiterea unei infracțiuni, calificată crimă sau delict.

Or, din probele administrate nu rezultă că acestea ar fi făcut parte din categoria celor ce nu pot fi păstrate conform

13 JUL. 2016

19 Direcția Arhivă

art.325 alin.III lit.c C.pen.anterior și nici împrejurarea că prin conținutul lor ar fi provocat comiterea unei infracțiuni calificate drept crimă sau delict.

Totodată, din aceleași probe nu rezultă că primirea și păstrarea acestor publicații s-ar fi făcut în vederea răspîndirii în public.

Astfel, inculpatul militar Vasile a declarat că în perioada cît a lucrat la ziarele "Universul" și "Porunca vremii" a publicat mai multe poezii, iar altele le-a trimis soției prin poștă, în timp ce executa o sancțiune administrativă la Penitenciarul Jilave și care conțin reflecții personale asupra unor evenimente interne și internaționale (filele 242 - 253 vol.1).

De asemenea, poeziile "Psalm", "La moartea lui Octavian Goga", "Crăciunul 1951", "Strigăt către domnul vieții", "Sub lanțuri", "Un congres de interes și doi cîini", relevînd talentul deosebit al autorului, au un profund caracter naționalist, și, deci, nu se poate susține că prin publicarea lor s-ar fi urmărit "provocarea la comiterea de infracțiuni".

Pentru considerentele arătate, recursul în anulare declarat de procurorul general urmează să fie admis, întrucît nu sînt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.209 pot. 2 lit.a și b C.pen.anterior și, respectiv, art.325 alin.3 lit.c din aceleași cod.

În consecință, se vor cassa hotărîrile atacate și inculpații Militari Vasile, Postelnicescu Ion și Meimarolu Ioan vor fi achitați în baza art.11 pot.2 lit.a raportat la art.10 lit.d C.pr.pen.

Totodată, se vor înlătura pedeapsa complementară a confiscării totale a averii, lustră față de aceștia:

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar

13 IUL. 2016

19.

Craiova, deciziei nr.2174 din 25 august 1999 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare și deciziei nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Casesază hotărârile atacate și în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d C.pr.pen., acuită pe inculpatul Militaru Vasile pentru infracțiunile de uneltire contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b C.pen.anterior și deținere de publicații interzise prevăzută de art.325 alin.3 lit. c C.pen.anterior, iar pe inculpații Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b C.pen.anterior.

Înlătură, pentru toți inculpații, pedeapsa complementară a confiscării totale a averii.

Onorariul de avocat pentru apărarea din oficiu a inculpaților în sumă de 100.000 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Pronunțată, în ședință publică, azi 23 octombrie 1996.

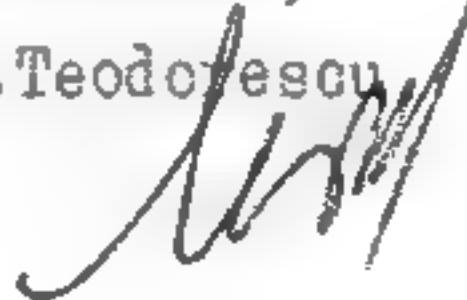
JUDECATOR,

M. Coșea-Cozma

JUDECATOR,

M. Teodorescu

JUDECATOR,

Fl. Ivan

MAGISTRAT ASISTENT,

M. Dumitrescu

ROMANIA

CURTEA SUPREMA DE JUSTIȚIE, SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 425/1996-

Ședința publică de la 10 aprilie 1996.

Președinte: Nicolae Ionescu judecător
Maria Coca-Cozma judecător
Gabriel Ionescu judecător
Ioan Bonini procuror
Valeriu Sitaru magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova și deciziilor nr.2174- din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare, nr.127 din 31 mai 1951 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar și nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații **Militaru Vasile**, Postelnicu Ion și Maimarolu Ioan.

Au lipsit toți intimații inculpați.

Procedura de citare cu aceștia nu a fost îndeplinită.

Procurorul a solicitat amânarea judecării cauzei la un alt termen în vedere îndeplinirii procedurii cu intimații inculpați, precum și în vederea asigurării apărării printr-un apărător care să fie desemnat din oficiu.

CURTEA

Având în vedere cererea formulată,

DISPUNE

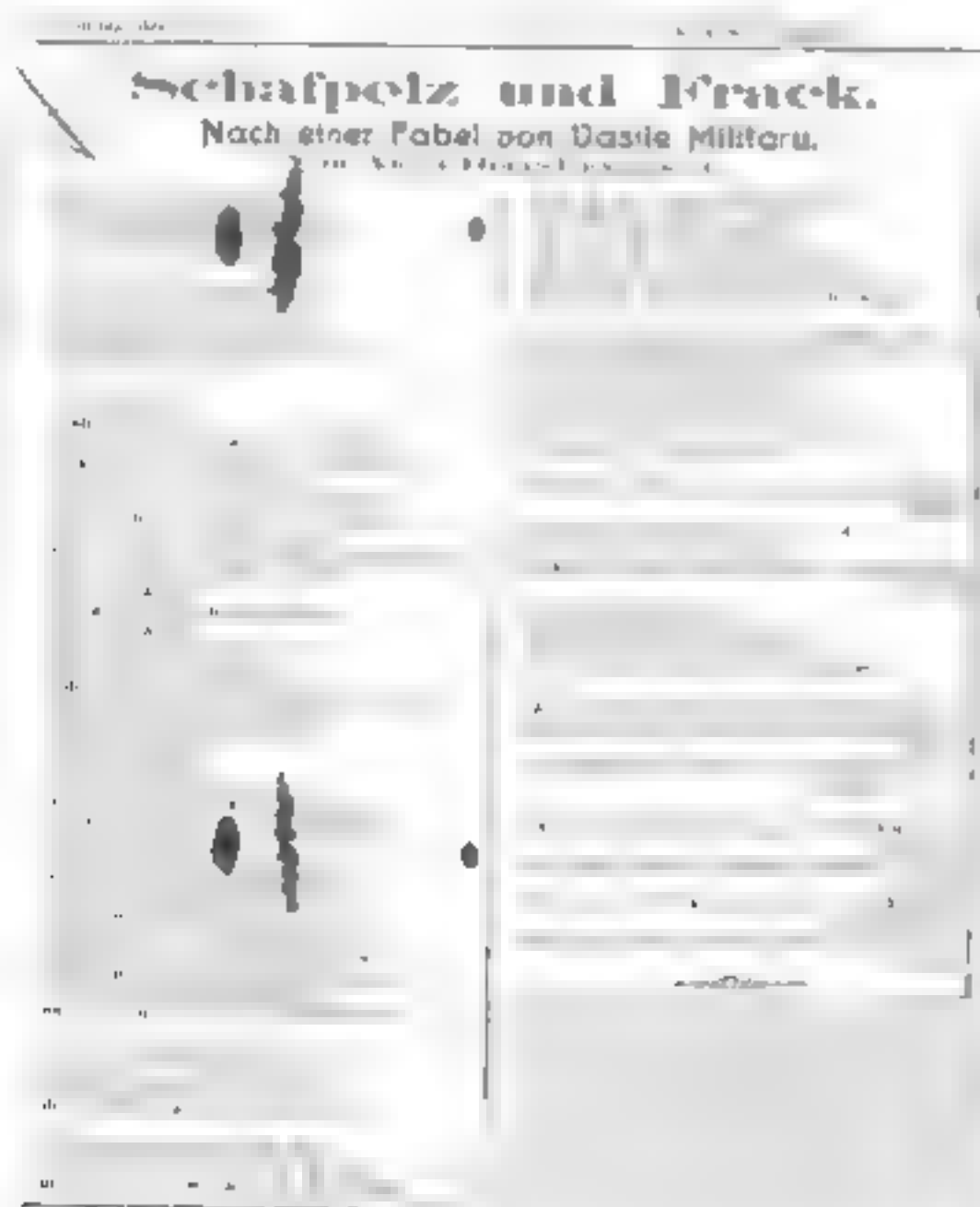
Amână judecarea cauzei la 26 iunie 1996, din lipsă de procedură cu intimații inculpați, precum și din lipsă de apărare.

Se vor cita intimații inculpați prin afișare la primăriile localităților în raza cărora își au domiciliul.

Se va cere pentru toți un apărător din oficiu.

Pronunțată, în ședință publică, azi 10 aprilie 1996.

MAGISTRAT ASISTENT,

Reînvierea fabulei

Demnă de toată lauda este strădunia unor scriitori de real talent, printre cari poetul de sănătoasă inspirație Vasile Militaru, de a reînvia fabula, în care am avut reprezentanți și opere de seamă

În toate timpurile, dintre variatele genuri de poezie, cea care și-a făcut drum în masele populare, a fost fabula

Biciind moravuri și oameni, având puternice rezonanțe în viața de toate zilele, firește că interesul ce trezește fabula e explicabil. Și dacă tâlcul moral-educator al celor mai multe din ele este înțeles, folosul este cu atât mai evident.

Cultivând cu precădere fabula, d. Vasile Militaru, cu neîntrecută vervă și umor, a popularizat-o zilnic aproape dându-și contribuția în ziare și reviste

Această prodigioasă activitate nu s'a mărginit însă numai la atâta. Două volume, și de curând un al treilea intitulat „Curcubee peste veac”, au adunat inspirațiile sale realizări, contribuind prin acestea la reactualizarea unui gen poetic, lăsat — pe nedrept — în părăsire.

CRONICA literară

De Ovid Caledoniu

Fabula este un gen foarte delicat de poezie. Zicem poezie, întru cât este în versuri și are un oarecare ritm. Ca structură, ea nu implică nicio artă poetică și aparține exclusiv timpului în care a avut fericirea să fie scrisă.

Deci, dela început, ea este menită să intereseze un timp oarecare, ca la urmă să se piardă fără să stârnească un interes câtuși de puțin. A crea o fabulă înseamnă a trăi esența unei puternici realități în care simbolul propus să fie înțeles unanim. Aici stă, în mare parte, greutatea acestui gen oarecum perimat. Căci, mă întreb, când La Fontaines a scris admirabile fabule cu o atât de perfectă limbă franceză, când la noi Grigore Alexandrescu a rămas prototipul ei, cine ar mai fi în stare, să mai scrie asemenea lucruri?

Pentru fiecare categorie de oameni, fabulistul român sus numit, a ironizat un viciu printr'un admirabil și ne mai întâlnit simbol.

Să vedem acum, întrucât ar fi această artă de-a cânta sentimente mai aproape de sufletul nostru și în ce măsură ea ar conveni timpului pe care îl trăim. Dar o singură întrebare. Când Eminescu ne-a creat o limbă literară atât de frumoasă, ea fiind ca un indiciu pentru urmașii marelui poet, când lirica noastră a ajuns la așa de mari și puternice realizări, nu ni se pare acest gen de poezie, în mare măsură, în afara preocupărilor noastre, dacă nu și ne-interesant? Personal acest gen nu-mi place și sunt de părere că multora nu mai place de mult.

D. Vasile Militaru a scos un volum de fabule intitulat „Curcubee peste veac”. Câtă diferență între acest titlu poetic (care de-altfel seamănă cu volumul de versuri al poetului Teofil Lianu „Curcubeu peste țară”) și între valoarea în sine a fabulelor. Păcat că nu putem folosi metoda sublinierii unui vers, sau unei imagini, ci trebuie prin forța împrejurărilor să cităm, poate ceva mai mult. Vom alege la întâmplare o fabulă unde din fericire cartea s-a deschis ca un cer după o furtună.

— Cum, boule, crezi oare că rangul meu mă lasă

Să stau eu, — mare nobil — cu sluga mea la masă?!

Afară, rob nemernic! să ieși afară'ndată,

Că pun pe toți argații, cu cnutul să te bată!

Ți-am spus pe vremuri „frate”, fiind și eu calic,

Dar azi, când sunt puternic, tot „frate” vrei să-ți zic?!

Drept tâlc la cele spuse, nu vă mai spun nimic. (Măgarul comunist)

D. Vasile Militaru este un fabulist, așa cum a fost Țichindeal „gură de aur” Donici și Alexandrescu și scrisul d-sale place în măsura în care ești mai mult sau mai puțin artist.

Dar d-sa este cel mai cetit scriitor român și lucrul acesta este ceva ..

Evocând Bucovina

Domnul Vasile Militaru, cântărețul în inima căruia s'au instrunat durerile noastre românești din ultimul ceas, a publicat în numărul de Duminică al acestei gazete, la coloana pe care o însufletește săptămânal de câțiva ani, un poem de răscolitoare tristețe „Stihuri pentru Bucovina” L-am citit de câteva ori, fiindcă în accentele dezolante ale poetului, am rețrăit momentele de acum nu știu câți ani, când am pășit întâia oară pe pământul Bucovinei. Atunci am văzut ceea ce n'aș fi putut crede niciodată: halul de părăsire în care se afla cel mai scump colț de țară al istoriei noastre, deoparte turnurile aflate în paragină ale străvechilor biserici voievodale.

Tabloul acesta sinistru îl evocă poetul Vasile Militaru cu un sentiment de spaimă și desnădejde.

Așa a văzut-o cu mult înainte Vasile Alecsandri, așa a văzut-o Mihail Eminescu, și tot așa au tânguit-o stihurile lor, lăsându-ne în suflet imaginea unei țări lovite crunt de biciul celei mai aspre nedreptăți. Dar e o diferență. Marii poeți din trecut, pe care-i amintim aici, aveau sub ochi o Bucovină cârmuită de puteri străine, în a căror străjuire se afla, pe când la Vasile Militaru înregistrează aspectul de ultimă oră al Bucovinei aflate sub cârmuirea noastră.

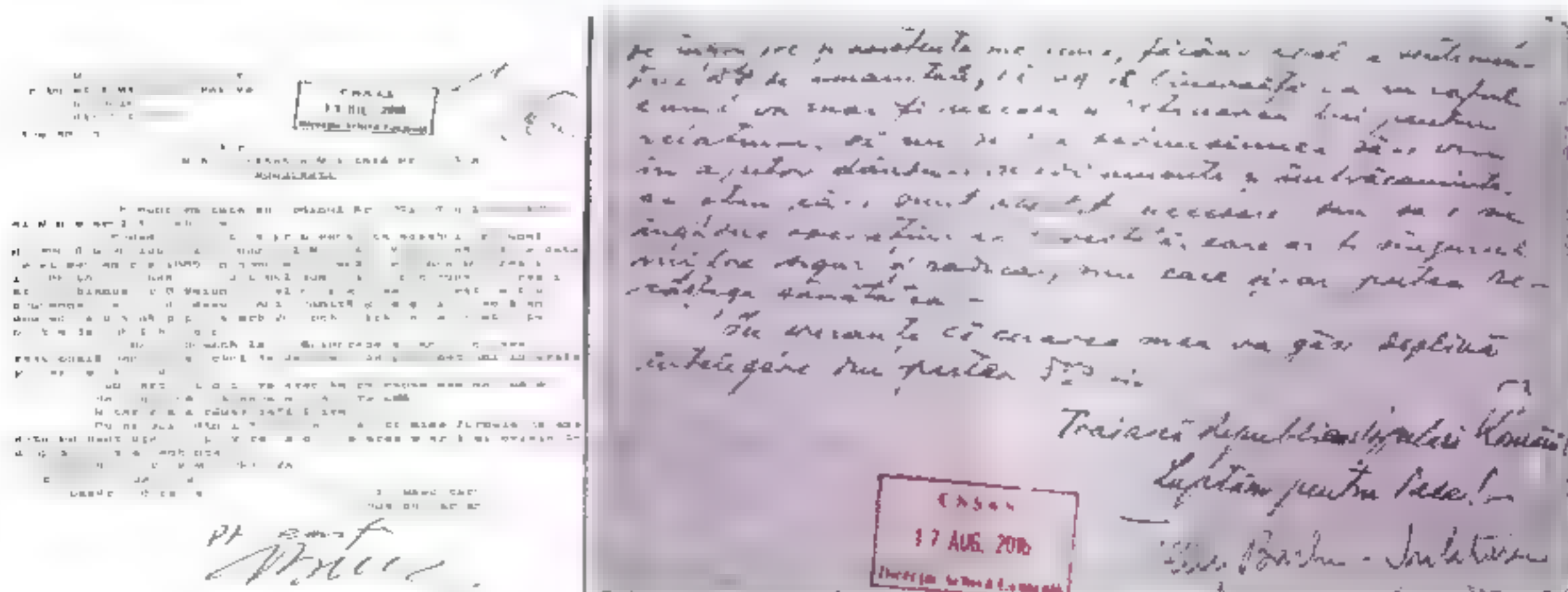
Probabil că bunul nostru camarad a văzut-o întâia oară acum, de curând, și inima sa de român a stors lacrimile care ne înduioșează pe toți deopotrivă. Pe vremea lui Vasile Militaru, lucrurile s'au schimbat, fiindcă s'au mai adăugat și alte tipuri: cel din Germania lui Hitler, cel din Austria lui Hitler, cel din Cehoslovacia căzută sub influența lui Hitler. Așa se explică desigur imensa proporție pe care a luat-o neamul acesta în jurul altarelor lui Ștefan cel Mare.

Eu, am fost astă vară pentru câteva ceasuri la Vatra Dornei. Spun pentru câteva ceasuri, fiindcă mai mult mi-ar fi fost cu neputință să stau.

Nu mai departe decât zilele trecute, am primit o scrisoare de la un tânăr intelectual bucovinean, în care-mi spune cu disperare că moare de foame el și familia sa.

De, știu și eu ce să-i răspund? Problema e foarte complicată! Ar trebui să se adreseze celor din partea locului, care știu mai bine regula bucovineană. Eu îl sfătuiesc pe tânărul Nicolae Bădicel să facă un efort suprem și să-și spună necazurile I P S S. Mitropolitului Puiu Visarion, a cărui inimă părintească i-o cunosc bine și care sunt sigur că se va înduioșa de situația lui. În ceea ce privește răspunsul la întrebarea pe care mi-o pune, l-ar putea afla foarte lămurit în poezia lui Vasile Militaru, precum și în altele în care se vorbește despre „Dulcea Bucovină, vesela grădină”...

Pan. M. Vizirescu

ADDENDA

ÎN AMINTIREA UNUI MARTIR

(V. Militaru 1885-1959)

Oooo, pârdaľnică de vreme, dai din aripi și din coate,
Faci cum faci, fără opreliști, și le-ntorci cum vrei pe toate!
Omul, ființă fără seamăn, (cică trasă din maimuță),
Că e vorba de-o valoare, sau, mai știi, de-un găgăuță,
Tot prin tine, vreme dragă, când tirană când miloasă,
Se strecoară multe bestii, băgând demonii în casă.
Cum altfel, se-ntreabă lumea, cunoscându-ți, vreme, harul,
Se explică mătrășirea lui Vasile Militaru?
Un copil de oameni simpli, din țărani agricultori,
Ce-a ajuns, prin tine vreme, la călăi să dea flori?
Cu-a lui scriere de aur, mintea lui tăind ca briciul,
Și-al său vers fără egal, spre călăi vărsa supliciul!
Cu-a lor cizme roșii, rușii, mai draconici decât hunii,
Au împins și-ucis în temniți, ce-au avut mai scump românii.
Printre mari poeți ai vremii, doar postum pe pedestal,
Stă Vasile Militaru, creator fără egal!
Versul său acid, sarcastic, înțepând precum cuțitul,
Deranjând călăii vremii, i-au atras și-adus sfârșitul.
Șarlatani și-analfabeți, tâmpi neștiutori de carte,
Din a căror față, cică, Domnul chiar se dă deoparte,
Deveniți "unelte sacre", -cozi cu noduri, de topor-,
Mari casapi prin pușcării, pentru-al nost' creștin popor,
L-au găbjiț pe Militaru, drept pericol pentru țară,
Și, prin chinuri și tortură, stirpea crudă și gregară,
În celula pușcăriei, cu un iad asemănată,
Gura i-au închis pe veci, prin metoda ordonată!
Astăzi, oasele-i zdrobite, tot precum ale lui Gir,
Zac uitate pe la Bellu, într-un colț de cimitir...

Gh. Filiș

LUMINATORII

„Pământ și Cer”, scria Vasile Militaru. Născuți mai degrabă cer, în scurta viață pământească, noi devenim mai degrabă pământ. Abia cu trupul ostenit de bătrânețe, de boli și neîmpliniri, unii dintre noi, redescoperim Cerul. E bine și atunci.

Vicleană axiomă au lansat unii, mai degrabă fiii Satanei, prin cuvintele „, Crede și nu cerceta!” Oare primind chipul lui Dumnezeu nu am dorit și asemănarea Sa pierdută prin călcarea ascultării de Dumnezeu? Oare nu ne-a ispitit șarpele că vom fi deștepți ca Dumnezeu? Oare nu ne-a lăsat Dumnezeu dreptul de a alege? Oare nu a spus Domnul Iisus „-Bateți și vi se va deschide, cereți și vi se va da, căutați și veți afla.”¹ A greșit Adam și n-a recunoscut, a acuzat-o pe Eva și a fost scos afară din Rai. A greșit Iuda Iscarioteanu lepădându-se de Domnul Iisus și, din mândrie, asemenea Satanei, a refuzat pocăința. S-a sinucis. Nu a așteptat iertarea Lui Dumnezeu, nici nu a cerut-o. A greșit apostolul Petru, s-a lepădat de trei ori de Domnul Iisus, s-a căit pentru slăbiciunea sa, a plâns cu amar și Domnul Iisus l-a iertat. Ba mai mult, răscumpărându-l, l-a pus stâlp al Bisericii Sale. Aceasta-i diferența. Omul, mai mult pământ, mai apropiat de cele lumești, mereu s-a îndoit. Unii nu au crezut proorocii, au interpretat după voia proprie tablele Legii făcând absolut necesară venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu pentru a plini legea. Nu au crezut pe apostoli, nu au crezut pe sfinții părinți. Contemporani cu viețuirea în lume a Domnului Iisus, au trăit minunile, au ascultat cuvintele Domnului Iisus, dar asemenea profitorilor, prea ușor le-au abandonat. Cât de schimbător este omul! S-a îndoit apostolul Toma, cel ce a trăit trei ani și jumătate lângă Iisus, a trebuit să verifice personal semnul piroanelor, rana provocată de sulită pentru a crede **învierea**. A făcut-o și pentru noi. Mai e nevoie ca fiecare să verifice personal rănile Domnului pentru a crede? Mai este nevoie ca Domnul să ni se arate zi de zi, să ne mustre pentru faptele noastre cele rele pentru a ne îndrepta? Unde ar fi „atunci, libertatea alegerii”? Noi suntem fiii Cerului, să rămânem fiii Lumii! Atâția savanți, doctori, biologi, fizicieni, astronomi, pornind în marea căutare, atei, la capătul microscopului sau telescopului l-au găsit pe Dumnezeu, au găsit perfecțiunea Creației, au găsit pe Creatorul ei. Omul vine pe pământ din Cer de la Tatăl prin Duhul Sfânt și se întoarce în Cer la Tatăl prin Fiul. „, Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.”¹, spunea Domnul nostru Iisus Hristos. Viața veșnică ar trebui să gândim noi! De ce e așa greu să alegem între viața veșnică și moartea veșnică. Departe de Lumina dătătoare de Viață care este Dumnezeu, nu este decât întuneric și suferință perpetuă, este Gheena focului nestins, este lipsa de speranță, mai grea decât moartea însăși. Domnul Iisus a trăit El însuși viața, calea pe care ne călăuzește spre Cer, altfel nu l-am crede. Sfinții părinți, marii sihaștri ai ortodoxiei, nu au dat sfaturi pe care ei nu le-au trăit. Numai așa au putut cunoaște și spune Adevărul. Ori Adevărul este simplu, este Adevărul absolut și este Dumnezeu. Adevărurile noastre sunt relative, influențate de Tatăl minciunii care este Satana. Adevărul suntem datorii a-l căuta, știința ne apropie, dar credința îl desăvârșește. Adevărul se revelează prin harul Duhului Sfânt, credința depășește întreaga știință.

De atâtea ori sfinții părinți, cu școală puțină, au depășit în rostirea Adevărului pe marii teologi, cu doctorate luate în universități teologice de prestigiu. Credința adevărată se trăiește, nu se afirmă. Vasile Militaru l-a găsit pe Dumnezeu încă din tinerețe, dar desăvârșirea apropierei de Dumnezeu s-a produs în temnițele comuniste. „Fericiți cei prigoniți pentru dreptate că a acelora este împărăția Cerurilor.” Ce nu au înțeles călăii comuniști, oprimatori ai libertății, ostași ai satanei, este că, cu cât le-au strivit trupul prin bătăi, înfometare, însetare, întuneric și umilire, victimele lor se lepădau de propria viață, efemeră și la cheremul sadicilor călăi și își eliberau spiritul, făcându-l templu al Sfintei Treimi. Dacă Domnul Iisus a învins lumea prin kenoza cea

smerită, adică prin lepădarea de sine (de la stăpân al universului creat în Sfânta Treime, de pe tronul slavei Sale, a coborât la adâncul creației Sale), dacă ascultând totdeauna pe Tatăl, („nu voia mea, ci voia Ta să fie”), a învins moartea, ca vrednic ostaș al lui Hristos, Vasile Militaru, ca și ceilalți deținuți ori martiri ai închisorilor comuniste, a învins teama de moarte și de ororile călăilor lor. Avându-L pe Hristos, de ce s-ar mai fi putut teme?

Reeducarea prin forța brutală, îndobrocarea atee a fost un eșec. Vasile Militaru nu s-a făcut frate cu dracul pentru a trece puntea! Apatia celui a cărui cămașă o porți, a lui Hristos sau a lui Lucifer. Cu cât este mai însângărată cămașa trupului, cu atât cămașa Lui Hristos, haina cea de nuntă primită prin Taina Sfântului Botez este mai albă, mai imaculată. Nu spunea Domnul Iisus: „Fiți sfinți, precum Tatăl vostru din Ceruri Sfânt este!” Așa înțelegem de ce întreaga poezie a lui Vasile Militaru este călăuzită de lumina Harului, este adevărată, nu-și ia nicio licență poetică și nu strecoară nicio erezie. Așa cum unii sfinți au fost descoperiți la vremea potrivită găsindu-li-se trupurile, faptele și numele lor, așa și opera lui Vasile Militaru, după mulți ani de uitare, de anonimat, se întoarce și prin cartea de față, în atenția cititorilor români creștini ortodocși. Este o onoare pentru noi, gorjenii, că aceste manuscrise s-au scris și s-au aflat tocmai pe pământul Gorjului. Peste munte, în țara Hațegului, la sfânta mănăstire a Prislopului, Sfântul Ardealului, părintele nostru Arsenie Boca scria, aproape în același timp „Cărarea împărăției”. Cum Hristos este Capul bisericii sale, iar biserica este trupul (trunchiul), noi toți *suntem* mlădițele strâns unite cu trunchiul. Opera lui Vasile Militaru ne conduce spre Cărarea împărăției celei veșnice.

Cartea de referință a lui Vasile Militaru, Divina Zidire, rămasă în manuscris, tipărită abia în 1993, la 38 de ani de la moartea sa în închisoarea Ocnelor Mari (emblematică moarte tocmai la ocnă, asemenea răufăcătorilor, este tot o crucificare a spiritului ce își urmează Creatorul și Păstorul!), deși urmează textele Sfintei Scripturi, este cu adevărat un minunat Psalm închinat Dumnezeui.

Neiubitorii de Dumnezeu, ostași ai urâciunii, pustirii sufletelor, ai ciumei roșii importate din răsărit, nu au putut suporta puterea cuvântului care zidește și neputându-l abate din drumul său, drum de lumină, neputându-l reeduca, l-au ucis sub tortură, apoi l-au îngropat sub un măr neștiut, pentru a se pierde urma. Să fie acesta mărul (pomul) vieții celei veșnice, al cunoașterii binelui și răului din Rai?

Dumnezeu nu a îngăduit așternerea uitării și osemintele poetului-martir se odihnesc astăzi în cimitirul Belu. Dacă Dumnezeu l-a ales pe Vasile Militaru, înzestrându-l cu talent și har, poetul a răspuns chemării și l-a urmat pe Creator prin iubire, smerenie, muncă și iertare până în clipa morții sale martirice.

Oare întâmplător, în noaptea de dinainte ca domnul Dan Pupăză să-mi dea vestea apariției acestor cărți de manuscrise, m-am trezit cu muzica și versurile despre luminători: „Doamne, pe bolta sfântă a crugului ceresc, /Toți sfinții Tăi, precum luminătorii strălucesc!” Un astfel de „luminator” al ortodoxiei, un ostaș al lui Hristos este și Vasile Militaru? Cum nu a avut urmași direcți, care să îi poarte numele, pentru opera sa, noi toți românii creștini ortodocși îi suntem moștenitori și îl păstrăm în inimile noastre.

Lumina Harului care l-a călăuzit în scrierea sa, să ne lumineze și pe noi, cei care îi citim cu respect și evlavie cuvintele purtătoare de lumină spre Cărarea împărăției. Prin opera sa se cuvine a-l așeza la loc de cinste în Pantheonul Literaturii Române. În Pantheonul cel Ceresc, Dumnezeu, în marea Sa iubire și iconomie l-a așezat deja.

În zi de 13 mai 2017 Târgu -Jiu Radu Cârstoiu Arbore

■ **Pr. Ion Popescu**

VASILE MILITARU

- unul din marii poeți ai neamului nostru ținut sub tăcere și exterminat în închisorile comuniste -

Căutând prin bibliotecă am dat de volumul
de versuri al marelui poet și luptător contra comunis-
mului, regretatul Vasile Militaru.

Pe lângă alte versuri scrise de poet am ales
versuri cu care începe volumul
"Știu că viața-i trecătoare
Știu prea bine c-am să mor
Dar ale mele poezii
Vor rămâne-n viitor!"

Acest mare poet, Vasile Militaru s-a născut la
19 septembrie 1886, în comuna Dobreni-Câmpurei
din județul Ilfov și s-a stins din viață la 8 iulie 1959.

Moartea este naturală la tot omul, așa cum zice
și poetul "Știu prea bine c-am să mor", dar moartea
lui a venit în urma persecuțiilor și a torturilor suferite
în închisorile comuniste. Închis și torturat în una din
cele mai groaznice închisori din România, Ocnele
Mari, unde își găsește sfârșitul la 8 iulie 1959, înmor-
țat ca un câine, sub un măr, în incinta închisorii.
Nu s-a fi dat familiei.

Din poeziile valoroase ale marelui poet am
ales câteva versuri moralizatoare și pline de educație
de necesare unirei cu care începem mileniul
III. Redăm mai jos aceste versuri educative:

"E curată nebunie să învești carte p-un sevăc
Cui mai folosește puntea p-un părau pururea sec
Cei care muncesc o viață
Și comori mereu adună
Ca să lase după moarte
La copii o viață bună
Din copiii lor fac trădători
Care-și vor munci doar dinși
Să mănânce toată viața
Ceea ce au strâns părinții
Pe copii să-l pu în frâne
De vrei om la toți să placă
Nu-l lăsa orice să ngâne
Nu-l lăsa orice să facă

Nu-l lăsa după plăcere
Unde vrea el să se ducă
Din același lemn se scoate
Și icoana și măciuca!
Te a bărfă al tău aproape
Nu te întrista defel.
Se înțelege prin aceasta
Că ești mai presus de el
Și când el este nisipul
Iar tu pe nisip cămăla
Te-njosești pe tine însuși
Dacă nu-l privești cu milă."

Pentru cei care au admirat, iubit și citit operele
marelui și martirului poet Vasile Militaru precizăm
că după moartea lui Gh. Gh. Dej, soția și prietenii săi,
puțini, care au mai rămas în viață, au deshumat
rămășițele sale pământești de sub acel măr de la Oc-
nele Mari, care au fost ca un semn de a menține locul
unde poetul fusese îngropat.

Cu mare pioșenie, respect și durere sufletească
au fost duse și reînchinate la cimitirul Belu din
București în locul rezervat scriitorilor, poziția 14.

Pentru o vie amintire, pe lespede mormân-
tului sunt scrise următoarele versuri

"Când voi fi cu trupul închis într-un sicriu
Nu voi fi eu mortu ci voi fi un viu
Și voi zice lumii din ale vieții porți
Iată-mă cu visul plâns de niște morți".

Poetul Vasile Militaru a fost un mare prieten
al Gorjului, publicând poezii în ziarul "Gorjeanul",
condus de Jean Bărbulescu, un bun prieten.

Dacă Mântuitorul nostru Iisus Hristos când
vorbea în pilde apostolilor și mulțumii ce-l înconjura
la încheierea pildei zicea CINE ARE URECHI DE
AUZIT SĂ AUDĂ, cu toată cucernicia părinților,
tinerilor noștri de astăzi, care vor citi versurile de mai
sus, zic și eu ca Mântuitorul: CINE ARE URECHI DE AUZIT
SĂ AUDĂ.

Viața și opera lui Vasile Militaru în regim inedit

– un studiu de Ion Popescu-Brădiceni –

Răsfoiesc aceste dosare de la „SECU” și mi se încrâncenează pielea. Comuniștii se temeau de poezia adevărată, de poezia epico-narativă și cu miez etic-moral – ca dracu’ de tămâie, aparținând lui Vasile Militaru.

Vasile Militaru a fost – după cum rezultă din documentele scoase de la arhivă de profesorul Dan Pupăză – un poet periculos, probabil influent „în mase”. Nici azi ecourile durabile ale operei sale educative – una prin esență de comunicare – nu s-au stins. Textul despre mama care își vizitează pe fiul ajuns mare domn cu multă carte, ca să-i aducă câteva nuci și mere în disagiul ei de cânepă țesută în războiul de lemn.

Vibrația și spațiul poemelor lui Vasile Militaru sunt largi, în „bolero” și „cercualitate”, radiază forță și energie spirituală, fermitate și direcțiune.

Poemul „Eroi de la Stalingrad” e de o cutremurătoare verticalitate și de o mentalitate revoluționară. Narațiunea – căreia i s-ar putea zice, azi, transmodernă – e „homerică”, iliadescă. Autorul lui stăpânește magistral verbul, substantivul, adjectivul cam ca Adrian Păunescu mai târziu ori ca Eugen Evu. Prozodice, cu ale ei ritmuri și rime, cezuri și tropi, în cea mai transparentă, tranzitiv-reflexivă manieră „clasic-modernă”.

Încă din 1933, poetul devenise incomod ca fabulist, pentru că luase în târbacă Coroana în „Universul” lui Stelian Popescu. Citez din nota din 8 octombrie 1933: „prin publicarea acelor fabule, aduce (V.M., desigur) un mare rău partidului deoarece se crede că în „anumite cercuri” Militaru este inspirat de liberali ca să publice fabule de natura celor tipărite”. Urmarea: Direcțiunea l-a îndepărtat – la intervenția lui Angelescu (?).

Deci cenzura funcționa și în capitalism, precum și-a făcut mendrele și pe perioada dictaturii sovietice și dejisto-ceaușiste.

Apoi, mereu ostracizat, Militaru s-a mutat la „Drum nou”, „Steaua Transilvaniei”, „Îndreptarea”, căci, fiind incomod, mereu era declarat „persona non grata”. Dintr-o notă din 3 decembrie 1934, aflăm că Editura Cartea Românească i-a consacrat o vitrină lui Vasile Militaru, cu prilejul sărbătoririi celor 30 de ani de activitate literară. Direcțiunea Generală a Poliției își făcea sânguincioasă datoria, cu o constanță halucinantă, prin care dreptul de om al celebrului fabulist era „permanent” urmărit.

Comuniștii, mai „afuriși”, l-au arestat, l-au „silit” să-și redacteze autobiografia, pe 22 octombrie 1951, apoi „o declarație” în nume propriu, pe urmă l-au supus la o serie cumplită de interogatorii (vezi „Proces-Verbal de interogator”, din 1957, comunicat de CNSAS pe 13 iulie 2016 – n.m.). De la aceeași instituție deținem și un „Dosar de penitenciar privind pe Vasile Militaru” întemnițat la închisoarea Reg. MAI Pitești (U.M. 0336) cu numărul 5/1959, prevenit de la data de 8 ianuarie 1959 și simultan deținut până pe 7 martie 1959.

Iată „vinile” lui V.M., enunțate într-o fișă din 1954.

- a fost adept al legionarismului,
- a fost adept al partidelor burghezo-moșierești,
- scrierile sale au preamărit clasele exploatare și pe conducătorii acestora,
- a preamărit naționalismul șovin,
- a publicat, în „Drum Nou”, „Răzbunarea Vulpilor”, iar în ziarul „Porunca Vremii”, din 13 octombrie 1937, „La moartea lui Cantacuzino Grăniceru”, fost șef al partidului „Totul pentru țară”
- a desfășurat o vastă propagandă mișcării legionare, în mai 1944,

- a făcut parte din PNC , fiind bănuț cã avea legãturi cu „bandele din munți”, în 1951 (însã ancheta efectuatã a eșuat și a fost repus în libertate în octombrie 1951),
- în decembrie 1981, a fost din nou reținut și anchetat pe motiv cã ar fi făcut parte din organizația subversivã denumitã „Mișcarea tineretului regalist”
- a întocmit materiale de propagandã anticomunistã (în 1952, fiind iar „încadrat în C M ”, însã ulterior eliberat – n.m.)
- dar imediat aderã la antropozofie (o mișcare spiritualã – n.m.).

Fabuloasã, biografia lui Vasile Militaru, acest poet psihodinamic, insurgent, insistent, cu o scriiturã așezatã și doar aparent minorã, în transmodernism abia, iatã, resurectã și reinvestitã axiologic.

Las istoricilor bucuria de a-și încerca pana pe „aventurile” existențiale ale acestui erou român, nerecuperat încã, nerevizuit și nerestituit integral ca „personaj” al unor epoci cumplite dictatura carlistã, dictatura antonescianã, dictatura stalinistã, dictatura dejistã, dictatura ceașistã ș a m d

Volumul de față conține și texte de poezie liricã, fabulisticã, satiricã etc : „Doi câini”, „Un congres cu interes pentru oameni cu-nțeleș”, „Sub lanțuri”, „Crãciun 1951”, „Psalm”, „Strigãt cãtre Domnul Vieții”, „La moartea lui Octavian Goga”, „Psalm”, „Mãgarul, împãratul dobitoacelor” (piesã de teatru), alt „Psalm”.

Întreprinderea profesorului Dan Pupãzã, „Jefuit de libertate” ne mai pune la îndemãnã și un corp de cronici semnate de Ovid Caledoniu și de Pan M Vizirescu

Stilul lui Vasile Militaru se remarcã prin imaginație, prin memorie lingvisticã, prin culturã eticã și esteticã, prin orizont european, prin clasicismul prozodiei, prin transreligiozitatea meditației, prin ars combinatoria, prin metafora ontologicã și ontosoficã, prin atitudine frontalã, prin angajament civic, prin patriotism. A cãrui lecturã/ relecturã nu poate fi decãt captivantã

APLICAREA CORECTÃ ȘI LA TIMP A DREPTULUI - NECESITATE IMPERIOASÃ PENTRU ÎNFÃPTUIREA ADEVÃRATEI JUSTIȚII PÃMÂNTENE

Prof. univ. dr. Moise BOJINCÃ

Este superfluu sã arãtãm cã, de-a lungul istoriei umanitãții, multor oameni adevãrați, dotați, capabili, cinstiți și onești li s-au cãlcat în picioare viața și demnitatea prin hotãrãri judecătorești care au apãrat un interes partinic, fãrã a ține cont de necesitatea realizãrii unui echilibru între acesta și interesul general național.

În diversele contexte social-politice, dreptul, negãsind sprijin la cei care trebuiau sã-l apere și sã înfãptuiascã justiția, s-a creat câmp larg abuzurilor, fãcând ca despotismul și arbitrarul sã triumfe și îngãduind sute sau chiar mii de asasinate morale și fizice

Este și cazul ilustrului poet ortodox român Vasile Militaru, nãscut la 19 septembrie 1886 în satul Dobreni, județul Ilfov, din pãrinți plugari. Ecaterina (Tinca) și Gheorghe Militaru, care i-au insuflat și cultivat ca trãsãturi de personalitate: cinstea, omenia, bunãtatea și credința în Dumnezeu

Vasile Militaru, cunoscãtor al istoriei autentice românești și luptãtor înflãcãrat pentru dezrobirea Basarabiei și Bucovinei, s-a afirmat ca un veritabil patriot antisovietic. Firesc, nici pe el nu l-au ocolit anii grei de prigoanã religioasã

În anul 1959, la vârstã de 74 de ani, Tribunalul Militar Craiova l-a condamnat (alãturi de alte persoane și anume Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan) la 20 ani temnițã grea, 10 ani

degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, precum și la 12 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de răspândire de publicații interzise, urmând să execute pedeapsa cea mai grea, respectiv 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii.

La câteva săptămâni după condamnare, a decedat în minele de sare „Ocenele Mari”, fiind îngropat sub un măr, apoi reînhumat de soția sa Ecaterina Militaru și prietenii săi în Cimitirul Bellu din București, Parcela scriitorilor, poziția 14

Prin Decizia nr. 30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București s-a admis contestația introdusă de Militaru Ecaterina (soția inculpatului Militaru Vasile) și anulând Decizia nr. 2174 din 25 august 1959 a aceluiași tribunal cu privire la inculpatul Militaru Vasile, a încetat urmărirea penală față de acesta, constatând că incriminarea a fost stinsă prin decesul inculpatului.

După evenimentele din decembrie 1989, procurorul general al României a declarat recurs în anulare și împotriva hotărârilor pronunțate în această cauză, susținând, în esență, pe bună dreptate, că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale și, respectiv, ale infracțiunii de răspândire de publicații interzise, pentru care au fost condamnați, deoarece afirmațiile și comentariile ce le-au făcut cu ocazia discuțiilor purtate nu erau de natură a pune în pericol ordinea socială existentă în stat, iar scrierile nu le-au deținut în scopul răspândirii lor în public.

La 23 octombrie 1996 instanța supremă de justiție a țării a admis recursul în anulare promovat de procurorul general al României de la acea vreme împotriva Sentinței nr. 390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, Deciziei nr. 2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și Deciziei nr. 30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan, a casat hotărârile atacate, a achitat pe inculpatul Militaru Vasile pentru infracțiunile de uneltire contra ordinii sociale și deținerea de publicații interzise, iar pe inculpații Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale. De asemenea, a înlăturat pentru toți inculpații pedeapsa complementară a confiscării totale a averii.

Așadar, în cele din urmă s-a restabilit dreptatea. Numai că cei implicați n-au mai apucat acest moment. S-ar putea spune că e mai bine mai târziu, decât niciodată.

În ce ne privește considerăm că nici această târzie restituire a dreptății nu este acoperitoare.

Dreptul ca și știință este, în primul rând, una cu implicații practice, care presupune totala independență a celor care-l pronunță, dar și de utilitate socială, servind interesele indivizilor.

Ca atare și statul trebuie să depindă de drept și de aplicarea corectă și echidistantă a acestuia. Pe bună dreptate spunea Rudolf von Ihering: *Dreptul nu este numai idee, ci putere vie. De aceea dreptatea, care într-o mână ține balanța, cu care cântărește dreptul, în cealaltă poartă sabia, cu care îl apără. Sabia fără balanță este pură violență, balanța fără sabie este neputința dreptului. Ambele sunt strâns unite, și o stare deplină de drept domnește numai acolo, unde puterea, cu care dreptatea poartă sabia, este echivalentă cu iscusința, cu care mănuește ea balanța.* (Rudolf von Ihering, *Lupta pentru drept* Traducere din limba germană de Constantin Turtureanu, Editura Institutul grafic «Presa Bună», Iași, 1930, p. 1)

Cei inculpați pe nedrept și-au pierdut viața, familia și averea, iar cei care i-au condamnat și-au văzut în continuare de treabă fără să răspundă pentru lipsa de iscusință și pentru „înclinarea subiectivă” în conformitate cu interesele celor vremelnici aflați la putere.

Poate și aceste dureroase exemple ar trebui să dea de gândit celor care astăzi înfăptuiesc justiția să-și asume prin lege responsabilitatea funcției.

IMAGOTECĂ

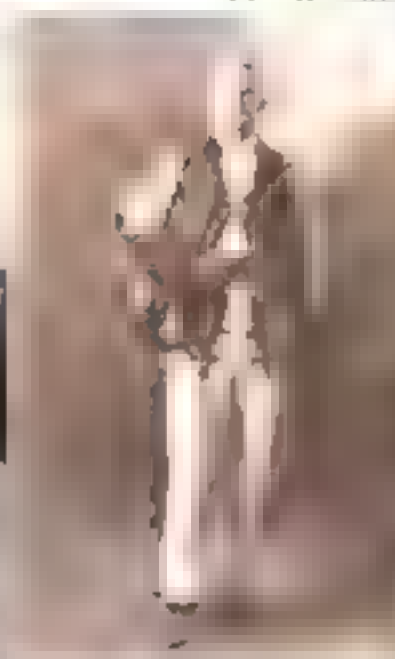
Vasile Militaru și preotul Ghinea

Toma Măruță- la microfon de 10 Mai

La casa Eroinei Gorjului

Toma Măruță

Familia Măruță

Toma, Domnica și Vigi

Familia Măruță

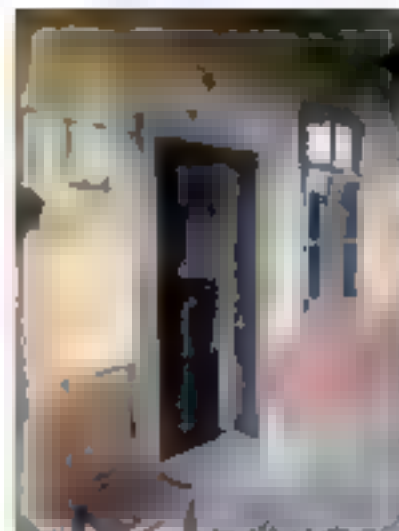

Ioana, mama și Domnica

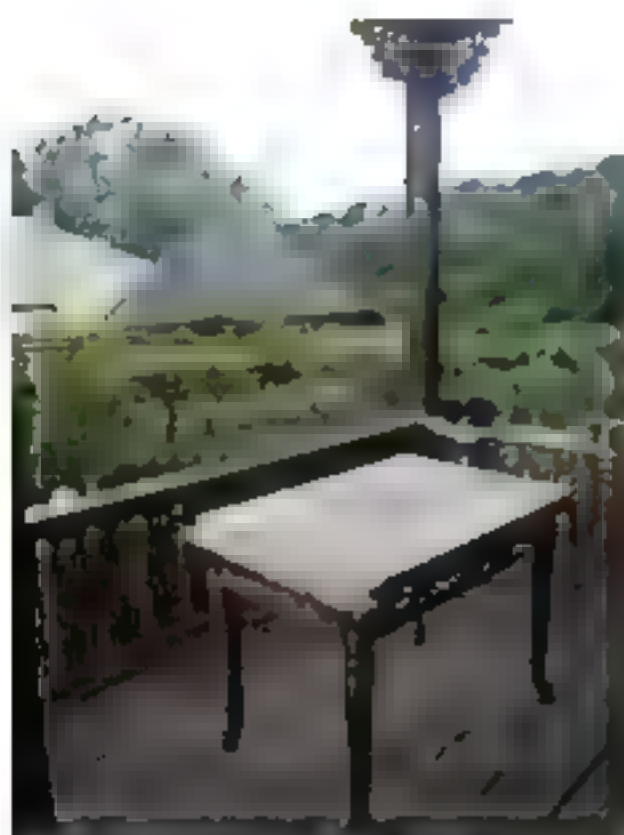

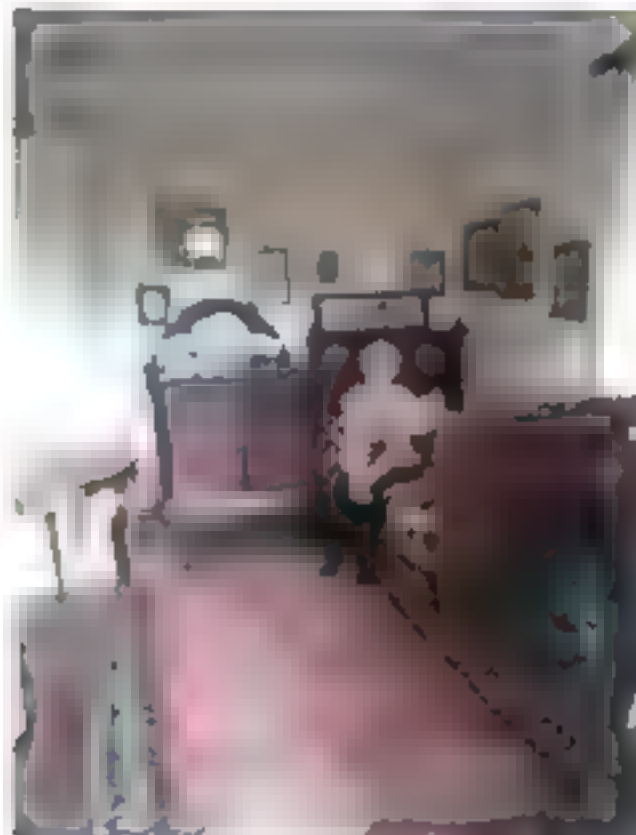
Casa de la Suseni, adăpostul lui V. Militaru

Intrarea care-l așteaptă

Masa de lucru

Camera care l-a adăpostit pe poet

Postfață

Am îndrăznit! N-am terminat!

Vasile Militaru, Domnica Dijmărescu și Gorjul - ca adăpost

Vasile Militaru a fost prezent la botezul meu, spune oftând Domnica .

Nu am gândit că vom fi preocupați de poetul Vasile Militaru Doamna Domnica Dijmărescu, cea care a fost alături de poet în momente dificile, a detonat acțiunea Iar eu, Dan Pupăză, profesor de matematică și interesat despre trecut, gândind la mai multe aspecte, am trecut la completarea documentației Am auzit un strigăt din întuneric

Nu suntem, poate, cei „autorizați” și nici cei mai în drept să aducem în atenția românilor pe Vasile Militaru, dar având **la îndemână** multe documente originale nu putem fi indiferenți Și mai ales că avem o persoană care i-a fost alături și încă mai este în viață și povestește minunății

Suntem convinși că poetul a ajuns la stelele pe care nici civilizația modernă cu cele mai performante aparaturi create nu le-a „atins” cu ochiul Și va mai trece timp. Poetul a transformat nevăzutul în văzut și ne sugerează că gândul creator e cea mai puternică forță în Univers

Memoria este importantă și faptele vorbesc de la sine și strălucesc în splendoarea lor

Nu am vrut ca uitarea și indiferența să îngroape pe poetul care a înfruntat multe suferințe și prigoană continuă Istoria noastră a cunoscut multe momente încordate, când elita intelectuală a populat la maxim închisorile Așa cum Radu Gyr, Nichifor Crainic, Virgil Cărianopol, Sabina Velican, . . . și mai toți universitarii au creat în acele dure condiții opere de „ținut minte”, acum arătăm că Vasile Militaru este alături de ei A fost și un poet al lui Dumnezeu și pentru asta a plătit scump

Nu și-a spus ultimul cuvânt... Ce i s-a luat odată se întoarce acum

Cum am ajuns aici? Simplu Restituind Doamnei Domnica Dijmărescu un set de fotografii de familie, una din ele fiind fie cu V. Militaru și multe cu familia lui Toma Măruță, mi-am pus în față un dosar cu documente pentru Muzeul „Grigore Pupăză” din Arcani, un dosar albastru cu multe „manuscrite” ale poetului Vasile Militaru Le-am răsfoit și am simțit că nu e un lucru simplu, au o importanță mult mai mare Ne-am dat seama cât de mare este tema! Am realizat că este un proces complex care presupune multe aspecte.

Noi ne-am mărginit la două: Suseni, prima arestare și cel de la a doua arestare și pușcărie. A cunoaște trecutul cuiva înseamnă a indica locurile pe unde a creat, dar și împrejurările care l-au „împins” acolo Ne mărginim la fapte trăite și nu imaginate Pentru acest motiv nu transcriem documentele care în noi au trezit amintiri intense privind stările sufletești Astfel citim „în direct” acel „azi” în care realizările și eșecurile personale, succesele și tragediile de mari proporții ale unui talent minunat împovărat cu „defecte” uriașe, în loc de sentimente de apreciere Era grav să pui în prim plan Libertatea, Dreptatea socială și să gândești la o viață fericită.

Au plecat în lunga călătorie turnătorii, temnicerii, securiștii, judecătorii și directorii de penitenciar, au plecat în lunga călătorie și cei ce i-au protejat Dorim să scoatem în evidență pe ultimii

Dovezile sigure și singure care au rămas în viață dorim a le cunoaște Cu ajutorul acestora vă prezentăm un Vasile Militaru autentic și real Dorim să-l punem pe soclul pe care l-a clădit cu grijă și credință în Univers Vrem să „apreciați” munca și cheltuiala unui aparat pentru a crea impresia că un adevărat patriot credincios este un antiromân.

Am învățat că fiecărui om să-i acordăm o șansă și să nu ratăm momentul pentru a trăi **împreună bucurii adevărate.**

Ajuns acasă am răsfoit dosarul, l-am pus la loc sigur și m-am gândit ce-i de făcut cu el înainte de a fi dus la Muzeu. Am ajuns la concluzia că, înainte de a ajunge la muzeu, merită mai mult, să-l facem public. Cum? A fost greu și am plecat pe cont propriu. Am cerut ajutor pentru a fi transcrise, dar era destul de greu. Am greșit. N-am rămas spectatori pe malul unui fluviu privind trecerea valurilor și ascultând murmurul lor. Am gândit să pătrundem în desfășurarea vieții și a destinului, a sensibilității pentru frumos, dar și a capacității de a suferi.

Ne-am gândit să aducem în fața cititorului copiii după documentele originale. Și asta facem acum. Originalele ne aduc în față valoarea adevărată. Lucrarea era gata de mult, dar nu era completă. Am trecut la o altă documentare și acum putem spune că am realizat ceva de care suntem mulțumiți. Îl aducem din trecut și constatăm că a plătit tribut acelor vremuri pentru viața trăită din plin. **Pentru asta am accesat dosare și încă ceva din ființa suferințelor celui întemnițat. Traectoria lui Vasile Militaru, în Univers, nu e simplu de descifrat.**

Iată, atitudinea demnă a unor magistrați și un fragment din motivarea anului 1996 din care reținem: *De asemenea, poezile „Psalm”, La moartea lui Octavian Goga, Crăciunul 1951, Strigăt către Domnul vieții, Sub lanțuri, Un congres de interes și Doi câini, relevând talentul deosebit al autorului, au un profund caracter naționalist, și, deci, nu se poate susține că prin publicarea lor s-ar fi urmărit „provocare la comitere de infracțiuni”.*

Bravo, Domnilor! Sunteți patrioți români adevărați!

Mai completăm că magistrații au sesizat că este vorba de un naționalism care nu este exclusivist.

Suntem impresionați că în toată opera este tema omului pe pământ, în univers și în lumea de apoi. A scris fără întrerupere, chiar în detenție. Creația literară are și dimensiuni științifice, iar aventura științifică ne plimbă dincolo de spațiul vizibil. Ne invită să asistăm la formarea întregului și este în permanent dialog cu armonia Universului. Nu ne lasă să fim singuri în Univers. Înțelege ce se petrece în jurul nostru, în lumea exterioară, din afară și a găsit și forma artistică a inspirației care ne surprinde și ne dă impresia unei certitudini. Toate pentru oameni civilizați. Nu lasă loc de interpretări: prima sau a doua. Spațiul, timpul și mișcarea sunt fenomene asupra cărora se apleacă foarte atent cu o privire de ansamblu.

Atacul autorităților credem că s-a încheiat, dar ne putem aștepta la atacul unor indivizi care doresc să-i prelungească noaptea neagră și lungă. La ce le-ar fi de folos? Răspunsul este simplu: să intre în istorie. Dacă spunem adevărul, s-ar putea să dăm de un mare necaz? Nu.

Noi sosim în fața dumneavoastră după o așteptare destul de îndelungată.

Materialul care urmează este rezultatul discuțiilor, întâmplătoare, cu Doamna Domnica Dijmărescu. Dacă acestea ar fi avut loc în urmă cu câteva decenii, am fi în posesia unor informații spectaculoase legate de o moștenire culturală din perioada interbelică situată la cote înalte.

Încercăm să descifrăm, din întuneric, ce se mai poate, câteva icoane speciale din viața noastră și a poetului, aruncat de soartă într-un loc nemeritat. Regimul se credea puternic. Îl aducem din trecut în prezent și în viitor. Cultura românească actuală, cu toată abundența de creații, are nevoie de el și trebuie să depășim niște complexe.

Dan Puric, zice undeva, că Dumnezeu vine spre noi, călcând pe sfinți. Vasile Militaru ne călăuzește spre Dumnezeu, prin creația sa făcând multe persoane fericite, fiindcă omenirea e făcută să fie fericită. În creația lui descoperim Căderea spre Dumnezeu. Ne surprinde iuțea lui prin Univers. Din Univers privește în... Univers.

Mulți români nu au cunoștințe despre Vasile Militaru. Nu au de unde, fiindcă a fost interzis. Am pornit de la ideea că nimic nu piere și am dorit ca din ceva „rămas” prin poduri și arhive să aducem la iveală ce e mai bun. Pentru a înțelege anumite capitole este nevoie și de cunoștințe de astronomie unde poetul a ieșit în evidență prin gândire, imaginație și intuiție.

Am studiat Astronomia în liceu și la facultate, unde prof. dr. Ioan Cureau, rectorul Universității Timișoara și inițiatorul construcției primului Planetariu din Țară, ne-a trezit interesul pentru Univers. Poate de aici pornind vedem, în creația literară a lui Vasile Militaru, capitole de știință și de credință. Filozoful englez Spencer spunea „unde se termină știința începe credința” și acest eveniment este realizat într-un cadru unic de Vasile Militaru. De aici a început să crească interesul pentru poezia lui Militaru. Și poate că ultimele descoperiri ale fizicii cuantice vin și scot la lumină adevărate creații la care ne referim.

Spusele lui Galileo Galilei că „Natura este scrisă în limbaj matematic” pot fi completate precum că natura a fost și este scrisă și în versuri.

Pentru a vedea valoarea lui Vasile Militaru, decât să ne dăm numai noi doi cu părerea, care poate să nu fie acceptată, am gândit să facem apel la oamenii de știință avizați, care ne arată stadiul cercetării Universului la un moment dat.

În acest sens facem apel la cartea Creierul lui Broca, cu subtitlul **De la Pământ la stele**, apărută în anul 1989, al cărui autor este Carl Eduard Sagan, care în 474 de pagini vorbește despre dimensiunile Universului necunoscut.

Iată și observația poetului în, doar, șase versuri:

Trec milioane de milenii, în vis sub eu colind prin aște,
Iar ele: roșii, violete, și galbene, și verzi, și-albastre,
Horind, îmi par un joc fantastic, dar una pe-alta mi s'ating,
Căci mi de mi s'aprind de-odată, când alte mi de mi se sting;
Și'n timp ce unele din horă dispar și altele se prind,--
Întreb pe Cel care le-aruncă: "De ce se sting, de ce s'aprind?..."

Poemul Pământ și Cer, nu știu anul în care a fost scris, are „numai” 243 de strofe. Vasile Militaru face parte din poezii și filozofii la care se referă Carl Eduard Sagan. Dacă ar fi cunoscut, măcar acest poem, scriitorul american ar fi putut dubla numărul paginilor cărții la care ne referim.

Sagan zice în introducere:

„Întrebări despre originile și viața pe planeta noastră, despre începuturile Pământului, despre formarea Soarelui cu privire la posibilitatea ca undeva, în tărâle cerului, să existe ființe inteligente, ca și cea mai mare dintre toate întrebările - despre apariția, natura și destinul îndepărtat al universului. Cu excepția momentului actual, în tot cursul istoriei umane, dezbaterile acestor probleme era apanajul **filozofilor și al poezilor**, al șamanilor și al teologilor.

Răspunsurile oferite, diverse și reciproc contradictorii, demonstrează că puține dintre soluțiile propuse au fost corecte”.

Carl Sagan accentuează: conform ipotezei, anumite idei, arhetipuri, figuri legendare și povestiri ar fi imprimate congenital ființelor umane,...(143)

Din prefața cărții scrisă de conf. dr. Florin Zăgănescu (în timpul „liber” lucra la Centrul de Cercetări Dubna) reținem câteva pasaje legate de anvergura autorului Carl Eduard Sagan.

„Născut la 9 noiembrie 1934, la New York, Carl Eduard Sagan a absolvit în 1954 cursurile Universității din Chicago, apoi a urmat cursurile post-universitare de astrofizică la Observatoarele astronomice Yerkes și McDonald. În perioada 1963-1968 a fost cercetător la Observatorul astrofizic Smithsonian de la Harvard, iar din 1968 este director de studii planetare la Universitatea Cornell. S-a dedicat fizicii planetelor, ca specialist și președinte al Asociației americane de planetologie, a participat nemijlocit la programele Pioneer, Viking și Voyager. Dr. Sagan este

totodată un promotor al mișcării CETI (Comunicații cu inteligențe extraterestre), publicând în acest sens mai multe lucrări. Împreună cu F. Drake a condus cercetări practice la observatorul de la Arecibo, precum și un program de realizare a 27 de radiotelescoape cuplate în sistemul Very Large Array (New Mexico) de „ascultare” a cosmosului.

Teoriile asupra apariției, evoluției sau structurii Universului constituie adevărate „pietre de încercare” pentru astrofizica contemporană, un exemplu poate fi edificator: telescopul de la bordul stației interplanetare sovietice „Prognoz” 9 a permis obținerea unui „portret electronic” al radiației din Universul de acum... un miliard de ani.

Cunoștințele despre Univers au evoluat excepțional: a putut fi precizat centrul Galaxiei în „apropierea” stelei Gamma din constelația Săgetătorului, unde a și fost localizată o pată neagră botezată Sgr A-Vest, cu un diametru uriaș (10 milioane km), în preajma căreia s-a descoperit o aglomerație foarte densă de stele (circa 100 miliarde!), precum și un uriaș disc de materie gazoasă intergalactică (!);

În anul 1983, la Kitt Peak s-a descoperit o foarte depărtată galaxie (aflată la 10 miliarde de ani-lumină!), care „fuge” de Calea Lactee cu 20 000 km/s! În 1986 a fost înregistrată, tot la Kitt Peak, prezența a șapte galaxii care se află într-un stadiu incipient al dezvoltării și ale căror energii depășesc tot ceea ce s-a înregistrat până în prezent, aceasta ar putea servi la corectarea actualelor teorii privind formarea galaxiilor”.

Posfața scrisă de dr. Gh. Stratan face câteva precizări interesante:

„Partizanul unei atitudini raționaliste, consecvent științifice față de lume, Carl Sagan avansează și o ipoteză îndrăznească privind așa-numita „viață de dincolo de moarte”, legând-o de trăiri perinatale reamintite în clipele dinaintea morții. Relatate de către cei care au „revenit la viață” aceste trăiri” ar constitui una dintre sursele fenomenului religios. Ca și alte idei și ipoteze ale autorului, ideea - legăturii dintre experiența perinatală și cea dinaintea morții - este prezentată cu o justificată prudență științifică. Nici nu se putea altfel, problema originii și naturii religiei fiind prea complexă, nereductibilă, deci la un singur aspect. Nici în această privință nu dă sentințe, ci invită la reflecție, evitând capcana unui ateism vulgar și delimitând sarcina științei de cea a filosofiei. În ceea ce privește întrebarea filosofică fundamentală, *dacă lumea poate fi cunoscută*, cartea de față constituie un argument covârșitor în favoarea unui afirmativ”.

Și Tatiana Chernigovskaya, personalitate din lumea științifică sovietică, spune răspicat: *De la naștere suntem înzestrați cu un computer puternic în cap în care trebuie să instalăm o varietate de programe. Anumite programe le primim când ne naștem, pe altele le „descărcăm” pe parcursul întregii vieți.*

Recent a apărut o lucrare impresionantă din care reținem:

C. Dulcan: În spatele tuturor lucrurilor e Dumnezeu.

(E medic neurolog și psihiatru, doctor în științe medicale, bun cunoscător al filosofiei științei și pionier în scrierile din domeniul conștiinței).

„Cu alte cuvinte, demonstrez că în spatele tuturor lucrurilor se află Dumnezeu. Ca să scriu această carte, am citit materia multor discipline universitare. Astăzi, bazându-mă pe o cunoaștere științifică, pot afirma cu certitudine că lucrurile nu au pornit dintr-o întâmplare și viața nu e accidentală pe pământ, așa cum spun manualele de biologie. Ba mai mult, afirm că universul se sprijină pe legi morale. Am ajuns la concluzia că și creierul respectă un cod etic, un cod moral, similar cu al marilor religii.

Am luat manuscrisele „uite” la Suseni și „alte documente”, cu scopul de a le face cunoscute la cât mai mulți români. Merită recunoștința noastră ca recompensă la suferințele nedrepte și nemeritate îndurate.

Vasile Militaru a trăit în Gorj alături de oameni deosebiți, alături de forțe culturale importante care l-au sprijinit în momente prielnice, dar și în situații dificile. Era un mic Univers

gorjenesc Îl găsim alături de Jean Bărbulescu, directorul ziarului Gorjanul, de înv. Monu Nicolescu, alături de înv. Ion Neferescu din Tismana care primise Ordinul Mihai Viteazul pentru fapte de vitejie în Primul Război Mondial, decedat în pușcăriile comuniste, și alături de mulți oameni cu vederi progresiste precum preotul Aurel Bogdan, Costică Măruțescu, Neamțu, dr. Sărăcăceanu, dr. Hasnaș și alții, toți liberali de elită. Din păcate despre aceștia se știe mai puține aspecte, iar despre unii chiar nimic.

Să-i amintim pe cei care și-au riscat libertatea pentru V. Militaru. Vă punem în față documente care conțin date adevărate. Este nevoie să precizăm că la arestarea din anul 1951 de la Suseni, pe noptieră au rămas multe pagini scrise la mașină. Gospodarul Toma Măruță din Suseni Gorjului le-a ascuns în podul unei anexe la familia preotului Aurel Bogdan, iar cele găsite la a doua arestare la domiciliul poetului **nu au fost incendiate**, ci păstrate în Arhiva Securității Statului pentru ... noi.

Dacă, până de curând, numai Biserica ne mai aducea aminte de V. Militaru, mai există persoane care cunosc amănunte, deloc de neglijat, despre acest poet.

Întâmplător sau chemat de cineva am întâlnit pe Doamna Domnica Dîjmărescu. Oricum dumneaei este singura în viață, care a fost în preajma poetului o lungă perioadă și, mai important, chiar înainte de a fi arestat în anul 1951. Această perioadă din viața poetului este neglijată și necunoscută.

Facem un mic popas la Suseni.

V. Militaru se știa urmărit de organele în drept și a încercat să se apere, a încercat să reziste, fiindcă era convins că s-a pus în slujba binelui. Nu avea rude în Gorj, dar avea prieteni de nădejde. Familia lui Toma Măruță era un prieten de nădejde, chiar frate. Acesta s-a hotărât să-i acorde sprijinul și Vasile Militaru devine un membru cu drepturi depline în gospodăria de la Suseni.

Puțini știu că, în anul 1951, poetul a fost arestat la Suseni din casa unui liberal care a avut în casa dumnealui mari personalități ale culturii și politicii românești. Acesta este Toma Măruță, despre care știm prea puțin și avem intenția de a-l pune la un loc meritat.

În casa dumnealui a fost pitit de vitregiile comunismului V. Militaru. Este omul ce și-a riscat libertatea.

Să facem câteva precizări din viața lui Toma Măruță: este absolvent al Liceului Tudor Vladimirescu din Târgu-Jiu. A fost primar al comunei în 3-4 rânduri. A participat la toate întrunirile liberale la nivel local și național. A vorbit în fața Altețelor Regale și conducătorilor României și pentru asta, de câteva ori, a fost invitat la Miliție să dea socoteală despre lucruri pentru care nu avea nici-o vină. Muncise pământul cu toată grija și tot ce producea era luat de stat. Cotele erau mult mai mari decât producția.

Cel mai grav a fost momentul când într-o sâmbătă i s-a pus în vedere să părăsească locuința în 24 de ore, având voie să ia doar hainele. Au fost găzduiți la familia Ionică și Nuța Bubulete din capul satului, rude apropiate, care i-au primit fără să șovăie, acordându-le un spațiu generos și au supraviețuit. Familia Bubulete avea două construcții în curte. Au fost ajutați de mulți vecini cu toate cele necesare. Nu i-a fost ușor lui Toma, dar era uluit de solidaritatea ce se manifesta față de familia lui. Erau oamenii care nu au uitat de sprijinul primit cu puținii ani în urmă.

Oamenii din Suseni au fost martori când o delegație de la București a urcat la Sanatoriul Dobrița. Destui de mulți s-au mobilizat și s-au hotărât ca să prezinte acestei delegații situația familiei lui Toma Măruță. În mare grabă s-au îmbrăcat în haine de sărbătoare și, în deplină liniște și ordine, așezați de o parte și de alta a drumului și așa destul de îngust, cu împicinatul la un loc, așteptau întoarcerea delegației. O fotografie a acestor țărani la o serbare spune totul despre

atitudinea lor. Au zărit primul automobil din convoi. Bineînțeles că escorta a luat toate măsurile de siguranță văzând grupul mare de oameni și a oprit automobilul ministrului la o distanță apreciabilă gândind că ar putea fi vorba de o răzmeriță. Ofițerul din prima mașină s-a apropiat și a luat act de dorințele țăranilor Dină Măruță, Dumitru Costache Popescu, și mulți alții și a văzut că nu au intenții rele ci, doar, au o rugămintă pentru un fruntaș al obștei Dină a făcut un pas în față, s-a apropiat de mașina ministrului și cu mult calm a rostit

-Vrem să stăm de vorbă cu Dumneavoastră.

Ministrul a salutat, a coborât din mașină și flancat de țăranii a ascultat cu atenție doleanțele lui Dină privind familia lui Toma. A întrebat cine este Toma Măruță?

Era chiar în fața ministrului și respectuos și sigur pe el zice:

-Să trăiți Domnule Ministru! Sunt Toma Măruță. Cu exactitate și pe îndelete explică despre modul cum a fost evacuat din propria gospodărie fără motive întemeiate. Ministrul, ascultându-l cu atenție, pune o întrebare neașteptată.

-În cât timp ai fost evacuat? Răspunsul vine prompt în 24 de ore

-Atunci în 24 de ore să te duci acasă

- Dumnezeu să vă ajute! Este cuvântul de mulțumire al lui Toma Măruță, își strâng mâinile și convoiul se pune în mișcare. Cei de față au trecut la acțiune și în haine de sărbătoare, în mai puțin de 24 de ore, după doi ani, familia ocupă spațiul de unde fusese scoasă la insistențele notarului primăriei un sârb, o fiară, adus de nu știm unde. Acesta avea nevoie de un spațiu unde să se desfășoare anumite întâlniri protocolare. Să amintim că primarul, un ungur de peste munte, s-a comportat omenește cu locuitorii comunei. Cei doi, primarul și notarul, n-au fost de față, dar nu au comentat

Casa era goală, doar un șifonier și un pat au găsit la locul lor. Aveau dimensiuni mari și asta le-a fost salvarea. Familia și-a revenit repede după acest episod care a zdruncinat-o din temelii

În aceeași zi se întoarce acasă și preotul Runcanu, „grațiat” de același ministru, cu toate că nu participase la întâlnire, motivând că i-a fost frică mare. Și dumnealui fusese poftit la pușcărie

Prietenia cu Vasile Militaru este veche și a fost mediată de Ion Măruță, care a fost ministru adjunct la Finanțe, cu moșie la Nana, fiind și fiul lui Tătărăscu și care la rândul-i a făcut cunoștință cu temnițele comuniste.

Se pot spune multe despre relațiile lui Toma Măruță cu Gh. Tătărăscu, Gr. Iunian, Ion Cuțui, dr. N. Hasnaș, Dimitrie Gusti, Petre Popeangă, I. Haiducescu, Jean Bărbulescu, liberali de seamă,...

La Suseni Vasile Militaru era recunoscut de vecini. Nu a plecat din sat și nu ieșea în public. Unul din vecini îi cunoștea valoarea și, după un an, l-a trădat.

Doamna Domnica Dîjmărescu își amintește că, Vasile Militaru, a stat la Suseni în casa lui Măruță, pitit, aproape un an. Am zis un an. Nu a stat, s-a ascuns de autoritățile comuniste, care îl căutau pentru a-l aresta. Era nepuizabil. În gospodărie era prezent la toate lucrările curente, participând cu deosebită plăcere la pregătirea bucatelor ce se serveau la masă și la aranjarea acestora pe masă. În fiecare dimineață avea grijă să prepare și să servească, la cei prezenți, cafeaua.

Elevă pe atunci, revede momentele când se pregătea magiunul în curtea casei părintești. Prune de calitate erau din belșug. Un cazan imens se găsea, iar lemne care să încălzească instalația erau ... Trebuia supravegheat cazanul ca magiunul să nu se prindă de fundul cazanului. Cel care s-a fost „autodesemnat” a fost poetul. Și cu un mestecău anume folosit în asemenea împrejurări trece la treaba care nu era deloc simplă. Ne spune că, în timp ce magiunul fierbea, poetul era încântat și „descânta” acest tablou în versuri, versuri

care nu au fost consemnate și nici reținute „evaporându-se” la căldura focului ce ardea sub cazan.

Așa că Oda magiunului ne lipsește din motive naturale

Avea la dispoziție o cameră pe care o deretica singur și unde își ținea mașina de scris. Cu aceasta a reușit să ne lase creația de o valoare inestimabilă. Tot timpul era preocupat de a crea. De icoanele create, puternice ca niște stânci, s-au izbit valurile noii societăți. Dezbate problemele lumii. L-au frământat multe idei. Era un entuziast și îndemna pe cei din preajmă la fapte bune. Camera de lucru era un altar în care a descoperit multe din frumusețile vieții. În societate a fost cetățeanul model și devotat familiei. A avut parte de muncă și de trudă. Era preocupat de prestigiul și demnitatea românului. În poeziile lui găsim tradițiile, puterea Neamului Românesc, nădejdea de mai bine a Țării și armonia forțelor naturii.

La Suseni, se poate spune că, în casa lui Toma Măruță, a fost un centru de creație. Multe ore se plimba pe dealurile care sunt ca un scut al Susenilor. În casa fratelui Toma avea tot ce-i era necesar. Cu toate astea, vechi cunoștințe și oameni care-l apreciau, dorind să-l sprijine, își făceau drum pentru discuții și, în final, o „consultație”, pentru care, ziceau ei, trebuie plătit un onorariu. Acesta era un pretext pentru a-l ajuta pe cel ce era în situație dificilă. Astfel de momente delicate pentru ambele părți erau destul de frecvente.

Organele Securității Statului ajutate de un complice al cărui nume nu-l vom face cunoscut, au aflat că poetul este găzduit de familia Toma Măruță. Au trecut la acțiune și au poposit la Suseni.

A fost arestat fără mare zgomot. Cu toate că atmosfera era destul de tensionată, înainte de a părăsi camera (altarul), și-a găsit timp de a scrie 4 (patru) versuri ce au fost lăsate pe noptieră. Aceste versuri erau adresate denunțatorului. Ai casei au pus bine cele patru versuri și până de curând erau citite. La ora aceasta manuscrisul nu e de găsit, dar am simțit cum a știut să „treacă” peste acest moment, dacă și în acest moment a fost în stare să creeze. Organele au fost mulțumite că l-au găsit și fără prea mari griji l-au „ridicat” și au plecat fără a face o percheziție amănunțită. S-a motivat că trebuie mers la București pentru declarații. Și au plecat.

Din munca sa „gătind cuvinte” au rămas, pe noptieră și alte manuscrise. Urmau perchezițiile. Cunoscând valoarea manuscriselor, pentru a fi salvate, au fost ascunse la preotul Aurel Bogdan, care nu putea fi bănuț de legături cu Vasile Militaru. Nu s-a revenit pentru percheziții, iar preotul Bogdan a păstrat cu sfințenie paginile rămase pe noptieră.

Fam. Măruță a realizat pericolele, dar a îndrăznit să le înfrunte.

Așa a gândit să-și apere un prieten și, de ce nu, o mare valoare care trebuia să rămână în literatură, ci nu ștearsă. Un prieten cumpătat și curat la suflet. Respectuos. Toma a trebuit să dea declarații, explicând că se cunosc din tinerețe și poetul venea des și că a participat și la botezul Domnicăi. Hârtia pentru mașina de scris o procura Toma Măruță.

A cumpărat o cantitate mare de hârtie și câteva tomuri au rămas în casa ce l-a adăpostit. Dacă nu ar fi fost arestat, ar trebui să ne închipuim că zestrea poetică ar fi fost îmbogățită.

Când Toma Măruță a cumpărat hârtia de scris, a gândit că poetul are multe de spus și de scris. Filele ce nu au fost folosite au fost păstrate cu sfințenie așteptând ca Vasile Militaru să revină și să le completeze. Din păcate nu s-a întâmplat așa.

Poetul era prezent la toate activitățile gospodărești. Punea masa și o ridica, lăsând impresia că el era gazda și toți ceilalți erau invitați.

Era o fire deschisă, blândă, echilibrată, dezinteresată, inteligentă și cu mult umor. Umor care deranja anumite categorii și care pot deranja și astăzi.

Orice eveniment la care participa îl inspira și găsea cuvintele potrivite pentru a-l pune în versuri. Avea o ușurință uluitoare în a versifica tot ce era în preajma sa.

În multe lucrări se evidențiază atitudinea ironică, singura cale rezonabilă, de a prezenta contrastul între realitate și aparențe și care i-au agravat situația

Ironia înțeleaptă o folosea în împrejurări diverse și era gustată de cei ce participau

A avut credința că viața e un bun prețios și nu a fost indiferent la situațiile trăite. A văzut ce e bun și ce înalță omul. În poeziile rămase găsim pasiune, entuziasm, rezistență și îndemn. „Împrejurările” au fost dificile în cea mai mare parte a vieții. Uneori le-a stăpânit, alteori nu, iar dorințele lui nu s-au armonizat cu „toată lumea”. Cu toate acestea, a trăit cu adevărat prețuind oamenii, cărora le-a dăruit încrederea în viață. Simțim instinctul de a trăi, instinct datorat caracterului cu care s-a născut. S-a mărginit a ne comunica ideile sale pe riscul propriu, în care timpul este la locul lui.

Este suficient să citim poezia „Sub lanțuri” scrisă în pușcăriile Jilava.

Reacțiile de a-l trece pe linie moartă au fost multe și suntem dispuși a ne împotrivi. Să ne aducem aminte că, în momentele în care se ardeau bibliotecile, intelectualii au protejat, așa cum au putut, lucrările lui Militaru. Nu numai că le-au păstrat dar le împrumutau, în secret, și celor interesați.

Dacă s-a crezut că la arestări Securitatea Poporului a ars manuscrisele, venim acum și prezentăm realitatea.

Prima parte a acestui volum conține copii după manuscrisele originale „scăpate” la prima arestare din gospodăria lui Toma Măruță și păstrate la Suseni timp de 65 de ani.

Partea a II-a conține copii după manuscrisele originale strânse și păstrate în Arhiva Securității Statului cu sigiliu și sublinieri aplicate de persoane, cred eu, care și-au dat seama de importanța lor și nu trebuie puse la gunoierul istoriei.

Vasile Militaru, un scriitor, poet și epigramist, este citat în multe dosare, 37 la număr, și terfelit prin instanțe. Gândesc la un fapt neconsemnat la interogatorii, anume cred că de multe ori a dat răspunsuri în versuri. Am căutat un asemenea răspuns. Nu l-am găsit. Am simțit, răsfoind dosarele, că ele nu conțin numai pagini scrise, ci o mare suferință care ne-a determinat să vedem trecutul unei persoane urâte de cei înguști la suflet și, cu atât mai mult, de autorități. Urmăriți semnăturile de pe documente și o să vă dați seama ce suferințe îl apăsau de la o pagină la alta. A fost și rămâne apreciat de intelectuali și de Dumnezeu.

Am aflat cu mare surpriză din dosare de Mișcarea Tineretului Regalist-1948-necunoscută nouă, o mișcare contrarevoluționară, subversivă, dușmănoasă regimului, creată cu scopul de a duce o luptă de subminare a regimului din țara noastră, de uneltire contra ordinii sociale prin tipărirea și difuzarea de manifeste, în vederea readucerii la cârma Țării a fostului Rege Mihai I.

Și aici apare numele poetului. Acuzațiile se țin lanț.

Toate acestea le-am așezat aici pentru a umple un gol și a completa Universul poetului. Am fost impresionat de originale. Originalele care odată atinse ne-au transmis bucuriile, dorințele și nu în ultimul rând suferințele. Sper că apariția lor la un loc să vă creeze aceleași emoții și bucurii pe care le-am trăit noi.

Atitudinea față de Societate și Univers i-au dat forță și i-au adus satisfacții în viață. Multe lucrări se referă la modul de a „guverna” conduita oamenilor. Are cultură de luptător care a văzut-o în baza culturală și valorile timpului. Dacă în Societate avem niște reguli de purtare foarte nesigure, nu același lucru se întâmplă în Univers, unde dimensiunea omului e mare și putem aprecia că se referă la **omul cosmic**.

Familia... A avut un singur fiu, Victoraș, care suferind din adolescență de o boală gravă, nu a avut șansa de a trăi. Pierderea acestuia i-a cauzat multă suferință.

Vasile Militaru practica spiritismul și pretindea că avea comunicare cu fiul său Victoraș.

Soția, Telly Barbu-Militaru, o actriță talentată care promitea, a fost înlăturată din teatrele bucureștene și în ultimul timp juca pe scena Teatrului din Pitești

După decesul lui Vasile Militaru, Doamna Telly Barbu s-a hotărât a face o vizită la Suseni pentru a aprinde o lumânare la crucea prietenului de o viață Ion Măruță și pentru a mulțumi familiei T. Măruță pentru perioada și grija purtată soțului ei. Era prima vizită la Suseni

În Gara Târgu-Jiu a fost întâmpinată chiar de fratele Toma Măruță.

O întâlnire greu de descris...

S-au urcat în șaretă și iată-i pe drumul spre Suseni. În mersul domol, Doamna Telly Barbu scoate din poșetă ultima scrisoare primită din pușcăria care îl oprimase pe V. Militaru. Recită poezia ținând în mâini scrisoarea. Era scrisoarea dedicată zilei dumneaei de naștere. Câtă sensibilitate! Cei doi au trăit emoții mari. Scrisoarea era în versuri, fiindcă acesta era modul curent de a se exprima, după cum ne precizează Doamna Domnica.

Au ajuns acasă și spre norocul nostru, aici, se află și Doamna Domnica

A urmat o întâlnire emoționantă la care erau prezenți toți membrii familiei. Doamna Telly Barbu Militaru scoate din nou din geantă ultima scrisoare trimisă, clandestin, din pușcărie și, cu lacrimi ce inundaseră obraji, recită poezia care poate fi considerată ultima poezie din viață a lui Vasile Militaru. Acum era acasă fiindcă acasă considerăm și spațiul de unde fusese ridicat în anul 1951.

Doamna Domnica a reținut versurile pe care de multe ori le-a recitat pentru cei apropiați. Timpul a trecut și multe versuri s-au șters din memorie. De astă dată și-a reamintit, doar, prima strofă, cu o încărcătură emoțională puternică.

Iat-o:

**Din Ocnă, Draga Mea, îți scriu iar,
De ziua Ta gătind cuvinte,
Nu-ți pot trimite azi în dar,
Decât o lacrimă fierbinte!...**

Au curs multe lacrimi în curtea din Suseni, unde actrița și spectatorii erau pe scenă oftând și înecându-se în lacrimi de durere.

Lacrimile fierbinți aveau destinația, credem noi, pentru a-i picura, pe cei care l-au condamnat și l-au chinuit pe nedrept. Ce mai avea la îndemână ca să-l protejeze? Nimic. Dar și acolo, citim printre rânduri, nu a suferit de foame, ci „gătea cuvinte”, cuvinte care au rămas la locul unde și-a găsit sfârșitul. Câte idei i-au putut da nădejdea că va scăpa?

Suferința de a nu putea să-și pună pe o pagină versurile care i se perindau prin minte l-a chinuit mai mult decât izolarea.

Au fost și alții care îi ascultau versurile, le memorau și mulți au avut același tragic sfârșit. Nu i-a fost frică și, chiar mai mult, a transformat celula într-un centru de creație și cred că a ținut loc de altar unde slujea ca un Mitropolit...

A fost întemnițat Vasile Militaru, dar Credința în Dumnezeu nu a putut fi întemnițată. Drumul dintre Libertate și Dumnezeu a trecut și prin „celula suferinței” poetului. Poetul a fost îngenunchat, dar Sufletul lui călătorește liber prin Ceruri, iar din când în când și printre noi.

Fund în clandestinitate, la Suseni, era vizitat de Jean Bărbulescu, directorul și proprietarul ziarului Gorjeanul și de inv. P. Nicolescu-Monu, coautorul manualelor care au fost pe băncile și în traista multor copii de români în perioada 1931-1940.

Și acești oameni importanți, în cultura Gorjului, au fost „pofțiți” la pușcărie.

Amintiri despre Jean Bărbulescu- un om al faptelor mari.

Doamna Domnica Am purtat toată copilăria și adolescența cercelușii de aur și peruzele primiți de la tanti Viorica și nenea Jean, la botezul meu din iunie 1936 Se poate spune că atunci i-am cunoscut pentru prima dată.

Am crescut în casa bunicii mele, Toma și Florica Măruță, din Suseni, înconjurată de dragostea lor și de prezența celor mai apropiați lor, dintre care n-au lipsit nenea Jean și Tanti Viorica. Între bunicul meu Toma și fratele său Ion Măruță, atunci ministru, Jean Bărbulescu, poetul Vasile Militaru s-a legat o prietenie atât de puternică, încât ei își spuneau "frate" Frate Jeane, Frate Toma, frate Vasile. A fost o perioadă frumoasă, prosperă, în care cultura și culturalizarea satelor gorjene s-a aflat într-un fel de apogeu: ziarul „Gorjanul” era îndrumătorul, mediatorul și susținătorul, din acest punct de vedere.

În copilărie am fost de foarte multe ori în casa lui nenea Jean și tanti Viorica, ce se afla pe Bulevardul Brâncuși (pe colț casa colonel Ică Lupulescu, apoi casa Jean Bărbulescu). Curtea casei cu etaj avea ieșire în Calea Victoriei, unde se afla Tipografia familiei Bărbulescu. Prin intermediul ziarului „Gorjanul” gorjenii erau informați de absolut tot ceea ce se întâmpla în țară, dar mai ales în județul nostru, din toate punctele de vedere, și nu numai din punct de vedere cultural. Ziarul Gorjeanul a fost un important factor în județul Gorj. Proprietarul a fost un om al faptelor mari, nu numai ca făuritor de act cultural, ci și a celor de mare omenie. Aș putea da multe exemple. Avalanșa refugiaților din Basarabia, care a produs atâtea tragedii, despărțind părinți de copii. Exemplu, familia Căun Dionisie: tatăl și fiul au reușit să treacă în România, tatăl singur, iar fiul, care era elev, cu clasa și dascălul. S-au pierdut. Tatăl a ajuns la Târgu-Jiu și și-a căutat de lucru, fiind angajat de familia Bărbulescu. Prin intermediul presei, copilul Dionisie Căun și-a găsit tatăl în Târgu-Jiu, la familia Bărbulescu care, ulterior, s-a ocupat de școlirea lui Dionisie, care a terminat Academia Comercială și s-a căsătorit cu Marcela Voiculescu, altă vitregită a soției. După naționalizarea tipografiei, dar și a casei, Jean Bărbulescu a locuit pe strada 1 Mai (actualmente Ecaterina Teodorescu), la finul dumnealor, doamna și domnul Nedan. În timpul pușcării lui nenea Jean, tanti Viorica a locuit împreună cu soțul Nedan, care și ei au fost naționalizați. S-au mutat toți trei într-un apartament. A venit și vremea eliberării, iar nenea Jean nu și-a găsit de lucru decât portar la SOVROM PETROL. În acest timp, a avut loc o întâlnire între el și Monu Nicolescu, un alt vitregit al soartei, care nici el nu și-a găsit loc de muncă, decât la o școală din Rovinari – Poiana.

La o întâlnire, la Suseni, Jean Bărbulescu îi spune lui Nicolescu-Monu

*Fir-ar mama ei de viață
Ce făcu soarta din noi!
Tu dascăl de limba rusă
Și eu slugă la Sovrom*

Marele om de cultură Jean Bărbulescu, fusese angajat paznic la Sovrom, la mari intervenții și peste voia directorilor de la această instituție. S-a putut.

După moartea lui nenea Jean, am ținut legătura cu tanti Viorica. Am dus-o la București și la Târgoviște, acolo unde locuiau nepoții ei. Aici, ne vizitam foarte des și în ciuda vitregiilor de tot felul, a rămas până la sfârșitul zilelor o persoană veselă și plină de umor.

De câte ori trec prin cimitir, pun la mormântul dumnealor un buchet de flori.

Între Vasile Militaru și Jean Bărbulescu, la fiecare întâlnire, se înfiripa un dialog excelent și de durată pe prispa casei lui T. Măruță.

Nicolescu-Monu era un socialist convins și se spune că a cochetat cu comuniștii dar tot nu l-au iertat. A fost închis și la ieșirea din pușcărie, în batjocură, a fost pus să predea limba rusă, de care habar n-avea, la Școala din Poiana.

Nici denunțatorul lui Vasile Militaru nu a scăpat de pușcărie. A fost arestat și, culmea, i s-a făcut dosar și trimis în judecată. Martor, a fost chemat Toma Măruță, care a reușit să lămurească judecătorul că inculpatul este nevinovat. Nu era de ajuns. Denunțatorul era într-un hal de nedescris. S-a prezentat în niște pantofi prin care ieșiseră degetele. Era greu de privit. Imagini dezolante. Imagini de coșmar... fusese un om.

Am lăsat la urmă povestea mașinii de scris, care era „mâna dreaptă” a poetului

Era obiectul care „vorbea” despre prezența lui în gospodăria familiei Măruță

La arestare nu fusese băgată în seamă. De frică, familia a tratat cu o rudă apropiată ca mașina de scris să fie aruncată în fântână și să fie păstrat secretul. Fântâna există - ce a mai rămas din mașina de scris am putea vedea dacă am aduce-o la suprafață.

O etapă ce trebuie scoasă în relief este colaborarea la Gorjanul - de unde a fost reținută doar poezia **TREC SCHILOZII...**

Pentru felul în care a slujit biserica și pentru suferința la care a fost supus, el face parte din martirii neamului și poate fi considerat un sfânt local sau mai mult.

O minimă recunoștință, ar putea fi un tablou în biserica de la Suseni.

Dacă din cărțile obișnuite spunem că primim lumină, din volumele lui V. Militaru primim o lumină specială, Lumina sfântă.

Chiar dacă opera a fost subestimată, venim și completăm cu manuscrisele păstrate la Suseni, chiar dacă unele au fost publicate.

Despre situația din celulă a avut cine vorbi. În multe cazuri, n-au pierit toți.

Vrem să completăm icoana vieții lui și să-l prețuim, măcar, aceia care i-au fost alături în calea spre Dumnezeu.

Marturia lui Dumitru Radu Udar - Documentele rezistenței. Vol. 1

„... am fost scos afară cu încă un deținut, preot, căruia nu-i mai reșin numele... Ne-au dus pe un coridor întunecat, oprindu-ne la ordin în dreptul unei uși pe care a deschis-o și ne-a poruncit să intrăm înăuntru, aici fiind de fapt o cameră-celulă a infirmeriei închisorii. Multe temnițe dispuneau de asemenea celule. Singur în camera-celulă, o jilavă făptură de om, era căzut din pat cu fața în jos. Gardianul tiran mi s-a adresat cu ura care îl caracteriza și pentru care era apreciat (de conducere).

Banditul ăsta trage să moară, ridică-l în pat mai repede. L-am întors cu fața în sus pe muribund și l-am așezat în pat. Acest om era Vasile Militaru. Cu ochii dați peste cap și cu fața brăzdată de chinurile morții. Nimic nu mai era viu în el, doar ochii, parcă năluci nepământene, vegheau așteptând de undeva o mână de ajutor care nu mai venea. Am trecut la picioare făcând semn preotului să treacă la cap.

Din privire și din mișcarea buzelor (gardianul stătea în ușă) m-am înțeles cu preotul să-i spună rugăciunea din urmă, pentru dezlegare. Când preotul a început prin mișcarea buzelor să-i facă rugăciunea de dezlegare, pleoapele muribundului s-au deschis, apoi iarăși s-au închis și, parcă mulțumit, s-a înșeninat la față și și-a dat duhul. Așa i-a fost dat, să nu aibă o lumânare aprinsă la căpătâi în acele ultime clipe ale vieții, el care se risipise în atâtea generații. Ne-am dat seama cât de profundă a fost credința în Dumnezeu a poetului, care și-a acceptat moartea ca pe o împărtășanie.

... Ne-a aruncat din ușă o cămașă și o pereche de indispensabili - ce-i drept curate - și ne-a poruncit: "Dezbrăcați-l pe bandit de ce are pe el și îmbrăcați-l cu rufele astea." Am executat operația sub supravegherea lui. Când a văzut că este gata, mi s-a adresat autoritar și dușmănos: - Ieșiți afară! Bine că a murit. Un bandit mai puțin în țară. Ne-a condus în celulă, având grijă pe parcurs să ne atragă atenția: Să nu cumva să cîrpiți în celula unde ați fost și ce-ați făcut, că știți

ce vă așteaptă" *Trupul bătrânului Militaru a fost pus într-o ladă, apoi cărat cu căruțul spre groapa comună de către doi deținuți de drept comun.*"

Condamnat la uitare? Nu...

Militaru obișnuia să spună: „Dacă am pierdut averi și ranguri, dar nu am pierdut credința în Dumnezeu, nu am pierdut încă nimic”. După lichidarea fizică s-a luat măsura ca toate lucrările semnate de V. Militaru să fie interzise. Din bibliotecile publice cărțile au fost scoase de pe rafturi, iar cei care erau în posesia unor lucrări le-au pus cu grijă în locuri unde numai ei știau, sperând că vor avea un alt viitor. Timpul le-a dat dreptate. Intelectualii din zona noastră și nu numai, au reușit să mențină în sfera culturală lucrări interzise, punându-le pe seama altora. Ne aducem aminte de două dintre ele :

Romanța „**A venit aseară mama**” fiind o dedicație prietenului său George Enescu era în programul tuturor serbărilor susținute în zona noastră. Se preciza, la fiecare manifestare culturală, că versurile aparțin poetului George Coșbuc și astfel romanța era „scăpată” în publicul larg care primea anunțul cu aplauze. Poezia „**M-am născut într-un bordei**”, era recitată sau cântată ca făcând parte din creațiile folclorice românești. Și uite așa cele două lucrări circulau liber în viața satului.

Nu ne face plăcere, dar trebuie să vedem și părerea unui critic și nu unul oarecare. De exemplu, în cartea *Istoria Literaturii Române*, Călinescu îl cataloghează pe Militaru drept un scriitor de fabule trivial, care a avut în mod inexplicabil (pentru Călinescu) un succes extraordinar la public. Nu pomenește nimic de opera sa religioasă, de poeziile patriotice etc. Rostind numele lui Dumnezeu s-au găsit destul de mulți să se ridice împotriva lui. Pentru ei credința în Dumnezeu nu făcea parte din normalitate. Devenise un element primejdios pentru noua societate.

Dacă descoperiți elemente ce nu vă convin, avem rugămintea a nu le da atenție.

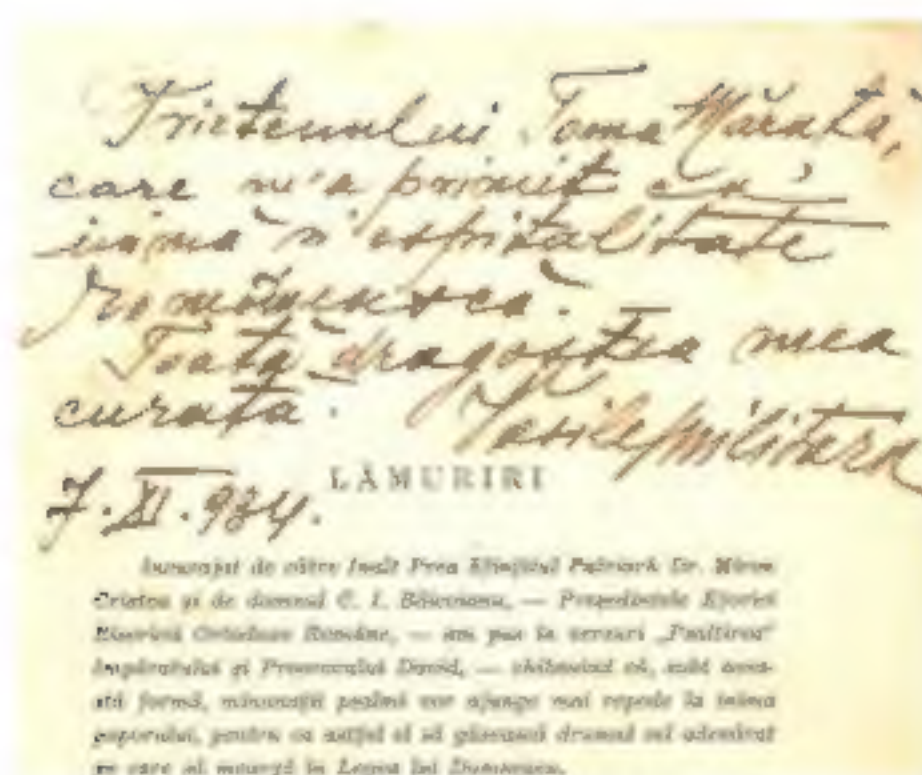
Cineva a pus mai multe întrebări: Vasile Militaru nu și-a ispășit condamnarea o dată cu trecerea la cele veșnice?

El continuă să se zbată și astăzi în adâncă temniță a uitării și a indiferenței ?

Când îl vom elibera pe Vasile Militaru?

Ne-am străduit ca această lucrare să răspundă, parțial, acestor întrebări. Mai avem de lucru...

Am gândit să facem ceva bun și am considerat că o mare valoare o au originalele pe care le-am avut în mâini, iar orice comentariu ar fi rămas sub valoarea originalului.

TREC MUTILAȚII

„Gorjanul”, 1930, aprilie 11, Ziua Invalizilor

Schilozi, în cârje, -zguduitor convoi,
Cu fulgerări de sabie-n față,
Trec mutilații marelui război,
Trec mucenicii neamului, în viață,
Prin jertfa căror, - în străvechi hotare,
Surăde astăzi România Mare !

Români, descoperiți-vă în clipa
Când marii mutilați vă trec prin față,
Când trec vulturii ce și-au frânt aripa,
Spre a vă dărui o nouă viață
Și imn de slavă toți acum să cânte,
Când trec vulturii ce și-au frânt aripa,
Spre a vă dărui o nouă viață
Și imn de slavă toți acum să cânte,
Când trec vulturii cu-aripile frânte.

Da, unde merg vitejii-acestei nații
Acești viteji cu piepturi de granit ?...
Cu pieptul încărcat de decorații,
Cădeau mai au neîmplinit !?
Vai, idealul lor de azi și mâine
Sărmani flămânzi, - acesta e: o pâine !

„O pâine vrem !”... și oastea geme frântă,
Cerșindu-și de la ghiftuire dreptul...
Dar, vai, închide ochii, oaste Sfântă,
Să nu vezi alte oști lovindu-ți pieptul
Cu armele ce ieri, la Mărășești,
Tu ai înfrânt oști mari, împărătești !...

Și iată, - grozăvie-ngrozitoare:
Că orbii sunt scuipați în ochii stinși,
Ologii toți sunt pleavă sub picioare,
Învingătorii sunt acum învinși,
Iar decorațiile lor, acum,
Sunt una cu noroiul de pe drum !

În sfînșii mucenici - cu patul armii,
Ca-n niște hoți lovesc hain jandarmii,
Iar cârjele-nălțate par un crâng
Cu ramuri desfrunzite ce se frâng
Sub nebunia unui crivăț rece
Ce pe deasupra țării mele trece !

O, voi cărmaci, ai unui neam cuminte,
De-ați fi scuipat pe sfînșii din altare,
De-ați fi călcat icoanele prea-sfinte,
Păcatul vostru n-ar fi fost mai mare !...
Deci, dați-le o pâine, când mutilații gem,
Să nu v-ajungă mâine, grozavul lor blestem.

Cuprins

Prefață	1
Poema biblică	3
Satan cere lui Dumnezeu să-i lovească trupul lui Iov.....	5
Plângerea lui Iov	7
Cuvântul lui Elifaz	8
Iov răspunde lui Elifaz	11
Iov desnădăjduit	12
Cuvântul lui Bildad	14
Răspunsul lui Iov	15
Cuvântarea lui Țofar	18
Iov răspunde lui Țofar	19
Al doilea cuvânt al lui Țofar	24
Răspunsul lui Iov	26
A doua cuvântare a lui Bildad	29
Răspunsul lui Iov	30
A doua cuvântare a lui Țofar	32
Răspunsul lui Iov	34
Cuvântul din urmă al lui Elifaz	37
Răspunsul lui Iov	39
Al treilea cuvânt al lui Bildad	42
Răspunsul lui Iov	42
Cuvântul lui Elihu	53
Răspunsul lui DUMNEZEU	63
Smerenia și căința lui Iov	72
Frângu-mă'n genunchi, o, Doamne...	73
Fără titlu	77
Poezie	83
Pământ și cer	86
Colind prin stele	108
În parabole cuvântul	115
Învățăturile	120
Invitație	124
Orbi și surzi	126
Valma vremilor	128
Fără titlu	129
Înălțarea la Cer	130
Fără titlu	133

Fără titlu	134
Bellis	135
Plecările	136
Scrisoare de dincolo de moarte	138
Vrăjitoarea albă	141
Voinicuțul înflorit	143
Ministerul Justiției	146
PARTEA a II – a	
Copii după documente din arhive 1927	147
Eroii de la Stalingrad.....	148
Note: 1933, 1934	150
1951 Autobiografie	159
Declarație	167
1954 Fost scriitor	174
1957 Proces verbal	175
1959 Dosar de penitenciar	178
Proces verbal de interogator	193
Proces verbal de interogator	201
Mandat de executare a pedepsei	213
Proces verbal	215
Decizia Nr. 30	219
1961	223
1965-1966	224
Poezii din întuneric	225
Două câini	226
Un congres de interes	227
Sub lanțuri	228
Crăciun 1951	229
Psalm	232
Strigăt către Domnul vieții	234
La moartea lui Octavian Goga	236
Psalm	237
Măgarul împăratul dobitoacelor	240
Lista fabulelor	251
Psalm	252
Tribunalul Militar	257
Reabilitarea	259
1996 Dosar	262
Curtea Supremă de Justiție	263
Cronica literară	273
Evocând Bucovina	274
Addenda	275
Imagotecă	282
Postfață- Am îndrăznit! N-am terminat!	284
Cuprins	297